

ПЕТЪР ДЪНОВ

П и ж и я П

Т л а с

Извънредни беседи от Учителя
1924-1930 г.

УЧИТЕЛЯ
Петър Константинов Дънов
(Беинса Дуно)
1864 -1944

ПЕТЪР ДЪНОВ

Живият
Глас

Извънредни беседи от Учителя
1924-1930 г.

София
1997

Петър Константинов Дънов
(Беинса Дуно)
1864 -1944

ТИХИЯТ ГЛАС
Извънредни беседи от Учителя
в периода 1924-1930 г.

Първо издание
София 1997

© ИК "ВСЕМИР"
Всички права запазени

ISBN 954-8447-14-2

The Master Peter Deunov
(Beinsa Douno)
1864 1944

The Gentle Voice

Copyright © Vsemir

First published in Bulgaria in 1997
by Vsemir, Sofia
All rights reserved

Цена 2000 лева

ДВЕТЕ ПРОТИВОПОЛОЖНОСТИ

Мнозина запитват откъде идва човекът и накъде отива, какво е неговото произхождение. Човешката душа е плод на Божията Любов. Тъй както човек се е изявил досега, той не е туй, което вие знаете, той не е туй, което виждате. Това, което се проявява, то е само външната страна на любовта.

Следователно всичко онова, което вие мислите, което чувствувате и което действувате, това е израз на Божествената Любов. Ако хората не разбират тази Любов, то вината е тяхна. Един използва любовта по един начин, друг използва любовта по друг начин. Следователно онзи, който използва правилно любовта, има добри плодове, онзи, който използва любовта по крив начин, има лоши плодове. И от това се раждат двете противоположности. Едната противоположност произвежда страданията, а другата противоположност произвежда радостите. Страданията, това са положителната страна на живота. Да страда човек, това значи да бъде положителен. Но страданието само по себе си руши. Ако ти би бил същество, което само страда, ти би унищожил света в един ден. Вследствие на това радостите пък, това са негативната страна на живота, те градят.

Следователно радостите в живота идват да възстановят, да балансират или да видоизменят онези, разрушающите сили на страданието, да донесат добро за душата. Тъй е правилното схващане. Всеки един от вас може да провери това, в него абсолютно няма никакво изключение. От момента, в който вие съзнаете, че вие сте плод на Божията Любов, щом така вярвате, мислите, чувствувате и действувате, вие ще усетите в себе си едно разширение и светлина, и сила ще дойде. Щом мислите обратното, непременно ще дойде тъмнина, стеснение и ограничение. Тогава идват всички тия недоразумения и страдания. Сега мисля, че между вас няма какво да се зараждат въпросите, кой е Христос, какъв е Христос. Това е само външната страна. Христос по външен начин, физически не може да се познае. По какво може човек да ви обича? Ако рече човек по физически начин да ви обича, вие не сте Бог. Знае какво красиво нещо. Хубавото у вас, то е скрито вътре и онзи, който разбира, той ще види вашата душа. Тя е Божествената, тя е всякога скрита. Тъй щото, когато един ангел дойде на земята, той не гледа на вашите тела. Тялото, това е една обвивка, в която Божествената Любов ще се прояви. Всеки един ангел надниква в човешката душа и като надникне, той се радва, защото вижда как човешката душа расте и се развива. В човешката душа се отразява Бог. Ангелите виждат Бога само в човешката душа, другояче те не могат да видят Бога. За тях Той е само една необятна светлина. Когато дойдат до човешките души, те виждат Бога, тъй, както вие виждате лицето си в огледалото, и те се радват. Затуй ангелите слизат на земята.

22 март 1924 г., събота, 19 ч. вечерта преди вечеря

РАЗЛИКА МЕЖДУ ФИЗИЧЕСКАТА И БОЖЕСТВЕНАТА ЛЮБОВ

Когато говоря за любовта, разбирам две разумни същества, които трябва да се разбират. Ако моят приятел има една хубава цигулка, аз ще я пазя тъй, както своята. Туй разбирам цигулар. Ние често нарушаваме този закон. Спрямо другите хора не сме тъй, както спрямо себе си. Първото нещо е, че на хората трябва искреност. Тъй учениците не само в България, но и в целия свят страдат от туй лъжливо приложение на любовта. Всеки един човек изисква за себе си повече любов, отколкото за другите хора, а повечето всякога разваля. И тогава един ученик на Божествената школа трябва да държи само двете крайни точки на линията - или на главата да бъде, или на опашката, а светските хора да туря вътре. Ако хората не знаят пътя, а ти знаеш, дръж главата и остави някой друг да бъде опашка, и наглеждай от време на време има ли някой да е изостанал. Сърцето, това е главата. Ние говорим само за положенията на физическия свят. Две положения съществуват тук на земята: или на опашката, или на главата.

Сега, разбира се, като се проявява любовта в човека, в него трябва да има съзнание. Любовта се проявява, когато две същества, които съставляват половина на една реалност, трябва да изразят абсолютното същество, т.е. те трябва да направят цялото в себе си, да се допълнят. Тия души няма какво да ги търсите, любовта не се търси.

Някой дойде при мене и плаче. Аз казвам така: Ако ти плачеш, за да се утешиш, виждам, че твоят плач е на място, има смисъл, но ако ти искаш с плача си да ме убедиш, че страдаш, това не е доказателство. Плачът е една утеха. Сърцето се е опрашило, трябва да плачеш. Умът се е опрашил, трябва да плачеш, но плачът не е доказателство, че страдаш. За пример има ученици, които, като не знаят урока си, плачат. Защо? - Защото не знаят. Ученик, който знае урока си, плаче ли? Който не знае урока си, като плаче, с това иска да каже: "Учителю, аз не зная урока си, но бъди снизходителен!" Справедливият учител и без сълзите на ученика ще бъде справедлив. Човек може да плаче и духовно. Външният плач не е още плач. Някой път има такава скръб, която не може да се изрази със сълзи, то не е още дълбоката скръб. Та вие трябва да проучвате закона на любовта. Трябва да проучвате любовта като сила, да видите какво приложение има. Ако не разберете нейните закони, вие ще се натъкнете на големи противоречия.

Едно от качествата на физическата любов е, че човек изгубва охота да учи, той си фантазира. Ако има дюкян, напуска го. Ако следва университет, напуска го, само за любовта мисли - седи, медитира, мечтае. А като дойде истинската, Божествената Любов у човека, той взема перото и почва да пише, работи всичко. Той не плаче. У него се заражда желание да четете, да учи и каквото запомни, не го забравя. По това се отличава Божествената от

човешката любов. Този, който има земната любов, и сто пъти да прочете нещо, казва: "Не го разбрах, как ще го разбере главата ми, не го запомних." И сега мнозина казват: "Отпяхме." При тази светска любов всички хора отпъхват. При нея човек е много капризен, много неспокоен, движи краката, ръцете си, неспокоен е, недоволен е. Няма нищо, вие гледайте философски на въпроса, а това, че сте се измокрили, че валяло, че сте изгубили парите си, това са обикновени работи. Всеки човек, у когото има тази физическа любов, той е като някоя оса. Доближи се някой при него, той казва: "Оставете ме!" Той все мисли, разрешава някоя задача, но тази задача никой не я разрешил. При тази любов има един лъжлив срам. Най-първо хората са срамежливи, държат очите си надолу, но после, като си турят юлар на главата, ококорят се. В Божествената Любов човек добива онова велико душевно спокойствие. В тази Любов човек е внимателен, нежен. Такъв човек, като отиде при някого, който има юлар, ще му го снемe. Онзи, който има физическата любов в себе си, като дойде при тебе, ще те залъгва, докато ти тури юлара. Тури ли ти юлара, казва ти: "Сега ще вървиш с мене!" А онзи, който има Божествената Любов, като дойде при тебе, сваля ти юлара и ти казва: "Сега ти ще дойдеш при мене." За да се разбере Божествената Любов, трябва да има контрасти. Как ще схванете тази любов без тези проявления? Физическата любов е направена от нишките на Божествената Любов.

Днес всички хора искат да бъдат свободни. По какво се отличава свободата? Били ли сме досега на земята свободни? Има ли идеална свобода тук? - Няма, но при това тя съществува у нас като един образец. Какъв е образецът на свободата? - Като дойде до любовта, има любов в децата, във възрастните, в търговията, в науката и т.н. По същия начин и свободата се проявява на степени. Под думата "свобода" хората разбират, че човек трябва да прави това, което той иска в даден случай. Не, главното е разбирателство. Вие трябва да разберете вашия живот, смисъла му и от там да започнете. Това е основният принцип. Животът трябва да се разбере и след туй ще се разбере и любовта. Вие трябва да намерите образец на някоя любов, трябва да намерите такъв човек, у когото любовта му през целия му живот да е останала без промяна. И като умираш, да знаеш, че този човек те обича и той не те забравя, и ти него, но ако, щом умираш, го забравяш, това не е любов. Вас ви трябва такава любов, че като минеш в другия свят, да я занесеш със себе си. Нали любовта никога не отпада? Тя не е само за този живот, но за вечния живот. Има временен живот, има и вечен. За да се разбере вечният живот, трябва да се знае временният. При тези условия, при които сега живеем, има много належащи въпроси, които ще трябва да се разрешат, има много способности, дарби, които трябва да се развият. По кой начин? - Да кажем, че някои от вас са болни, други страдат от бедността, трети искат да се учат, но никой не им помага, други искат да учат изкуство и т.н. Питам тогава: По какъв начин можем да им помогнем да се развият дарбите им? Този пък, на когото помагат, трябва да има човещина да признае помощта, а не, след като си

изтъче платното, да ритне кросното и да каже: "От това общество нямам полза вече!"

Аз зная едно правило: докато не се отвикнете да се одумвате, нищо не можете да направите. Човек трябва да бъде спял за чуждите погрешки, а да отвори очите си за своите. Ако един човек е на мястото си, той ще бъде добре дошъл навсякъде. Ако той е добър музикант, художник, поет или лекар, ще бъде добре дошъл навсякъде. Това ще е само тогава, ако изпълнява волята Божия. При сегашните условия за мене важи волята Божия. Ако един син не почита баща си, бащата трябва да го изпъди навън, нищо да не му дава. Нека се опрётне и работи! Бащата е работил и спечелил. Ако туй учение е повдигнало бащата, защо той да не го приложи към сина си, но ако го е повдигнало, нека го приложи. Нека предаде на сина си качествата на своя талант и характер. Българите казват: "Роди ме, мамо, с късмет, че ме хвърли на боклука!"

Когато Христос дойде между евреите, какво им остави? - Нищо не им остави, задигна си филмите. Така ще направя и аз. Няма да дам нито един косъм от главата си на българите, Каквото давам, един ден ще си го взема. Ще си вдигна цигулката, ще си вдигна лъка и ще си замина, а те ще останат само със свирните си. Аз няма да оставя тези Божествени филми, да се подиграват с тях. Такъв е Божественият морал, това е Божият закон. Бог прилага сега закона Си в света. Нещата не зависят от хората. Ако хората разрешаваха въпросите, нищо нямаше да остане от света, но Бог ги разрешава. Така трябва да гледате. В света Бог разрешава въпросите. Щом Бог разрешава въпросите, хора ще има в света, а щом хората разрешават въпросите, хора няма да има. При всичките условия на живота човек трябва търпеливо да дочаква края на нещата. Представете си следващото разяснение. Ризата на някого е кирлива, оцапана. Взема я в коритото, да я пера. Тя казва: "Чакай, чакай, защо в топла вода ме переш?" - После ще ти докажа лекцията си. - Взема малко сапун. - "Чакай, чакай, защо със сапун? Защо ме мачкаш така?" - После ще видиш. - Туря я на възето, изсъхне. Питам го сега: Видя ли се по-рано в огледалото какво беше? - "Видях се." - Ела сега да се видиш в огледалото с тази риза какъв си? Какъв си сега? - "Бял съм." - Забелязваш ли една разлика между първото и второто си състояние? - "Забелязвам." - Каква? - "В първото имаше една голяма натегнатост, а сега се усещам по-лек." - Тъй че има въпроси, които са на мястото си, но има и такива, които не са на мястото си. За пример ученикът свири. Запитва учителя си: "Учителю, кажи къде бъркам?" Учителят го спира, показва му с пръста си. Ученикът продължава, но след това пак прекъсва и пак запитва вярно ли свири. Това запитване е на мястото си, но щом знае да свири, няма да прекъсва и тогава и двамата ще свирят. Външните пък ще дадат заключение дали свирят право или не. Има време за прекъсване, има време за работа, има време за копане, има време за садене, има време за учене, за спане, има време за питане, има време за мълчане и т.н. Ако те бодна, ти ще ме питаш: "Защо ме бодна толкова", но като туря един наполеон в кесията ти, не питаш защо ти турям.

Туря ти още един, пак не питаш. Аз турям, ти броиш и не питаш защо. Ако започна обратното - да вземам, тогава ще питаш. Значи при първото положение, като ти давам, не питаш защо ти давам, но като вземам от тебе, питаш. Ето философията, която съществува при сегашните условия на живота. Когато някой те обича, не питаш защо те обича, а когато не те обича, питаш защо. Тази кесия не я затваряй, а денем и нощем нека стои отворена, защото онзи, който очаква възлюбения си, той не я затваря, та по което време да дойде, да вземе. Когато не искаш да дойде някой, ти затваряш вратата си. Тези положения сега ще се приложат.

Сега, да допуснем, че ви дават двама своенравни, упорити ученика да ги поправите. Какъв метод бихте приложили вие? Как ще се справите с тях?

Сега допуснете едно противоречие в живота. Как ще го разрешите? За пример синът ти станал на 21 години, но умът му е като на дете и казва на майка си: "Мамо, искам да ме носиш!" Предположение е това, разбира се. Питам: Възможно ли е майката да носи този свой син? Това в материалния живот е едно от големите изключения. Такъв син нито се кара, нито се води. В дадения случай човек трябва да има любов към Бога, той трябва да бъде готов на всички жертви и само така той ще може да изправи всичките свои погрешки и себе си.

Често някои казват, че Бог се е оттеглил от тях. И те остават сами. Добре, да кажем, че аз имам едно дете, което нося на ръцете си, милвам го, но ако аз отнема ръката си и го оставя да върви само, моята любов по-малка ли е? Туй дете може да си мисли, че моята любов е по-малка, но верни ли са заключенията му? - Не са верни. Ако имате едно неразположение в душата си, Господ не те води за ръка, но Той ходи подире ви. Вие почвате да се обезсърчавате и казвате: "Свърши се моята!" Право ли е това заключение? Бог може ли да остави този човек? Той може да не ни преподава с цел да ни застави да мислим, Той отнема нещата, за да застави хората да мислят. Първото нещо е - да няма осъждане. Щом има осъждане, това е един от големите пороци. Да вижда човек своите погрешки и да познава себе си, това е едно от най-големите изкуства, а за другите туй изкуство е рядко. Ако някой ти каже: "Покажи ми погрешките", той те изкушава. Той сам си знае погрешките.

Съвременният живот е потребен, за да се създаде онзи вътрешен импулс в човека. Само така ще може да се съгради едно Божествено общество, в което всички хора трябва да бъдат свършени, а могат да бъдат свършени. Свършенството е възможно - то е извън времето и пространството. Човек трябва да има стремеж към свършенството. Той не може да бъде свършен като Бога, но може да се стреми към това свършенство. Той трябва да се стреми да владее ума, сърцето си и волята си, ученик да бъде и да стане като учителя си. Значи ученикът като завърши своето учение, достатъчно е да стане като учителя си. Бог в Своята целокупност може да се прояви в когото и да е.

(Запитват: Как да разберем това, че любовта не отпада, т.е. че Божествената Любов се продължава и след земния живот?)

Понеже любовта съществува в духовното тяло вътре, а човек живее в него, то тя си остава в духовния свят, защото на физическото поле не може да се прояви. Като мине човек от този свят в другия, тя се проявява в духовното тяло.

След смъртта на човека, след освобождаването му от физическото тяло, любовта си остава в своята чистота. Тази душа, която те обича, и след смъртта си ще ти предаде нещо. Тя ще ти предаде някое свое качество. Ако е била писател, ще ти предаде това си качество. След заминаването на тази душа любовта се проявява чрез духовното тяло. Тази душа, която има в себе си любовта, разполага със законите и може да направлява този, когото обича. Всички писатели изобщо все си имат някого, на когото оставят по нещо. Писателите са били вдъхновявани от Христа. Църквите и всички проповедници - също. Туй, което спъва проявлението на Божествения Дух, това е този критически дух в човека, вследствие на което хората не могат да се вдъхновяват. Първото нещо - ще се борите с този критически дух във вас. Докато не се повдигнете над това обикновено ниво, което постоянно се вълнува, Божественият Дух не може да работи у вас. Дотогава във вас ще работят тези обикновени духове - едни ще ви дават едни съвети, а други - други съвети. Те ще ви казват: "Тъй ще направите, иначе ще направите." За колко от нашите постъпки ние съжаляваме! Казваме: "Аз направих една необмислена погрешка!" Всяка постъпка, която сме обмислили, ние сме доволни от нея. Не е въпросът да се осъждаме, но да признаем нещата.

Какво нещо е одумването? - Яли сме на една гостилница около 20 души и сме направили един дълг от 20 000 лева. Гостилничарят не ни пуща, трябва да си платим. Тази сума ще ни бъде пречка, затова тия 20 души трябва да намерим един модус как да се изплати тази сума. Тя ще се разпреди между всички. Одумването е един дълг, който трябва да платим. Това е практическият въпрос. Иначе гостилничарят не пуща. Кой колкото пари има, ще даде и така ще излязат свободни. И действително някои от вас изискват своя брат повече да плати, отколкото той може да даде. Дойде някой, иска да му заколя кокошка. - Не мога. - "Как тъй?" - Че най-после аз имам убеждения за себе си и не коля, даже не искам да причинявам вреда на животните. Той настоява, иска да направя това, което не мога.

И тъй, в живота ви има много практически въпроси, които трябва да се разрешат!

Беседа, държана на Витоша (при Бивака "Скалата")
9 юни 1924 г., Спасовден

УСЛОВИЯ ЗА ВЗАИМНА РАБОТА

Сега се обърнете от вашия личен живот към природата. Виждате ли тия камъни тук, защо ли са турени? Те представляват разрушение. Някога това място е било величествено. Тук боговете живели, а сега то е пустиня. Днес хората идват само за екскурзия и бързат да се върнат назад.

Сега най-първо ще ви попитам нещо и вие ще ми отговорите. Трябва ли овцата да изневери на своя принцип, да вземе метода на вълка - да яде месо? - Не трябва. Писанието казва, че човек е направен по образ и подобие Божие. Трябва ли тогава той да вземе Божественото и да Го цапа? - Не трябва. Тогава вие ще разрешавате въпросите принципиално, а не според вашия личен живот. Някой търговец гледа днес да спечели 1 000 лева, а утре може да изгуби и 1 000 000 лева. Не трябва да бъде така. Такова е и вашето положение. Защо се опитвате да прокарате една бяла лъжа? Вие сте се събрали пет и без да имате Божията Любов, мислите, че ще разрешите една задача. Никаква задача не можете да разрешите. Ще ми кажете, че имате Божията Любов? - Нямате я. Като не можете да я приложите, ще дойде второто положение - да изгубите 1 000 000 лева.

Всяка една от вас иска да я обичат. Че кой не желае това нещо в света? Който иска да го обичат, и той трябва да обича. Законът е такъв, не може другояче. Който иска хората да имат добро мнение за него, той трябва да бъде разумен във висша степен.

След като направите една погрешка и аз ви забележа, вие се обезсърчавате. Като ви казах, че не ви приемам за окултни ученици, всичко като че се събори. Защо ми трябваше да ви правя тази забележка? Аз ви предпазвам да се не провалите. Ако оставиш един човек да си счупи краката, ще бъде много лошо за него, затова аз го спирам, казвам му: Чакай! Щом се спреш у човека едно желание, веднага настана една реакция. Дойде на ума на някое дете да отиде в градината и да си набере ябълки, круши и не му идва на ум, че ще го сполети някоя опасност. То се е свикнало да си къса. Кога се предпазва един човек? - Когато не е един от най-лошите. Вие не сте от най-лошите, но не сте и от най-добрите. Какво значи, че някой човек не е нито от най-лошите, нито от най-добрите? То значи, че много зло в света не е направил, но и много добро не е направил. За в бъдеще от тези най-малки погрешки може да произлезе най-голямото зло.

Сега аз ще ви кажа една максима, която съм намислил да кажа на всички ученици. Тя е следующата. Ако имате една чешма, която е направена много хубаво, с хубави камъни и плочи, която тече изобилно, и ако всеки, който дойде при нея, гледа да се задоволи с нейните камъни, ще може ли? - Не може. Ами с какво? - Със своята вода тя ще може да задоволи всички. Човек със своите постъпки не може да задоволи другите, това са камъните,

но със своя живот ще може да задоволи всички. Камъните никой не може да ги бута. Често вие бутате камъните и коритото на една чешма. От водата всеки може да си вземе и да полива цветята на своята градина.

И тъй, животът, това е човекът, тъй както тече Божественото в него; от този живот всеки може да се ползва.

Плочата на чешмата, това е човешкият ум, а кранът, през който изтича водата, това е човешкото сърце. Трябва ли този кран, през който изтича водата, да го дадем някому, да си услужва? - Не трябва. Нито ума си, нито сърцето си не давайте някому в услуга. Тъй както вървите, вие клоните да изопачите вашия живот. Щом изопачите вашия живот, вие изопачавате вашия ум и вашето сърце. Две ограничения Бог е поставил в живота на човека: от една страна - човешкото сърце и човешкият ум, а от друга страна - човешката душа и човешкият дух. Вие започвате с любов и почитание, но като не спазвате тия Божествени правила, свършвате с безлюбие и незачитание.

Сега, забележете, ако не бях ви казал тия горчиви думи, никога не бих ви казал и тия думи, които сега чухте и си забелязахте.

(Горе на Мусала беше студено, облачно и атмосферата бе пълна с електричество, което предизвикваше треперене.) Забележете, тук направихме цяла трансформация на електричеството. Горе влагата пыплеше по земята. Там и двете електричества, това в облаците и това на земята, бяха положителни. Като дойдохме тук, близо до езерото, едното електричество направихме положително, другото - отрицателно, и веднага влагата се вдигна нагоре и слънцето изгря.

Всеки ден ти носи урок. Като научиш урока си, и денят си отива, като ти оставя един лист написан вътре в тебе.

Едно трябва да знаете: съвременната жена трябва да надрасне себе си, защото тя е много материалистка. Всички градове, къщи, железници, все те са ги съградили. Тъй че истинският материалист всъщност е жената. Тя е увлякла мъжа и той е почнал да слиза след нея.

За да се съгради една взаимна работа, изисква се любов, почитание, изслушване и помощ. В обикновения живот това е необходимо, без даже и да го изисква другият. Добрият, разумният човек ще види един ден своите добри резултати.

Ден първи

11 август 1924 г., 8 ч., понеделник, при първото езеро до връх Мусала

Беседа, държана от Учителя през тридневната ни екскурзия до Мусала - 11-13 август 1924 г.

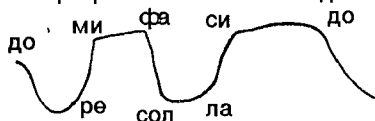
ОБЩИ ВЪПРОСИ

Всички тия камъни, които виждате по височините, това са все развалини, останки. Това приятно настроение, което изпитвате, като се качвате нагоре, се дължи на това, че вие изживявате останките от миналото величие, което е царяло тук. И днес тези разрушения са дадени на децата за радост. Вие можете да изследвате тия неща, но трябва да знаете, че всеки, който иска да изследва Божиите работи, трябва да бъде абсолютно чист, абсолютно безкористен. Щом у тебе се зароди най-малкото желание да вземеш нещо от мястото, което изследваш, ти ще причиниш вреда на себе си и на другите. Нищо не трябва да пожелаваш. Това е чистота! От всичко можеш да се ползуваш, но само след като се обърнеш към Бога и поискаш разрешение за това. Някои мислят, че като са наследници на известен имот, че всичко могат да бутат. Не е тъй, наследникът ще бутанещата разумно, а не неразумно. Когато ви казвам, че не трябва да късате цветята, то не значи, че е грях да откъснеш един цвят, но създаваш в себе си една лоша привычка.

7 ч., вторник, на камъните при Сухото езеро

Всички паят. Учителят обърна внимание на вибрациите на разните тонове от гамата и каза: В тона "до" има слизание надолу - Божественият Дух слиза. В тона "ре" има качване, в тона "ми" - равнина; във "фа" - надолу; в "сол" - равнина; в "ла" - качване; в "си" - равнина; в "до" - слизание.

Графически това може да се представи по следния начин:

Често съм ви казвал, че и боговете воюват, но като се казва война между боговете, то не се разбира онази глупава война, която ние знаем. Това е война за идеи, в която боговете творят. В тази

война става поляризиране и в това поляризиране се образува материята. Едните са поляризирани материята в едно направление, другите - в друго направление и веднага се започва разделянето. Така са се образували тия развалини. Значи, за да станат тия развалини, част от енергията е била извадена нагоре, а част от енергията - надолу. Тази част, която е взета нагоре, е образувала върховете, а тази част, която е взета надолу, е образувала долините. Има една материя, която постоянно слиза, а друга остава като върхове. Един ден Земята ще претърпи голямо изменение. Ниските места ще се повдигнат, ще образуват върхове високи до 10 000 м, но все пак някои от тези върхове ще си останат, няма съвсем да се обезличат. Като се образуват тия върхове, какво ще стане с хората по тия места? - Ще пропаднат. Когато боговете строят великите неща, ние, малките хора, трябва да бъдем надалеч от тях, та като си свършат работата, ние ще дойдем да видим какво са направили.

Има истина в света, която не може да се каже, защото всички ще се скарат помежду си и ще се разделят. Помнете две неща: не казвай кой е най-добрият и кой е най-лошият! Ще си мълчиш. Туй ще запазиш за себе

си. Защо? - Защото най-добрият човек не е на земята и най-лошият човек пак не е на земята. Това са две свещени идеи, не ги говорете на земята. Ние казваме за някого: "Той е най-лош." Да, така е, но най-лошият за едного е най-добрият за другото и най-добрият за едного е най-лошият за другото. Абсолютно вие не знаете кой е най-добрият и кой е най-лошият. Нещата са най-добри и най-лоши само по време и пространство. Истината не може да се каже, защото във вашия език няма дума, с която може да се изрази. Изковете си една дума и аз ще ви я кажа. Тази енергия на Истината е толкова силна, че каквато дума да й турите, тя ще я изгори и пак няма да остане проявена. Ето защо аз не искам да засягам някои неща, защото, ако ги изнеса, ще стане нещо много лошо, ще изгори мозъка. Нервната енергия в човека не е в състояние да изнесе Истината. Дойде някой, казва: "Е, аз съм глупав." Не, нямаш гръбнак, за да изнесеш Истината. Страданието е един метод да се кали материята в тебе, за да се приспособи за Божествените енергии. Тия енергии, които идват отдолу нагоре, произвеждат страданията, в които трябва да се калиш. Тия енергии, които идват отгоре надолу, това са радостите, в които също трябва да се калиш. Значи ти ще се калиш едновременно за енергиите, които идват отгоре надолу и отдолу нагоре. Някой ден много страдаш, ще кажеш: "Калята* ме сега, Божия работа е това!" Това калене** ще трае 1-2 часа. След това Бог те извади из пещта, изглади те. После пак те тури, докато хубаво се опечеш. Извади те, ти си радостен, ухилиш се. Пак се окаляш, тури те в друго корито. И така, радостите и скърбите се менят в живота ти. След като научиш процеса на радостите и на скърбите, само тогава ще се приближиш при Бога, защото животът не е в радостите и в скърбите. Това са два метода, но има и трети един метод, с който ще се приближим към Бога. Този трети метод още е непонятен за хората. У хората има друг един метод за каляване, той е индиферентността, дето нищо не интересува човека, но този метод е вреден за някои натури. Има и метод на отчаянието, в който всичко се разрушава. Отчаеш се, но не можеш да се самоубиеш, не можеш да си направиш някоя пакост. В отчаянието нищо не се ражда. То е само за тебе. Отчаяният човек не иска никой да го бутне. Той казва: "Моли се само на Господа, да не ти дойде това нещо до главата!" Като дойде надеждата у човека, той казва: "Знаете ли, тъй ми идва целия свят да обгърна." Да, но и това нищо не ни дава. При този процес човек няма място отгдето да ти даде нещо. Той няма пътища и съобщения. А ние като видим всяко нещо, казваме: "Дай го!" Да се говори за тези работи, това е много нещо. В индуската литература има един такъв пример: един ученик искал Учителят му да му каже нещо, което не се отнасяло до него, което не трябвало да знае, и Учителят му ударил един такъв юмрук, който той завинаги помнил. А новото не седи там. Учителят трябва да седне и да каже на ученика си: "Слушай, когато се говори истината, на тотмака*** не се седи. Ще седиш горе, но щом чуеш туй "дрън-н-н", ще слезеш долу." Когато кажа някому: Слез долу! - долу трябва да слезе. Смирение трябва. Гледай камбаната, тя удря, не стой горд, влез в църквата да се молиш. Глашатай е тя! Тъй щото според закона на смирението човек трябва да слезе в такова положение, че да може правилно да наблюдава как стават нещата.

12 август 1924 г., вторник, 10 ч., на новия бивак до Сухото езеро

* каляват; ** каляване; *** дървен чук

ХУБАВИ ЧУВСТВА

В света много мъчно се учи урокът на търпението. Досега е работила неволята, но отсега нататък ще работи търпението. При големия страх малкият страх става герой и като мине опасността, и той се насърчи, и казва: "Не съм бил толкова страхлив, колкото съм мислил."

В развиването на човека има известни блага, които едновременно може да му създадат и приятно, и неприятно разположение, зависи от времето. Това съществува в реалния живот. На млади години да ти опека една кокошка, ти ще се радваш, но на стари години, когато си останал без зъби, и да ти опека една кокошка, ти ще кажеш: "Защо да не беше на млади години?" Добре, изгубил си някой зрението, а някой негов приятел го вземе да го развежда из цяла Европа. Той казва: "Защо ми е това сега, а не на млади години, когато виждах? Аз сега ще ходя натук-натам, да разглеждам неща, които не виждам." Философия е това. Неизповедими са Божиите тайни! Те са толкова страшни, че и ангелите, които говорят за Божията Любов, когато дойде въпрос за Божиите тайни, и в тях трепва сърцето. Има страшни неща в света, но ще ги минеш в тъмнина, за да не виждаш нищо. Вие сега казвате: "Да видим какво има, да знаем всичко", но щом ви се отвори картината и я видите, ще кажете: "Е, по-хубаво да не бяхме видели тази картина." Именно сега вие трябва да се борите в себе си. Като влезете в този път, човек трябва да бъде разумен, да разбира нещата. Голяма разумност се изисква! За пример някой човек може да почувствува тъй обезсмислен живота си! Психология е това! Защо до едно време човек мисли, че животът има смисъл, а после мисли, че няма смисъл?

Представете си един прост пример. Вземете един ученик, който учи в училището, има една книга, от която учи. Той носи тази книга, отваря я, чете, радва го всичко. Не мине много време, изгуби книгата. Той обезсмисли живота си, обезсърчи се. Тази книжка му внасяла известна радост, давала му нещо, но сега си изгубил книжката, няма от где да учи. Той мисли, говори все за тази си книжка. Нищо друго не го интересува. Но един ден, току-виж, един негов приятел му казва: "Намерих книжката ти." Веднага той се зарадва. И тъй, някой от вас изгубил своята радост. Тя е в книжката. Един ваш приятел един ден ще намери книжката, ще ви донесе радостта - и вие ще се зарадвате.

Тази книжка (Учителят показва една своя малка книжка) я носих на Черния връх и я турих в един от джобовите си на палтото. Дойде един ученик, казва ми: "Учителю, дайте да Ви нося палтото!" Дадох му го, без да си взема книжката. У мене има една черта, да окажа на човека повече доверие. Той, както носил палтото, обърнал го и книжката паднала някъде по пътя, без да забележи той това нещо. Донесе ми после палтото, гледам, книгата я няма. Ще кажете: "Нали си ясновидец, намери я!" Аз не искам да си служа с ясновидството в тия случаи. Това е егоизъм. Казвам си: "Ако

ме обича тази книжка, тя ще си дойде сама.” Някой от компанията се забатачил из пътя и както вървял из снега, вижда нещо пред себе си. Навежда се, намира книжката. Донесе ми той книжката и аз му казвам: Та ти си бил ясновидец, намери книжката! Другото, което се загуби, то не струваше толкова, но книжката се намери. Е, сега, мислите ли, че вашето щастие, което сте загубили някъде, няма да го намери някой и да ви го донесе? То е някъде из планината, ще се намери. - “Ама аз не бях умен, изгубих го.” - Е, станало е сега!

Ще ви приведа едно противоречие. Как ще си обясните вие това нещо: ангелите, които са толкова щастливи при Бога, един ден Бог ги катурва от тази височина и ги сваля долу да създават светове. Не е ли изгубено щастieto за тях? - Изгубено е. Вземете примера с Адама. Туря го Господ в рая, при туй хубаво място, но отиват те да човъркат онова дърво. Какво показва това нещо? - Непослушание. Туй показва, че тези хора нямат вяра в Бога. Те пожелаха да опитат това дърво. - Е, опитайте го! Извиква ги Господ, но те се скриват. Тогава праща Господ един ангел, да ги изпъди навън. Те плачат, молят се. Туй тяхно щастие изгубено ли е? - Не е изгубено. Но колко хиляди години трябваше да го търсят? Те изгубиха Божията Любов, връзката с Бога. И дойде Христос да търси туй щастие. Не че Бог няма връзка с нас. Има връзка Той, но ние трябва да я намерим. Тази връзка с Бога търсим ние сега.

Сега, по някой път вие се обезсърчавате. Щастieto, което сте изгубили, ще ви го донесе някой ваш приятел някой ден и вие ще се зарадвате. Вие тъжите за нещо. То е малко нещо. Тази книжка, която бях изгубил, аз можах и от другаде да си я доставя. От петото издание са излезли 10 000 екземпляра, аз можах да си я набавя, но не трябва да се изгубва. Та казвам, когато дойде до Божествените работи, у тях загуба няма. Божественото никога не се губи. У Божественото стават промени, но То ще регулира човешкото. Всичките хора ще претърпят промени.

Някой път имаш желание да се молиш - молиш се. Някой път нямаш желание да се молиш и казваш: “Е, защо ще се моля? Ако иска Бог да ме благослови, да ме благослови и без да се моля. Няма какво да се моля!” - Че кой те кара? Някога ти сам чувствуваш известно разположение, молиш се; някога нямаш разположение, не се молиш. Това показва, че в тебе има два источника. Единият източник ти казва: “Ти трябва да мислиш!” Другият ти казва: “Защо да мислиш? Безсмислено е това нещо.” Два източника има у човека. Тези два източника се различават и ти ще слушаш единия от тях. Единият казва: “Мисли!” Другият казва: “Не мисли!” Единият казва: “Вярвай!” Другият казва: “Не вярвай!” Единият казва: “Със знание можеш да добиеш Царството Божие.” Другият казва: “И без знание може да се влезе в Царството Божие.” Единият казва: “Любовта е живата църква.” Другият казва: “Без църква не може да се живее.” - Е, виж тогава мравките как живеят, те имат ли църква? Мравките се движат към човека, идеал имат те! У мравките културата е преходна, у пчелите - също, у човека - също. Значи има стремеж у всички към идеалното. Представете си, имате каква и да е

рана, и да можете изведнъж да я заздравите. Да кажеш: "Такава е волята Божия!" - и раната да оздравее. Мислите ли, че Господ, Който ви е изпратил на земята, та иска да страдате? Не, чрез страданието Той иска да ви предаде един урок. Чрез радостта ви предава друг урок. Днес Господ ти казва: "Ще учиш един урок на страданието. " Ще направиш един опит, но ще изгубиш нещо и ще затыжиш. На другия ден ще добиеш нещо и ще се зарадваш. Един ден губиш, друг ден печелиш. Някой казва: "Скръбен съм." - Защо си скръбен? - "Ще ви кажа." - Някой ме пита: "Учителю, ти скърбиш ли? Как носиш скръбта?" - Дойде някой при мене, скръбен е. Гледам го, скърби. Туря скърбите му на гърба си. Среща ме някой в това време, пита ме: "Защо си замислен?" - Нося един чувал. Като го занеса до някоя къща, ще го сваля и тогава няма да съм замислен. Като му занеса чувала, той кисне да се смее и аз се смея. Когато носиш някой тежък чувал, тук се изгубва благоприличието, и то е много естествено. Сега, в дадения случай аз няма да седна да му казвам: Ти няма защо да скърбиш, ще занесеш този чувал дето трябва. Не, Божествено е в този момент да помогна на чувала му. Ако се откажа, това не е Божествено. Той върви по същия път, по който и аз вървя. Ще туря чувала в каруцата си. Малко ще се постесня, но ще му помогна. Ще стигна до някое място, ще спра каруцата си, ще сваля чувала и ще му кажа: След мене идват добри хора. И те ще ти помогнат, не се бой!

Не мислете обаче, че ще минете без страдания. Като дойде страданието, ще опитате и ще видите, че то има една вътрешна страна. Ако сте умни, то ще ви покаже, че и в него вътре има нещо хубаво скрито. Страданието си разказва защо човек не го обича. То е било една от обичните дъщери на Бога, която един път сгрещила, и Господ я наказал. Отива тя тук-там, но никой не я приема. Приемат я само за един ден и после ѝ казват: "Моля ти се, излез си от тук!" Вие не знаете какво нещо е скръбта! Скръбта е едно много разумно същество, което тъжи, скърби, че е изгубило нещо и търси пътя си. По прав път върви тя. Тя не е ваша. А вие, като си замине от вас скръбта, казвате: "Господи, благодаря Ти, че ни отне тази скръб!" След скръбта идва нейната сестра, радостта, и ви пита: "Сестра ми беше ли тук?" - Да, беше. Тогава вие приемате радостта, радвате ѝ се. Някой път скръбта иде след радостта. Така вървят двете сестри. Това е една велика Истина!

Та ще знаете: не сте вие, които всявате скръбта. Има скърбящи същества, които я предизвикват. Те ще минат през вас и тъй ще се повдигнат. Ще знаете тия неща. Вземете, как ще си обясните от ваше гледище това противоречие? Имате дъщеря, която считате за ангелче, и ако някой се осмели да каже, че не е такава, вие ще се обидите. Но след време тя влезе с тебе в едно противоречие, ти видиш, че тя не е ангелче, въздъхнеш си и кажеш: "Защо е така, отде дойде този дух?" Как мислите, защо стават тия неща така? Вие ще кажете: "Така е, защото някоя дъщеря повече обича майка си, друга - не я обича, кармически е това." Хубаво, съгласен съм с вас, но как се създаде това нещо тъй разумно? Как е

станало в самото начало това? Философия се изисква, за да си обясните тия неща. Колко философи и учители са си обяснявали тия неща.

Та сега вие ще бъдете като малките деца: ще се радвате на един орех, ще се радвате на един лешник, ще се радвате на едно бонбонче. Ще се радвате като децата, ако искате да бъдете ученици. Не се ли радвате, нищо няма да излезе от вас. Ще ти се даде по едно бонбонче на ден и ще кажеш: "Благодаря, че има бонбончета." Ти си вървял цял ден, уморил си се, ще кажеш: "Благодаря, че има и едно бонбонче." То все ще допринесе нещо, макар и микроскопическо.

Божествената Любов ще ви опита. Утре ще ви дадат по малко хлябц и най-после ще ти дадат и обяд. Трябва да благодарите, но ако не се случи и обяд, ще кажете: "Слава Богу, че другите хора ядат. Аз ще си почина и ще се порадвам, че другите ядат. Благодаря Ти, Господи, че ми се отдаде случай да погладувам малко! Аз благодаря, че сега мога да оценя хляба."

Сега вие седите тук, но бързате. Мислите си: "Какво ли става в София?" Вие днес сте тук, утре другаде, не мислете за София. София е едно училище, тук е друго училище. Всеки ден няма да седите в София! Ще я напуснете.

Та реалното сега е да се посветите на Божественото учение, да всявате в живота примери, които може да издържат. Туй не е толкова лесно, но ще направите 1-2-3 и повече опита, докато успеете. Всички ще се стремите към една духовна работа. Аз ви казвам: Това е най-лесната работа. Тя няма да ви спъне в каквото положение и да сте, на каквато работа и да сте. Всяко положение ви определя какво трябва да правите. Дошъл си тук, нямаш работа, ще помолиш Бога да ти посочи къде да отидеш. Здрав и читав си, весел си, краката ти са здрави, ще хванеш правия път, ще походиш дълго време из София, докато намериш случай да помогнеш някому. Ще се обърнеш към Бога, ще кажеш: "Господи, аз много Ти благодаря, че ми се отдаде случай да помогна на няколко бедни." Срещнеш друг някой, ще му кажеш една сладка дума. Благодарни, че си беден, че разчиташ на здравите си крака, иначе, ако беше с автомобил, нямаше да имаш възможност да направиш това добро. Онези, които са в автомобил, те остават все при особено мнение.

Та, разбира се, изисква се от вас! Аз желая да се обединявате, да се стремите да се образува една обща база, върху която да работите. Трябва да зачитате Божественото в себе си! И Писанието казва: "Надпреварвайте се да си отдавате почит един към друг!" Ако е като хора, ще мина и ще замина, не ви познавам. Човешкото е хубаво, но то е приготвление, а Божественото е неизменно. Господ сам ме поставя в нужда, за да видя Божиата Любов. Някой път някой човек нищо не дава за другите, пет пари не дава, нищо не струват те за него, но случи се, че кракът му се счупи и никой не му обръща внимание. Току-виж, дошъл един от тези, за които той пет пари не дава, поправи му крака, помогне му. Тогава той казва: "А, струвал този човек нещо!" Значи този, който ти е направил едно зло, то може да е добров негативна смисъл, затова ти не трябва да се разочароваш.

Всички трябва да се стремите към това да има единство помежду ви.

Някой път аз ви проповядвам начин как да се вглъбявате, как да търсите Бога и вие ме разберете по човешки. Дойде някой при вас, казвате му: "Махни се, аз търся Бога!" Ти търсиш Бога, но по човешки. Търсиш Го, търсиш Го, но като онзи иманяр, който търси, търси имането и като не го намери, най-после казва: "Не струва да се копае." Питам го защо не копае вече? - "Аз намерих друго богатство, което ми трябваше повече." Действително, някой път човек е така поставен, че не се побира в кожата. Аз знам, има такива моменти. Неразположен е, не иска да го пипне някой. Който го срещне, все го пита: "Ти какво имаш?" - "Остави ме, не ме пипай!" Срещне го друг: "Какво имаш?" - "Остави ме!" - Онзи, който разбира, като го срещне, не го пита какво има, но му казва: "Чакай, аз имам лекарство, дай тук раната си!"

Та сега ще гледаме да се тренирате, да придобиете онова, Божественото. Трябва ви вяра в Божествения Промисъл! Ние ходим из тези места и много същества идват с нас, водят ни, помагат ни. Но като ви говоря тия неща, може да ви се виждат фантастични. Тия същества ни водят навсякъде, упътват ни, пазят ни и ние се връщаме здрави и читави. Толкова мерки се вземат от тяхна страна! Толкова внимателни са те! После, в тези местности има отровни насекоми, ще отровят живота ви. Но тия същества отиват при тях, внушават им да не дохождат при вас. Образуват вятър и ги разгонват. Чрез вятъра те се отстраняват. Снощи беше студено, но тези комари и мухи се разгониха. Ако нямаше вятър, комарите щяха да ни нахапят много. Студът по-умно хапе. Той казва: "Вие мене ще търпите, защото иначе комарите ще хапят." Тъй щото да благодарим на Бога! Сега всички сме на курорт, платили са други зарад нас. Иначе всинца вие не можете да излезете на курорт, скъпо струва. Ще си свършите работата, ще се върнете обогатени, а от излишъка ще занесете и на другите. Няма по-хубаво нещо в света от това човек да храни хубави чувства към душите на всички хора изобщо! Това е най-хубавото, към всички без изключение да храните хубави чувства. Това ще произведе в своята душа нещо хубаво. Ако отношението ни към хората е външно, тогава ти ще постъпваш по различни начини. Към едни ще постъпваш по един начин, към други ще постъпваш по друг начин. Към растенията, към пчелите, към животните по друг начин. Затуй сме дошли на Мусала, да се учим от нея. Тя ви казва тъй: "Ако вие не слушате Бога и не изпълнявате волята Божия, ще бъдете като мен. Едно време и аз бях много велика, и в мене живяха богове, но понеже не послушах Бога, ето какво станах; и ако вие не послушате Бога, ето какво ще станете" (посочва грамадите камъни наоколо).

Като дойдем при тези клекове, те какво говорят? Те казват: "Едно време ние бяхме големи великани, но понеже дойдоха големите ветрове и не можахме да устоим, то се смалихме, смирихме се, за да можем да израснем по-яки, да оправим живота си." Клекът се е смирил. Ти ще се обърнеш към клека и ще му кажеш: "Много ти благодаря, че ми даде един такъв хубав урок на смирение. И аз ще бъда като тебе тъй смирен."

Вижте тия клекове как се простират по земята! Корените им извличат всичката влага от земята. Ако не бяха те, всичката вода щеше да потъне надолу в земята и земята щеше да бъде суха, пуста. А така, тези клекове извличат водата и я задържат на повърхността ѝ. Тези местности, у които дърветата са изкоренени, съдържат всичките нещасти. Те са безводни, сухи. Там, дето има силно електричество, от силните изменения стават и силни изстудявания.

Мусала е едно духало, хем тъй, на общо основание духало. Човек като дойде тук, трябва да се издуха хубаво. Това място, на което сме сега, е хубаво, теченията вървят правилно, надолу. Тук едната страна е магнетична, другата - електрична. Като дойдат тук светските хора, по някой път те имат по-добро разположение, отколкото онези, които тръгват в духовния път. Тия, които тръгват в духовния път, аз ги уподобявам на един търговец, комуто работата в първо време вървяла добре, те си посрещали разноските, но по едно време искали да разбогатят, затова тук подписали една полица, там подписали друга полица, но стоката им не се продава. Та някои хора, като започнат с духовни работи, подписват големи полици, но не им върви. Никакви полици няма да подписват! Без полици, а само звонкови трябва. Вижте у англичаните, те стоката си не изпращат, докато не получат парите. У тях кредит няма. Аз изписвам книги, изпратя им парите, но като вземат предвид колко е цената им, и остане случайно един шилинг, те пишат "Имате да вземате един шилинг, какво да ви изпратим за него на ваша сметка?" Те не считат това за докачение. Характер е това у тях. И природата работи така. Те казват "Законът на природата е закон на Англия." Значи в туй отношение те постъпват тъй, както природата работи. Дават-вземат, а туй - "дай на вересия, че после ще видим", у тях това го няма. Не, сега ще платите. Разбира се, има някои англичани, които дават пари на заем, и те се обвързват, че не могат да се освободят с години.

Та първото нещо в Божественото училище - трябва да храните към всички хубави чувства и да се стремите да избягвате некрасивите чувства. Некрасивите чувства, това е човешко нещо. Кажеш си "Моят живот е много нещастен." Остави, нека мине тази мисъл през тебе, не я възпирай! "Ама тежко ми е днес." - Ще кажеш "Е, не съм само аз, много същества има, на които днес е тежко." Този ден, през който ти е тежко, помисли за всички волове, за всички агънца, които колят, помисли за всички нещастни хора. Ние не мислим за тях, а трябва да мислим. Тия от вас, които сте весели, няма защо да говоря това, а тия, които не са весели, им казвам това, за да знаят как да посрещнат скръбта. Но като дойде радостта, и с нея трябва да знаете как да постъпите. Затуй трябва да се молим, а молитвата трябва да бъде тайна. Защото, ако речеш да коленичиш и да направиш това-онова, като те види някой, ще каже "Какво ли прави този?" Ако седиш сериозен, ще си каже "Защо ли е толкова сериозен?" Ако си прав, защо си прав. Ако си легнал, защо си легнал. А тук всички са свободни. Като ви видят, казват "Тия хора са екскурзианти, ходят си по планините, правят своите екскурзии."

Учителят се обърна към един трън и каза Тъй, вие като гледате на този трън, вижда ви се като че няма смисъл, като че никой не му обръща внимание Е, вие не му обръщате внимание, но как искате тогава Бог, Който седи толкова високо, да ви обръща внимание? Ти като искаш да ти обърне Господ внимание, значи много голяма важност си даваш Е, то е много хубаво, с това ти искаш да кажеш "Господи, аз съм тъй малък Да се обърна към малките, те са по-лоши от мене, но Ти си велик, към Тебе ще се обърна Не съм учен, не говоря добре " Кажеш ли така, смириш ли се, и Господ ще ти обърне внимание И няма да се мине една минута, и Господ ще ти каже една дума Когато Господ каже една дума, всички йерархии ще кажат също по няколко думи, всичко това ще се увеличи и докато дойде до нас, това ще стане много голямо Господ е изказал само една дума И само възвишените същества виждат колко е малко това, което Бог дава, но като дават и другите йерархии по малко, то като дойде до долу, всички казват тогава "Колко е много, колко е голямо това нещо " Но докато не даде Бог нещо, всички мълчат, нищо не дават, нищо не казват У човека съзнанието е дошло до там, че съзнаваме какво Господ се грижи за нас, а у малките, несъзнателните същества съзнанието не е дошло до там, да съзнаят тази грижа Но да оставим тази дума "грижа"! Бог промисля за нас Но за този Промисъл какво ще трябва да дадем?

Какво беше днешното правило? - Човек да престане да се радва, като се радва, и да престане да скърби, като скърби Едно малко обяснение Ти се радваш, че на Гергьовден баща ти те обича, и той ще заколи агнето за тебе От тебе зависи дали той да заколи агнето или не Кажи "Аз се лишавам от тази радост Не искам агнето да стане жертва за мене!"

Сега един пример за разяснение на това, какво значи да престанеш да скърбиш, когато скърбиш Ти си скърбен, но веднага си представи, че има по-скърбящи от тебе, обърни внимание на тях и ти ще престанеш да скърбиш Като видиш, че има хора, които страдат повече от тебе, тогава ще видиш, че и те са по-големи герои от тебе Докато научите уроците си, представяйте си, че всичко, което сега съществува в света, това е временно, това са само отношения Като замине това нещо, ще видите, че сте научили един урок Вие сега сте слуга, но вечно няма да бъдете слуга Вие сега сте учител, но вечно няма да бъдете учител Това са временни служби, необходими, за да научите един урок, но в тях не е онзи, великият смисъл на живота Вие още не сте дошли до положение да любите Бога Трябва да почувствувате тази Любов и тогава ще я разберете вътре в себе си Веднага вашето мировъзрение ще се измени и веднага ще влезете между хората, да им помагате Това се отнася до тези, които са готови да работят

Не мислете, че вие ще се избавите от това, което аз ви уча Аз ще изгладя всичко у вас, няма да оставя да изопачавате моите думи Аз говоря така, но ще ви накарам, и търпението ще научите, и милосърдието, и добрите обноски, и надеждата ще влезе във вас, и волята, и всичко ще дойде Този, който е взел от мене пари, той няма да мине така

Сега ще гледате да изгладите всички неща, които създават съблазън

Ще гледате да изправите всичките си погрешки, а погрешките се изправят само по един начин. Сега, имайте предвид следущото нещо. Онези волове, които орат на нивата, са ли като онези волове, които не са орали? - Не са. Тяхната кожа не е ли тъй понадраскана с остена? Онези коне, които са впрягани, са ли като онези коне, които седят в дворците? - Не са. Сега мнозина от вас са впрегнати в работа, знаят-не знаят, но все пак допринасят нещо.

И тъй, сега ще гледате да създадете нещо помежду си, не за хората, но заради ангелите на хората. От грам ще започнете. Ще си кажете: "Този човек има един ангел и заради него ще създам туй единство, защото този човек страда, а неговият ангел иска да го направи добър човек." Той казва: "Аз зная този човек не от един живот. Колко много е живял той на земята!"

Един брат, който заеква, ми разказваше един ден, че пред външни хора изобщо се стеснявал и заеквал много, а когато е въщи, с децата си, не заеква, свободно говори. Та и вие сега пред хората заеквате, а пред децата си не заеквате. Как може да се излекува този, който заеква? Един господин, който заеквал, ходил при много професори из Европа да се лекува и най-после попаднал при един опитен лекар, който го посъветвал следното: "Ще ти дам един от моите методи, но ще се съ согласиш ли да го изпълниш?" - "Съгласен съм." - "Добре, ще станеш просияк, ще изкарваш прехраната си с просия, но като се спираш пред хората да просиш, ще си изискваш свободно, правилно." Спира се той пред едного и започва: "М-м-м..." - не го разбрал този човек и си отминава. Спира се пред втори: "М-м-м..." - и той не го разбрал. Най-после, като огладнял много, спира се пред едного, направя голямо усилие и проговаря свободно: "Гладен съм много!" Този господин му дава хляб. Взема той хляба и отива при професора си: "Спечелих един хляб!" И вие сега, за да проговорите свободно, трябва да се научите да просите. И този, заекващият, след като се мъчил цяла година да проси и огладнял много, научил се да говори много свободно. Професорът му казва тъй: "Ти няма да казваш никакви излишни думи, ще говориш само съществено." Това е много правилен метод. Някои казват: "Смирение е нужно." Да, за да придобиеш смирението, трябва да заемеш положението на един просияк, без да те знаят другите. Ти никому няма да казваш, че си гъгнив. Този те бутне, онзи те бутне, ти трябва да настояваш и да си кажеш: "Не, аз ще изпълня метода на своя професор!" След една година този човек проговаря. Всеки човек, като те тласне един път, той ще ти даде едно благословение, а някой път като те нахрани въщи, може да ти допринесе едно голямо нещастие. Някога го бутнеш и Господ ти казва: "Ти направи на този човек едно голямо добро." - "Какво добро? Бутнах го." - "Да, но с това му направи едно добро." А като го нахраниш, можеш да му дадеш сила да направи някое зло. Тъй щото не знаем кое е добро. Има хора, чрез които Господ не може да изпрати Своето благословение.

Сега това, което имате, то е една школа и вие трябва да се учите. Всички казват, че не трябва да се живее за пари, че ще служите на Бога даром. Да, но като ги видиш, всеки си носи най-малко по едно кайме, всеки

си носи най-малко по една икона. Да служим на Бога, но трябва да бъдем последователни. Ако искам да служа на Бога, ако искам да приложа Божественото учение, ще взема сам лопатата, ще изкопая един декар земя, ще посая жито, царевица, картошки, ще ги оберя сам, ще начукам житото, ще го сваря, ще те поканя на гости и ще кажа: "Радвам се, че мога да ти предложа нещо от своя труд." А сега, купя нещо оттук-оттам и ви поканвам. За сега нашият живот е неестествен, но ще се примирим. Като дойде Божественият живот, тогава ще дойде и естественият живот. При този живот достатъчно ми е да ижdivя 2-3 часа за копане, 2-3 часа за учене, 2-3 часа за музика, 2-3 часа за благотворителност. За мене, за вас е достатъчно да си разработим по 1/2 декар земя за прехраната. Като си изкараме прехраната, за другите работи е лесно.

Сега, на кого е земята, кому трябва да благодарим? - На Бога. Някои философи ще дойдат да ни възразяват: "Вие виждали ли сте Бога?" - Ние ще им кажем: "Господ живее в нас." - "Покажете ни Господа!" - Ние не можем да Го покажем, но имаме опитности за това.

Сега, в съвременната педагогия и в Стария завет има едно правило, според което, ако някой човек направи някоя погрешка, да му я кажеш насаме, за да не уронваш неговия престиж. Да, от човешко гледище това е умно, но от Божествено гледище насаме да не му казваш. Кажеш ли му, трябва да вземеш поука от тази негова грешка. А как ще му говориш, Бог ще те научи за това нещо. Трябва да му говориш искрено, прямо, чистосърдечно. Ако той не е чист, аз трябва да му кажа: "Тази душа, която Бог ти е дал, не трябва да я каляш. Ако я каляш, ще дойдат големи страдания. Ще ме извиниш за всичко това, но ти имаш душа и мене ми е скръбно за нея." Друг може да ти каже същото нещо, но малко грубичко, с остър език. Един разбрал от мекия метод, друг - от острия. За единия ще кажат: "Колко мекичко говори!" За другия: "Какъв е грубиянин!" Не, и на единия, и на другия ще благодариш. На този, който говори мекичко, ще кажеш: "Благодаря ти за любезния начин, по който ми каза истината." На другия ще кажеш: "Братко, аз ти много благодаря, че беше толкова доблестен да ми дадеш един добър пример. Бъди уверен, че аз ще съхраня в душата си за тебе едно отлично чувство. Ти ми каза истината тъй рязко, прямо. И единият, и другият ви дават един добър урок. Няма да бъдете недоволни нито от единия, нито от другия. От човека на Божествената наука се изисква голямо търпение, голямо уменство.

Та казвам: Някои от вас са много честолюбиви, някои - много користолюбиви, някои от вас имат затаени интрижки - вътре във вас е цял битпазар. Във вас има и много хубави работи, но има и много крадени работи, чудите се как да се освободите от тях. Ще се помъчите да се освободите от тях! Само една непреодолима любов към Бога може да създаде у нас една мекота, единство, но тази любов трябва да бъде тъй висока, че да бъде един извор, който постоянно да ви вдъхновява. Туй трябва да го спазите. Като слезете сега от Мусала, забравете всичко старо и кажете: "Господи, днес аз изваждам един нов лист и забравям всичко!"

Отидеш на училище, не си знаеш урока, кажеш на учителя си: "Учителю, днес не си знам урока!" - "Е, хубаво, няма да те изпитвам." Утре пак същото. Цял месец продължаваш така. Аз мога да не те изпитвам, но ще дойде комисия, която ще те изпита, и няма да минеш класа. Някой път виждаш, че в някой ученик има силно желание да се учи, прилежен е, но е беден. Към такива ученици, към хора, които се стремят да живеят добре, Господ е снизходителен. Вие сте по-строги съдии, отколкото Господа. Господ е строг, но справедлив.

И тъй, сега започнете работа! Тия от вас, които искат да бъдат образци, образувайте едно ядро от три сестри или трима братя и покажете как трябва да се живее. Направете опит не да оправите света, но да живеете добре по трима заедно. Тъй може да работят и възрастните, и младите, и децата. Всички могат да работят така.

Сега да ви задам един въпрос. Имате пред вас една чешма, на която хората идват да си наливат вода, и по някой път става спор за водата. Кое е по-хубаво: да има спор и чешмата да си седи или да няма спор, да няма и чешма? Поставям въпроса ребром: да остане ли изворът и да има караница, или да няма извор, да няма и караница? Някои казват: "Нямаме нужда от Учителя." То значи да се вкара водата в къщата ви, за да няма караница. Да, но по някой път инсталацията се разваля и пак имаме нужда от извора. Ако вие мислите за нещата тъй, както аз мисля, няма да има никакъв спор, но вие идвате при мен, учите моята философия, но сте като евреите, учите и двата метода: и на черната, и на бялата школа. Гдето ви уйдисва, казвате: "Тъй казва Учителят", а някой път прилагате нещата миш-маш. Не може така. Често у вас се явява недоволство. То е един подтик на душата. И доволство може да се яви. И двете са неизбежни. При сегашните условия ще се яви недоволство, но ще гледате как да се справите с него и как да го употребите. От човешко гледище има неща непоправими, но не и от Божествено. Когато престанем да работим ние, тогава Бог ще дойде да работи в нас и ще научим начини и пътища как да се работи.

Беседа, държана на *Незнайния връх* на *Ав* и на *Ва*. (Тъй го нарече Учителят. В духовно отношение той е по-висок от Мусала.)

12 август 1924 г.
Мусала

ЧАДА БОЖИИ

Три хиляди години преди вас пророкът е казал на хората, които са служили на Бога, следната опитност: *"Изведе ги през правия път."* Значи Господ винаги ходи в правия път, а той е много тесен. През него едва може да мине една слънчева прашинка. Само слънчевите прашинки на светлината могат да минат през този път. Мислите ли, че като ви прекарва Господ през този път, та няма да усетите страдания, докато се освободите от всичкия излишен баласт, който е непотребен? Какво ще правиш с този багаж на земята? Това, което е твое, никой не може да ти го вземе, да те обере. Има пазители на Божествените съкровища и кой каквото открадне, те го следят. Те вървят подире му. Има духове на златото, които го пазят и вървят подире му. Златото, това е като плодове на живота.

Някой казва: "Нали вървя в този път?" Вървите, но колко чист трябва да бъде човек, за да мине през този път! Като някоя камила трябва да ви освободят. В старо време, разправя се в библейския живот, когато пристигат пътници търговци със своите камили, натоварени със стока, трябвало да бързат рано да влязат в града, защото иначе ще заварят затворени градските врати и ще трябва да завържат камилите си отвън града, но били изложени на разбойници и стоките с камилите им отнасяни. За да се избегне това, за тия, които закъснявали, имало някакви проходи "иглени уши", през които едва разтоварена камила можела да мине. Та сега, като дойдем до иглените уши, все ще ни разтоварят. Ако не дойдат разбойници, ще си вземеш на сутринта камилите и ще си заминеш, но през цялата нощ ще се безпокоиш.

"И тогава твоят свят ще изгрее като зората." Кога? - Когато минеш през този прав път.

"Вигелината на праведния е веселие."

"Винаги се радвайте!" Кои? - Които ходят в правия път.

"Турил си в сърцето им радостта." Значи Бог е турил в сърцата ни радост и веселие. Тъй че, ако идва скръб и страдание, това не е от Бога, това е от друго.

Често съм наблюдавал, като минавам покрай някое село, майката избие млякото, извади прясно масло и както е опекла топла пита, вземе та намаже на едно парченце от нея от прясното масло и даде на детето. То се радва, вземе го. Но някое кученце му задигне хляба от ръцете и то плаче, скърби. Дойде майката, види го, че плаче, тя пак му намаже питка с прясно масло. Така е и с вас. У всички хора има взето нещо.

"Радост и веселие ще придобият." *"Весели се, земя, радвайте се, небеса!"* *"Земята ще се весели в Господа."* Думата Господ е емблема на Любовта. Той е мекото начало на Любовта. Ще се радваме на Господа. Ние се радваме на кого? - Когато видим някой, който ни обича, и когато ние обичаме. Казваш: "Радвам се." - Защо? - Защото си видял някой, който те

обича и който обичаш Ти се радваш на една ябълка. Защо? - Защото тя те обича и ти я обичаш Тя те толкова обича, че като те види, казва: "Искам да дойда у теб на гости " И ти започнеш с своята арфа, с 32-та си зъба да ѝ свириш, а тя се радва Действително се радва Туй дърво се радва, защото много от нейните семена се посадят вътре в мозъка и там растат Да се посади една ябълка в мозъка на човека, това е голяма привилегия. Ако на съвременните хора кажа, че една ябълка се посажда в мозъка им, ще кажат, че това е от 1001 нощ А че те проповядват разни теории, че разстоянието от Земята до Слънцето било 92 или 93 милиона километра, това не е ли от 1001 нощ? Изчисления, в които има разлика до 1 милион, изчисления ли са? Ами ако някой тръгне, приготвен с припаси за разстояние до 92 милиона, а то е 93, и остане на тази станция, какво ще прави? Разбирам разликата им в изчисленията да е такава, че като стигне на последната станция, да може да прекрачи до Слънцето, но такава голяма разлика, каквато те определят.. Всички казват. "Вашите работи са глупави " Казвам Не са по-глупави от вашите изчисления за разстоянието от Земята до Слънцето.

"Да предстанем да говорим със славословие." След като Господ ни дава всичките Свои благодати, какво трябва да правим? С какво богатство можем да откупим днешния ден? Това е несметното богатство! Представете си колко милиона лева ще ми коства, ако искам да доставя тази обстановка? Трябва да кажем "Господи, благодарим Ти, че имаме тази привилегия!" Детето казва: "Взеха ми хляба с маслото" - и плаче. Нищо, пак ще ти се даде. Радвай се сега на слънцето, а че ще се върнеш у дома си да поплачеш, това нищо не значи

"За да бъде радостта ви пълна." Кога ще бъде радостта пълна? - Когато Го славим А кога ще Го славим? - Когато Го обичаме. Ние сме в Неговия дом и ще Му благодарим Даром ходим. Няма баждарници* тук да платим, там да платим. А в града, на трен ли се качиш, на трамвай ли се качиш, или другаде някъде, все ще платиш

"И вечно веселие ще бъде на главата им." На кои? - На онези, които любят Бога

"Блажени людете, които познават гласа на тръбата Му."

"Ние сме чада на Бога." Този е най-важният пасаж. *"Възлюбени, ние сме чада на Бога!"* Кога? - Когато ходим в правия път, когато Му благодарим и когато Го славословим. Ако изгубим маслото, пак ще ни даде

"Пейте Богу и песнопейте на името Му! Всяко дихание да хвали Господа!"

И тъй, запомнете този стих, който казвам лично за всекиго едного от вас Тъй казвам *"Възлюбени, сега сме чада Божи"* Като обичаме Господа и ходим в Любовта Му, ние сме чада Божи. Сега ще кажете "Защо трябва да се обичаме?" Някои хора питат "Защо трябва да бъда добър, защо трябва да бъда умен?" - За да можеш разумно да изпълниш

* помещение край град, где то събират налог за внасяна стока

волята Божия. Туй е смисълът. Само като си добър и като си умен, ще можеш да изпълниш волята Божия. Щом си умен и добър, ти ще имаш радост, за да изпълниш волята Божия. И тъй, ще се молим, за да бъдем умни и добри. Защо? - За да изпълним волята Божия. Ама защо трябва да бъда умен? - За да знаа как да изпълня волята Божия. Някой казва: "А, много искаш." Не е много, това е Божествена мярка. Някой пита: "Защо трябва да бъда добър?" - "Не знам." Трябва да знаеш, трябва да кажеш "Аз трябва да бъда умен и добър, за да изпълня волята Божия." Някои запитват: "Ама без любов не може ли?" - Не може. Който иска да разбере Божествения живот и да възприеме Божието благо, непременно трябва да люби. Само любовта е, която отваря чашките на цветята. Тя е ключът. С този ключ може да се разтворят Божиите съкровища. Запитват: "Е, защо трябва да любя?" - За да възприема всички Божии блага. - "Защо ми са тези блага?" - За да имам Божия живот в себе си. - "А защо ми е този живот?" - За да имам радостта в себе си. - "А не може ли без радостта?" - Не може. Ако не дойде радостта, ще дойде скръбта, а аз предпочитам радостта пред скръбта.

Сега вие седите и си казвате "Аз днес съм чадо Божие." Утре кажете: "Днес не съм чадо Божие." Не, това е едно криво схващане. Онзи царски син, който е роден от баща си, той всякога е негов син. Двама братя са синове на царя, но единият е царският син, който изпълнява волята на баща си, а другият е царският син, който не изпълнява волята на баща си. Първия царски син всички го почитат, а за другия казват, че е нехранимайко. И тогава някой казва: "Аз не съм ли чадо Божие?" - Изпълняваш ли Божията воля? - "Изпълнявам." - Значи ти си чадо Божие, което изпълнява волята на Баща си. А ти изпълняваш ли волята на Баща си? - "Не изпълнявам." - Значи ти си едно от глупавите чада Божии, което не изпълнява волята на Баща си. Всеки може да бъде добър и всеки може да бъде разумен. Кога? - Когато изпълнява волята Божия. Сега някои казват: "Аз не съм чадо Божие." - Не, не, ще те повика Баща ти и ще ти каже: "Синко, ти не знаеш ли, че Аз имам един закон, който ще те съди, загдето си ходил да крадеш ябълки и круши от чуждите градини? Ти нямаше ли градини с плодове на разположение, та трябваше из чуждите градини да крадеш?" - "Е, с другари се увлякох." - Ами не трябваше ли да отиваме в нашите градини всякога, а в чуждите само когато ни повикат?

Та сега, като правило, разбрахте ли всички следното? Всички сте чада Божии: едните са чада добри и разумни, които изпълняват волята на Баща си, а другите са тия, на които кучето е взело хляба. Кога кучето взема хляба? Някои говорят със символи, но не разбират смисъла им. Да ви обясня какво означава тази поговорка, че кучето взело хляба на детето. Влезе то в една чужда градина, набере си ябълки, но го уловят, нашарят го добре, пък и ябълките му вземат. То плаче. Защо? - "Ами кучето ми взе хляба." - И туй било морал. Няма да влизаш в чуждата градина, да късаш от чуждите плодове.

Някой казва: "Мога ли да бъда чадо Божие?" Нека остане у вас тази

мисъл: "Можем да бъдем чада Божи." СМЕ ли чада Божи? СМЕ вече чада Божи, но въпросът е от кои чада Божи сме. Е, от кои трябва да бъдем? - От тези, които изпълняват волята Божия, които са добри и разумни. Това е, нищо повече. Това е тъй просто и ясно, никаква философия. И в небето да отидете, Истината е тъй проста и ясна. Цената на тези думи всякога е една и съща. Дето и да отидете, на небето да отидете, вземете ли тези думи, колкото и да искате ще ви кредитират за тях. Тия ваши думи може да ги заложите всякога. Като отидете при един ангел и му кажете: "Аз съм чадо Божие" - той ще ви повика в градината и ще ви нагости. Ако отидеш при някоя крава и кажеш: "Аз съм чадо Божие" - тя ще ти каже: "Смукни си малко от моето млекце." Идеш ли при една ябълка и кажеш: "Аз съм чадо Божие", тя ще ти каже: "Добре, аз, както виждаш, нямам ръце, но бъди тъй добър, ако си висок, откъсни си няколко ябълки; ако не си висок, наведи едно клонче и си откъсни." Ябълката ще те пита още: "Ама изпълняваш ли волята Божия?" - "Изпълнявам." - "Тогава откъсни си."

И тъй, ние сме от тези чада Божи, които изпълняват волята Божия с разумност и доброта. Не само че можем да бъдем, но сме чада Божи. Отде знаем? - Сега бием това масло. Елате да го видите в котела вътре и да ви намажем от него върху хляба. Ти казваш: "Приятелю, аз съм чадо Божие." - Как ще позная? - "Добре, ти си гладен, ти си без подслон. Ела у дома." - Той дойде. Аз го нахраня, дам му вечеря, подслон. - Ти вярваш ли сега, че съм чадо Божие? - "Да, днес си чадо Божие, но за утре не зная." - Е, ще видим за утре. Днес те нахранвам, приемам в дома си и всичко това върша заради волята Божия. Ако не вършех това заради волята Божия, можех да те изпъдя вън и да затворя подире ти вратата. Чадо Божие съм! Ела в нашата градина да те заведе, да вкусиш от нейните плодове. Които от вас са скръбни, които от вас са тъжни, трябва да знаете, че ние сме чада Божи от разумните и добрите, които изпълняват волята Божия.

Денят днес е толкова хубав, което показва, че Господ ни се радва. Ако не беше така, нямаше да имаме този ден. (Небето е чисто, светлосиньо, безоблачно, а слънцето тихо, меко грее, като че милва и се смее.) Бог днес ни се радва и казва: "Заслужиха чадата този ден." На тия осем сестри, които отиват в града, Бог казва: "Да бъдат добри и разумни, разумно да изпълняват волята Божия."

Те сега отиват, така ги изпращат; и другите като заминават, и тях ще изпратим по същия начин.

14 август 1924 г., четвъртък, 7 ч., след молитва

БЕЛЕЖКИ,
ДЪРЖАНИ ПРИ БРАТСКАТА СРЕЩА НА РЪКОВОДИТЕЛИТЕ
В СОФИЯ ПРЕЗ 1924 ГОДИНА

ПРИ СРЕЩАТА ПОВИКАНИ - ПРИСЪСТВУВАЛИ:

1. БРАТ	ТОДОР	СТОИМЕНОВ	- СОФИЯ
2. БРАТ	ДРАГАН	ПОПОВ	- СОФИЯ
3. БРАТ	ДЕНЮ	ЦАНЕВ	- СОФИЯ
4. БРАТ	НАЧО	ПЕТРОВ	- СОФИЯ
5. БРАТ	ИВАН	ДОЙНОВ	- СОФИЯ
6. БРАТ	НИКОЛА	ВАТЕВ	- РУСЕ
7. БРАТ	МИНЧО	СОТИРОВ	- БУРГАС
8. БРАТ	ТОДОР	АБАДЖИЕВ	- ЯМБОЛ
9. БРАТ	ВЪРБАН	ХРИСТОВ	- ОРХАНИЕ
10. БРАТ	ПЕТЪР	КАМБУРОВ	- КАЗАНЛЪК
11. БРАТ	ЕМАНУИЛ	ИВАНОВ	- ВАРНА
12. БРАТ	ПАНАЙОТ	КОВАЧЕВ	- СТ.ЗАГОРА
12а. БРАТ	КОНСТАНТИН	ИЛАРИОНОВ	- В.ТЪРНОВО
14. БРАТ	ПЕТКО	ЕПИТРОПОВ	- ПЛОВДИВ
15. БРАТ	ГЕОРГИ	КУРТЕВ	- АЙТОС
16. БРАТ	ДИМИТЪР	ДОБРЕВ	- СЛИВЕН

Учителят

12 а. К. Иларионов	3. Д. Цонев	12. П. Ковачев
		11. Е. Иванов
		5. Ив. Дойнов
4. Н. Петров	1. Т. Стоименов	
7. М. Сотиров		
15. Г. Ватев	16. Д. Добрев	10. П. Камбуров
6. Н. Ватев		
8. Т. Абаджиев	9. В. Христов	
2. Др. Попов		
31 август, 1 и 2 септември 1924 г.	14. П. Епитропов	

АКО ИЗЛЕКУВА БОЛНИЯ

Тайна молитва
Мълчание

УЧИТЕЛЯТ: Обменияхте ли мисли върху някои материални въпроси?

- Няма време и удобства от присъствието на гости в двора.

УЧИТЕЛЯТ: Трябва да се обменят мисли, защото има противоречия между духовните и материалните въпроси. Те не вървят успоредно. Едни държат материалното, други - духовното. Нямаме нужда от материалното. Това е противоречието. Това е постоянна борба на духа с материята. Тя съществува и духът трябва да се повдигне. Възгледите на хората се различават. Болните и здравите имат различни възгледи по разните въпроси от идентичен характер и се явяват противоречията в живота.

В Братството голямата свобода, която имаме, се използва лошо - това не е право, това е изнасилване, измъчване на някои от братята от подобно криво разбиране на някои членове от обществото. Един пример: един брат оставя в едно семейство старите си дрехи, за да благославяло. - Аз не обичам да давам стари дрехи. На един брат дадох едно старо палто при дъжд, той не ми го повърна. Взе ми едни сандали - не ги върна, но му задигнах посред бял ден ново палто за 1200 лева и други дрехи; това непослушание завлече неговите дрехи. Моите скрито взети сандали завлякоха му новите дрехи, комплект, посред бял ден от палатката в Баучер. Това не е толкова неморално, че ги е взел, но непослушанието му.

Ако ли дадете обещание - трябва да го изпълните заради Бога, да не се охули името Му, името Божие. Ще продадете всичко, но обещанието си ще изпълните. Питам ви: Разбойници хващат вашия син и искат откуп 200 000 лева. Ще продадете къщата си и ще ги дадеш - това ще е резултат от едно неизпълнено обещание. Трябва да се изпълни всяко дадено обещание, даже и колкото и неприятно да е било.

Материалното богатство на един човек е отглас на неговото духовно състояние. Децата се ползват от подготовката на материалното състояние, благодарение доброто духовно състояние на родителите. Благата вървят по наследство. Мнозина имат добри желания, но малко са, които имат стремеж да изпълнят тия добри желания. Имате отруден брат - не се притичате да го облекчите. Военните не правят така: те се поддържат - за намирация се в опасност военен телеграфирват и го подкрепят.

Поддръжка трябва и в духовния, и в умствения, и в материалния живот, разбирам - съзнателния материален живот. Имаше един брат Дързев, който живееше в лоша стая тук. Дадох наставления, настани се по-добре, по-хигиенично, но волята му излезе слаба, и аз, занят с други работи, не можах да проследя доколко се изпълняват наставленията ми, и той си замина. Друга една сестра пратих в Чамкория - бе много слаба - поръчах ѝ да слуша, ако иска да оздравее; като охлюв да пъпли и на слънце да излиза и се пече. Послуша ме и се съвзе - тя трябваше да си заминее, но

остана. Иска се послушание и помощ от приятелите, от братята и сестрите.

Най-важният въпрос за вас кой е сега? Кое е най-належащо?

Брат Драган Попов (София): Да се ликвидира със салона. На 3-ий септември трябва да внесем 25 000 лева. Решихме да изплатим дълга на Радославова - около 50 000 лева, а всичкият дълг е около 120 000 лева. Никой не се грижи за салона - като че е чужд, даже да се помете не отива някоя сестра от най-ревностните. Бяхме 12 души, всеки се оттегли и гледа да хвърли товара на други. Имаше комисия, която да прегледа сметките и докладва. Не е сторено това и досега.

УЧИТЕЛЯТ: Трябва да се уреди с назначаването на няколко души. Да се прегледат сметките и се уреди.

За взаимно подпомагане може да се образува фонд, но всеки, комуто се даде помощ, трябва да вложи в себе си желанието да върне това, което му е дадено. Дали ще го върне или не, то е друг въпрос, но трябва да има желанието да върне даденото му. Когато ще помагате някому, трябва да видим заслужава ли да му се помогне, или той има да разреши една задача.

За в салона бяхме наредили всеки да има едно малко изкуство, каквото и да е: *тенекеджия, собаджия, плетене столове и други, та между другите работи да се работи и това в салона - събирате се двама-трима приятели и поработите 1-2 часа. Този закон е като пчелите: много пчели по малко мед - много става, отколкото поединично всеки да работи.*

Брат Деню Цанев: Подкрепата е лесна, но най-първо трябва да изчистим обществото си от недъзите и тогава всичко лесно се урежда, защото ще има сплотяване и с него ще изпълним закона на пчелите и ще принасяме много мед. Това е по физически истина, не знаем духовно как е, но все нещо трябва да се направи в това отношение. Недъзите са: имаме хора, които злоупотребяват с нашата свобода - разни Магдалини, Балтовци, Савовци, които се правят светии и компрометират цялото общество. Вие, Учителю, живеете напълно в любовта, но ние сме още във физическия мир, нека ние да се поразправим с тях.

(Тук се изтъкнаха ред недъзи. - Учителят казва, че това е религиозно тщеславие.) Отиде си една Кирилова, дойде Магдалина. Кирилова имала мисия да обнови България! Също и Магдалина подобна мисия имала за света! Магдалина е изучила изкуството за просия - в Италия е събирала пари и майсторски е просила. Хитър тип, който мисли само за себе си. В един ден мога да свърша с нея и с Балтова, и със Савов.

УЧИТЕЛЯТ: Вие ще се натъкнете на още по-лоши типове - има от лошо по-лошо. Но може да се постигне нещо от по-старите братя. Иска се обаче абсолютна чистота. По-младите братя лесно се съблазняват и вие трябва да им помогнете. Духовете в Магдалина постят, подвизават се, но после двойно повече ядат духовете в тая Магдалина. Това са физиологически недъзи, които лесно могат да се лекуват - в един ден. Но има социални въпроси за разрешение. Дъщеря ви иска да се жени - не само това, но и ще гледате мъжа ѝ. Как ще разрешите този въпрос? Дойде някой в Братството, казва: "И аз съм ученик." - Да, на лъжицата, а като дойде за работа, няма го.

Просия у нас, в Братството, не трябва да има, а работа се иска. Просията в нас е безобразие - то обезобразява човека. Случката със Савов: събирал пари за столове и ги изхарчил. Не е въпросът, че ги е изял - не е грях това, но лъжата - защо е излъгал, че ще купи столове, а ги изяда - туй е осъдителното.

Искам вие, които тук сте събрани - сте се събрали, да ме слушате. Ще прилагате закона на жертвата - каквото направим, да не знае светът. Свобода да има. Мъжът без жената не може. Тя все реди, тя все е взела участие във всичко, ореола на светиите те са го турили и ред други неща. С жената внимателно трябва да се постъпва и внимателно да ѝ се възлагат поръчки.

Брат Драган Попов: Въпросът между млади и стари - да няма разлика. Те се съблизняват по въпроса за женитбата, и все братя и сестри, а момче и момиче все вървят. Те се считат, че са отделни и със своята школа.

УЧИТЕЛЯТ: Те трябва да изпълняват Божия закон. Те могат и да се оженят, и пак да изпълняват (Божия закон) Волята Божия.

Изтъкна се сепаратизмът със специалните школи и общите школи, което доведе до възгордяване у младите.

УЧИТЕЛЯТ каза: Това е временна мярка. Хорото е за младите, а не за старите. Но школите ще са общи. Има ли между младите абсолютна чистота? - Не. Не мога да поверя на един брат една сестра. От 5 сестри, които бяха заедно, само една бе абсолютно чиста и издържа от съблизните.

На всички трябва да се помага - на стари и на млади - всички имат нужда от подпомагане.

Нали в Христа няма ни мъжки, ни женски пол. Набралата се енергия в младите трябва да се използва - това е една машина, енергията на която трябва да се използва. Вие, старите, трябва да потърсите младите и те, младите, да потърсят вас, старите. Аз имам наблюдения. Един брат следва университета и оставя коса по-дълга от моята и брада, и се носи неглиже. Една сестра ми казва за него: "Щом се влюби, дава признак, че е в траур, но след два месеца ще ги хвърли." И наистина, той ги хвърли точно след два месеца. Защо? - "Ние сме 5 сестри, които му удължихме косите, но у него няма нищо духовно!" И така излезе. Някои хубаво разсъждават, ако и да са сестри. Те знаят, че в случая косата и брадата не са спуснати за Бога.

Сега по плана, за десетте души, които да съветват всеки брат или сестра, които искат да проповядват за Бога. Ще му дадат една задача да излекува един болен. Ако излекува болния, добре, от Бога е.

Има опасност от тия 10 души - да се не помислят за третейски* съд!

Трябва всеки да си признае грешката и тогава тя се поправя, иначе трудно е за тия 10 души да го убедят.

Иска се тактичност. Един брат се отделил с жената на един светски човек, който е идвал на нашите екскурзии, за да я обърне в нашето общество. Мъжът се съблизнява, смущава се, съмнява се в тия им отношения и не идва повече. Всичко, което Бог иска, може да направи, но разумни да бъдем в обносните си.

* неофициален съд, избран от спорещите страни по взаимно съгласие, за да разреши спора им

Сега на вас ще дам по една задача за една година, да видим как ще я изпълните. Ако вие в противоречията не намерите смисъла на живота, вие ще пропаднете. Когато човек разрешава Божията работа, трябва да бъде много деликатен, разумен, за да не попадне в противоречие. Вие сте в света и не можете да посветите всички си живот само за Бога, но 1/10 от времето си можете да посветите на Бога. 90 % е за вашите нужди: прехрана и др. При сегашните условия на еволюцията много души има, които мъчно се повдигат.

Вие в провинцията какви нужди имате?

Брат Георги Куртєв (Айтос): Охлаждение има един към други.

Брат Панайот Ковачев (Ст.Загора): Необходими са обиколките от Учителя между нас.

Брат Минчо Сотиров (Бургас): Отеготвяването го има навсякъде между приятелите от провинцията. Жажда за работа, за подвизи има, ревност има, но все пак отеготвяването съществува. Идването на един външен брат събира всички около него и с наслада слушат говора му, а колко повече, ако бихме имали радостта да бъде между нас Учителят ни! Той да ни посетеше!

Брат Деню Цанєв (София): Това отеготвяване е отражение на положението в София и там го възприемат.

Брат Емануил Иванов (Варна): Говори в същия смисъл. Изтъква, че някои братя говорят от името на Учителя - добре говорят, но има и други, които криво са разбрали Учителя, и внасят разкол.

УЧИТЕЛЯТ: Такива си устройват гнездо и друг път да идват. Всеки, който идва да говори, или като гост, трябва да има позволение от Учителя. Този въпрос се уреди от 1920 година и всички членове да се предупредят за това.

УЧИТЕЛЯТ: Утре вечер в 7 часа ще имаме едно свободно събрание в салона, а сутринта в 5 ч. и 30 мин. вие, 16-те, да сте тук събрани.

От провинцията всички вие трябва да разпространите своите знания и навън - в по-широка общност с обществото. Време е да заработите и навън от нашата среда и вашите знания да ги дадете и на света, гдето няма морална устойчивост. Пречките, които сега ни се правят, са временни: салон не дават, за беседи пречат и други някои.

Между присъстващите изказа се желание и се препоръча брат Боян Боев да се изпрати из провинцията като проповедник на научни реферати.

Пречки в успеха на делото са още и събирането на абонamenti, а не се изпращат списанията или вестниците: така бе с "Анхир", "Алфа", "Ратник на Свободата" - това се отрази на платилите абонати, а никъде не са получили нито един брой.

УЧИТЕЛЯТ: Вашите въпроси вие разрешете, можете да се съберете тук или в салона, а духовните въпроси оставете на мене, аз ще ги разреша.

Отче наш

31 (18 август стар стил) 1924 г., 16-18 ч., неделя,
София, ул. "Опълченска" 66

НЕ САМО АБСОЛЮТНА ЧИСТОТА, НО И АБСОЛЮТНО ДОВЕРИЕ

В 6 ч. влиза Учителят при събраните 16 души.

УЧИТЕЛЯТ: Ще ви прочета *105 псалом*. Той е в повече от преди 3 000 години. Законите, които са действували тогава, действуват и сега. Условията са все същите.

Стих 1-7. Да се хвали човек в името на Бога - то е да има сила, да придобие сила. Иначе без подобно хваление няма никаква сила.

Стих 8 - Всякога помни завета Си, Словото, което заповяда на тисляци родове. Всичко, което Бог е обещал, го изпълнява. *Словото, което заповяда на тисляци родове* - това Слово всякога се изпълнява.

Мнозина от вас се намират в крайно противоречие. Смятате, че всичко ще ви тръгне наред. Но има един процес, помнете това, че който тръгне в Господа, трябва да го пречистят. Вземете Йосифа (*стих 17 - Изпроводи пред тях човека, Йосифа, продадения като роб*), братята му го продадоха, баща му го изобличи и т.н., но най-после стана първенец в Египет. Мъчно е една душа да се отеготява и измъчва. Какви молитви трябва да изпълнява и с какъв силен ум трябва да работи! - Защо така? Имате две тела, които са в противно движение - едното отива нагоре, другото надолу. Ти си тръгнал към един планински връх, какво можеш да вземеш на гърба си? С кола не можеш да вървиш. Това е праведният, а който слиза надолу - това е грешният. Кое е по-добре - да слизате към мочурлука долу или да се качвате нагоре към върха? Най-доброто е да чувствувате Божието присъствие при вас - другото е лъжовно. Така ще сте радостни, което е същественото в живота, света.

Стих 32 - Даде им град вместо дъжд, и огън пламенен в земята им. Така е било и преди 3000 години. Господ за да оправи някого, бутне го по слабите страни: град на лозята, конника - в коня, търговеца - в кесията и т.н., бута все в слабите места, за да оправи хората. Имате ли присъствието Божие, вие ще сте доволни, радостни и весели по душа.

Този псалом в буквална смисъл не е така, както е писан, но идва време, когато праведните ще вземат цялата земя. Всички тия наказания ще дойдат, хората ще се подчинят и Бог ще вземе силата - праведните ще управляват.

Този псалом засяга и политически работи.

Сега ще прочетем и *125 псалом*.

Стих 1 - Които се надеят на Господа, са като гората Сион, която няма да се поклати.

Стих 3 - Защото жезълът на нечестията няма да пребъде върху дела на праведните - а то е управлението на жезъла, значи управлението на нечестивите няма да бъде над праведните.

Стих 5 - А които се уклоняват в кривите си пътища, ще ги отведе Господ с онези, които правят беззаконие. Мир на Израиля! - значи "Мир на избраните!" Преди 3000 години не е имало тази светлина. Виждате тоя брат колко е бил утеснен - колко се е повдигнал, та пише това! И вас, като ви поставят натясно, ще се повдигнете.

Не се смущавайте от някой Балтова, от някой Савов (Йордан) или от друга някоя сестра. Питам ви: Защо вашата дъщеря (вашият син) се е оженила за оня, когото не обичате вие? Религиозните хора са още повече своенравни. Ние знаем закона. Защо един човек повече обича ябълката, друг крушата? Един повече водата, друг повече винцето? Един хляба, а друг месцето? И т.н. Виното е било първоначално сладко, но човекът го направил кисело. Да обикнем винцето повече, то е почнало от 3000 години - оттогава са почнали да го обичат и сега се опиват.

Ожените се, жена ви постепенно вкисва соковете ви и ставате кисели. Така се е вкиснало постепенно и виното. Знаете ли какви трябва да бъдат отношенията на мъжа към жената? - Абсолютно чисти! Абсолютно чисти един към друг! Това е съдружие и се иска да бъдат взаимно честни. Това аз наричам чистота. Нечистотата в един дом води към разрушение. А в едно духовно общество не само чистота, но е потребно и абсолютно доверие.

В религиозното общество считат, че Магдалина има право да влиза през прозореца и да взема неща от стаята - то било морално! Тя е религиозна, но послъгва, покрадва, просията е изучила. Три години аз опитвам доколко мога да я търпя. Три години е това, разбирате ли? И ако и другите имаха моето търпение, тя щеше да се оправи. Тъкмо се пооправи, дойде някой и ѝ каже: "Защо не отиваш да работиш?" Тя кипне и всичко се развали. Оправя малко един навехнат крак, дойде някой и го повреди наново. Е, може ли да се оправи при това положение!

Тя идва в стаята ми и се оплаква, че имала дяволи, с които се борила. Сплашва някои, че ще им се схванат краката, те се уплашат, страх ги е от нея. На такива души, които са паднали, изостанали в своята еволюция, трябва да се помогне. Има един закон за помагане.

Вашите отношения към мене са продиктувани от другаде. Кое е, което ви продиктува тия отношения? Отговарям: Ако сте ученици, стояли сте в тъмнина и казвате: "За утре трябва да си науча урока и ми е потребна свещ." Дойде един, носи свещ, а вие се групирате около тая свещ и почнете да си учите урока. Тия опитности, които добивате, са все уроци.

Сега ще ви отворя 135 псалом.

Стих 1-2 - Алилуя. Хвалете името Господне: Хвалете, вие, раби Господни, Които стоите в дома Господен. Дом е вече нещо устроено, в което има ред и порядък.

Стих 6 - Господ прави всичко, което Му е угодно на небето и на земята, в моретата, и във всичките бездни. Угодно Му е да те постави на изпит. Пренася те от едно място на друго - какво има от това? За да ти даде

по-добри условия и, разбира се, като те вади, ще се скъсат някои коренчета.

Стих 10 - Който порази големи народи, и изби крепки царе; Сиона царя АмореЙски, и Ога царя Васански, и всичките Ханаански царства...."
- това са все грехове; царѐ - разни грехове, които Господ ще изкорени. Царете са символи на грехове, престъпления, които този цар е направил на своите поданици - ще ги изкорени Господ.

Тук имате един човек от преди 3000 години, който пее и славя Господа. Какви сили е имал в душата си, да благославя Господа! Питам ви: Вие след 3000 години ще бъдете ли по-слаби? Някои от вас, понеже имате кармически връзки, въртите този човек. То е, че сте свързани с едно въже, и стремѐжът е вие да увеличавате нишките на това въже с постепенно завъртане - а то е увеличаване капитала си. Е, дойде синът ти и отреже от това конец - то е, че е взел 5000 лева; или ти завъртиш конца, а друг дойде и развърти конца. Можеш ли при тия условия да имаш успех? Нека те се въртят около ви, но вие бъдете добър пазач и пазете касата, тя да е затворена. Е, вие можете ли да бъдете една затворена каса? - "Можем!" - Без силата Божия касата нищо не струва.

Сега на всеки ще дам по една задача. През тая година ще прочетете първите четири серии от "Сила и живот". Всеки три месеца ще прочитате по една серия. В първите три месеца - I серия бесѐди и ще извадите най-важното от тях, от съдържанието им, което ви е обърнало внимание.

Във вторите 3 месеца - II серия.

В третите 3 месеца - III серия.

В четвъртите 3 месеца - IV серия.

Което намерите, което ви обърне внимание от всяка бесѐда, най-важното ще написвате в една тетрадка, тъй чистичко, хубаво, красиво. Всеки ден ще се четѐ. Начало - новолунието сега, от сряда, 10-ого. В специална тетрадка (отделна от тая за извадките от бесѐдите) ще отбелязвате времето: сутрин, обед и вечер - всеки ден, когато сте чѐли. Време: добро, облачно, дъжд, хубаво, вятър, буря и т. н. - с една-две думи. Когато четете бесѐдата и ви дойде нещо в ума: някой проект или мисъл, ще отбележите в тетрадката за извадките от бесѐдите.

Ще изпълните точно закона за десѐтъка. Уредете Божията работа и Господ ще оправи вашата работа! Вие не можете да оправите вашата работа - това само Бог може да стори. Вие служѐте на Господа, а оставате и Той ще оправи вашите работи! Работите двама, орѐте, сѐете, завършите вашата работа, но после ви трябва дъжд. Можете да работите колкото искате, но ако другият фактор, Господ, не вземе участие, трудът ви е загубен. Търговец сте - също. Ако спазвате правилото, аз ще ви помогна, но ако не го спазвате, благословение няма да имате. Абсолютно искрѐни, чисти. Извинения не приемаме. За нас важи свършването на работата, а не времето кога си дошѐл и започнал работа - може и сутрин, и обед, и вечер. Един час ще ви заеме тази работа на ден, ако имате Божествено разположение. Цѐлия ден ще работите, ако имате човѐшко разположение.

Десѐтъкът се състои в брутото печалба. Искаме да опитаме едно

правило. Човек от камъка не може да извади храна, но мъхът може. Той чопли и сега той знае повече от вас. Затова знания трябва. Ние не сме за външното. Спокойствие трябва и ще видите как всичко ще се уреди.

Сумата, която ще се събере у вас, идната година като се съберем, ако даде Бог, ще видим за какво може да се употреби - за най-полезната работа.

Много работа няма да ви дам. Това ще ви е достатъчно. Ще имате моето съдействие, да се не смущавате. На много места колата ще се затегне - не се смущавайте. На Мойсей колата не се ли затегна, докато извади евреите от Египет? Непременно затягане ще има. С мен какво бе: владици, попове плетоха паяжини, мина слонът и с опашката си омете всичко - отиде по вятъра тяхната паяжина. Няма народ, който да не е пометен заради противението си на Божието дело: Асирия, Вавилон и колко други култури са пометени!

Търпение ще имате. Западният свят, това е материалният свят, то са наводнения, бури и прочие стихии - ще ги има.

Идната година условията ще бъдат по-благоприятни. Ония, дето ходиха на манастира, дъждът ги опра - нека ги измие, то не е за нас, за тях е.

Катастрофата на 29 август с товарния влак между Чирпан и Стара Загора е от политически характер.

Работата иска абсолютна чистота - да се не разколебае. То е много опасно разколебаването! Без разколебание - Бог присъства, с разколебание - Бог отсъства! Имате пример: Петровден - екскурзията на Русала, как с молитва се справи времето!

В България всички добри хора трябва да си насочат мислите към един център - към Бога. Забърканите им работи да си ги оправят сами, а ако искат ново, ще им го дадем.

Трябва да има нещо, на което целият живот да е построен. Прехвърлянето от една партия в друга не ще оправя работите. Основа трябва.

Оня, който идва да оправя света или една работа, трябва да носи свещ, да бъде пълен. Ако идва празен, какво ще даде? Аз не искам да ви извадя от вашето положение, вие сте поставени в разни положения - там, в това или онова положение, имате да изучавате някоя мъчнотия. Ако ви поставя в друго положение, ще имате по-големи мъчнотии.

(Тук се заведеха разговори и изказаха мисли заради разните личности в обществото ни - манияци.) Учителят каза: Не може в едно общество да няма подобни лица. - (Но умножават се! Рецептата е да се игнорират и тук, и във всеки град, и да се не приемат.) - Това приятелите могат да сторят, но аз, Учителят ви, не мога това да направя. Аз всекиго трябва да търпя и да приемам. Търпение трябва и на вас и очакване - всичко ще се поправи някой ден. - (Ако са навън пръснати, добре е, но като са вси там, в "Опълченска" 66! Идващите хора за среща с Учителя срещат тях и какви са първите им впечатления за нашето учение, и какви са хората ни!) . . .

Учителят: Това са хора с духовна гордост - ще ги сринат, търпение трябва. - (Раздават си имотите. Ще раздадеш всичко, това е добре, но

гладът ще дойде, с него как ще се разправим!? Има вътрешни нужди.) - Раздаването, то има вътрешно значение, което те не разбират.

По въпроса за трудовия час - има досега резултати. Добре е да се продължава. Трябва да се изучава някое занятие, специална професия.

Сега, материалните въпроси ще гледате да ги уредите вие: салона в София и други някои. Имайте инициатива. Без инициатива никакъв успех не може да има в живота.

Пчелите и мравките никога нищо не внасят - те само отнасят. Такива работници ние не искаме. Нам трябва пчели работници, които да внасят отвън, а не да изнасят.

Какво има друго да ви смущава? Ако е само Балтова, Савов, те са малки работи! От Варна има една нова сестра - Иванка Бабаджова, тя е ученичка на Балтова. Георги Сотиров (от Сливен) - оставете го него, нека народи деца и те ще го възпитат.

Отче наш

Часът е 8 ч. и 15 мин.

Из разговора на обед - 13 ч.

Кръстът е винаги в движение кръгообразно, с две течения: вертикално и хоризонтално, и всяко от тях има две отдолу нагоре и отгоре надолу, отдясно наляво и отляво надясно $\uparrow$ и през тая врата на движението му $\rightarrow \nwarrow \nearrow \leftarrow$, което е толкова бързо, че никой не може да мине освен Любовта, и затова Кръстът - страданията, се провождат само с любовта. Така че страданията са зад кръста, а радостта е пред кръста, т.е. любовта е пред кръста.

Електричеството има движение във форма на кръст, а магнетизмът - спираловидно. Там, гдето има много електричество, земята е гола - голо е, камъни, даже мъх не расте, а растителност няма никаква, а под повърхността има буйно текуща вода. Водата привлича, урегулирва движението на електричеството. Там, гдето има магнетизъм, има хубава буйна растителност, трева зелена и текущата вода е тиха, спокойна. Магнетизмът глади, оглажда повърхността.

1 септември (19 август стар стил) 1924 г., понеделник

София, ул. "Опълченска" 66

НИКАКВА ЛЪЖА

Добрата молитва

УЧИТЕЛЯТ: Получихте ли наряда? (- Да!)

Ще се даде на всички, които са били в събота на събранията. Начало на изпълнението на наряда: 22 септември 1924 г. На новите членове от обществото ще дадете наряда от 1919 година. Те трябва да почнат оттам, отгдето са почнали всичките, а сега искат отведнъж да станат богати, учени. Това са процеси, които постепенно се дават. Богатството е възнаграждение за труда: след като работи, получава плода. На всичко трябва да се даде духовен характер. Те са като една потреба парите - да си наемеш или купиш потребните необходиминости в живота. За в бъдеще в новия живот ще се работи по закона на любовта. Кое те заставя да се спреш при една чешма? Коритото или чучурът? - Нали водата? Само със силата на любовта може да се подобри всичко. Тя е вътрешен процес - сила. Трябва да се стремите това, което придобивате, да се осветява, иначе благата носят разсипване. По-добре малко, но благословено, отколкото много, но неблагоприятно! Истинската ценност на едно богатство не може друг да го вземе. На скъпоценността кой може да вземе ценността? Богатството поради любовта има своята ценност? Една кола е важна, докато те пренесе - после е свободна.

Най-първо ще се стремите високо в себе си да се повдигате. Сегашният живот определя всичките възможности за в бъдеще, което може да се реализира, и всички минали грешки, които могат да се изправят. Ако ние не бихме вложили закона на Любовта, нищо не ще добием. Ще вложите в себе си любовта и истината, никаква лъжа и по Божественому ще ликвидирате сметките си.

Ние живеем за Бога,

умираме за Бога,

живеем един за други, но за да изживим Божията Любов!

В сегашния строй лъжата има гражданство и това е едно нещастие. Един брат казва, че-еди кой си имал нужда от пари, но той да ги занесе. Защо? Защото и той имал нужда! Ще ги занесе, но ще ги похарчи поне половината за себе си. Казвам: Тоя малък дявол да го извадиш от себе си! Има в тебе един добър дух, но има и друг един. Тия, малките грехове са, които съсипват живота! Тия, малките грехове с време причиняват големи пакости в бъдеще. Лъжа да нямаш в себе си! Не е въпросът да убедиш света, че не лъжеш, защото целият свят е в лъжа, но праведните да убедиш, че не лъжеш! В лъжата има най-големите отрови в света! От човека зависи да не лъже. Осъден е някой и ти, който носиш присъдата за опрощаване, зависи от теб да отидеш една минута по-рано и да го спасиш осъдения, или една минута по-късно - да излъжеш, и да го обесят. Лъжата

премахва онова красивото, което слиза от Небето, и щастието се губи. Среща ме един и ме пита: "Где отиваш?" - Няма да кажа где, а като се върна, ще кажа: Ходих във Варна и свърших тази и тази работа. Да лъже човек, е една вътрешна слабост, не от сега придобита. Няма случай, който да е казал една малка лъжа и да не е изгубил после много. Трябва абсолютна честност в дома и навън. И сега, аз бих желал да се тури в Братството образец на честност. Човек може и в истината, като преувеличи, да каже една лъжа, затова, когато говорите, трябва да бъдеш буден, защото невидимият свят следи и трябва да си дадете ценз на всяка една дума. И тогава жената ще те обича, децата ти ще те обичат. Божественото вътре във вас ще ви спаси! (Разказва примера със сестра Стефова - когато баща ѝ я изпъдил, че била в Новото Учение, а приписва имота на младата си дъщеря, но тоя зет го изпъжда и сега е гол, и ще го гледа изпъдената дъщеря.) Не пъдете добродетелта от себе си вътре - лъжата изпъдето, на дявола я дайте, а Истината, Добродетелта задръжте в себе си.

Някои от себе си Божествено нищо не дават, а материално отворед събират. (Учителят казва примера с първата комуна, която устроил само с храна. Определено било колко да се плаща. Младите държали сметка, но забатачили. Но понеже това е по човешки, поискал сметка, взели заем и уредили всичко. Втората година наредил същата комуна на трапеза, но вече по Божественому - без всякаква сметка, идвали, яли и не платили.) И това е хубаво. Това е един общ недъг, който трябва да се изкорени - има тоя недъг много лоши последствия. Трябва ценз на всяка дума, на всяко дело.

В Обществената безопасност ме питат отгде вземам средства. И аз ги питам: А вие отгде вземате, работите ли с вашите ръце и по истински начин ли изкарвате прехраната си? (Искали да го оплетат, а трябва прямо да се задават въпроси.) Никога лъжата не е имала такова гражданство, както сега. Вие ще бъдете внимателни. Вълната е калпава и преждата ще бъде такава, ще бъде гнила. Истината обичайте. Ще турите правилото да бъдете искрени в съзнанието си.

Лъжата е започнала от ангелите, които са паднали. Лъжата не е в акта да вземеш нещо, а в желанието, вътрешното желание да вземеш нещо, което не е твое. В животните има голяма лъжа. В мравите, в пчелите няма морал. Човек сега е дошъл да изправи всички свои погрешки от най-далечното минало, от всичките царства, като е бил в тях. В един живот може да се изправят всичките погрешки на животинското си състояние. В сегашния строй не трябва ни даже министър да ставаш, ще те хвърлят в затвора. Ни търговец - ще те хванат чл. 4 от закона. Никога не се е прилагал така силно кармическият закон, както сега, и особено в Русия. Богатите станаха бедни - князе, дворяни, а бедните станаха богати. Това е резултат на лошите отношения по-рано в Русия.

Не е въпросът, какво Бог може да направи. Той всичко може да направи. Ние трябва да възстановим връзките на Божията Любов, и не за сега, а за в бъдеще. Като се поставят сега здрави основи, и за в бъдеще

върху вашия сега труд ще градим. (Навежда Учителят примера със "Слово" Акционерно дружество, че е била вкарана еврейщина, хитрина.) Не Божественото ги е ръководило, а личният интерес и облаги. Ето и Недялкова, не ѝ върви. Убиха и последния ѝ син на Калиманци през юлий тази година. Искреност трябва и за чистотата, и в работата. Те са причина и за г-жа Иванович Ружа, че си замина. Но тя (Недялкова) нека стои малко по-далече от нас, тя е забатачила и с нея не можем да се рекламираме. Има дело и за "Всех скорбящих" и наистина направиха всех скорбящих, "и не введе нас во изкушение, но избави нас от лукаваго....."

Как ще оправим българския народ? - Само с честност! Но главата се е вмирисала, свещеничеството, което трябва да бъде пример за честност, а е фабрика на лъжата. Те признават, че са фалирали и казват нам да се пазим и ние да не се опетним. Сега управляват професорите - създадоха си командировки.

Бъдещето управление е на чистота - това управление на чистотата е наше, ние го знаем.

Аз от вас искам да си изпълните задълженията пред Небето, повече не искам. Ще пипате най-внимателно. Търговските лъжи не са така опасни, както попските.

Проучвайте Евангелието, Стария завет, да видите как са живели. Моралът е, като направиш една постъпка, тя да не те осъжда. Ние не гледаме на външното на нещата, а на онова, което е скрито вътре в душата.

Да приведете имуществото, което имате, в ред, в известност и порядък. Всички трябва да работят - не само един или двама. Това ще бъде една банка и ще се създадат материални работи за вас. Ще оформите всичко според съществуващия ред и порядък на земята. Тя, земята, е пълна с пари. България е пълна със заровени пари, но не е морален закон да се изравят. Умрелият си ги пази - те са негови. Една сестра дойде и ми каза, че имало две тенекии злато на едно място. Казах ѝ, че не са за нас. Брат Петко Епитропов е ходил, знае ги, но не е казано още да ги извадим. Земята е пълна с богатства.

Нарядът ще бъде за неделните дни. Почва от неделя, 21 септември т. г., а през седмицата ще имате продължение в размишлението. А вие още ще проучвате Евангелието.

За новите слушатели на беседите ще дадете наряда от 1919 г. - ще го препишат от печатните книжки.

За вас през годината ще ви дам по една задача, всекиму като дойде времето. Вие ще се благодарите, че имате тия мъчнотии и ще проявите характера си и ще докажете, че можете при най-трудни условия да правите добро. Чрез благодатта човек се спасява, а чрез любовта се усъвършенствува.

Политическото положение тая година ще бъде добро. Ако на нас е добро, и на българите ще бъде добро. Големите държави ще се разберат. Англия не желае една силна славянска държава, органически свързана, затова славяните трябва да бъдат морално силни.

Опасност за война има на Далечния изток, а в Европа вътрешни събития.

Жълтата опасност може да се отложи за няколко години. Европейските държави ще се стремят да се разсипят икономически и стопански.

В България болшевизмът има две течения: едното буржоазно болшевишко - то е съвременният фашизъм, и пролетарско болшевишко. Те са двете течения най-силни сега. (Приложение на Закона за защита на държавата към нас ще има ли?) Учителят: Ние сме принципиално за Любовта, защото тя е, която ще оправи всичко. Правителството ще се раздели: те ще станат едни против други на дѳлеж и ще се разкапят от само себе си. Те усещат и казват - и едните, и другите: "Ние ще дойдем един ден при вас", затова и ни казват: "Вие поне се пазете чисти" - искат с това да имат едно чисто гнездо.

Македонците в Сговора са против него. Отвън ще се явят, ще дойдат други фактори и ще тръгне в насока на федерирането.

Сега ще бъдете зрители и ще се подготвяват за събора идущата година, а сегашните ще видите дали ще издържат до идущата година!

Вие гледайте да създадете нещо - всеки от вас да създава нещо, да проявите своята енергия. Например братя от провинцията искат да вземат една градина за обработване - да не им отнема всичкото време. Братя с братя не се сдружавайте за търговия, а с външни хора се сдружавайте. От тях поука ще почерпите. Много от нашите братя трябва да минат през сѳпията и дисциплината на света и тогава да дойде при нас да го лекуваме. Направо като идват при нас, омързеливят се. Като влязат първом в света, ще придобият опитност, която ще ги ползува, като дойдат при нас.

Ще работите вие всичко онова между братята, което е здраво, морално, а материалното по-настрани. Дойде ли да употребим Божественото за себе си, загубени сме. Чешмата, която дава вода, не я задържай за себе си. Доброто, което правите, да не се знае от никой. Пари със светски човек пратете - но вие да не изпъквате на лице.

Ще си изработвате временни методи за изпълнение на доброто - на чисто ще бъдете. Имате лозе, работите го вие - град го убива две години, тая година не го уни - чужди хора го работиха. Показва, че по-рано е внесено нещо егоистично. Работата между народа е същата, както и на градина. Ако не знаеш да работиш на градина, не ще можеш да работиш и между народа.

Да работите върху вас - ще вървите напред, ще чакате и ще видите.

Колкото човек остарява, толкова по-богат става и толкова повече растат около него ония, които ще храни. Всички по-долни се приближават към богатия - от всичките царства.

Като ти турят хомота от горе висшите същества, ще се научиш да вървиш в правия път.

3/3 е животът: 1/3 - Божествен, 1/3 - ангелски и 1/3 - материален. На всекиго са определени условията, при които трябва да работи. Финансистите спъват материално нашите приятели, за да ги разсипят материално: така

например кожата на Денчо Цанев и Никола Ватев, така е и с Лазар Котев. Има едни вътрешни закони, които работят.

Английската политика не иска да има в България духовенството влияние. Вие не трябва да искате една Велика България, а една България, в която да има законност и правота - тогава тя ще бъде силна и велика.

Кои трябва да работят? Невидимият свят има списък и когато трябва, изпращат ги. И сега постепенно те идват. Засилва се числото на работниците.

Трудовият час е една забава - леки занятия, специалности да се учат.

(Изтъква се от братята, че сме бедни и средства няма за започване работа, а братята специалисти работят на чужди капиталисти и ги изсмукват, та не остава време и за духовна работа.)

Учителят казва: "Направете си приятели от богатството на неправдата!" Обърнете капиталиста в добър човек и той ще дойде при нас. Обърнете богатия към Господа. Как? - Молете се не просвета да му даде Бог, а кажете: "Дай му, Господи, една живеница в стомаха, да не яде!" Заболее, ще му кажеш: "Ще те излекувам, но готов ли си да служиш на Бога?" - Излъже те като фараона, болестта пак ще дойде. Но да нямаш целта да му вземеш богатството - користолюбие да няма, а служба Богу!

Отче наш

6 ч.

* * * * *

Сегашният свят както е устроен, ние трябва да го превземем. Всички, нашите приятели, трябва да минете през търговията. Една мелница можем да я превземем, вместо нова да правим.

Ние сме за разумния труд. Поета, като го накарате да работи само физическа работа, ще огрубее. Всеки ще работи, но според способността си.

20 ч. и 30 мин.

2 септември (20 август стар стил) 1924 г., вторник
София, ул. "Опълченска" 66

ПЛАТНОТО

Добрата молитва

Трябва да запазите това, което ви е дадено. Животът ви е даден, трябва да го пазите. Умът ви е даден и човек трябва да знае как да употреби ума си. То е велико изкуство. Когато една жена изпреде вълната, изтъче плата, трябва да знае как да пази този плат от молците. Тя може да е работила много добре, дрехата може да е скроена много добре, но ако не знае да я пази от молците, непременно ще развалят всичко. Много пъти човешките работи се развалят от молците. Вие работите, но оставяте молците да развалят всичко. Сега изтълкувайте какво са молците? - Това са недостатъците, които хората имат. Те са живи. За пример вие виждате някой път недостатъците на друг човек. Но недостатъците на другите не ползват другия. Те не ползват дотолкова, доколкото мога да извадя поука. Ако на някой човек му се изгубят парите, нищо не ме ползува, ако той страда, нищо не ме ползува. Но страданията на другите хора може да ме ползват в едно отношение: ако аз извадя поука. Бъдещият живот, щастието на човека зависи от онова, Великото съзнание.

Тази екскурзия дойдохте да се качите горе на Мусала. Като се върнете от туй посещение на Мусала, какво ще остане във вашия ум? Забележете, топлината издържате, а студа не можете. То е външната страна.

В живота трябва да дадете образци. В света сега трябва образци. Може да се говори за хубави неща, за красиви работи, но трябва да се разбира, да се дадат образци. Може да проповядваме Новото Учение, но трябва да се дадат образци. Можем да говорим за Божествения живот, но и за него трябва да се дадат образци. Най-малките усилия Бог ги благославя. Всички именно трябва да работите в туй направление. Молитвата е усилия за човешката душа да бъде свързана постоянно с Бога. Ако някой от вас запита: "Защо трябва да се моля?", да се свържеш с Бога, тъй както растенията са свързани със слънцето, светлината, топлината и с влагата. По някой път слънцето ги напуска привидно само. Светлината на слънцето обгръща растенията. По същия закон Божествената светлина трябва да обгръща човека.

Вие кога се съберете на едно място, за какво говорите най-вече? Човек ще ви разбере какво сте не по това какво сте учили, но за какво се разговаряте. За какво се разговаряте сега? Какво занимава ума ви? (Кой влязъл в хижата и кой не. Дали ще дойде Учителят, или няма да дойде. Ако стои в неговата палатка, какво прави. Ако има някой с него, какво говори с тях.) Аз ви гледам, опити имам. Една сестра искаше да й говоря нещо, тук беше се спряла, другите нямат търпение. Тълкувам: Дяволът ги мъчи, дяволът ви мъчи, вие не можете да мислите хубаво. Всеки един от вас

трябва да има желание да действа за повдигането на душата си. Абсолютно никаква мисъл не трябва да се крие. Няма по-отрицателно нещо от това да мислиш лошо. Лошото е водено от дявола. Всички ония хора, които са действували зле, които са чувствували зле, които са мислили зле, те са се стопили, станали са пръст в земята. А онзи, който е служил на Бога с всичкото си сърце, той се е повдигнал и може да стане крилат ангел - служител на Бога.

Казвам сега: Именно от вас се изисква чистота на вашите мисли. Щом един човек започва да живее нечист живот, очите стават мътни, устата започва да се изкривява, започва да се деформира. Някой път вие сами не се харесвате, като се гледате на огледалото. Защо не се харесвате? Казвате: "Лицето не е хубаво." Има нещо, което не е красиво, ако вашата душа още не е красива, ако вашият дух не е красив.

Лицето може да бъде красиво. Кажеш: "Очите не са хубави." Трябва да дойдете до дъното на нещата.

Сега тук ставаше разpravия на учениците на Новото Учение какво може да направят. Когато човек е предаден да върши волята Божия, който иска да разбира живота, напълно трябва да върши това и всеки ден каквото мисли, каквото чувства, каквото действа, да бъде в съгласие с волята Божия. И млади, и стари така да действуват, защото волята Божия изразява целокупния живот. Всичко взема в себе си.

На всички трябва търпение, разумно търпение. Аз съм говорил много пъти: Търпение, търпение. Сега не е лошо да мислите, защото туй е важно: да мислиш дали светлината, като изгрее слънцето, ще влезе въщи. Светлината ще влезе, щом прозорците са отворени. Тя не иска да се молиш. Ако къщата е добре направена, светлината непременно ще влезе.

Сега ще се пазите всички от молците. Как ще се пазите от молците? Нафталин. В духовния свят нафталинът какво е? - Вярa трябва. Щом човек има непреодолима, жива вяра, молец не влиза, защото, ако аз нося дрехата си постоянно, молец може ли да я развали? Но ако я оставя в сандъка да стои мъртва дрехата, молци излизат. Когато човек има живата вяра, молците как ще изядат дрехата? В духовния свят каквато дреха човек има, на гърба си трябва да я носи. Той всичко трябва да носи, ще помните. Тия мисли са необходими за вас. Понеже всички вие желаете да се подобри вашият живот, да бъдете весели, радостни, има само един начин, другите начини са разочарование. Ако човек от младини се реши да служи на Бога като едно дете, всичките неща се нареждат с най-малки усилия. Ако не служиш на Бога, много ще работиш и в края на краищата всичко отива на разсип, всичко се разсипва. Ако не служиш на Бога и си красив, красотата ще изчезне; ако си умен, умът ще изчезне, сърцето ще изчезне. Щом служиш на Бога, всички тия неща ще се запазят. В Писанието има стих, който казва..., тия стихове са добити от дългата опитност на вашите братя, които са живели в миналото, казва за пример: "Постоянно се молете, в скръбта търпеливи бъдете и в надеждата радостни."

Аз забелязвам една черта, че сте много егоисти. Някой като седне на

едно място, не се мърда, като забиеш колци, с девет чифта биволи не можеш да го извадиш. Всеки гледа някой да стане, че той да седне. Онзи не излиза, гледа целия ден да не би някой да седне на неговото място. Страх ви е отън като излезете, да не изстинете. То е заблуждение. Не изстива човек.

За в бъдеще да се повдигнете, или съзнанието у вас да се повдигне, да си отстъпвате взаимно, не да използвате, а да ползвате. Сега всеки един от вас очаква да му донесат чай. Аз по някой път не искам да ми дават. Лошо е. Казвате: "Виж Учителя, това ти сложат, онова." Ами че аз разсъждавам другояче. Ако ти си малко дете, майка ти ще те носи на ръце, ще те повива, ще те развива. Туй дете не е ли учител за майка си? Но този учител един ден израства. Той слиза от ръцете на майка си. Този процес става обратен после, че Учителят на стари години, той слага на майка си. Всички ние във външните неща трябва да видим един живот на опростяване. Да се стремим към закона на жертвата. Защото услуга дават на един човек от туй, което му е нужно, от излишъка, от изобилието, което имаш. Виe всички сте добри, но забравяте. Забелязвам във всички хора един и същи навик. На някое дете напълнят джоба с орехи. Поискайте му и кажете: "Дай" - не дава. То мисли за утре, не дава. Майката казва: "Моето ангелче." Ангелче без крила е това дете, което държи тия орехи. Туй дете след половин час да раздаде тия орехи. От там трябва да започнете всички. Като дойдете на екскурзия, като идете някъде, като дойдат на гости хората, трябва да им покажете добър пример. Но ще се молите. Човек трябва да види пример. Дълго време човек трябва да се моли, защото има такива болести, които не се подчиняват на никакво лекарство, но изчезват, щом ги положите на тихите слънчеви лъчи - буци, подутини, може да видите действително след 1-2-3 месеца тия подутини, буци ще изчезнат. Когато човек се свърже с Бога, дойде ли Божествената светлина, ония буци, които има, постепенно ще изчезнат и човек идва в здравословно състояние.

Трябва да бъдеш при умните хора, за да бъдеш умнен. Трябва да бъдеш при добрите хора, за да бъдеш добър. Такъв е Божественият закон.

Отче наш

* * * * *

Човек трябва да се научи на мъчнотиите. Де седи силата? Ако бих ви пратил сами, щяхте ли да се качите на Мусала? (Нямаше.) Искам да извлека закона, такова нещо е Божествената Любов. Днес ви изкачих, дъжд, сняг, отивате, вървите. Като дойде Божествената Любов, мъчнотиите, страданията, всичко това върви нагоре, нищо не може да ви спре, няма нещо в света, което може да ви спъне. Който се е качил на Мусала в дъжд, качва се и когато е ясно, да няма дъжд. Но опасен е дъждът, идват малки пътеки, хлъзгаво става, може да падне някой, в езерото може да се намери някой. (Защо не можем да издържаме студа?) - От страх. Ще концентрираш ума си в тялото, в краката, ще кажеш: "Мога." Щом човек започне да концентрира ума си, той обръща своето тяло, тогава има повече топлина.

Някои хора издържат, носят товар. За пример някой сто килограма жито пренася, друг няколко килограма не може, глада носят, а житото не могат да носят.

Всеки човек има и силни, и слаби страни. Сега ще си турите едно мото, оставям този образ, да кажете: "Можем да се качим горе на Мусала." Турете го като мото и го повтаряйте. Тъй да остава по нещо от всяка една екскурзия. Всички можем да направим нещо хубаво.

Доволни ли сте от хижата? Другите екскурзианти пуснахте ли ги вътре?

Тъй че нещата трябва да се задържат. Всеки ден идват все хубави неща. Днес по особен начин ни посрещна планината. И тази година мислехте, че ще имате хубаво, ясно време, тъй бяхте уверени, че никакви палта не взехте със себе си. Казах, ще си вземете хубави фланели. Не знаете какво ще бъде времето. Хубави, по-хубави работи има за в бъдеще. Ще се образува още по-голяма задушевност. Някои се оплакват от беднотията си. Сегашното състояние аз го изяснявам по следущия начин. Някой човек е беден, има много да дава, всеки ден отвлеча ума и не може да направи добро на страдащите. Много е зает с даване и вземане. Някой пък много печели, че като брои парите, не му остава време за другите. Виe много пари броите и много полица изплащате, че не ви остава време да се занимавате с другите. Когато уравните бюджета, ще имате това предвид: по-малко трябва да печелите, пък и да не правите и много борчове. Онези, които работят с онази малка лампичка, като я насочат някъде, пробиват желязо, като насочат този пламък, образуват се няколко хиляди градуса, пробива дупки. Когато работи човек с Божията Любов, пробива всичко навсякъде. Някъде пък трябва да пробият дупки. Дяволът турил големи стени, трябва да пробием дупки в тези стени.

Беседа, държана при първото езеро под Мусала
на 12 юли 1925 г., Петровден, 21 ч.

ОСНОВНИ ЗАКОНИ

Има три положения на съзнателния живот, които трябва да се държат в ума на всекиго, който иска да се развива правилно. Разбира се, не е въпрос тук за обикновените схващания на живота. Обикновените разбирания няма какво да се повтарят, те се налагат от външния физически живот. Човек прекарва едновременно два диаметрално противоположни живота. В тях има противоречие, но в края на краищата тия противоречия пак ще се хармонизират. Важни са резултатите, а те са различни. За оня, който отива към небето, материята се разрежда, условията се подобряват, там има светлина; а пък за оня, който отива към ада, материята се сгъстява, той отива надолу, дето има тъмнина и пътят му е труден. И в едното, и в другото място живеят същества разумни. Обаче в първото място, на небето, живеят светли духове, а в другото място живеят тъмните духове. Туй раздвояване се отразява във вашия ум и във вашите настроения. В първия случай вие сте свързани с небето, а във втория - с ада. Под влиянието на светлите духове вие преживявате техния живот - живота на светлината, а под влиянието на тъмните духове вие преживявате живота на тъмнината. Но и в двата случая животът е вън. В един ден вие сте радостни, настроението ви е повдигнато, вие преживявате живота на ангелите, а в друг ден вие сте тъжни, настроението ви е понижено: вие преживявате живота на тъмните духове. Това са две състояния. Да вземем друг пример за пояснение: ако вие имате в кесията си 200 хиляди лева, които са ваши, може да разполагате с тях, както искате. Може да си служите с тях, даже и да не са ваши. Другото положение е, когато ставате гарант на някого, вие трябва да платите един ден за него, ако той не ги изплати. Аз казвам: Гаранتي не ставайте, нищо повече! Но трябва да знаете, че и обогатяването, което имате, от Бялото Братство е една гаранция. Законът е: в моята кесия мога да бъркам само аз, и тогава не бъркайте в чуждите кесии. Сега вие казвате: "Не искаме да имаме скърби." Ако не искате да имате скърби, тогава откажете се от радостите. Щом искате радости, ще имате и скърби.

Друг пример ще ви дам. Вие влизате в един магазин за бижутерия. Там има много скъпоценни камъни. У вас ще изпъкнат две желания. За да имате един от тези скъпоценни камъни, трябва или да го вземете, или да го откраднете. Но и двете тези желания можете да ги реализирате, след като сте работили за този бижутер. Само тогава вие ще спечелите. Тогава се заражда във вас желание да се учите. И целта на живота е да ви предизвика това желание. Първото положение е, че този бижутер занимава вашия ум. Сега идва второто положение: вие сте гладен, влизате в една гостилница, дето има много гозби. Гостилничарят ви показва своите тенджери и най-после той ви сипва малко само за реклама. Вие излизате от гостилницата му и почвате да хвалите неговите гозби. Така той постига целта си. Втори път като отидете при него, той ще ви каже: "Ще си платите

за яденето." Сега в света вие сте в първото положение, защото у вас се заражда желанието да се учите. А когато бъдете във второто положение, вие ще придобиете малко. Но какво ще бъде вашето положение, ако не сте забогатели от бижутерия и не сте се наили при гостилничаря? Аз питам: Защо е станало това? И отговарям: Защото ти си бедняк, ти си сирак, не можеш да платиш за този скъпоценен камък, който се иска. Ако си бил син на някой богат баща, щеше да купиш скъпоценния камък. Следователно изводът е: ти ще тръгнеш да търсиш баща си. И като го потърсиш, ще го намериш. А пък ако не си се възползвал от гостилничаря, това значи, че ти си на крив път. Но ако този гостилничар е баща ти, тогава ти ще се опретнеш да работиш на баща си; или ще продаваш тия камъни в магазина на баща си, или ще служиш в гостилницата му. И тъй, сега сте или в дюкяна на бижутера, или в гостилницата. Но ти може да ми кажеш: "Гостилничарят не разбира моите нужди." Но аз казвам: И ти не разбираш своите отношения към този гостилничар и към този бижутер. Тогава какво трябва да правиш?

Вие сте сега 62 души. Аз ви казвам: Влезте в гостилницата. - "Може би да няма толкова гостилници." - Ще има, ако всеки влезе в специална гостилница.

Сега да дойдем до съществената задача. Вие искате да бъдете носители на Божественото учение. Можете ли да постъпите както бижутера? Има два метода. Първият е - кажи на този бижутер: "Събуди се у вас желание да знаете." Вторият метод е метод на гладния. Възбудите неговия вкус. В първия случай се явява нужда в тоя свят да вкусите от благата, които Бог е дал. Но как да удовлетворите тая нужда? Ако не я удовлетворите, вие ще се чувствувате недоволен, или ще има нещо да смущава сърцето ви. Тогава трябва да разрешите кой е този гостилничар, който ви е дал малко от гозбата си. Вие ще намерите, че той е вашият баща. Тогава вие ще разрешите въпроса по същество. Това значи, че трябва да се намерят същинските отношения между Бога и вас. И тъй, първият въпрос е отношението ви към бижутера, а вторият въпрос - любовта, която трябва да носите в света. Тя е любовта на гостилничаря. Всеки човек, който иска да проповядва Божественото учение, трябва да бъде богат. В ума ви трябва да бъде складирано най-голямото богатство, също и в сърцето ви трябва да бъде вложено най-доброто ядене. Всеки от вас трябва да стане богат.

Вие всички минавате за ръководители, трябва да придобивате знание, а знанието трябва да има поне отчасти, поне малко приложение. У всички хора има един вътрешен егоизъм, но вие трябва да обръщате и на другите толкова внимание, колкото и на себе си. Трябва да знаете, че хората, които идат при вас, са от разни категории. Те са като животни: един е като вълка, друг като лисица, трети като змията, четвърти като гълъба и пр. За да ги задоволите, вие трябва да им дадете от онова, от което имат нужда. На вълка трябва да дадете една овца. Но ще кажете: "Имам ли право аз да давам овца на вълка?" Вие как постъпвате в такъв случай? Ще кажете: "Нямам право." Теоретически казвате, че нямате право, но фактически го вършите - давате овцата.

Сега ще ви дам друг пример. Аз искам да възпроизведа една ябълка и посаждам няколко семки от нея. Вие ще кажете: "Защо да загинат тия семки в земята?" А пък аз казвам: Ако една семка от посетите в земята поникне, тя компенсира жертвата на ябълката. В този пример аз изнасям само мъчнотиите. Вълкът, това са мъчнотиите в света. Всъщност вълкът не може да изяде овцата в природата, защото в природата съществува един закон, че туй, което се яде, то повече се размножава. Ако вълците се бяха отказали да ядат овцете, овцете щяха да намаляват. Значи, докато съществуват мъчнотиите и страданията, знанието се увеличава на земята. Вземете за пример и тази война, която стана. Тя причини много вреди, но ползата от нея е грамадна. Страданията в този живот ви причиняват много болки, но те са необходими за бъдещия ви живот - те ще ви донесат блага. Павел казва: "Днешните страдания не могат да се сравнят с бъдещите блага."

Всеки от вас трябва да има правилни отношения към живата природа, т.е. към Бога. Те трябва да бъдат напълно естествени, а не пресилени. И тогава ще имате вътрешна свобода и вътрешен мир. Но ако не сте добили тази вътрешна свобода и този вътрешен мир, това да не ви обезсърчава. Защото и мирът е на степени.

И тъй, благо, което искате от Бога, ще ви се даде, но кога? - Само когато имате вяра и търпение. Вярата може да се придобие отвън, но вие имате нужда от търпение. Тогаз от вас търпение, а от мене вярата. Аз търпение не мога да ви дам, но вяра мога да ви дам. Питате ме: "Кога ще бъде това?" - Вие сте нетърпеливи. Трябва да турите в умовете си тази мисъл: Дали сега ще бъде, или след един милион години, не е важно, защото един милион години може да се съберат в една минута.

Да допуснем, че аз имам желание да ви дам една круша, но вие ме нахуквате и аз скривам крушата. Втори път искам да ви я дам, но вие пак ме нахуквате и аз пак я скривам... Значи, за да получите крушата, не хукайте. Вие сте причината, дето не ви давам крушата. Благост и търпение трябва да имате. Не трябва да ми напомняте постоянно за крушата, защото, ако ми напомняте за нея, аз ще я туря в торбата.

Всяко благо носи първият ден. Но дните в небето не се броят както на земята. Всеки ден носи едно велико благо. Аз бих желал да ви кажа една мисъл: Днешният ден изгря заради мен, днес почувствувах какво значи човек да бъде роден от Божествения Дух. В този събор аз бих желал да изгрее вашият ден. Това е първото нещо. Второто е да ви се даде крушата. Но за тая цел трябва да имате търпение. Вярата може да дойде, а пък малкото нетърпение, което може да проявите, може да стане причина това благо да не ви се даде. Нетърпеливият човек е човек със слаба вяра, със слаба любов. Търпението показва любов.

Ето ви един ключ. Това е ключът - търпението. Вие ще го турите в сто ключалки, но трябва да знаете, че този ключ може да отвори само една ключалка. Може да опитате всички ключалки и да намерите тази ключалка. И тъй, първото нещо - търпение! Второто нещо - да изградите днешния ден.

Сега аз забелязвам, че вие сте направили известен напредък. Ония цапала, които сте направили долу, показват вашия [...] напредък. Вие ги направихте, без да ви се каже, и ги намазахте с бяла боя, а белият цвят е хубав цвят.

Сега ще ви препоръчам: Всичките ръководители да научите добре Библията. Ще я прочетете един-два-три пъти. Ще прочетете и всичките ми беседи и ще си извадите от тях бележки за главните мисли и законите. Важно е да се види какво приложение на тия закони може да направи всеки от вас. Когато вършите тази работа, ще ви посетят по-напреднали от вас ученици от горе, а може да ви посетят и по-напреднали братя. И аз ще присъствам при вас с една лампа. Трябва да знаете, че мъчнотиите и страданията в живота са Божественият огън, който постепенно се сгъстява, и вие ще скачате, но това да не ви обезсърчава, защото и по-напредналите от вас скачат от този огън. Туй не е за наказание, а да се възстанови Божествената Правда. Вие трябва да бъдете запалени свещи за по-малките от вас братя и да носите Великото на вашите по-малки братя. Наистина има противоречия в живота, но те не са само за вас, има такива и за по-напредналите братя. Противоречия имахме и за Христа. Е, добре, ако главният Учител имаше такива противоречия, та вие, малките ученици, няма да имате! Божиата Правда е абсолютна. И вашите противоречия са на степени. Бог раздава богатата не сам, а ги дава на друго, да ги раздаде в изобилие. А когато дойде за страданията, Бог ходи сам да ги раздава и тогава е много внимателен. Той дава от тях само толкова, колкото всеки от вас може да носи. Да, Бог е много внимателен спрямо нашите страдания.

И вашите отношения към другите трябва да се изяснят. Когато видите, че някой страда, вие обикновено казвате: "Кармата му е такава." Да, може кармата му да е такава, но вие трябва да му помогнете, за да се освободи от тази карма.

Сега, ако искате да бъдете работници, оттук трябва да започнете. Засега достатъчно е това, което ви казах. В идущия събор ще продължим оттук нататък. Вие живеете в един свят с нов ред и порядък, но вие още не сте ликвидирали със стария живот. Затова ние не можем още да отрежем пъла ви. Разбрахте ли? (Отговор: Разбрахме.) А туй, което не сте разбрали, ще дойде Духът на Истината и Той ще ви научи.

Сега разделете се всички братя и сестри на групи и им предайте това, което ви говорих. Направете един малък опит. Кажете им: "Учителят ни каза нещо, ще ви го предадем на вас."

Тази работа ви давам да се свърши до обед.

24 август 1925 г., преди пладне

Беседа, държана от Учителя в горницата по време на събора във В. Търново пред ръководителите и други братя

* на това място част от текста не се чете

УЧИТЕЛЯТ КАЗА НА УЧЕНИКА

Първото нещо: на вас ви трябва дисциплина. Разбирате ли? Дисциплина е необходима, за да спестяваме време и да бъдем експедитивни в своите мисли, в своите желания, когато ги прилагаме в Божествения свят, защото за Божествените работи се изисква бързина. Казано и свършено, да няма мислене и протакане. Няма протакане, на момента, имаме време, ще свършим работата... Няма да отложим работата след половин час, а по Божествен начин ще го изпълним веднага

Сега вие, младите, не сте се проявили още, старите вече се проявиха. Те са цъфнали, завързали и имат плод. Сега вие ще изникнете, ще цъфнете и ще завържете. Добре ще бъде, ако вие вземете само образец, като гледате техният плод как е узрял. Хубаво е, ако плодът на старите е идеален. Тогава може да вървите по образа на старите, но ако този плод е хилав, очукан - по-добре е от такъв плод да стоите далеч. Няма да обръщате внимание на тях. Не трябва да бъдете такива стари.

Сега въпросът е за любовта между младите от двата пола, човешката душа е разделена на два пола - мъже и жени. Жената е носителка на живот, на чувствата, а мъжът е носител на човешката мисъл. В основата на Божествения свят това е една издънка, обърната надолу, разклонена. Това са два клона от един общ корен.

Вие, младите, ще се стараете да бъдете израз на Божествената Любов - никакво лицемерие, никакво флиртуване. Нашите чувства в сърцата трябва да бъдат благородни. Разбирате ли? Когато при вас има една сестра, една сестра ученичка, вие трябва да я пазите тъй, както пазите своето око. Туй го изисквам от младежите. Ще бъдете тъй великодушни спрямо вашите сестри, толкова нежни в обръщенията си, в мислите си, в желанията си, че да бъдете образец; да знаете, че сте носители на човешката интелигентност. От страна на младите сестри ученички искам да бъдете към младите братя толкова нежни, толкова деликатни. Да имате туй уважение и почитание, да бъдете деликатни, щото да дадете импулс и благороден стремеж в техните души. Очите си няма да снемете бързо - то е на черното братство. Погледнеш брата си и ще му кажеш: "Изпращам ти моята любов, изпращам ти моята светлина, давам ти моята свобода."

В моето присъствие искам да бъдете свободни. В моето присъствие искам да се ползвате от моята светлина. Очите ви няма да играят, ще знаете, че когато аз ви гледам, ни най-малко нямам намерение да ви обискирам. Като погледна очите ви, аз мисля за вашата истина; като погледна ушите, аз мисля за вашата мъдрост; като погледна устата ви, аз мисля за вашата любов; като погледна ръцете, мисля за вашата правда, с която работите; когато погледна вашите нозе, аз мисля за вашата добродетел. Ще създадете един идеал, никакви нечисти мисли няма да имате. Това трябва да разберете. Само по такъв начин като заличите

вашите стари форми, у вас ще се зароди новата любов, която ще даде новите форми на новата любов, на новия живот.

Сега се повдигнаха въпроси за женитба. Ще се жените ли или не? Душата сама в невидимия свят не може да живее, там по двама, по двама живеят. Вие ще имате сродни души - сродност ще има, по двама ще живеят. Сам човек не може да живее. Следователно, ако е въпрос сам ли ще живееш, или по двама, казано е, по двама ще живеете. Тъй е направил Господ света. Тук на земята хората живеят две тела на едно място, в астралния свят живеят две сърца наедно, в умствения свят живеят два ума на едно място, в духовния свят живеят две души на едно място, в Божествения свят живеят два духа в едно място. А като влезете в Бога, съставяте едно единство за себе си. Вие казвате сега: "Ще се жените ли?" Ако е по отношение на тялото, днес хората женят телата. Съединят едно тяло с друго и това наричат женитба, както две стаи ги съединявате с една врата, през която господарят влиза от едната стая в другата. Казвам: Между тези две стаи трябва да има врата. Ще има врата, разбира се. Но тия две стаи без господар нищо не са сами по себе си. Стаите без господар не са нещо много естествено. Следователно, като казвам женени и неженени, да не мислите, че ако не сте женени, ще бъдете чисти и ако сте женени, ще бъдете нечисти? Ако онзи, който се е оженил като онзи пианица, който само яде и пие, тъй както разбира живота, вие сте нечисти. И ако онзи, който не се жени от страх, и той е нечист. За женитбата другояче стои въпросът. Въпросът е решен, или двама души да се съединят и да изпълнят волята Божия на земята. Тъй стои въпросът. Не е ли решено, то тия души трябва да се учат. Та сега вашите отношения трябва да бъдат чисти. Искам, като влезете в школата, да бъдете образец - да бъдете свободни, сериозни, скромни по сърце, да бъдете светли по ум, свободни във всичките чувства, деца на тази свобода, всичко да бъде непресилено. Всички искам да бъдете свободни.

Когато аз вляза при вас и когато вие влезете при мене, искам да не усещате никакво стеснение. Защото, ако вие идвате при мене и сте нечисти, ще усещате стеснение и ще криете греховете си. Туй усилие на волята образува дисхармония. Тия дисхармонични вибрации се фотографирват в моя апарат. Вие като ученици целунете някоя сестра, идвате при мене и искате да скриете това, обаче в моя апарат е фотографирана тази картина, както е станала. Вие искате да ме лъжете, но то е вече фотографирано. Или на някой твой брат ти си пипнал кесията му, и това е фотографирано. Икаш да скриеш, мълчиш, но аз ще кажа: Тук е отпечатано, че си взел една кесия. Ще върнеш кесията, нищо повече. Та всички ваши мисли, желания, действия, каквито и да са, се отпечатват. Няма скрито-покрито, туй да знаете. Затова, ако искате да бъдете благородни, трябва да бъдете много открити, трябва да имате най-съвършени мисли, най-съвършени чувства, за да може да се отпечатват на този апарат най-хубави форми.

Ние трябва да живеем и ще живеем в света тъй, както Бог е създал този

живот, разбирате ли? Не можете да изпаднете в една грешка, да тълкувате нещата по буквата. Кой човек е сериозен и кой е весел? Аз искам да бъдете весели. Кога? Когато завършите работата. Искам да бъдете сериозни. Кога? Когато вършите работата. Когато вършите някоя сериозна работа, можете ли да се смеете? Не може. Докато вършиш работата, умът ти ще бъде концентриран върху работата. Трябва ли да бъдем весели? Щом завършите работата си, можете да се веселите, всичко може да правите. Дойде ли до работата, ще бъдете сериозни. Някой казва: "Трябва ли да бъдем весели?" Като свършите работата си, ще бъдете весели. Щом учениците завършат упражненията, ще се разговарят, ще пеят. Дойде ли до упражненията, всички престават да приказват, ще има абсолютно мълчание. Мълчанието показва работа - голяма дейтелност. И когато ние казваме: "Да мълчим", подразбираме работа. Свършим ли работата, удари ли звънецът, ще дойде веселие и пеене. Удари ли наново звънецът, пак сериозни, пак работа, всеки ум да е концентриран, за да свърши работата, която му е дадена.

Да вземем за пример въпроса за чистотата. Вие имате чистотата като едно специално качество. Чистотата във вас трябва да бъде атмосфера, в която трябва да живеете. Чистия въздух, чистата вода, чистата светлина, това подразбирам аз чистотата. Чистотата да стане у вас условие, при което може да се живее. Всички можем да бъдем чисти, можем да живеем при чисти условия. Ние правим малки опити. Някои от вас по-дълго време ще трябва да се упражняват. То е, когато някой е по-близо до планината, полесно могат да се качат, а някои са толкова далеч, че дълго трябва да пътуват. Та някои по-мъчно ще станат чисти, по-далеч са от планината. Чистотата е една необходимост за сърцата ви. С тази чистота ще започне любовта. Любов не може да има без чистота. Затуй искам вашите очи да бъдат прозрачни, ясни и меки, а не мътни. Мътните очи показват един развален стомах; неспокойните очи, не остри, показват, че нервната система, умът не са чисти. На всинца ви погледът трябва да бъде чист, ясен, мек, изразителен. Очите ви да бъдат интелигентни, който ви погледне, да каже: "В този младеж има благородни чувства, благородни мисли, възпитана воля." Туй да се чете във вашия поглед. Като ви погледне човек, да каже: "Три неща виждам в твоя поглед: чувства, мисли и волеви действия." И в младите братя, и в младите сестри всякога туй да се чете, в погледа ви да има смисъл. Когато аз ви погледна, всякога аз ви питам: Мисълта ви светла ли е? Чувствата ви благородни, чисти ли са? Действията свободни ли са? Сега не искам да си създавате антагонизъм между млади и стари. От ваша страна вие ще дадете всичкото уважение и почитание на старите. Туй ще го направите заради великата любов, която се изразява. На старите ще кажа да изкажат всичката своя любов към вас. Старият трябва да има любов към младия. Като ви говоря по този начин, не искам да ви смущавам. Мислете дълбоко върху предмета, защото не сте готови още, но не се смущавайте духом как ще се развие животът ви. Вашият живот ще се развие много естествено. В школата, в която влизате, няма място за смущения. Ако спазвате принципите, вашето развитие ще стане по един

много естествен начин. Бих желал да вярвате в един Господ. Аз искам във всинца ви да се развие тази свобода във всичките ви движения. Искам да оправите ходенето. Някой тръгне, направи крачка-две, после спре, някои се кривят като гемия. Ходът ви трябва да бъде отмерен. Младите трябва да ходят спретнато, няма да ходите наведени като старите. Като ходите, главата ви да бъде изправена, а не като старите - наведена. Ходенето ще бъде отмерено. Като вървите, да не се клати земята отдолу, но като турите крака си на почвата, да покажете, че имате стабилност, да покажете, че мислите са отмерени, строго определени. Такъв човек е готов да влезе във всяко сражение. При това младите имат друга една черта - те са готови да се жертвуват, много не му мислят. Следователно в ръцете, в хода, в движенията вие показвате, че сте смели, решителни да атакувате вашия неприятел. Щом вървиш и се спираш, това показва, че има страх. Безстрашни трябва да бъдете. Страхът ви трябва само като едно качество на благоразумие. Страхът трябва да го имате само когато дойде да престъпите един закон на любовта. Когато се яви някоя мисъл да престъпите великия закон на Божията Любов, тогава трябва да дойде страхът и да каже: "Не, няма да го направя!" Но тия неща са много редки.

За движенията на ръцете ви - някои от вас много си движат ръцете. Туй движение на ръцете няма да става много бързо. Ще се учите. В движението на ръцете и краката да имаритъм. Аз ще ви дам едно ритмично движение на младите, и на старите ще го покажа. Ще направим едно ритмично ходене, как трябва да се ходи ритмично. След туй ще ви кажем как да идвате, когато бързате да седате. Вие тичате, вдигате прах. Има изкуство как да седнеш, не е в бързането. Всяко нещо, което ние правим, трябва да бъде строго обмислено. Всичко, което правите, трябва да бъде музикално, художествено, поетически. Във всичко, което правим - ходим ли, сядаме ли, ядем ли, пием, лягаме, да има красота, и който види, да каже: "В тия хора има музика, музика във всичките действия." После искам всичките гърбици да се изправят. Всички трябва да бъдете прави като свещи. Като ви погледне човек, всички да бъдете стройни. В една година отгоре на всички гърбовете да са изправени! Между вас да няма нито един с едното рамо по-наведено. Не, раменете да бъдат еднакви. Равномерно да вървите, а кривото рамо да се изправи. Това е външната страна. Ще турите на работа волята си. Няма да има с криви рамена.

И тъй, в седането няма да бързате, няма да се надпреварвате. Всеки ще се старае да даде предимство на другите, взаимно уважение и почитание да има. Разбирате ли? Щом вие се изпреварвате един друг който да седне пръв, ученици не можете да бъдете. Уважение трябва да има. Отсега трябва да се научите, не се ли научите отсега, ще бъдете като старите - прах ще вдигате. А у вас имам желанието да не се вдига никакъв прах. Сега и млади, и стари все вдигат прах. И сега, като се събрахте, вдигнахте прах. Значи вървите по същия начин. Не. Младите без прах! Това са неща, които трябва да се постараете да уредите. Друго едно правило ще спазвате: когато двама приятели вървят един до друг, никога няма да се втикате между тях като клин. Ще застанете или отляво, или отдясно. Може да

застанете отпред или отзад. Имаш приятел или приятелка. На никого не позволявай да се вмъкне помежду ви като клин. Пазете туй правило. Ако той влезе, не му забелязвай, може да се вдигне скандал, минете вие от другата страна, а него оставете накрая. Природата не търпи дисхармония. Всеки, който престъпи нейните закони, тя го наказва. Много е възискателна. Тя никога не позволява да се престъпят нейните свещени правила за живот. Тия неща трябва да имате предвид. Тия неща може да ви се видят много малки, но те са толкова строги в тия, малките работи.

Второ правило: всякога, когато отивате на закуска или на обяд, ще си измивате ръцете. За през цялата година най-малко три пъти на ден ще си измивате много хубаво ръцете си и ще ги очистите, защото с пипане на това и онова, със здрависването се налепват по ръцете много нечистотии, които дават много лоши резултати. Ще си измивате ръцете си много хубаво и ще седнете на трапезата. Щом станете от трапезата, може да не се миете, но като седнете, пак ще се измиете. Три пъти на ден - сутрин, на обяд и вечер. През цялата година всяка вечер ще си измивате краката, с топла вода ще се измиете хубаво. Туй ще го турите като правило. Когато се миете, ще се миете по правилата на окултизма - като се измивате, в ума ви да има една възвишена мисъл: всичко нечисто да се измие, да се махне навън. Ще си кажете: "Тъй както ръцете се измиват, искам моето сърце да се очисти, моят ум да просветне, волята ми да стане диамантена." И след като се измиете, духнете с ръцете си (пръстите склучени). Ако някой пътува и не може да измие краката, то е изключение. Такива изключения ще ги имате, или ако сте на гости. Вие можете да си носите една кърпа и ако сте в някое село, ще кажете: "Извинявайте", на 5-10 метра има чешма, ще отидеш, ще измиеш краката си. Кой ще те спре? Няма да кажеш: "Имам нареждане от Учителя", а ще кажеш: "Една малка важна работа имам." Пък ако пита някой защо си миеш краката, ще кажеш: "За да се разхладят", хигиена е това. Защо си миете ръцете? - Нечистота има по тях.

Трето правило: когато сте вън от града - шапките долу. Гологлави ще ходите, а шапката ще държите в ръката си. Ако пекне слънце, ще си турите шапката. И сестрите ще си снемат шапките и ще си излагат главите на слънчевите лъчи. Не по буквата да слънчасате, не целия ден. И зимно време пак можете за малко време да си снемат шапката, когато времето не е много студено. В града можете да го правите по следния начин, да не обърнете вниманието на хората; мислите, които ви изпращат, ще ви пречат. Сега ходенето без шапка е мода. Щом е мода, задачата ви се улеснява. Сестрите от селата, и те да си снемат за малко кърпите. Но вие (към една селянка мома), както си забраждате кърпата, то е хубаво, тънка кърпа, и то само половината глава. Въпросът е да проникне светлината в главата. Ако ние имаме съвсем тънки шапки ... Аз бих предпочел една нова мода шапки. Ние ще си направим хубави шапки от материя толкова ефирна и рядка, че да проникне светлината, да бъдат бели на цвят и от ленена материя.

Всичко да бъде естествено, да няма нищо пресилено.
Сега свободни сте.

Беседа, държана само за младите
на 25 август 1925 г., 9 ч. и 20 мин., на събора във В. Търново

СЪБИРАНЕ И ИЗВАЖДАНЕ

Тайна молитва
Верен, истинен, чист и благ всякога бъди!
Евангелие от Лука, 10,6

Интересно е защо Христос казва на учениците Си никога да не поздравяват, когато вървят по пътя. Нали сега се счита за културно да поздравиш някого, а Христос казва да не поздравяваш, като вървиш по пътя. Страхът е ясен сам по себе си. Христос казва на учениците Си, че ги изпраща като овци между вълците. Питам, когато една овца срещне един вълк, как ще го поздрави? Думата "поздравление" подразбира, че само двама разумни хора, които се обичат, могат да се поздравяват. Само разумните хора могат да се поздравяват един друг. Хора, у които няма никаква разумност, не могат да се поздравяват, но могат да се разговарят. Много пъти многото говорене не постига целта, която се гони, която се има предвид. Няма какво да се спирам в живота, да ви покажа, че е така, вие сами знаете това. Когато някой говори много, малко работа свършва.

Сега, каква е целта на вашите събирания? Да ви се говори ли? Казвате: "Да се съберем." Че в това няма нещо необикновено! Кой не се събира? В кръчмите се събират, по улиците се събират, в кинематографията се събират, в църквите се събират, навсякъде се събират. Та и вие казвате: "Да се съберем!" Че кога не сте се събирали. Мен се вижда много обикновено това да се събирате. По-необикновено щеше да бъде това да не се събирате и тогава една да отиде на едно място в гората, друга на друго място в гората, трета - някъде на един километър разстояние от първите, че никога да не знае коя къде е. Разбира се, не вземайте това за чиста монета, но аз само ви правя намек, защото често ние търсим смисъла на живота там, дето го няма. Ако събирането става съзнателно под влияението на Божествения Дух или под влияението на Божествената Любов, това събиране има смисъл, но когато събирането става под съвсем други съображения, тогава и резултатите са други.

Сега да дойдем до съществения въпрос - какви са качествата на събирането. Всички вие сте ходили в първо отделение, вярвам даже да сте свършили и четирите отделения. В такъв случай какви са качествата на събирането, по какво се отличава то? - При събирането всякога има едно увеличение. С това се отличава събирането. Значи всякога, когато се събират нещата, се увеличават. При изваждането имаме обратния процес: когато изваждаме, нещата се намаляват. Тъй че у вас същинската ви идея да се събирате, е да се увеличавате. Добре, след като се събирате, увеличавате ли се? Не е достатъчно само да се събирате, но всеки от вас като излиза от събирането, усеща ли да е станал по-голям, отколкото е бил? При всяко събиране органически тялото на човека трябва да нараства поне с 1/10 000 част от милиметъра. Човек като отива на едно събирание, особено

молитвено или каквото е това тука, по закона на събирането трябва да се увеличи поне малко. Да допуснем сега, че някой от вас отива в някой първокласен ресторант, дето има голям майстор-готвач, и той е приготвил десет най-хубави баници, каквито вас се нравят - една от зеле, друга от лук, трета от моркови, четвърта от спанак, пета от сирене и т.н., и вие ядете от всички тия баници, какво печелите? Ако аз вляза в същата тази гостилница и си взема една сладка баница, направена от мляко и полята отгоре със сладко, а вие сте яли и от десетте баници, ще се смалите, ще се смалите, защото тия баници са много скъпи. Вие преди да сте влезли в гостилницата, сте тежали повече, понеже сте имали повече пари в джоба си, но като излезете навън, тежите вече по-малко, смалили сте се.

Та най-първо, като влезеш в гостилницата, постъпваш според закона на събирането, събираш първо от баниците, но като излезеш от гостилницата, постъпваш според закона на изваждането, вадиш от джоба си. Тогава при едното събираш, при другото вадиш, в резултат какво става? - Неутрализиране. Придобивката се неутрализира. Досещате ли се сега каква е главната мисъл, към която искам да насоча умовете ви? Всички вие сте все от умните, хайде ще ви дам една задача, да видим как ще я решите? Имате например една единица. Можете ли да я разделите само на 10 части? На повече от 10 части тя не може да се раздели, без да се повтарят тия числа. Например, ако я разделите на 12, на 13 части, ще имате сумата на числата 1 и 2, 1 и 3 и т.н. Значи тия, същите числа пак се повтарят. Тия числа до 9 пак се срещат, не са нещо ново. Значи една ябълка може да се раздели само на 10 части, на повече от 10 части не може да се раздели. Такъв е законът. Така е и в Божествения свят. Единицата може да се раздели само на 10 части. Щом дойдете обаче до човешкия свят, там можете да я делите на много части.

Сега да пристъпя към важния въпрос. Нали всички хора изобщо се стремят към Божествената Любов. Кои са качествата на Божествената Любов? Вие от толкова години търсите Божествената Любов. Знаете ли поне едно от качествата на тази Любов? Може ли някой от вас да прочете нещо от *13 глава от Първото послание към Коринтяните*? Щом любовта се прояви на физическото поле, вие всички я знаете вече, тя се занимава с материални работи. Детето казва на майка си: "Мамо, ако ме обичаш, дай ми хляб!" - нищо повече. Това е едно малко по-високо състояние на любовта. Значи дотогава, докато ние подразбираме в любовта материалните работи, Божествената Любов не може да се прояви, понеже всякога ще има състезание. Ако имате един благодетел, който ви издържа, но същевременно този благодетел издържа и още 10 души и на едного от тях субсидира повече пари, у вас ще се породи недоволство, макар че този човек облагодетелствува и вас. Недоволство има и в учението. Онзи, който напредва в учението, и той бива недоволен. Следователно истинската любов е там, когато се дойде до границата, когато това недоволство изчезва. Гледам, някоя майка обича много детето си, но това дете умира. Тя плаче, страда, казва: "Не мога без това дете, защо ми го взе Бог?" Бог

й даде друго дете, тя също го обича много и пак казва, че не може без това дете, но не се минава много време, детето пораста, почва да се държи лошо и между майката и него настава един разрыв. Питам: Как отпадна тази любов? Къде отиде тя? Това, че майката не може без детето си, това са наши схващания. Майката държи детето си на ръце, отглежда го и мисли, че не може без него. И детето си мисли, че не може без майка си, но по някаква случайност тази майка е принудена да даде детето си да го отглежда слагинята или някоя друга жена, и виждаме, че след десетина години тази жена за детето представлява същото нещо, каквото представляваше и майка му. Значи идеята, че “без това дете не мога”, е права само по отношение на Бога. Да ви обясня какво се подразбира под мисълта, че “без това дете не мога”. Представете си, че вие имате тук една малка лампичка и казвате: “Без лампичката не мога.” Без какво всъщност не можете? Без самата лампичка, без самата крушка на лампата или без друго нещо? - Вие не можете без светлината. Светлината на лампата всъщност е съществено нещо, без което не можете. А крушката е само проводник на тази любов. Дотогава, докато Божествената Любов тече през това дете, без него не мога, но щом престане да тече през него, то вече няма смисъл. Следователно тази форма има смисъл само поради съдържанието на светлината. Светлината обаче не е крайният предел на Божествената Любов. Зад тази светлина, която ние виждаме във вид на лъчи, има друго нещо по-съществено. Не е светлината, която може да ни задоволи. Кое? - Отваряме книгата на живота, тази светлина пада върху книгата и ние четем. Значи тази светлина е необходима, за да можете да четете книгата на живота. Но не е само това, че ще четете. Това четене ми показва пътя към Бога. И тъй, лампичката е потребна, за да се прояви светлината. Светлината е потребна, за да се прояви книгата, да четем. Книгата ни показва живота, разкрива скрития смисъл на живота, а животът ни посочва пътя към Бога. Постигнем ли всичко това, ще се радваме и тръгваме със светлината към този път. Та съществено, което трябва да знаете, е, че всички тия неща, които съществуват, това са пособия, упътвания към Великото и Божественото в света. Любовта, която съществува към хората, отношенията, които съществуват към хората, това са неща, които ни упътват към Бога. Ако човек знае как да гледа, във всеки друг човек, във всяко същество, колкото и да е малко, все ще намери нещо хубаво. Ако той съумее да схване тази хубава черта, той ще прибави нещо в живота си.

Сега гледам ви, в събранията всички вие сте започнали по обратен път: във физическо отношение се събирате, а в духовно отношение сте започнали с изваждането, все отрицателни качества си намирате. Какво изваждате? Вие казвате: “Еди-коя си сестра все има някаква си черта.” Като кажете, че еди-коя си сестра все има някаква отрицателна черта, знаете ли какво става? - Един лъч от тази лампичка изгасва. После казвате за друга някоя: “Знаете ли тази сестра какъв недъг има?” Хайде и втори лъч от лампичката изгасва. - “Ами третата, откак дойде в събранието, внесе само

разединение." - Хайде и трети лъч изгасва. - "Ами тази, четвъртата пък, откак влезе между нас, всичките нещастия ни сполетяха." - Хайде и четвърти, пети лъч от светлината на лампичката изгасва. Вие говорите тъй отрицателно за петата, за шестата, за седмата, за осмата и т.н. сестри и току-виж един след друг лъчите на светлината в лампичката изгасват, докато най-после изгасне и цялата лампичка. Вие изваждате, изваждате и настане най-после тъмнина. Това е един психологически закон, който предизвиква загасване на светлината в нашия ум, в нашето съзнание. Изваждаш, изваждаш, докато най-после се намериш в пълна тъмнина, в ума ти е всичко загаснало и най-после казваш: "Господи, защо направи света така?" Господ казва: "Който гаси като тебе светлината на своя ум, той като тебе ще остане да живее в тъмнина и в мрак." Какво трябва да направите? Ще започнете обратния процес. Ще кажете: "Онази сестра там е почнала да се поправя, станала е отличен свирец. Нека дойде да ни посвири!" Тя дойде, седне на пианото, започва да свири. И хубаво свири! Веднага лампичката светва. После казвате на друга някоя сестра: "Ами знаете ли, че еди-коя си сестра била писателка, пише много хубаво." - "Тъй ли? Хайде да я викнем да ни прочете нещо." Тя дойде, прочете някое свое стихотворение. Всички са доволни, радват й се. Лампичката още повече светва. Ами онази сестра там била художничка! Нека си донесе картините, да й ги разгледаме. Тя си донася картините, всички ги разглеждат, радват се. Лампичката още повече светва. За друга казват: "Ами тази сестра там свършила някакъв курс по шев. И хубаво работи! Нека я накараме да ни отвори един курс." Лампичката още повече светва. За някоя казват: "Ами знаете ли тази сестра какви отлични баници прави! Хайде, нека ни направи една баница!" Тя направи една баница, всички се радват, доволни са. А лампичката светва и все повече светва. Колкото повече се изтъкват положителните черти един на друг, толкова повече светлината на лампата се усилва, докато най-после светне с всичката светлина. И тъй, като се стремите към положителната страна на живота, само така ще създадете в себе си характер. Това е вече Божественото в човека. Иначе, като си търсите само отрицателните страни на характера, ставате банални.

Аз днес обясних един велик закон в живота. Той е следният: в света има два вида мъже и два вида жени. Единият вид жени са герои, а другите - страхливци. Единият вид мъже са герои, а другият - страхливци. И на едните, и на другите Господ казва: "Страдания ще има!" Отневидимия свят ви питат: "Като герой ли искаш да страдаш, или като страхливец?" Ние, съвременните хора, искаме да избегнем от страданията. Никой не може да ги избегне. Казвам: Страданията в днешния век са като условия за развиване на човека. И страхливите страдат, и героите страдат. Но питам ви, като какъв искаш да страдаш - като герой или като страхливец? Кое е по-хубаво за вас? (Като герой.) Ако аз ви кажа, че трябва да страдате като герои, вие казвате: "То не е за нас." Ако пък вие кажете, че трябва да страдате като страхливец, то пък съвсем не е за вас. В Писанието се казва: "Страхливите няма да наследят Царството Божие." Какво значи този стих? Той трябва да

се изясни. Той означава, че в душата на страхливия любовта не може да проникне. Страхът е едно отрицателно качество. Страхливият човек представлява една камениста почва, на която нищо не може да расте. Затова страхливият не може да наследи Царството Божие. Аз бих превел този стих другояче: В пустинята извори не могат да текат, плодове не могат да се раждат, там смърт навсякъде владее. Следователно пустинята не може да бъде наследена от хора. Значи, за да може пустинята да се наследи от хората, в нея трябва да извира извори, а изворите на живота идват само от Любовта. Реките, изворите, дърветата, всичко това е като емблема на една сила, която иде от любовта. Та всеки от вас трябва да се спира да обмисля добре нещата, да има една положителна мисъл по отношение Божествения промисъл. Всяка добра мисъл, която се отпечатва във вашия ум, това е един добър отзвук на Божествената мисъл. Като ви дойде една добра мисъл или като ви дойде един добър подтик, или като ви посети един добър приятел, или като прочетете една добра книга, или когато небето е ясно, или когато някоя хубава звезда ви обърне вниманието, недейте пропуска тия неща, всичко това е един говор от небето. Щом тази звезда ви е обърнала вниманието, ще се спреш да видиш какво иска да ти каже.

Сега ще ви представя една картина, да видите как говори небето. Представете си, че вие се намирате в една тъмна, бурна нощ, не можете да се ориентирате, изгубили сте си пътя, не знаете на коя точка се намирате, но по едно време духне малко вятър и вие виждате Северната мечка. Какво ви показва тя? Тя ви показва посоката. Показва ви накъде е изток, накъде е запад, накъде север и юг. Тази звезда иска да ви покаже, че вие сте взели запада на пътя, а трябва да се върнете да вземете изтока, там е посоката на вашия път. Щом ви каже това, след малко небето пак се заоблачава и затваря. И звездата се изгубва. Казала ли ви е нещо тази звезда? - Да! Тя ви определя пътя. По-нататък далеч някъде виждаш някоя свещ, някоя колиба. Ти трябва да разбереш гласа на тази свещ, която свети. Ще ви представя друга картина. Представете си, че вие пътувате пак през една тъмна, бурна нощ! Пък голяма виелица и вие изгубите пътя. По едно време виждате вече недалеч от вас светне някоя малка свещ. Какво иска да ви каже тази свещ? Тя иска да ви каже: "Ела на гости у нас! Само потози начин ще бъдеш избавен от смърт! Нашият господар е много добър. Затова ние отворихме прозореца." Така някой път и във вашия живот ще бъде тъмно, бурно, неприятно и ще си казвате: "Не искам да живея. Дано се намери някоя болест да ме прати в онзи свят." Но тъкмо по това време ще се намери някоя светлина отнякъде и ще ви каже: "Ела в дома ни!" Значи чрез тази светлина Бог проговаря на тази душа и казва: "Не бой се, има едно прибежище за тебе!" Това е, което говори тази светлина в тъмната мрачна нощ. Тази светлина е израз на Любовта. И когато ние обичаме Бога, Той чрез тази светлина изпраща Любовта Си на световете. И всеки, който разбира езика на тази светлина, ще види, че зад всеки лъч на светлината седи Божествената Любов. Това значи да се разбира

истинският смисъл на светлината. Или казано на мистически език, вътре в душата си ти ще почувствуващ един свещен трепет и ако си бил отчаян, веднага в тебе ще настане една вътрешна мекота, ти ще се ободриш, ще се повдигнеш и ще почнеш своята работа.

Та казвам сега на всинца ви, като се събирате, да не почвате да изгасвате лъчите на светлината. Това изкуство да намират погрешките, хората вече го научиха, па и децата го знаят. Даже и животните, като се срещнат, изгледат се и си кажат: "Не те бива, знаем те, нямаме вяра в тебе." - И си заминават. Срещне ме някоя птичка, изгледа ме и си казва: "Познавам те." И тя няма вяра. И тя загасва един лъч от светлината. Таман се моля някъде в гората, но изведнъж някой заяк мине покрай мене. Като му потропам, той хукне някъде навътре в гората, скрива се, казва: "Не вярвам в твоята молитва." И той заличава един лъч от светлината на лампичката. Аз си пиша някоя поезия и току мине покрай мене някоя птичка и изведнъж хвърква надалеч. И тя казва: "Не вярвам в тебе, аз съм опитала такива поети като тебе." И тя заличава един лъч от светлината. И птичките са неверни, и те вярват в тази негативна мисъл по отношение на вас. Аз съм опитвал птичките. Някоя птичка лети, дойде към мене, аз ѝ казвам: Ела тук на ръката ми! Тя ме пита: "Каква гаранция ще ми дадеш, че няма да ме повредиш нещо? По-добре ще си пая на дървото, отколкото да кацна на ръката ти." Не хваща вяра, не казва на ръката ми. Досега аз знам само едно птиченце, което е кацнало на ръката ми, което ми е хванало вяра. Другите все бягат, не хващат вяра. Но ако човек дойде и прояви Божията Любов, и птиците ще му вярват. В 1917 г., когато бях във Варна, имах един килер в хотела, дето живеях, там турях кюмюра си. По едно време в този килер влязоха два косера, мъжки и женски. Аз ги взех горе в стаята си, понеже в килера беше много студено, зимата беше студена, имаше големи виелици. Казвам си: Колкото трябва, ще платя за тях. На сутринта вземам една кофа със зрънца, наклаждам един мангал и сядам при мангала да се грее. Мъжкият косер се уплаши, избяга, отиде до прозореца, а женският дойде при мангала, качи се на крака ми и отиде до прозореца. Пак дойде до мангала, качи се на рамото ми и пак отиде до прозореца. Най-после дойде при мене, качи се на ръката ми. Питам: Как бихте изтълкували това? Защо се качи на крака ми, после на рамото ми и най-после на ръката ми? Мъжкият косер ѝ казва: "Ти, жена, разправяй се с този човек, но аз съм опитал мъжете, знай ги!" Тя ме гледа с един тъжен поглед и аз я гледам. Тя хвърква от рамото ми, отиде до прозореца и ми казва: "Господине, ти си много добър, накладе ни огън, вода ни даде, зрънца ни даде, но отвори ни сега прозореца да си излезем навън, да си продължим работата." Аз ѝ говоря на птичи език: Сега времето е още лошо, бурно, като се стопли, аз сам ще ви отворя да си идете. Тя отиде при мъжкия, говори му нещо и после утихнаха. Легнаха си спокойни вечерта. Тази е единствената птичка, която ми се напълно довери. Значи и у тях има съзнание. Мъжкият косер не хваща вяра. И вие сега мязате на този мъжки косер. Господ ви прави добро, но вие казвате: "Господ ни прави добро, но кой знае..." Колцина от вас

мязате на женския косър. Казвам: Ето един похвален пример. Всеки един човек трябва да има такава вяра в Бога и да знае, че и при най-тъмната и бурна нощ той ще може да попадне в кюмюрлука, отдето Бог ще го вземе в стаята Си. Господ ще помисли и за тебе.

Та Царството Божие с поглеждане навън няма да се вземе. Външният свят заради нас няма да се измени. Когато говорим за Божествения свят, ние разбираме туй вътрешно променение, туй вътрешно омекчаване на човешкото сърце. Аз считам една бурна, тъмна нощ за нещо много красиво. Ще ви кажа защо. Една такава нощ може да бъде благословение за мене. Представете си, че аз съм един човек, който цяла нощ съм ходил натук-натам безцелно, нищо добро не съм направил и като обикалям така, през една тъмна, бурна нощ ще се заблудя някъде из гората и по едно време видя, че се отвори някъде един прозорец и светне една малка свещица. Аз се запътя по направлението на тази светлина и вляза в колибата на един добър, благороден човек, който ми отвори книгата на живота, упъти ме към Бога. Тази нощ не беше ли за мене едно голямо благословение? Тази нощ ме спаси. Някога пък добрият ден може да погуби човека. Представете си, че аз съм тръгнал към този човек, който ще ми покаже пътя към Бога. Но по едно време като минавам покрай една кръчма, гледам, вън насядали покрай една маса мои другари, познати, които пият и се веселят. Денят е хубав, приятен, хубаво слънце грее. Като погледна към тях, казвам си: Кой ще ходи сега при този човек? Не е ли по-добре да се отбия тук и да се повеселя? Отбивам се и пропущам своето благо. Този хубав ден не можах да ме съблазни? Не мислете, че външната обстановка е нещо реално! Тя не е нещо меридавно. Тя не говори, че в нея е скрито вашето благо. Не мислете, че вашето здраве всякога крие вашето щастие. Толстой сам казвал, че при всяка една болест и след всяко оздравяване му дохождала по една хубава идея, придобивал по нещо Божествено. Някой път човек седи, гледаш го нито тук е, нито на небето, но след това мине в една нова фаза. Тъй щото истинското здраве на човека седи в това да се намира в съгласие с Бога, да е в съгласие с праведните и добри хора по лицето на земята или с онези, които живеят горе на небето...

Та сега всички трябва да се стремите да бъдете образец на чист живот. Гледам ви сега, между вас има особени навици, които аз си обяснявам другояче. Всички вие сте влезли в една област на омагьосан свят. Почти всички хора от религиозните общества минават през тази област. Тази област се отличава по това, че отвън не се дава никаква светлина, и кой каквато светлина има, дотолкова осветява пътя си. Всеки свети за себе си, а самата зона е тъмна. В тази тъмна зона се срещнете с много същества, изостанали от хиляди години в своята еволюция, и те ще се нахвърлят върху вас като хищници, ще се ползват от вашата светлина, ще ви нападат със своите критики, ще ви казват: "Ти си такъв, ти си онакъв" - целият свят за тях е лош. Най-после, като изгубите вратата, хвърлят се усилено върху вас и ви казват: "Ами и ти не си от светците. Като тебе

подобен грешник няма в света. Да не мислиш, че си тръгнал в правия път? Едно време и ние като вас тръгнахме в този път, но ето нищо не излезе. Остани и ти при нас, ще ти покажем с какво се занимаваме.” Ако им повярваш, ще останеш като жител на тази омагьосана област, да им слугуваш. Та сега именно няма какво да слушате чужди съвети. Който минава през тази област, ще си запуши ушите да не ги слуша. Като излезе из тази област, ще си извади памука из ушите и ще чуете най-хубавите работи. Като минава човек през тази област, трябва да бъде глух.

Светът може да се поправи, но на нас ни трябва методи. Бог има всички начини, методи за поправянето на света. Той ще го обърне. За да можете да помогнете на себе си, за да можете да помогнете на своите ближни, трябва да научите методите на Бога. Често вие, като четете Евангелието, не можете да го разберете. Защо? - Защото духовното не може да се предаде на книга. Например вземете една нарисувана лампичка, тя представлява ли светлината? Не, тя е само мнимо изражение на светлината. От нея може ли да излезе светлина?

Та първото нещо, когато дойде Божественото в човека, в ума му трябва да стане поне една малка промяна и той да е доволен от всичко онова, което Бог му дава, да работи най-малките работи и да гледа да реализира всяка една добра мисъл или всяко добро желание, колкото малко и да е, защото хилядите, милионите камъни образуват изворите. Много извори образуват реките. Много реки пък образуват морето. Силата на човека седи в тези малки потоци, в тези малки добрини, които човек може да направи. Всичко, което ви говорих, вие го разбрахте, нали? (Учителят рисува едно минаре.) Вие знаете, че в тези минарета ходжата на което и стъпало да се качи, все едно си говори. Една сестра казва: “Ти не разбираш какво нещо е говоренето на Духа.” И другата казва същото. Не, то е говорене на ходжата от минарето. Казва ли някоя сестра така, аз ще ѝ кажа: Да, сестро, ти говориш много хубаво. Хайде сега да отидем при един болен да направим една молитва. Ти понеже разбираш добре, ще ръководиш, а аз само ще пригласям, та дано помогнеш. Ти от повече време служиш на Бога, направи, каквото знаеш, пък аз ще донасям вода и ще пригласям. А пък вие казвате: “Не, сестро, с такива работи не се занимавам. Кармата на този болен още не е изтекла, няма какво да ѝ помагаме.” Въпросът за кармата седи другояче. Ти се притечи да помогнеш, пък не мисли за кармата на другите. Аз гледам от друга страна на въпроса. Туй лошо, което се явява в човека, не е лошо, то е само за изпитание, понеже трябва да има нещо в живота на човека, с което да се изпита неговата сила. Лошото в човека, това е положителната страна в неговия живот. Ако той е разумен, ще знае как да се справи с тези силни движения в живота си. Ако една мисъл е силна в него или ако едно чувство е силно в него, или ако говорят му е силен, той ще употреби всичко това за свое добро. Не е лошо човек да се гневи. Той ще хване гнева си и ще му каже: “Слушай, толкова години вече откак съм те родил. Аз те храних, ти яде, пи, сега вече е време да те впрегна на работа и да ме слушаш.” Ще му покажеш тоягата и ще го питаш: “Ще ме слушаш

ли? Най-първо ще се научиш да мируваш, после ще чакаш, ще слушаш и само когато ти кажа да хванеш някого, ще го хванеш. Докато не ти кажа нищо, ще слушаш моята заповед." Той ще каже: "Слушам, ваше високо-благородие." Той само ще седи и ще пита: "Време ли е да го хвана?" Той седи, точи си ножа ден-два-три, чака, но аз всеки ден го извеждам в гората с брадвата и му казвам: "Започвай!" Като се върне, питам го: "Доволен ли си?" - "Доволен съм." Накарайте гнева да сече дърва, да маже, това е неговата работа. Това той ще свърши отлично.

Сега да се повърнем към съществената мисъл. И тъй, на всички ви трябва една вътрешна работа в живота, но каквато работа да започнете, мълчете си, никому нищо не говорете. Вокултната наука има едно правило: каквото вършите, никому няма да говорите, само плодът трябва да излезе навън. Така трябва да работят музикантът, поетът и всеки друг. Ако хората слушат техните упражнения, ще се отегчат. Сам ще свири и ще се упражнява. Кога ще свири пред хората? - Когато завърши своето учение или когато завърши своята поезия. Та сега всички ви трябва да мълчите, но да не млъкнете за всичко. Не, ще мълчите за съществените работи! Ако разберете буквално, ще млъкнете. Някоя сестра ще ви пита нещо: "Сестра, кажи нещо!" Ти мълчиш. - "Кажи нещо, моля ти се!" - Ти пак мълчиш. Не, то е буквата на нещата. Аз говоря за същественото. Само за него ще мълчиш. Тя казва: "Ама Учителят казва да мълчим." Не, то се разбира по буква. Не, ще мълчиш за същественото. Друг път ще кажа да говорите. Тази сестра, която ме разбира буквално, ще започне да говори, и то безспирно. Другите ѝ казват: "Млъкни вече!" Не, тя кара 5-10-15-20 минути, че половин час не може да спрے. - "Ама Духът говори в мен." - Ако Духът говори в тебе, ти ще кажеш нещо умно и ще млъкнеш. После пак ще проговориш и пак ще млъкнеш. Ако аз имам 20 събрания, какво трябва да направя? Ще поговоря тук 5 минути и ще отида на друго събрание. Тогаз аз ще поговоря малко и ще отида на третото събрание. И там ще поговоря малко. Тъй щото, когато Духът ми каже да говоря, то значи, че на едно място ще млъкна, на друго ще говоря. А вие разбирате, че като заговорите на едно място, трябва да говорите през всичкото време. Малко ще говориш! Ще ме питат някои: "Ти вярваш ли в Бога? И как вярваш?" Аз ще му кажа: Ела утре на гости у дома. Той ще дойде, ще го нагостя добре, ще го заведе из градината си, ще се поразговоря с него. Ама кажи ми нещо за Бога! Аз ще му кажа: Ела утре пак у дома! Туй е разрешението на въпроса. А туй, как вярвам в Бога, няма какво да му разправам. Щом ме пита, ще му кажа: Ела утре у дома! Нищо повече. Какво нещо е свещта? Какво нещо е човекът? Какво нещо е душата? Какво нещо е неговата мисъл? Какво нещо е душата? - Това е животът на човека. Какво нещо е духът? - Това е неговата сила. Какво нещо е Бог? - Той е всичко. Това са философски отговори на тия въпроси.

Сега, като излезете вън и ви питат какво ви говори Учителят, какво ще кажете? Някои ще кажат, че нищо не са разбрали, а други ще кажат, че съм говорил много велики неща. Питат ни: "Защо ви е светлината?" - За да

четем книгата на живота. Тази книга е самият човек и в нея ще разбере себе си. Сега аз ще ви оставя сами да мислите, да не се забъркате. И кой каквото е разбрал, сам да го приложи, да не иска много, и най-малкото приложение ще е добре. Накарайте тази лампичка да свети! Силата е в малкото. Всеки да намери за себе си един метод, да приложи най-малкото, да направи едно най-малко добро. Вие сте слушали много работи за вашия ум, за вашето сърце, за вашата воля, но от тази беседа искам едно малко приложение. Да обясня думата "приложение". Представете си, че вие имате отделни части, от които трябва да се образува един мост. Вън от подпорките, които са нужни за моста, още какво се изисква? Нали се иска една съединителна брънка, нишка отгоре? Следователно един човек на друг не може да се наложи. Ако мислите, че може да се наложите, това е криво схващане. Между единия и другия може да има само съединителни нишки, както и в организма. Всяка клетка е отделна, но между една и друга клетка има съединителни нишки, а колкото може повече да се образуват, колкото повече такива нишки има, толкова повече животът става по-хубав, по-красив, или с други думи, колкото повече възвишени духове ви обичат и изпращат своите мисли към вас, толкова животът ви ще бъде по-смислен, по-красив, а колкото по-малко мислят за нас, толкова и животът ни ще бъде по-обикновен. Когато разбиват планините, не викат на помощ златото, а желязото. Когато преплават реките и моретата, не викат на помощ камъните, а дърветата. Следователно в ръката на умния човек копието може да се превърне на перо, ще напише нещо хубаво с него. Тъй щото, който не разбира, ще има копие; който по-добре разбира, ще има перо, с което да пише, а който още по-хубаво разбира, ще има един мек, хубав език, с който ще може да изказва най-хубавите Божии Слова.

Та сега искам вашето копие да се смекчи, от желязо да се направи перо, перото на един хубав, мек език, с който да изказвате най-хубавото, най-доброто в света, но не само да го изказвате, а да го прилагате.

Тайна молитва

Беседа от Учителя, държана само на сестрите
18 декември 1925 г., четвъртък, 16 ч.

БЕЗ НАУКА НЯМА СПОЛУКА

Верен, истинен, чист и благ всякога бъди!
Размишление

Ще взема един стих, който казва: "Без наука няма сполука", или сполуката зависи от науката. Въобще съвременното човечество е в стълкновение със своите стари вярвания, със своите стари прийоми. Туй е много естествено. Представете си кон, на когото е естествен навикът да рита, това е в неговата култура, в неговото развитие, от хиляди години на миналото това е служило като едно оръжие против неговите врагове да избавя живота си. И не е нещо лошо това от страна на коня да рита. Това е едно средство да се брани. Но представете си съвременния кон впрегнат в една каруца и пак по същия начин иска да рита. Нали ще бъде смешен? Там конят трябва да се отучи от навика да рита. Защо? Тази каруца той ще я прекатури, ако рита. Някой път във всичките хора има такива ританици, такива навици, които в миналото са били потребни, но при сегашните условия те са вредни. Та когато кажем, че известни навици са вредни, те не трябва съвсем да се изкоренят, но да се обезвредят, защото не са на мястото си. Вие ще имате предвид вредната им страна. Един вреден навик никога не принася полза. Той е бил полезен някога, но сега не е полезен.

Второ. Казвате: "Без наука няма сполука." Може ли някой да стане турист, без да пътешествува, без да ходи по високите места? И може ли някой да стане цигулар, без да се учи да свири? Или може ли някой да пее, ако той не се е научил на това? В каквото и да е изкуство той трябва да посвети дълги години, цял живот трябва да посвети, за да го научи. И чудното е, че съвременните хора, не всички, но някои от тях, когато е дошло християнството, те са мислили и мислят, че може да се усвои по един много лесен начин. Не, по същия закон принципите на християнството изискват цял един живот, за да се приложи. И не само да се приложи едно учение, но резултатите, които се добиват, трябва да се запазят. Всички говорят за хубавия глас на една певица, която е родена така по естество, има отличен глас, но ако тя не пази своето гърло, ако обича да яде люто и да пие студена вода, ако е немарлива към гърлото си, мислите ли, че тя за дълго време ще запази своя хубав глас? По същия закон и човешкото сърце трябва да се пази. Някои казват, че човешкото сърце било развалено и следователно няма какво да се пази. То е така, но когато един ден човек се обърне към Бога, неговото сърце се обновява. И ние говорим за тези сърца именно. Искате да вървите из пътя и да прилагате вече. Добре, сърцата ви са обновени. Питам: Тези обновени сърца ще ги изложите ли на тази външна промяна? Пазене трябва. Това вече е наука. Може някои да са слаби, като че друг някой трябва да се грижи за тях. Така например и в ранната възраст на детето майката се грижи за него, когато то е на една година, има нужда други да се грижат за него, но когато то стане на 5-10-20 години, то ще се

грижи само вече. В разумната природа това го има. Бог така е дал, че във всеки един човек е вложил тези качества и той трябва да ги пази. Другото условие: всеки човек трябва да се намира постоянно на работа. Никой от вас да не бъде в бездействие. Щом човек почне да се отпуска, той е в бездействие. Вземете и най-видния цигулар, който знае хубаво да свири, лишете го за един месец от цигулката му, и той почва да се нервирва. Дайте му цигулката, веднага ще стане весел. Вземете един учен човек и го лишете от труда му, и той ще почне да се нервирва. Вземете коя и да е къщовница, лишете я от потребното къщи и тя ще почне да се нервирва. Всички трябва да работите. Сега ще кажете: "Ние нямаме условия за работа." Не зная, може би вие нямате условията на един цар, нямате условията на един пръв министър или условията на някой пръв министър в Англия, или условията на някой милиардер в Америка, или условията на някой шах в Персия, но казвам: Вашите условия, в които сега живеете, са с хиляди пъти по-добри, отколкото условията на шурците и на врабците. Аз го наблюдавам, когато времето е лошо, влязат в една дупка и излязат, не могат да останат там. Влязат под някоя керемидка на някой покрив, излезе, повика другарчето си, влязат заедно вътре и казват: "Слава Богу, намерихме място де да се подслоним, тук ще прекараме." Такива са разсъжденията на птиците. Ние казваме: "Те са птички, задоволяват се с малко. Ние с какво трябва да се занимаваме?" Добрата черта на тия две врабчета ето коя е: Мен ме радва тяхното довольство. Те като намерят някоя дупчица, благодарят на Господа. Казват: "Тука е добре, няма да ни духа вятърът." Сгушат се и двете вътре, доволни са. Има ли нещо по-хубаво от това? И през цялата нощ тия две птички са доволни. Те имат Божието благословение. И казва се в Писанието за тях, без волята на Отца нито едно врабче не може да падне на земята. И техните ръководещи ангели им казват къде има някоя дупчица за тях, насочват ги към това място по инстинкт и те благодарят.

При сегашните условия, при които се намирате, животът не може да бъде тъй приятен. Те нямат идейни разбирания за нещата, понеже сега човечеството се намира при най-трудни условия, минава през най-гъстата среда. Най-гъста е сега материята и няма благоприятни условия за работа. Представете си сега един земеделец, който има 4-5 хиляди декара земя, но капка дъжд не е валило. Той има всички плугове и приспособления, но земята е като камък твърда. Питам: Как може да се оре при такава твърда почва? Следователно той трябва да чака да падне дъжд, да падне влага. И тази влага в духовния живот всеки един трябва да я предизвика. И аз ще ви дам един пример: когато българите нямат огниво, те вземат две дървета и почват да ги трият, па ще мине час-два-три часа, докато се сгорещат много дърветата и се образува огън. Произведете ли го, вие вече можете да сготвите хубаво яденце на този огън. Може да си опечете хляб, при това може да си възварите и водица. Сега ние ще приложим това в живота. Този, същият закон е верен и по отношение на човешките чувства. Ако човек е ангажиран с външния свят, той съвсем не може да се отстрани от света, но ако всичкото му внимание е погълнато от света, всичката му

енергия ще бъде изсмукана. Представете си някой лекар, който препоръчва на някой болен човек да се къпе в морето. Ако той седи целия ден в морето, какво ще стане с него? Достатъчно е един месец по 4 часа да седи, за да изгуби и малкото здраве, което има. Ако трябва да прави морски бани, нека влезе във водата само 5 минути, достатъчни му са. Някой пита: "Не трябва ли да живеем в света?" Ще живеете 5-10 минути. Под "света" ние разбираме условията, водата. Благоприятните условия някой път са приятни, а някой път - не. Допуснете сега, че имате възможност всяка вечер да ходите на театър, на концерти или на разни такива. И всяка вечер ако ходите, какво ще добиете в края на краищата? Ако знаете всички пиеси, коя как се е изиграла, какво ще спечелите? Една-две пиеси през живота са полезни, но многото посещения на театри и концерти се втръсва. Та сега и религиозният живот на хората е същ. Аз препоръчвам на хората религиозен живот. Под "религиозен живот" разбирам външната страна. Религиозният живот трябва да бъде отмерен. А като говорим за духовен живот, то е същината на човека. Всяко едно същество е духовно в същината си. А религиозният човек трябва да изпълнява разни ритуали. Но ако всичкото внимание на човека е погълнато от външната, обратната страна, изгубва се вътрешната същина. Вие като ученици трябва да се пазите. Щом съзнанието ви се пълни само с външни форми, образува се едно вътрешно бълникане - човек става недоволен от себе си. Човек има една възраст, дето растенето спира. Растене и спиране ще има периодически. Та застой ще има. И този застой не е нищо друго освен когато вашето растене спре, започва растенето на друго същество, и вие ще прибирате известна енергия за следната година, за да може да продължите тогава растенето. Вие искате всякога да сте радостни, да скачате, но то е невъзможно. Едно дете след като скача най-много 10 часа, след това ще заспи, ще престане скачането. Щом се събудите, вие ще усетите едно отмаяване на краката.

"Без наука няма сполука." Трябва да изучавате основните правила във вашия живот. И ще се стремите да бъдете доволни от малкото знание, което имате. И туй знание да служи като една основа на нова придобивка, която може да прилагате всеки ден. Всички искат да служат на Бога, но ако ви попитат по кой начин може да се служи на Бога, ще го определите ли? Служенето на Бога всеки един може да изпълни по хиляди начини. Той може да служи на Бога, като обработва своите мисли, облагородява своите чувства, кали своята воля, после като заздравя тялото си, пресъгражда го, след това той може да влезе в обществото, да служи на всичките хора, да изучава техния живот и да им помага. Та именно първата фаза на всеки един живот трябва да започва с обработване на човешките чувства. Аз ви говоря за обработване, но не зная дали вие сте правили усилия да обработвате вашите чувства.

У съвременните религиозни има един навик, който е останал от техните прадеди, а именно някои богати хора като осиромашеят, не отиват да работят, но седят и се ровят само за някой свой чичо някъде, да му пишат някое писмо, да им изпрати малка помощ, или се интересуват за старата

си леля, но богата. Навсякъде ровят те своите тейфтери и очакват те отнякъде да дойде даром нещо. Малцина обаче са тези, които могат сами да работят. После, съвременните религиозни хора мязат на тези, които вървят по лесния път. Отиде в църква, запали една свещ, прекръсти се три пъти и после седи. Той три пъти ще отиде на църква, но работа няма да похване. Сутрин ще отиде, на обед ще отиде и вечер ще отиде. Не е мъчна работа да се молиш три пъти на ден. И вкъщи можеш да се молиш. То е лесно, но кажат ти да отидеш в някой град, да помогнеш на някои бедни, ти казваш: "Тази работа е мъчна, не е за мене." Да, и тази работа е Божия работа. Ще претърпиш малко страдания, но ще отидеш да помогнеш. Тогава се явява друго едно положение и казваш: "Ама аз искам да чуя гласа Божий, че тогава ще отида." Ние имаме един такъв пример. Йон като чу гласа Божий, взе си багажа, качи се на кораба и хукна да бяга. Някой път хората изпълняват точно това, което Бог не иска. Когато Бог казва на Ананий: "Иди в тази улица, там има един човек, който се моли", той му казва: "Аз го знам, той е опасен човек, страх ме е да отида при него." Тогава Бог му казва: "Не бой се, той се моли, иди при него. Аз ще ти кажа какво трябва да направиш." Този човек се разговаря, мисли да не попадне в такава една клопка. Та казвам: Наука се изисква. Без наука няма сполука. И потребна е тази духовна, тази вътрешна опитност. Всички трябва да се стремите към това! Малката опитност, която имате, трябва да използвате, да я прилагате и трябва да разбирате вашите състояния. Много пъти могат да се промъкнат и във вашето сърце, във вашия ум посторонни чувства и мисли, които да спънат вървежа ви, желания, които не са ваши, или мисли, които са чужди. Всеки един от вас ще работи тъй над себе си. Туй, което принадлежи на вашия живот, именно с това започва самовъзпитанието. Някой път се явяват чувства на подозрение или един вътрешен страх. В религиозния ви живот ще дойде една фаза, почва да те е страх, ама няма никакви причини. Като седиш вкъщи, обзема те един вътрешен страх. Защо е това? Всички ще го претърпите. Или по някой път мислиш, че сърцето ти ще спре и ще умреш, и няма да можеш да се приготвиш за последните си земни часове. Тия положения са все мисли на някой от външния свят.

Първото нещо: Без наука няма сполука. В чисто духовния живот, когато вървите по Божия път, нещата не могат да се случат по друг начин, освен както Бог ги е определил. Едно нещо има, което вас, сестрите, ви спъва, и то е следващото: между вас няма онази наука, т.е. вие не знаете как да се оценявате и между вас няма тази хармония, която е потребна. Вие всички ще потвърдите, че я няма. Това не е лошо. Когато се съберат в един хор, нима всички знаят да паят? Нима всички познават нотите? Не, онзи капелмайстор ще ги учи на нотите. И няма да се мине една година и между певците ще има хармония. Ние можем да създадем хармония. Когато човек иска да пее, той може да пее. Когато човек не иска да пее, и най-добрият учител по музика не може да го научи. Сега това е хармонизиране на един външен процес. То с думи не става. Можем да кажем: "Хайде да

се хармонизираме", но от това нищо не излиза В невидимия свят има разни методи Бог най-първо започва чрез съвет - внушение Ако човек не иска да слуша, има и външни начини Ще дойдат земетресения, мор, глад, болести, сиромашия и т н Те са все методи за изправяне на хората Не мислете, че у Бога има някаква слабост Той е дълготърпелив, чака хората да се изправят и да изпълнят волята Му, но дойде ли последният час на послушанието, тогава всичките грехове на хората трябва да се изправят Ние не трябва да бъдем от тези, да дойде Божествената тояга, че тогава да влезем в правия път Аз вярвам, че във всинца ви има едно горещо желание да се домогнете до една вътрешна истина Мнозина казват "Искаме да знаем истината " Аз превеждам думата истина Искате да бъдете свободни, но за да дойде човек до свободата, трябва да има живот, трябва да има светлина Най-първо трябва да има живот След туй светлина, знание, а след знанието иде свободата След свободата вие ще научите какво нещо е истината Казаха евреите на Христа "Ние сме свободни " А Христос каза "Всеки, който прави грях, е роб на греха", значи не е свободен Щом човек греша, той не може да бъде свободен Иследователно той ще се лиши от едно от най-хубавите си чувства - да усети вътрешната радост на духа А свобода е отношение, да имаш работа с най-разумните същества Ако си в един съвременен модерен симфоничен оркестър, няма да те питат за твоето произхождение, там всичко се определя от твоето свирене Те няма да те питат какво е произхождението ти, те са свършили В това и въпрос не става Ще ти дадат един стол и парчето, което трябва да свириш, и веднага онзи, който дирижира оркестъра, ще знае кое място да ти даде Можеш ли да свириш хубаво, ще ти даде първото място Не свириш ли хубаво, на последното място ще те турят Тъй е в един оркестър, тъй е и между военните Най-силният взема първото място Най-слабият взема последното място И в обществото е така, и в невидимия свят е същото Онзи, който използва условията, които Бог му е дал, и е прогресирал, добил познания, за него има сполука И в невидимия свят имат много добро мнение за него Като разгърнат живота му и видят, че той е изправен във всяко отношение, те имат добро мнение за него А друг донякъде е бил изправен, но после направил много черни чертици, питам Какво мнение могат да имат за него? Ще каже някой "Искам да поживя малко, че после ние ще се поправим " Хубаво, щом кажете, че може да се поправите, створи се книгата на миналото и тогава ще погледнат дали в миналите ви съществувания има някой красив живот И този живот ще вземат, и ще пренесат, за да създадат нещо красиво сега за вас Като говоря за човешкото самовъзпитание, разбирам всичко красиво на миналото, вие ще го предизвикате сега в ума Или казано на вътрешен език, човек ще се моли да предизвика хубавите, красивите чувства, да работи той занапред с тях

Сега, аз не зная на какъв изпит трябва да ви поставя, за да видите колко сте хармонизирани вие, сестрите Аз бих желал, каквото става, каквото се каже тука, нито думица да не излезе навън За един месец никой нищо да

не знае откъде. Е, може ли да го направите? Вие ще кажете: "Можем да го направим." И после все ще излезе нещо. Тогава отде е излязло? Значи то може да проникне. Това, че обичате да казвате, не че е лошо, то е един добър навик, защото така се предава културата, но туй мяза на ритането на коня. Имаш ли такива навици, ще бъдеш внимателен. Ще кажеш: "Няма ританици." Някой път мълчанието е злато. Туй не значи, че винаги трябва да се мълчи. Щом нямаш навици, щом нямаш никакви задължения, можеш да говориш колкото искаш. Сега вие всички сте научили това изкуство. Има такива кореспонденти, в Америка ги има много. Те плащат големи възнаграждения на хора да питат за новини. Е, на какво мяза това? - Да се пълнят вестниците.

Ако аз ви дам една задача, вие ще я раздрънкате, преди да сте я направили. Аз нямам нищо против, след като я направите, тогава да я разправяте. А вие ще я раздрънкате наляво-надясно и след туй тази задача няма да стане. И вие ще търсите причината. Не че го правите от някоя зла воля. Аз ще ви помоля, защото мисля вече, че сте израсли, че разбирате нещата. У човека има придобити навици. Има един проповедник в Америка, който, като говори, си мърда рамото. Там е всичката слабост. Много пъти ние искаме да поправим някоя своя слабост, а когато говорим, я забравим. Не, ти ще контролираш ръката си. Не е лошо това, че той си мърда рамото, но има случаи, когато ръката трябва да се подчинява на човешкото съзнание. Тя трябва да слуша, нищо повече! Дисциплина трябва да има. Ами ако околото почне да прави каквото то иска? Па и лицето? Знаете ли какви гримаси ще имате. Не, лицето трябва да слуша. Пък няма желание, което лицето да не може да изрази. В дадения случай всички неща могат да се въздържат. Сега на вас ще ви дам едно упражнение. То е следното: трябва да вземете участие всички, които ме слушате сега, до следното събрание. Четири пъти в този месец всеки път ще ставате точно в 4 часа сутринта и цял един час ще прекарвате в размишление. Ще се молите за благословение и за хармонизиране, за себе си и за малката група тук, да се хармонирате вътрешно. Цял един час ще бъдете на размишление и ще се молите. Ще знаете, точно в четири часа на духовна работа! И после, като дойдете тук идущото събрание, който от вас не е спазил правилото, да си каже сам. Ще си напишете имената, да видим кои са те. Или как искате, да не знае никой? Защото, като знае някой тук, навсякъде ще се разпространи из София, всички ще знаят. Не е лошата страна на говоренето. Втората част на задачата е мъчна. Първата част е лесна, но щом дойде до втората - да кажете, ще развалите всичко. Аз ще направя друг един опит. Ще намеря колко души от вас не са изпълнили задачата правилно, без да кажете вие. Следния път ще имаме смятане. Аз ще изкарам само числа от вас и ще знаем колко души не са изпълнили задачата си. Тогава, следния път ще имаме едно приятно забавление по смятане. Вътрешната хармония е необходима за човешкия ум и сърце. Това е необходимо за здравето на тялото и за неговото благосъстояние. Невидимият свят е свят на вътрешната хармония. От невидимия свят са готови веднага да услужат, щом има

хармония. Но щом хората не са в съгласие, от невидимия свят нямат разположение да помагат. И ако работите никак не вървят, трябва да знаете, че в живота ви има нещо, което куца. Но дойде ли хармонията, невидимият свят е много точен. При хубавото цъфте всеки се спира. Хубавия извор, хубавите местности всеки посещава. Музикант, поет, художник, всичко, което е възвишено и красиво, всеки обича да го слуша, всеки обича да го гледа, понеже то е Божествено. Аз не говоря за човешките работи, а Божествените работи без изключение всеки обича да ги слуша. Ако ние говорим по Божественому, то има цена. Божественият живот без разлика в кое и да е същество има цена. Когато говорим като хора, то е друго, но когато говорим по Бога, там има особена благодат. Желая всички да говорите по Божественому. Спрете се, кажете: "Туй, което аз говоря, по Бога ли го говоря или по себе си?" И като мълчите, пак се запитайте: "Като мълча, по Божия Дух ли е, или е човешко?" Защото има едно мълчание по съображение. Казват: "Глупавият като мълчи, минава за умен." Ако аз мълча, когато говори някой, това не е от незачитане, аз седя, давам част от времето си за него. Когато другите говорят, мен ме интересува тяхната реч. Туй мълчание в мен е Божествено, интересувам се какво иска да каже той, а някой като седи, ще си мръдне ту лявата ръка, ту дясната, мърда се на стола си, това е човешката страна на мълчанието.

Ако се научите всички да знаете да слушате, то е много. А туй в събранията ви е много малко застъпено. И после, човешкото говорене има една опасна страна. Тя е следната: когато един човек е подпушван дълго време, той мяза на вода, която е била спряна, и като я отпуснеш, изведнъж изтече. Такъв човек започва да говори и после пак млъква. Обаче в Божественото говорене законът не е такъв. Там като си туриш стомната, чуваш й гласа. Господ ти казва тъй: "Вземи си стомната от извора, защото, колкото повече стоиш, нито капка няма да влезе вътре. Вземи си стомната! Колкото се е напълнила, то е достатъчно за тебе." Нещата са приятни, докато те стимулират в нас желанието, защото, ако говориш дълго време, има хора, които са много чувствителни, казват: "Не ми говори повече, защото ще ми се размъти умът." А има други, които казват: "Кажи още, говори още." Някои казват: "Стига, много съм уморен, повече не мога да издържам."

Това е Божественото. Ще дойдеш до една мярка и ще се спреш. Не бързай и за себе си не желай повече, отколкото ти трябва. Някой път имаш неразположение на духа си, отпаднал си, унил си, като че си изоставен. Ами че то е едно прекрасно състояние, не са те забравили. Господ казва: "Не си научил урока." Страданията са път, да се събереш в себе си. Какво представляват страданията? - Че то е едно красиво състояние на духа! И който е силен, ако благодари, като страда, няма да се мине и един час, два часа и най-лошото си състояние като траеш два часа, изведнъж ще ти светне. Една славянка, като правила този опит, тя била скръбна и след два часа почнала да играе. Тъй е и у децата. Ние, за да изразим своята радост, ще се разиграем. Ние мислим, че игрането е едно грешно състояние. Не,

но да играеш, когато трябва, и да седиш, когато трябва. И Давид играл пред израилския народ. И жена му се докачи и каза: "Как се разиграл царят пред народа, тъй по демократически начин." Той играл, тя обаче осъди неговата постъпка. Сега едно от правилата: тия тъжни и скръбни състояния, които идват на обезсърчение, вие криво ги схващате. Най-голямата илюзия по някой път е следната: вие седите и мислите, че сте изоставени от всички. Ами били ли сте вие в положението на онзи, който е бил заровен в гроба? Вие не сте ходили при мъртвите, да видите какво е тяхното състояние. То с хиляди и милиони пъти е по-ужасно неговото състояние, отколкото вашата самотия въщи. Той седи в земята и чака, докато се освободи. И след това всички духове ще се нахвърлят отгоре му. Той плаче, страда, докато се разнищи съвсем и останат само костите. И тогава той се освобождава, и казва: "Отдох вече." Една последна нишка само остава и той се зарадва в душата си, че всичкото тяло се стопило и той се освобождава от него. Защото туй тяло, в което е човекът, физическото, то е един затвор. Та тия състояния, в които вие може да се намерите, да ви не плашат. Вие ще си кажете: "От моето състояние има и по-лошо." Туй да го знаете! Влезте в положението на подобните. Към красивото ще се стремите, а с другите лоши състояния, с тях ще регулирате вашето неразположение. Това е наука! Тази наука вие прилагайте в живота си! И старайте се тогава да създадете в себе си едно чувство на милосърдие. Не е лошо човек да се ожесточи, но се старайте да предизвикате в себе си да се събуди Божественото чувство на милосърдие. Защото иначе човек най-първо вреди на себе си. Да оставим другата лоша страна. Когато човек се ожесточава, разрушава в себе си хубавите неща. Най-първо, за своето добро ще се обърнете, ще кажете: "Няма да причиня вреда на себе си." А да оставим другото хубаво! Ожесточението е вредно за самия човек. При това изгубват се ония връзки между Бога и него. Ако един ученик се ожесточава, той губи връзката си между него и Учителя си. Първото нещо, за да може да действа Бог във вас чрез Любовта Си, човешкото сърце трябва да бъде милостиво и меко. Никакво ожесточение. Онова състояние, когато човек е готов като дете да възприеме, да забрави, то е милосърдие. Сега, това е достатъчно. Разбрахте ли?

Сега за упражнението. Ще ставате точно в 4 часа. Ще се стремите да забравите всичко и на дълбоко размишление да се отдадете. След като разгледате вашия живот, като пожелаете какво добро трябва да имате, като помислите как да подобрите вашия живот, да помислите за всички добри хора в целия свят. В Америка, в Австралия, навсякъде, навсякъде ще ги обиколите и да се запознаете с най-добрите и най-учените хора в света, а после, ако ви остане време, ще се качите горе на небето при ангелите и там ще се постараете да се запознаете с тях. Тъй за един час ще си направите една хубава разходка, една хубава духовна разходка по цялата земя и на небето. Но да не заспите! Като идете на небето, ще гледате да не останете там.

Верен, истинен, чист и благ всякога бъди!

Втора беседа от Учителя, държана на сестрите
21 януари 1926 г., четвъртък, 16-17 ч., София

ОГЪВАНЕ И ПРЕЧУПВАНЕ

Верен, истинен, чист и благ всякога бъди!
Размишление

Има едно положение, при което всякога се учи и никога не се научава. Ако жената наполовина е омесила хляба, не го е опекла, извършила ли си е добре работата? Ако шивачката наполовина е ушила дрехите си, тъй през куп за грош, добре ли е извършила работата си? И ако вие чакате ангелите да дойдат от небето, да ви вземат на ръце, да ви дадат китара в ръцете и свенци на главите да ви наградят, готови ли ще бъдете за това положение? Желанието ви е отлично, но на един човек, който не знае да свири на китара, може ли да му се тури в ръцете китара и на една глупава глава може ли да се турят венци? Глава разбирам, но разумна глава. Сега, аз ви говоря това според вашето развитие. Когато дойдете да тъчете и отивате най-напред при една учителка, която знае това изкуство, и ви разправя как се снове, вие ще разберете ли? Вие казвате: "Разбираме." Добре, тя ви оставя сами. Но ако не сте се научили, ще плачете отгоре на стана. Сега трябва да знаете, че Учителят няма да бъде постоянно между вас. Един ден ще останете сами и тогава ще ви видим. Има две неща, които са необходими за вас: мекият човек трябва да се огъне, а силният човек трябва да се пречупи. Значи мекият човек образува кръговете, а силният човек образува диаметъра. У вас има едно чувство на непреклонна воля. Какво трябва да се прави с волята ви? - Да се пречупи. Но кога? - Когато една непреклонна воля прави само зло, трябва да се пречупи. Това е и за мъжете вярно, и за жените вярно. Ако една жена е тръгнала по кривия път, трябва да се прегъне правилно. Но прегъването, това е преминаване от едно състояние в друго. Само тогава има едно огъване. Само при една огъната линия може да има живот. Някои казват: "Аз не искам да се огъвам." При обикновения живот няма огъване. Но при минаването от едно състояние в друго, от физическия към духовния живот непременно трябва да има едно огъване. Туй е в реда на нещата. Ако земята не беше се огънала, какво щеше да бъде нашето положение? И земята се е огънала. Ако земята беше останала тъй валчеста като топка, нищо не би израснало на нея. Земята щеше да бъде равномерна навсякъде, покрита с малко вода и нищо нямаше да расте на нея, но земята се огъна, образува долините, земята се пречупи, образува планините. Когато се огънете, ще образувате долини, когато се пречупите, ще образувате планини и ще дадете условия за развитието на вашия живот. Думата "пречупване" и днес се схваща криво. "Пречупване" значи, като вървиш точно в една посока, да вземеш посока перпендикулярна на първото движение, следователно това са качества или методи на самия живот. От кривите линии се образуват долините.

Та казвам: Мнозина от вас трябва да се огънете, и то на място да се огънете, не навсякъде, да се огънете дето трябва, за да се образува там

един континент - да се огънете хубаво. И да се пречупите точно там, дето може да се образува един планински връх, както на Хималаите. И в тези високи върхове може да се зародят вашите идеи. Тези изводи са такива, каквито и в природата се срещат. Природата работи така и човек трябва да работи така. Очите ви как са изпъкнали или вдлъбнати? - Вдлъбнати. Значи, за да се създадат очите, ще трябва едно вдълбаване вътре. После, за да се създадат ушите, пак има едно вдълбаване. Хубаво, ако вие кажете: "Аз не искам никакво вдълбаване." Знаете ли на какво ще замязате? Ако нямаше по лицето ви никакво огъване, на какво щеше да мяза то? И благодарение на това огъване се ражда и красотата. В носа има едно пречупване. Във веждите има едно прегъване. Сега вие ще вземете това в най-добър смисъл. Да се огъва човек, да се пречупва човек, но на място. Има хора, които се огъват..., но то е друг въпрос. Огъване, то е вземане правилна посока на нещата. Огъването е признак на мекота, а пречупването е признак на издръжливост, когато човек може да издържи всичкия напор. Острите неща всякога си пробиват път. Вие трябва да се пречупите, за да образувате едно острие, с което да атакувате неприятеля си. Пречупването означава вземане друга посока.

Та сега някои от вас трябва да вземете перпендикулярно движение на вашите възгледи. Например решавали сте, решавали сте, но я ми кажете кое решение сте изпълнили досега? Кое решение сте турили в действие? Сега при тези твърдения ние не казваме, че у вас няма никакъв стремеж. Когато се твърдят нещата, то значи, че човек трябва да се пречупи в добрата смисъл, да вземе едно перпендикулярно направление от своето първо положение или да се движи в кръг, в хармонични движения. Казвам на един правилен език, човек трябва да се движи или по диаметъра на своя кръг, или перпендикулярно на своя кръг, но това са научни термини, които трябва да се преведат.

Вземете думата "разпуквам се". Тази дума има добър смисъл. Наистина, ако шишето ви се пукне, лошо е, вие губите. Но когато житното зърно се разпукне, когато цветето се разпукне и т.н., това е добрата смисъл на думата. Нещата трябва по някой път да се разпукнат. Когато разумният човек се разпуква, когато добрият човек се разпуква, от него излиза благоухание. А когато глупавият човек се разпуква, от него излиза воня. Тъй щото казвам: Лошият човек да седи, да се не разпуква, а добрият човек да се разпуква. И когато Господ иска да изпита някой човек, Той го вземе, постисне го и го опитва. Нали някой път вземеш някой лист, не го знаете какъв е, но като го стиснете, виждате, че издава воня. Та някой път от невидимия свят ви разпукват, издават благоухание и като постоите малко, издават воня. Ето защо често трябва да ви постискват. Да допуснем, че имате една семка, ако тази семка не се разпукне сама по себе си - туй разпукване ние наричаме разтваряне, разумно разпукване, ще могат ли слънчевите лъчи да влязат в нея? Та човек трябва често по този начин да разтваря душата си. А за да разтвори душата си, той трябва да се освободи от известни временни предубеждения. Временни предубеждения има във

всички съсловия, във всички класи. У жените има един род предубеждения. И вие, като се съберете на едно място, човек трябва да има един фонограф, за да чуе какво приказват. Като се съберете в интимния си живот, за какво приказват? За новини, нали. В туй отношение хубаво е човек да учи новините, да говори, но трябва разумно говорене. Когато човек влезе в този път, той трябва да намери именно онези целесъобразни методи, с които природата си служи, с най-малко труд да изкара повече работа, за да му остане достатъчно време да се занимава с ползни работи в живота. И всякога, когато ученикът дойде до известна фаза на развитие, той се излага на известни изпитания, съзнателни изпитания, излагат го вече. Така е в законите на природата. Туй и в живота е вярно. Когато имате едно малко детенце, никъде не го пращате, нито на бакалина, нито другаде по-далеч. Но като стане на 15-16 години, вие го пращате и на бакалницата, и някъде вън по-надалеч. Защо? - Защото разчитате на него. И като го пращате навън, ще има и вятър, и град, и дъжд, и бури, и неприятности ще срещне, но това е в реда на нещата. Та сега вие сте станали малко по-възрастни и ще ви дойдат някои изпитания: ще ви изпращат на бакалницата, ще ви изпратят за дърва, ще ви изпратят вън от града и т.н. Ако отидете в Еленско например, ще видите, че която жена носи повече дърва на гърба си, тя се счита за героиня. Обаче, ако някоя софийка би турила дърва на гърба си, всички вестници биха проглушили света с това. Биха писали: "Такова чудо виждало ли се е, софийски дами да носят на гърба си дърва!" Питам: Необходимо ли е човек да носи на гърба си дърва? Не е необходимо. То е една нужда, която ние сме създали изкуствено.

Та в тази посока вие ще изучавате себе си, в тази посока вие ще изучавате своето състояние, в тази посока вие ще изучавате своето разположение, в тази посока вие ще изучавате и окръжаващите ви хора, всичко ще изучавате. Ще изучавате и времето. Сега за 10 дни ще ви дам следното упражнение: Ще вземете една кола (!) и ще отбелязвате времето и вашите състояния: сутрин, на обед и вечер. Станеш сутрин, неразположен си, отбележи какво е времето. На обед - какво ти е състоянието, неразположен си, отбележи какво е времето. И на обед каквото ти е състоянието, пак отбележи времето. Вечерно време - също. За 10 дни ще бъде това упражнение. Това са 30 пъти. Да видим, има ли някакво съответствие между вашите красиви състояния и вашето неразположение с времето отвън. Някой път ще се случи, когато вие сте радостен, отвън времето да е облачно. А друг път, когато вие сте скръбни, времето да е ясно. Друг път ще видите, че когато вие сте скръбни, и времето е скръбно, когато вие сте радостни, и времето е ясно. Интересно е да видите вашето състояние в колко случая ще съответствува на времето. Разбрахте как ще стане. Сутрин ще си отбележите тъй: "Имам тежко разположение на духа." По обед: "Ужасно съмнение ме обхвана." Вечер: "Голяма ревност ме обхвана." На другия ден сутринта: "Ужасно малодушие." На обед: "Озлобление." Вечерта: "Голямо отмъщение." На другия ден сутринта: "Силна вяра." На обед: "Голяма надежда." Вечерта: "Голяма любов." Тъй ще пишете, а не много. Ще пишете часът и времето какво е: дали е облачно,

или ветровито, дали има слънце или не. Например ще пишете: "Слънцето тук-таме се показва." Пък ако го няма, ще пишете: "Напълно облачно" или "Ветровито." Най-първо ще гледате какво е вашето състояние, а после времето отвън. Ще започнете упражнението утре сутринта и ще видите кой как ще започне, но ще се оставите спокойни. Просто ще хроникирате известни състояния. Човек трябва да изучава своето естество и да не се безпокои от състоянията, които преминава. Често радостите, които имате, не са ваши.

Ако отидете в Америка например или в Англия, когато някой господин е поканен на някой бал или на някоя богата вечеря, а не разполага с хубав костюм, понеже ще му трябват няколко хиляди, той отива в някой магазин, в някоя известна фирма и взема под наем някой костюм. Ако му трябват някои украшения, и тях ще вземе, ще се накичи и ще се яви. На другия ден остава пак в своите стари дрехи. Така също и вие, гледам ви, някой ден сте радостни, но сте взели тази радост отнякъде. Но аз не се лъжа. Гледам, някой се разскачал, казвам: Този еди от коя си фирма е взел тази радост. После, гледам го, върнал я. Казвам: Втори път пак ще те поканят. Пак ще вземеш назаем и хората ще те видят хубаво облечен, модно докаран. Хубаво е човек да има един свой костюм. Едно нещо зная: Духовната радост на човека е нещо постоянно, тя никога не се изменя, не се взема, тъй зная аз. А какво знаете вие, то е друго нещо. Отвън може да има бури, нещастия, но дълбоко в душата духовният човек вижда вечната радост. Той добре носи страданията. Може да плаче по 20 пъти на ден, но отвътре пак е радостен. Това е опитност. Важното е отвътре какво е състоянието, а не как се проявява човек навън. Радостта никога не се губи, тъй разбирам аз. И с вярата е същото. Може да дойдат отвън колебание, съмнение и други неща, но тя не се мени. Така е и с надеждата, и с любовта. Любова никога не се губи, тя не охлажда. Така знаем ние. Как знаете вие, то е друг въпрос. Тъй зная за себе си нещата. Човек може да падне и да се охлузи, нищо не значи това падане. Нима един лъч, който е слязъл отгоре, е паднал на земята, е по-грешен от другите лъчи? Не, дошъл е да свърши своята работа и след като я свърши, неговото положение се изменя. Свършил ли е работата си обаче, той все е придобил нещо. И загубата в едно отношение е печалба в друго отношение. И Бог за наше добро праша ни на земята временно, да пострадаме, за да придобием нещо хубаво и красиво. Тъй зная аз. Някой казва: "Защо слязох на земята?" - Екскурзия сте направили. Сега сте избрали един ден малко неподходящ за екскурзия, но все пак е приятно нещо. След дъждовно време, след облачно време все ще се оправи времето, няма да бъде все така. Христос казва на учениците си: "Сега имате скърби, светът ще се възрадва, а вие ще плачете, но после Аз ще ви видя и вие ще се възраждате, и радостта ви никой не може да отнеме." По този начин вие ще работите практически, или опитно ще работите. Подложени сте на изпит и никой не може да ви помогне. Даже и ангелите не могат да ви помогнат; и да искаш, не може, защото всяко нещо става по закона на абсолютната свобода. Че как ще помогнеш на онзи мързелив ученик, който не иска да учи? Учителят може да го прекара от

един клас в друг, но знания трябва, добродетели трябва на човека. Добродетели в нас трябва да израснат.

Аз като ви говоря за онзи, идеалния свят, подразбирам, че у човека трябва да се развият всички онези добродетели, всички онези способности, тогава той ще има сила за себе си. И няма да има никакви животни около него, защото животните са признак на неговите слабости. Тъй разбирам този живот. А вие се зарадвате и казвате: "Колко е хубаво!" Да, това е топка за децата, тъй се говори. От онези вътрешни добродетели трябва да бъде съграден този живот. Ако ги нямате, никой не може да ви помогне. Да живее на подаяние всеки може, но вие знаете какво нещо е подаянието. Толкова пъти съм ви говорил и пак ви питам: Вие може ли да влезете в един съвременен симфонически оркестър, ако не можете да свирите? Там слушател ще бъдете. - "Ама аз искам да свиря." - След като теглиш 10 пъти този лък, капелмайсторът ще ти каже: "Бъди тъй добър да слушаш само." И няма какво да се докачате, само онзи, който е способен, има право да свири. И като дойдете до онзи свят, тъй ще бъде. Ама благодат има! Благодат има за онзи начинаещ, който цял ден стърже цигулката, но за виртуоза няма никаква благодат. На него казват: "За тебе благодатта е свършена, ти трябва да проявиш своето изкуство и да свириш хубаво." Нищо повече! Сега аз говоря за вас, които сте виртуози, а лък които сте ученици, благодат има толкова, колкото целия океан, но за виртуозите няма. Само виртуозът има права. Той има право да свири тъй, както намери за добре, а ученикът няма права, той ще свири по правилата, по методите, които учителят му дава. Като ученик ще се подчиниш на дисциплината на училището: със своите съученици скандали няма да вдигаш, в клас няма да се смеееш, няма да говориш, разумно ще отговаряш, ще мълчиш и ще се учиш. После, няма да носиш, каквото искаш, в клас няма да ядеш семки, фъстъци и други такива работи, не се позволяват такива неща. - "Ама аз не съм ли свободен?" - Никаква свобода няма. Туй трябва да се спазва в клас. Когато постите, туй е признак, че сте ученици, въздържание трябва. Ученикът пости. Що е пост? Вие ако турите тези правила в живота си, ще имате известни добри резултати, но и ако не ги турите, пак ще си учите уроците. Защото невидимият свят е толкова строг, справедлив е той. Досега, откакто светът е създаден, нито един ангел не е успял да се промъкне, без да учи. Всеки, който се е опитал, все е слязъл долу на земята. Туй са правила за всички. Няма никакво снизхождение и лицепритие. Законът е еднакъв и за млади, и за стари. Онези, които имат съзнание, които искат да бъдат в този свят, еднакъв трябва да бъде законът за тях. Да не мислите, че в другия свят има някакво лицепритие, както в този? Не, там няма никакво лицепритие. Като влезете там, ще ви очакват да бъдете чист, а чистотата е свойство, качество само на безсмъртните души. Туй трябва да знаете. Смъртен ли си, чистота нямаш! После, разумността също тъй е качество само на безсмъртните души. Смъртната душа не може да бъде разумна. Истината, правдата, добродетелта - всички тези добродетели са все качества на безсмъртните души. Щом човекът е безсмъртен, и той ще има свои добродетели, и той ще има свой начин на разбиране, но те се различават.

Та казвам, някой път на човека му става тъй тежко, че му иде да бяга в гората. Е, ако гората можеше да лекува главата! Колко пъти ние сме ходили в гората, без да се лекува главата. Главата може да се лекува само когато истината влезе да живее в човека. Та сега ще внесете в ума си мисълта, че в света, към който се стремите, лицепритие няма. Вие не гледайте сега на временния живот. Вие много повърхностно гледате. Не се заблуждавайте от временни прояви. Вие може да имате един приятел, който ви обича, но вие не се заблуждавайте още от първите прояви на любовта. Любовта се познава по своите крайни резултати. Вие не се заблуждавайте от временните прояви. Онзи, който ви обича на земята, той трябва да ви сочи пътя нагоре. Сочи ли ви пътя, той ви обича, не ви ли сочи - той не ви обича, нищо повече! Тъй подразбираме ние обичта - подтикване към целта, към благото на душата. Ако някой спъва моята душа, ако я заробва, ако ме спъва от пътя да разбирам Бога, каква полза имам от неговата любов? Значи любовта в своя вътрешен смисъл се познава по това, че всеки, който ви обича, трябва да даде един вътрешен подтик на душата ви. Туй наричаме ние взаимен труд, взаимна работа за самоусъвършенстване. Туй е красивото. И когато дойдете да разсъждавате, ще знаете: всяка сестра, която може да ви подтикне напред, тя ви обича, а всяка, която не може да ви подтикне, нейната любов не е още силна. Вие казвате: "Ама тя не ме обича." Това са временни субективни схващания. Светът има такава любов. Каква е обичта в света? Аз ще ви се усмихна, ще ви дам стол да седнете, ще ви нагостя, но това още не е любов. Аз може да имам някакъв интерес. Ако идете при някой съвременен учител американец като ученик и му платите два-три пъти повече хонорар, отколкото някой беден ученик, той ви посреща добре, а бедния ученик го изпъжда, иска да се освободи от него, макар че и той му плаща. Казва му: "Не си губи времето."

И тъй, в продължение на тия 10 дни, като станете сутрин, няма да бързате веднага да станете, да се измиете, но оставате 10 минути в леглото си в размишление, за да възприемете Божиите лъчи на Истината, и тогава се измийте. Вечерно време пак преди да си легнете, спрете се за 10 минути и размишлявайте. Имайте тихо и спокойно състояние и благодарете на Бога за всичко това, и отправете душата си нагоре към невидимия свят, за да възприемете туй великото, Божественото. Сутрин 10 минути, вечер 10 минути, в това седи благото на човешката душа. Туй е красивото, хубавото. Една минута, преживяна при Бога, струва милиони минути при хората. Тъй знай аз. Милиони минути трябва да се живее при хората, за да ти дадат една минута при Бога. Не че хората са лоши, но туй, което аз търся, няма го при тях. Те трябва да работят много време, за да може да дадат това нещо. Туй само Вечното може да го даде. Затова трябва да се приближаваме при Бога, понеже съкратяваме времето си.

В Писанието сте чели, дето Христос казва: "Радвайте се и се веселете, когато скърбите дойдат при вас; радвайте се и се веселете, когато вашият ум се смути; радвайте се и се веселете, когато хората казват лоши работи за вас; радвайте се и се веселете, когато работите ви не вървят; радвайте се и се веселете, когато нямате къде да спите; радвайте се и се веселете, когато боси ходите; радвайте се и се веселете, когато сте гладни" и т.н. И

ако ние бяхме турили един вътрешен закон, бихме казали: "Силен е онзи човек, който може да владее себе си." - "Ние бихме могли да заставим света да върви по нашия път, но ние се страхуваме." Не, вие се страхувате кой ще свърши работата ви. За пример питам ви: Колко часа трябва, за да изметете стаята си? Мен ми трябва само 5 минути, за да измета четири стаи, 10-15 минути да сготвя вашето ядене, 5 минути да се облека, 1 минута да се измия. Колко стават? - 17 минути. След туй да се разправам с децата въщи - 5 минути, 5 минути за приемане на гости и т.н. Туй щото ще се наберат приблизително 60 минути, докато свърша всичката ваша работа, а ще ми остане толкова свободно време! За пример при мене често дойде някой, пригответ един поменик от много въпроси, мисли да ме държи 4-5 часа, да се разговаря с мен, но казва ми: "Учителю, всички тия въпроси аз съм ги написал, но докато дойда да ви питам, аз ги разреших, няма защо да си губите повече времето. И туй, както си поприказвахме 4-5 минути, всичко ми става ясно." Значи от невидимия свят му ги обясниха. Другояче аз трябваше да му разправам, той да спори, аз да му доказвам и след 4-5 часа той пак ще си замине с особено мнение. А сега и той е благодарен, и аз съм благодарен. Когато вие чистите къщата си, то е друго нещо. Но в къщата на един праведен човек прах не пада. Когато дойде прах в къщата му, той седи във въздуха и като отвориш прозореца, той излиза навън. За пример един светия като стане сутрин, той каже с устата си "пфу" и изчиства стаята си. Хем туй хубаво я изчиства, с най-хубавата метла, никакъв прах няма в нея, всичко отива навън. Но кога? Та трудът ще се съкрати, в това именно седи бъдещата цивилизация, да се съкрати трудът и да се освободим от този непосилен труд, който сега имаме. Действително, много работим сега. Три часа на ден работа е достатъчна, а не както сега всички сме станали роби на труда. Работа трябва вече! По-малко физическа работа, а повече на ума и на сърцето.

Сега някой казва: "След като ходя в този път, какво ще спечеля?" Ето какво ще спечелиш? В 15 минути ще сготвиш яденето, в 15 минути ще свършиш работата си в стаята, в 5 минути ще се разправиш с гостите си и никога няма да бъдеш в лишение. Разбира се, туй е за в бъдеще. Ако живеете така, туй ще спечелите. А засега аз зная, вие готвите по 4 часа на ден, 2 часа ви отнима метенето, 3 часа да се разправите с вашите гости, 4 часа с децата, 2 часа за шиене и най-после жената казва: "Еди-коя си работа е останала несвършена, за другия ден ще я отложам." Значи освен че не е могла него ден да свърши работата си, но и другия ден продължава. И цяла седмица като работи, все нищо не е могла да свърши, а тази работа е само за 25 минути. Сега вие не сте учили изкуството да направите хората доволни. Защо не сте се научили да заставите домашните си да бъдат доволни? Вие казвате: "Туй нещо само Господ може да го направи." Но вие може да накарате вашите домашни да бъдат доволни. Сега няма да ви казвам как. Туй е най-голямото изкуство. Можете да направите и децата си, и мъжа си - всички доволни. Туй е най-голямото изкуство, но няма да го кажа сега. Не е мъчна работа, но наука е това. Сега аз няма да ви разкривам начина, но представете си, че аз виждам още от улицата, че

идете тъй раздразнени и аз знам, че вие обичате розовото масло. Влезеш вътре, помиришеш, приятно ти става. Веднага твоето настроение се изменя, нали така? Значи розовото масло спаси положението в този случай. Но туй не е моето изкуство, казвам само, че може да употребите този начин. Ако пък този човек има отвращение към розовото масло, вие може да попаднете в грешка, че съвсем да загубите. Не, вие трябва да знаете какво обича този човек: розово масло ли, масло от теменужки ли, или друго някое. В Америка, аз знам, един господин напуска жена си, и знаете ли само защо? Той имал отвращение към червения цвят. Един ден той отишъл за някакви търговски сделки и жена му в негово отсъствие мобилирала станта с червен цвят. Като се връща и вижда това, той скъсал всичко с нея. Човек ще изучава и себе си какво обича. Някой път вие искате да знаете и вие какво обичате, та по-добре да можете да си служавате. Аз обичам дълбокото желание на душата, Божественото в човека. Под "душа" и "дух" аз разбирам Божествения човек, а под "сърце" и "ум" разбирам човешката страна на живота. Дайте ход на вашата душа и дух да се развиват, всичко, каквото е скрито там, това е благото ви, а оставете вашето сърце и вашият ум сами да се развият. Не се месете в тях. Да възпитаваш ума си, да възпитаваш сърцето си, трябва да имаш знания.

Когато аз употребявам думата "скръб", подразбирам онези разумни условия, при които известна добродетел може да се развие. Докато добродетелта се развие, ние все ще усещаме скръб, а това са условия, при които тези добродетели могат да се развият. Следователно скръбта ще донесе радост, защото тя дава условия на добродетелта да се прояви. Затова именно ние трябва да разберем, че всяка скръб носи нещо хубаво в света. Имаш ли скръб, нещо хубаво ще се роди в тебе. Аз не говоря за мъчението, а за скръбта. Това са закони в природата. Тя е поставила така нещата. Някой казва: "Ама с тия скърби ми дотегна вече." Не, радвайте се, защото животът на земята без скръб е такава безсмислица, такава пустота, каквато не можете да си представите. Радвайте се, докато имате скърби. Вие не сте опитали живота без скръб. Така трябва да схващате живота. Дойде ли ви скръбта, нека се яви радостта във вашата душа. Някой казва: "Ама аз много страдам." Хубаво, радвай се, нещо хубаво зрее в тебе. Като узреят тези хубави плодове в тебе, те са едно благо за твоята душа и тогава ще ги разбереш. Каква е разликата между скръбта и мъчението? - Мъчението е за по-силните натури. Скръбта е само начин за развиване на известни добродетели. Когато човек се стреми да създаде нещо ново в себе си, той се мъчи. При мъчението нови неща се създават, а при скърбите добродетелите се развиват. Тъй седи истината. Душата скърби, а духът се мъчи. Когато духът иска да създаде нещо ново, той се мъчи, но не защото е слаб. Но хората са дали едно криво понятие за думата "мъчение". Когато се казва "мъка", може да се замести с усилие, преодоляване на условията.

Верен, истинен, чист и благ всякога бъди!

Трета беседа от Учителя, държана за сестрите
18 февруари 1926 г., четвъртък, 16 ч., София

ЧИСТ И СВЕТЪЛ!

На кого се слага трапеза - на сития или гладния?

На кого трябва да се говори?

На вас, младите, ще кажа: Потребна ви е чистота! Чистотата и святостта не са нещо външно, те са вътрешни качества на човека. Те са качества на душата. Ако искате да имате успех в живота си, всякога трябва да бъдете чисти, т.е. да имате чисти мисли, чисти чувства и чисти действия. Тъй разбирам аз чистота в широк смисъл на думата

Вие като млади приложете следното правило в живота си: пазете ума си чрез светлината, сърцето и душата си чрез топлината, а тялото си чрез чистотата! Чистотата е израз на съвършения живот. Това е закон! Само съвършеният живот може да бъде чист. Само съвършената Любов дава топлина. Само Духът носи пълната светлина.

И тъй, там, дето се забелязва известна нечистота, значи животът не е съвършен. Следователно този живот трябва да прогресира, да се развива. И там, дето има повече горещина, отколкото топлина, там любовта не е съвършена. Това е диагноза, която определя състоянията на ума, сърцето и тялото. Всичко това съставлява хигиена на душата

Човек не трябва да се раздвоява в своите мисли, в своите чувства, в своите действия. Това подразбира, че човек не трябва да се раздвоява в своето съзнание. Той трябва да има една свещена идея в живота си! Човек, който мисли, че се е родил, за да умре, че ще отиде в земята и от него нищо няма да остане, какъвто и да е този човек, учен или прост, той е една стара баба, той е един пигмей. Онзи човек, който мисли, че ще живее вечно, той е разумен, гениален човек. Казвам: Всички вие сте се родили, за да живеете, затова трябва да се стремите към онези закони, които създават Вечния Живот, а Вечният Живот е разумен, той е само за разумните хора. За пример допуснете, че вие гледате в продължение на 4-5 часа право в слънцето. Знаете ли какво ще стане с очите ви? (- Ще заболяят) Да, така е. Това значи да не знае човек как да гледа слънцето. Сега допуснете другото противоречие. Ако се скриете от слънцето в някоя тъмна изба и прекарате там дълго време, какво ще стане с вас? Какво ще стане с вашите очи? - В първия случай има опасност да ослепеете, а във втория случай - да се разболеете.

Следователно, когато се засягат великите идеи в света, когато учените хора говорят за смъртта или за Вечния Живот, за новораждането, те трябва винаги да подразбират видоизменения в човешкото съзнание. В този смисъл "смъртта", това е видоизменение на човешкото съзнание, но не и на неговата същина. "Новораждането", това е също тъй процес, който става в човешкото съзнание.

Човекът, разгледан сам по себе си, е светлина. Всички велики хора, които са живели и които живеят в света, имат развито в себе си едно шесто

чувство, чрез което те виждат човека не тъй, както го виждаме външно, но като светеща свещ, от която излиза една мека, приятна светлина. Всички добри хора са светещи, а всички лоши хора, всички, които са изгубили смисъла на живота, са тъмни. От тях излиза една едва мъждолюща светлинка. Това не е само една алегория, но факт. Когато човек е добър, здрав, от него излизат приятни краски. Той има светли идеи, възвишени чувства и благородни действия. Но щом човек се разболее, щом отпадне духом, съзнанието му потъмнява, светлината му се изгубва.

И тъй, за вас като млади великото, идейното в живота ви е да бъдете чисти, да носите светли мисли. И Христос е казал: "Само чистите по сърце ще видят Бога." Да видите Бога, значи да живеете в Любовта. Щом Любовта дойде, животът се развива правилно. Щом Животът се прояви, и Светлината ще дойде. И след като дойде светлината, само тогава ще се придобие Свободата. Свободата съществува само за идеалните, за гениалните хора. Всички хора в света трябва да бъдат идеални, а не само един или двама. След време тъй ще бъде - всички хора ще бъдат идеални, разумни и чисти.

Например сега хората идат тук с известно предубеждение и си казват: "Тези хора не са като нас." Не, всички хора са едни и същи, понеже произходът им е от един и същ източник. Животът по същина е един и същ. По какво се отличаваме един от друг? По какво се различават например един българин от един англичанин? По какво се различават животните от хората? И у животните има до известна степен интелигентност, и у тях има признателност. Разказвах ми един случай за една жена, която намерила нейде в гората едно малко, самотно мече. Тя го прибрала дома си, приютила го към себе си и го кърмила, докато порасне. Когато заякнало и могло вече само да се храни, тя го пуснала в гората на свобода. След 4-5 години същата жена среща в гората една мечка, която веднага се приближава към нея, ляга пред краката ѝ и почва да ѝ ближе. Тази жена познала в мечката онова малко мече, което тя преди 4-5 години кърмила. Ако в животните има интелигентност, признателност, какво остава до по-висшите същества? Какво остава до човека?

Ето защо казвам: Бъдещето поколение, което иде в света, трябва да носи чистота и светлина. Жената трябва да носи чистотата. Докато една жена е "девица", "дева", докато е чиста, тя е силна, мощна. В чистотата седи и красотата. В чистотата се крие още и младостта, постоянството, както и моралният устой на човека. Изгуби ли човек чистотата и светлината си, той не струва нищо. Той е като една сламка, разнасяна от ветровете по всички посоки, или като една малка лодка, немилостиво люшкана от вълните на морето. Човек без чистота в живота си всичко изгубва и каквото пожелае, не може да го постигне. Чисти ли сте обаче в чувства, в мисли и действия, ще бъдете силни, крепки и каквото желаете, ще придобиете. Вие ще проверите тия мои думи в живота си и ще разберете смисъла и цената на чистотата и на светлината.

Под "чистота" аз не разбирам само външната, физическата чистота, но

и всяка клетка у вас да бъде чиста, външно и вътрешно. Тази обща чистота на клетките е чистота и на цялото тяло. Чистотата е резултат на едно вътрешно усилие на духа.

Всяко нещо, което може да се опетни, да се оцапа, не е чистота. Всяко нещо, което се оцапва, е нечистота, а всяко нещо, което не може да се оцапва, което не може да се опетни, е чистота.

Под "светлина" аз не разбирам само външната, физическата светлина, но и всяка клетка у вас да лъчеизпуска навън светлина. Всяко нещо, което може да се изгаси, не е светлина. Всяко нещо, което изгасва, е тъмнина, а всяко нещо, което не може да се изгаси, е светлина.

Вие, младите, пазете идеала на вашата душа и към него се стремете - чисти и светли! Дойде ли чистотата, човек всякога ще бъде здрав.

Дойде ли умът, човек всякога ще има светлина.

Знание без светлина остава неразбрано.

Здраве без чистота е непостижимо.

Имате ли чистота, вие сте богати.

Имате ли светлина, вие сте пак богати.

5 април 1926 г., понеделник, 14 ч.

Беседа, държана от Учителя по желанието на учениците от Втора софийска девическа гимназия на празника на залесяването

ТРИТЕ ВИДА СЪЗНАНИЯ

Посрещане на Новата 1927 година.

Учителят с учениците си преди вечерята, петък, 19 ч. Молитва. Всички
прави, тихо.

Добрата молитва
91 Псалом
Молитвата на Царството
“Благословен Господ Бог наш”
Отче наш

Плодна вечеря. Варено жито и ориз.

Учителят даде с няколко ученици новата песен, мелодията-български
окултен мотив (коледарска песен):

Давай, давай,
всичко давай,
чисто семе,
пшеничено.

Да се сее
на нивата,
на нивата
красивата,
да се чисти през зимата.

Да се радва на живота
всичко сято на полето,
на полето под небето.

След това изпяхме източния окултен мотив “Киамет Зену”. Тази песен
“Киамет Зену” показва вътрешния живот, а другата, първата - “Давай,
давай”, показва външния живот. Тази е разликата между двете песни.

Има едно изречение, което казва: “Храни мома да не е в дома.”
Въобще бащата и майката искат да задържат сина в дома, а дъщерята да
изпращат навънка. Това е един закон. Това не е изпъждане, това става
постоянно в живота. Семето, което се посажда в земята, това е момъкът,
който остава въщи, а момата, която се изпраща, това е плодът, който
слиза от дървото. Следователно има известни мисли, известни идеи в нас,
които трябва да останат съществени в живота. Ако те не се посадят,
дървото на нашия живот не ще има плод. Сега всеки един трябва да има

една основна идея, която да е израснала в него. Този момък трябва да остане въщи, т.е. всеки един в сегашния век трябва да има туй едно убеждение, един определен възглед не само за живота, но едно дълбоко живеење за самия принцип. Всяка идея може да бъде тъмна, когато е посята в почвата. Семето, което е в почвата, не го знаем какво е, но щом почне да расте, да се развива, да връзва плод, то се самоопределя. Христос казва: "Всяко дърво от плода се познава." Следователно нашият живот сега не може да се определи, да се познае какво може да излезе. Ние още растем. Противоречията, които могат да поникнат в нашето съзнание, могат по някой път да ни заблудят по отношение на крайните резултати на живота.

Да ви приведа едно сравнение, за да разберете общия ход на съзнанието. Туй, което е настояще за простото съзнание, е минало за самосъзнанието; а туй, което е бъдеще за самосъзнанието, е настояще за космическото съзнание. Схващате ли идеята каква е? - Значи самосъзнанието е по-широко, то обхваща простото съзнание, а космическото съзнание, туй, което носи безсмъртие в себе си, то включва в себе си самосъзнанието. Тъй щото в самосъзнанието изникват паралелно грехът и всичките пороци, и добродетелите. В самосъзнанието има контрасти: дето има светлина, има и тъмнина; дето има добро, има и зло; дето има любов, има и омраза; дето има истина, има и лъжа. Във всичките добродетели, които съществуват в нашето самосъзнание, има и противните сенки на тия добродетели. Следователно, докато човек е в самосъзнанието, той не може да се избави от идеята за греха. В самосъзнанието се явява идеята за греха. Та при сегашното развитие в религията например има една тенденция да се задържи човечеството в туй положение - в степента на самосъзнанието. В религията за пример истините са давали само на посветените, а на другите са дали само обредите: палене свещи, кандила, кадене тамян, принасяне жертви. Всичко това е отдалечаване от истината. Не е това съществено. Един човек може да принесе 100 вола в жертва и ни най-малко няма да се приближи до Бога. А тази идея - да бъдем добри, да бъдем любими на Бога, да правим добро, вътрешният смисъл на това са разбрали само посветените, а мисълта, че трябва да принасяме жертви, да се кади тамян, то не е съществена мисъл за Него. Бог няма нужда от тия работи.

Единственото нещо, което Той съизволява, то е да бъдем послушни и да служим на Бога. Това е единственото нещо, дето влиза законът на Любов и Мъдрост. Щом ти си послушен и служиш на Бога, Бог съизволява в тебе. Защото в послушанието седи Любовта. Само който люби, той слуша. А можеш да вярваш само в кого? В разумния човек може да вярваш. Следователно от наша страна се иска, ние трябва да вярваме в Бога, понеже Той е всемъдрият в света. А щом вярваме в Бога, трябва да имаме и послушание към Него. Трябва да вярваме, да слушаме и да прилагаме това, което Той изисква, то е пък да служим Нему. Щом имаме тия два принципа, нашето временно състояние на земята ще бъде осигурено. И ще

дойде време, когато вие няма да живеете в това самосъзнание, а ще се изкачите една стъпка по-горе.

Сега вие търсите живота извън себе си, извън вашето съзнание. А щом влезнете в космическото съзнание или когато придобиете новото сърце, или когато дойде Божественият Дух, или което индусите наричат "нирвана", тогава хората съвършено ще се освободят от всички кошмари и противоречия в живота. Нирвана не значи изгубване, а значи освобождаване от греха. В нирвана се разширява човешката личност, а тук на запад мислят, че нирвана е изчезване на личността, че там човек изчезва. Човекът не изчезва там, но изчезват всички негови стари, лъжливи схващания за живота и криви разбирания за Бога, всичкият съвременен порядък на живота, всичко туй изчезва и идва Новото, Мощното у човека. Душата се разширява и добива своята абсолютна свобода. Нирвана, то е мястото на блажените, които живеят в онази вечна радост, там човекът се освобождава от жилото на смъртта. В нашия език и в другите, в английски за пример Holiness, нирвана може да се замести с думата святост. Но думата святост не може напълно да изнесе това, което нирвана съдържа в себе си. Нирвана напълно изразява онази основна идея, която индусите в миналото са влагали.

Та сега пред нас седи една велика задача. Ако вие по някой път сте обезсърчени, ако вие падате духом, това се дължи на вашето самосъзнание. Туй самосъзнание трябва да го напуснете, тъй както сега хората са напуснали простото, животинското си съзнание. Самосъзнанието не е мястото, дето човек може да живее. Мястото, дето може да живее, е нирвана, то е жилището на човека. Следователно всеки да се стреми към нирвана, то е безсмъртие, или космическото съзнание, дето можем да се развиваме правилно. И щом влезнете в туй състояние, няма да има нужда, като се съберете, да се гледате така подозрително. Вие сега още не се познавате, всеки един от вас седи и почнете да се наблюдавате кой как седи, кого гледа, какво иска да каже с погледа си и т.н. Но всички движения на човека ни най-малко не изразяват същността на нашия душевен живот. Някой си повдигал ъгъла на устата малко нагоре, казват, той се засмял. Смехът не съществува отделно като обект. Той се смее, но това не е смехът. - "Ама той се муси." - Намусването не съществува обективно. - "Ама той ме гледа злобно." - Злобата не съществува обективно. Те са лъжливи понятия. Това са дисхармонични разположения на човешките чувства. Вземете един търговец, който е чакал за новата година да вземе голяма печалба, обаче връща се в дома си с един дефектив, с една загуба от 200 или 300 хиляди лева, всичкият имот секвестриран. Той се върне недоволен, жена му го посреща, децата. Какво има в него, какво е останало? Една идея, че той е изгубил 200 хиляди лева. Питам, изгубил ли е той парите? В Америка често студентите правят малки смешки с професорите си. Някой професор го пратят за зелен хайвер. Или по някой път си дават чекове от 50 или 200 хиляди долара, подписват еди-коя си банка, ти не знаеш, зарадваш се и носиш чека за изплащане, а които са устроили това, се смеят. После ти ще се върнеш намусен.

Та казвам сега, животът на земята мяза все на такива фиктивни чекове и вие все ги носите в тази банка, но тя не ги приема, връщате се в дома си обезсърчен, казвате, не струва животът. Че за какво ти е този чек? Казано е в Писанието, животът не седи в онова, което ние отвянка влагаме, той не седи нито в нашите къщи, нито в нивите, нито в богатството, нито в знанието даже, което имате. Животът сам по себе си е обект. Богатството е само едно занимание за вашия ум и вашите чувства. Богатството при сегашните условия е само едно забавление, както куклите на детето, да не седи празно, ще му дадат една кукла или едно конче да язди, но ако туй дете ще се занимава през целия си живот с туй конче, ще бъде смешно, или ако твоята дъщеря 20 години ходи все с куклата си, води я в университета, не е ли смешно това? Или синът ви носи в университета своето малко конче? Какъв смисъл има? Синът да каже на професора: "Вижте това конче, баща ми го даде, като бях малък." Та сега съвременните хора, дето са свършили по няколко факултета, все показват своето конче, казват: "Аз имам едно конче", навсякъде го показват. Питам, колко струва това конче? После има и други заблуждения. Често казвате: "Вие трябва да знаете, че моето произхождение и това на жена ми, от благородна кръв сме." Че де е тази благородна кръв? Най-благородната кръв, от която някога се е раждал човек, беше кръвта, или линията, по която Христос се роди. Но колко от тях бяха нехранимайковци, ако вземете Давид, ако вземете Соломон и някои други. Това беше ли кръвта, чрез която Христос дойде, тъй чиста? Не, опетнена беше тя. Тъй щото ние не можем да кажем: "Благороден човек беше еди-кой си; баба, и тя е благородна." Откакто хората са добили вътрешното самосъзнание, благороден човек в тази висока смисъл в света не съществува. Не казвам да се обезсърчавате. Но виждате ли колко сме користолюбиви, ето сега пред мен е турена една голяма чиния с жито. Всички нямат по толкова. Справедливо ли е това? Сега, нищо не казвам, но всеки от вас ще каже: "Ех, да съм аз на стола на Учителя, аз ще имам тия паници." Но питам, това ли ме прави Учител? Това всеки може да го има, това са забавления, това са малките кончета. Това е именно, което нарушава Божествената Любов. Щом влезнем в Божествения Живот, щом влезнем в космическото съзнание, този ред и порядък свършено ще се измени. Някой път бащата и майката най-първо нахранят децата си, а те са последните, които ще ядат. Те не сядат първи да се наядат. И сега, при правилния живот майката и бащата обличат най-напред децата си, а после идват те. А тези майки и бащи, които обличат първо себе си, а после децата, не се препоръчват за добри.

Та казвам: Ние вътрешно трябва да се облечем в ония красиви възгледи. Аз наричам, веруюто е една дреха. Като кажа, че човек трябва да се облече с най-красивата дреха, то е неговото вътрешно верую, което трябва да бъде изтъкано от неговите високи мисли и благородни желания. И туй верую трябва да бъде такова, че през всичките векове да се не продира и колкото времето минава, краските стават още по-хубави и красиви.

Сега, аз толкова време съм ви говорил за Любовта, но вие още не я разбирате. И тази любов, за която сега говорите, все съдържа един материален характер, т. е. който и да е от вас щом се постави на изпит, веднага се докача и после казва: "Тази работа е празна." В истинската Любов няма промени, тя никога не се мени. В Любавта абсолютното няма никакви промени! Има ли промени, това не е любов, това са чувства, това са състояния на човешкото самосъзнание, а Любавта, тя е абсолютна. И онзи, който веднъж се сдобие със закона на Любавта, вътре той има онази радост и този вътрешен мир, че никой не може да наруши мира му.

И тъй, нирвана съдържа три неща: Мир, Доброта и Мъдрост. Мир значи онова, вечното спокойствие, онази радост, за която съвременните хора даже нямат понятие какво нещо е мир. И онази вътрешна доброта, от която е изтъкана дрехата на човешката душа. И тази Мъдрост, Божествената, с която човешкият ум е облечен и увенчан. Та именно към това всички трябва да се стремите. Първо, да имате мир в себе си и с ближните, и мир с Бога. Или най-първо да започнете мир с Бога. Оттам ще започнете, абсолютно без никакво съмнение. Каквото и да дойде в света, да кажете: "Такава е волята Божия." Изгубил си пари, кажи: "Господи, благодаря Ти, че си ме удостоил с това." Няма да изгубите мира на духа си. Защото загубите в света и печалбите вървят паралелно. При всяка една загуба има една печалба и при всяка печалба има и една загуба. То е само едно състояние временно - трансформиране на енергиите. И хората постоянно се изпитват в живота. Тъй както сега се намирате на земята, всеки път се изпитват вътрешните ви състояния докъде сте дошли.

Та сега вие се намирате в полето на илюзиите, в най-голямата опасност. Вие не можете да мълчите, ако видите някоя погрешка у някого или някъде, вие не може да я задържите месец-два или 10 години за пример да не я кажете. Вие щом видите някаква погрешка, нещо ви чопли да го кажете. За пример някоя сестра давала банкет и прегорила яденето си, тогава между сестрите ще казват: "Бяхме едни-къде си, но там яденето беше загорено." Или да допуснем, че били сте на гости и хазайката се спънала и паднала, че счупила чашите и чиниите със сладкото, вие това го разправяте, гдето отидете. Питам: Какво печелите от това? Нищо. После друго, аз често слушам, казват: "Аз няма да ходя вече там." Пък кога ли си била там, че ще излезеш навън? Или някой казва, че ще напусне училището. В пълната смисъл човек не може да влезне веднага в училището, че да го напусне. Не. Човек веднъж придобива знание, как ще се освободи от туй знание, я ми кажете? Та ние сме влезли веднъж в една каруца в този свят и по никой начин не може да се освободите от този хомот, които ви е турен. Единствената сила, с която можем да се освободим от човешката карма, то е само мирът. Кармата, и тя си има своята слаба страна. Една каруца ще почнат да я товарят, ще я претоварят, ти ще теглиш и най-после се скъсат ремъците. И така ще се освободиш. Това са хиляди кила, 10 000 кила... Ами че един грях дава сто пъти по-голям товар, отколкото човек тежи. Колко трябва да вдигне един човек? Средно 50 кила, повече не може.

Човек трябва да има търпение. Кармата може да се победи чрез търпение. Често казвате: "Търпи като вол." Но волът не търпи. Волът търпи, докато е впрегнат в хомота, но когато дойде отвън, той вече бяга, щом види, че дойде слугата да го впрегне пак, или ако дойде някоя муха, хич не търпи, но постоянно си маха опашката, върти си главата, рита... не търпи вече. Та по някой път относително е търпението. А когато дойдем в Божественото, не можем да Го сравним с някоя относителна проява у животните. Не можем да вземем животните за пример на търпението.

За образец на търпението можем да вземем Бога. Той е дълготърпелив. Единственият, при Когото ние и целият свят отиват за помощ, и Той все изплаща, седи тихо и спокойно и търпи. Ако някой път ви изпатят наказания, други са това, а Господ все седи и търпи. Той е дълготърпелив. И когато ти Му се оплакваш, Той казва: "Ще се оправи." Ама ти казваш: "Господи, много съм наскърбен, не мога да търпя." - "Ще се оправи тази работа." - "Ама изнасилиха ме, Господи." - "Ще се оправи, ще се оправи." И се оправят работите. Умре ти детето, Господ каже: "Аз ще ти дам друго, по-хубаво дете от първото." - "Ама то беше гениално." - "Ще ти дам друго, по-гениално." - "Ама то беше голям светия." Казва Господ: "Второто ще бъде два пъти по-голям светия." Тъй щото бъдещите блага, които Бог приготвя заради вас, не могат да се сравнят със сегашния наш живот и с всичко, което сега разбирате. Сега вие имате изопачени понятия за живота. За пример какво значи да бъдеш спокоен и да се занимаваш тихо? Вие туй не сте опитвали. А дойде някой, бутне те, ти се намусиш и казваш: "Ти не знаеш ли, че аз се занимавам?" Казвам: Ние поне трябва да имаме онази доблест на Диогена, който в края на своя живот, като бил на 80 години, понеже хората са го безпокояли навсякъде, той искал да се отдалечи малко от тях и да прекара в пълно размишление за Бога. Отдалечил се на края на града, седнал под една круша и си казал: "Днес ще бъда спокоен. Няма да ме безпокоят хората." Но ето, че иде един селянин бедняк, да се допита до него. Диоген като го водял, си казал: "Отде пък се намери този сега?" И се посмутил малко. Селянинът му казал: "Слушай, Диогене, ти толкова години учиш хората как да живеят, а в края на живота си искаш да се лишиш от Божията Благост! Този човек не знае, че ти днес не си разположен. Пък и ти не си дал обявление, че не си разположен и не приемаш гости. Както всякога, така и днес ти си умөн, мисля, че трябваше да ме приемеш" - му казал селянинът.

Сега ние, които сме добри - вие ще кажете: "Как? Добри!", аз разбирам под думата "доброта" запознаване с Бога и че се държим за Него. Следователно Божията благодат минава през нас. Водата, която минава през чешмата, прави чешмата красива и хубава. И хората за нея казват: "Тази чешма е много добра." Всъщност водата е добра. Така и Божественият живот като тече през нашето съзнание, той ни прави добри. И туй, Божественото не Го спирайте, докато То върви, вие сте добри. А има ли тази добродетел в нас, мирът постепенно ще се вселява и тогава Божествената Мъдрост, и тя ще има място. Са ли тия добродетели във вас, вие сте

на път към онова състояние, което очакваме, туй, което в църквата наричат възкресение, в политическия живот наричат освобождение и т.н. Туй състояние означава "нирвана". Да се освободим, значи да бъдем в нирвана. Да възкръснеш, значи да бъдеш в нирвана, или на научен език казано, ще рече, да добиеш туй космическо съзнание, да влезнеш и да живееш във всички хора едновременно. Е, как ще разберете това, да живееш във всички хора? Аз бих ви изяснил туй по следущия начин: Представете си, че в света съществуват един милион все мраморни чешми, има една канализация и пуска се един голям извор да тече, който се проявява във всичките чешми. По какво се отличават тия чешми? Ще има ли спор между всички хора кой от къде черпи вода? Или че именно тази чешма седи по-горе от другите? Обаче може канализацията на тази чешма да се развали и тогава водата ще се поквари. Възможно е. Животът, който тече в нашата душа, е излязъл от Бога. Първоначалният живот е от Бога. И ако има нещо, т.е. ако водата се е развалила, показва, че тази чешма е малко развалена, влезли са чужди елементи. И трябва една малка поправка на тази чешма и пак ще се възстанови Божественото в нас.

Сега през тази година ще започнете с тази песен: "Давай, давай, всичко давай". "Всичко давай"- всичко онова, което е материално. Или както е казано в песента, какво да се дава? - "Чисто семе пшеничено." Чистото семе, това е Словото в преносен смисъл. "Да се сее на нивата", това е Новото. "Да се чисти през зимата." Как да се чисти? Какво означава това? То е животът от 8000 години чрез тази мъдрост, която имаме, да се пречисти и тогава ще знаем как да го употребим. И тогава иде вторият пасаж: "Да се радва на живота." Всичко да се радва. На кой живот? На Божествения. И сега ви казвам: Започнете през следущата година да давате. Бих ви казал една глава. Има в каноническите книги една 13 глава, дето се казва: "Има една голяма опасност, когато човек много говори." Пазете се от едно: никога не говорете за неща, за които не сте сигурни дали са верни или не. Казал ви някой нещо, не ходете да го разнасяте, докато не знаете дали е така. Ако проверите, че е вярно, тогава може да го кажете, но дотогава ще прилагате търпението. Изследвайте нещата, не бързайте да ги изнасяте. После с тази, идната година да имате всичкия стремеж и желание да се домогнете поне до вратата на туй, космическото съзнание, или ще кажа, до вратата на този вътрешен мир, до вратата на тази вътрешна доброта и до вратата на тази вътрешна мъдрост. Поне да се домогнете до тях, да могат тия зари на новото съзнание да проникнат във вас отвътре, тъй както в пропускането на първите лъчи прониква пролетта. Така да проникне във вашата душа новото съзнание, да знаете, че денят на вашето избавление настана. И Христос казва: "Като видите, че смокинята се разлисти, да знаете, че е близо денят Господен и вашето избавление." Христос разбира туй съотношение на скончание. И ако във времето на Христа казваха, че времето, денят Господен е близо, ние можем да кажем, че ние сме на този Божествен праг на този Божествен ден. И сега всяка една минута е толкова важна. Във времето на Христа имаше много време,

днес време няма. Сега няма време вече. Много малко време остана. После друго, туй, което във времето на Христа е изисквало 100 години да се поправи, сега само 10 години взема. Съкратява се времето. И сега от 1927 година туй, което във времето на Христос изисквало 100 години, сега в една година ще се съкрати. И още повече ще се съкрати този период. Тъй щото процесът е бърз. Щом направиш една погрешка, веднага присъдата ще дойде. Карма ще се приложи. С каквато съдба мериш, ще ти се взмери и за добро, и за зло.

Сега да се не плашите. И тази 1927 година ще бъде като другите години. За добрите хора ще донесе много добрини, а за лошите хора ще донесе много злини. За бърливците много пакости ще донесе, за мълчаливите много добрини, за трудолюбивите избавление, а за онези, които много харчат, какво ще донесе? - Сиромашия. За онези, които обичат да се учат, ще донесе светлина и знание. На онези, които обичат да се подвизават в пътя на Истината - благословение, а за онези, които са нехайни, ще донесе горчивини.

Та сега всяко посято семе вътре във вас, разумното у вас, трябва да го приложите дълбоко в сърцето си, а плода на вашия живот трябва да дадете навънка. Кой каквото има, всичко, което е излязло от дървото на живота, този плод трябва да се раздаде. Та казвам, да се въдвори между всинца ви тази идея - да давате. Аз съм говорил много пъти, не е достатъчно само обикновеното запознаване, ами трябва да се молите един за друг и да си услужвате един на друг. Не по закона на насилието, но по закона на Любовта. Всеки трябва да има туй горещо желание да изпълни Волята Божия, да помогне на другите, не само между себе си, но да търсите онези свои братя, на които трябва да помогнете. Вие сега седите и казвате: "Господи!" или викате Всемирното Бяло Братство, мислите, че от небето ще дойдат и ще ви турнат там на длъжност. Като русите, когато освободиха България и туриха българите като чиновници. Туй е механическото освобождение. То е външно освобождение.

Та през тази година всеки един от вас има тази задача да намери най-малко 20 свои братя, които трябва да разбуди. Е, колко души ще разбудят по 10? Да кажем, 10 души като събудите по 10, ще станат 100; после 100 ще разбудят пак по 10 - 1000; и тѐ по 10 - 10 000; и така ще се разбуди съзнанието на хората и когато всички хора се събудят, т. е. когато целият свят се събуди, тогава всички ще бъдем едно с Бога и светът ще се оправи. А щом всичките къшета се осветлят, щом навсякъде светне, дяволът ще си вдигне партакешите, ще каже: "Свърших си работата тук, аз ще ида, дето има тъмнина. В светлина аз не мога да живея. Аз ще си взема чука и ще ида, дето има тъмнина." И сега остава ние да осветлим нашия свят толкова много, че да не остане място с тъмнина. Да внесем такава светлина, че да стане пътят недостъпен за дявола. Тъй са направили на слънцето, така са го осветили, че никоя тъмна сила не може да дойде там. Казват, че слънцето било разтопено. Никак не е разтопено. Онези същества, които живеят на слънцето, живеят на твърдо и отвънка са облечени с една черупка.

Сега всеки трябва да увие сърцето си и ума си в светлина. Да се молите на Господа. Вярвайте в Бога, каквито и страдания да дойдат, да кажете: "Заради Господа аз ще нося всичките страдания." Това аз наричам идеалната любов. Заради Господа да може човек да издържи всичко. Така са били всичките светии, така са издържали праведните, така са издържали мъчениците, великите Учители, за тази Любов за Бога е издържал и Христос. Казва Той: "Заради Любовта, както Ме е Отец възлюбил, заради тази Любов Аз жертвувам всичко!" Това е великият пример! Че защо си изложи Той гърба? Казва Христос: "Заради Любовта, която Аз имам от Господа, Аз съм готов да изнеса всичко." Това е любов, да можеш да издържаш за любовта. И като Го биха, Той не чувствуваше болки и казва: "Господи, заради Тебе Аз мога да нося всичко туй." Е, питам, изгуби ли Христос от това? Не, спечели. Какво пострада всъщност? - Нищо. Той се издигна. Сега ние трябва да покажем, че сме верни. На кого? На Бога, на този, живия Господ нека покажем, че сме верни. И само по този начин можем да покажем, че сме верни на Бога. Никой друг начин няма. Може да постите, може да се изтощавате, може да се съдите, това са външни мерки. Но реша ли аз в душата си да служа на Бога, въпросът е свършен.

Та онези братя и сестри, сега, които искат, съберете се и приложете това. Аз ви казвам: От невидимия свят ви викат вече. Вие ще кажете: "Е, какво казват от невидимия свят?" Ама след като ви кажа, вие ще кажете: "Чакай да си помисля." Щом като ви кажа, за вас трябва да е свършен въпросът. Не остава време за мислене. "Ще го направя!" Ако ти си един богат човек, ще ти кажат: "Раздай имането си." И ако ти кажеш: "Ако раздам имането си, ще се спася ли?" Казвам: Остави, въпросът е свършен, не го раздавай. Въпросът на Любовта не иска мислене. Кажй и направи. Въпросът е свършен. Така е с въпроса на Любовта. То е една привилегия Господ да те постави на изпит. И Той не иска всички да постави на изпит. На някои богати не иска имането, казва: "Ти си го дръж." Тебе няма да постави на изпит. Онези хора, които трябва да пожертвуват своето имане или богатство, то трябва да е тяхно. Туй богатство трябва да е придобито с пот, да си работил заради него. Ти със свой труд едва си придобил 10 000 лева и ги туриш в банката за последните дни и Господ ти каже: "Я донеси своята кесия и раздай тия пари." А ония, спечелените пари не с личен труд и усилия не ги иска Господ. Иначе можеше Той да каже на някой американски милиардер: "Раздай сега пари." Но Господ така не иска. На такива Той не казва така. Не, но ние, сиромасите хора, ние ще оправим света. Вие сте чудни сега, не разбирате. Сиромаси откъм грехове. Ами че тъй, не богатите, ако аз съм богат, да кажем, и ако туй богатство стане причина да се огреша, богат ли съм? - Но ако аз съм изгубил туй богатство и съм станал чист и вода един добър живот, аз съм забогатял.

Сега на всинца ви предстои работа вътрешна. Доколкото аз съм гледал, много от тия сестри казват: "Аз съм много работила за Господа, за този, за онзи", а като се поставят на изпит, не могат да търпят. Казват: "Ти мене ме обиждаш." Хем обиждат те. Христа като Го биха римските вой-

ници, Той каза ли: "Вие Ме обиждате!" Аз нито една сестра не съм чул, като я нападне някой, да каже: "Съжалявам, но много малко ми каза, кажи още." А сега казвате: "Аз ти казах много малко, още трябваше да ти кажа." Другата пък се обижда. А тя трябва да каже: "Още нищо не ми каза, кажи ми още, всичко ми кажи и много ти благодаря, че Господ те е пратил да ми говориш." Върни се сега при Господа и кажи че "Аз ще изправя живота си." - "Ама сестрата, ти си такава-онакава..." - "Аз ще поправам всичко туй, благодаря ти, че ми го каза." Но коя от вас го казва това? Я ми кажете, колко сестри има, които това могат да направят, и колко братя, като се съберат на събрание, могат така да си претърпят. Сега далеч не ви критикувам, аз изнасям само един принцип, който засяга еднакво всички - онези, които седят в самосъзнанието и които са близо до висшето съзнание, еднакво засяга. Защото за мен и малките погрешки, туй, което вие никога не виждате, аз го виждам и то за мен произвежда много големи страдания, отколкото вашите големи грехове. Една малка погрешка е това, но същевременно тази, малката погрешка ми произвежда и тази вътрешна радост, като погледна на бъдещето. Сега вие не знаете защо идват погрешките в света. Ще ви представя следното обяснение. Днес като говорих на един ученик, му казвам тъй: Представи си една много красива мома на 17-18-19 или на 20 години, някой, който я мрази, я бутнал в един кюнец. Тя вика за помощ, не може да излезе. Минавам от там. Как да ѝ помогна? От къде трябва да я хвана? За главата ли? Е, да кажем, за краката. Питам, престъпно ли е? За краката ще я хвана и ще я изтегля навън. Погрешката моя ли е или нейна? Да кажем, че аз имам един слуга и го накарам той да я изтегли. Какво ще спечели момата? И после аз ли, нейният Учител ли, трябва да я изтегля или слугата ми? Без разлика е. Тя трябва да излезе от кюнеца. Има положения в живота, които наричаме форс-мажор. Всичко става. Някои го тълкуват това за престъпление. Аз ѝ казвам: Слушай, свивай се там, докато те изтегля навънка. Тя ще каже: "Много ме изтегли за краката." А туй изтегляне става ежедневно в света.

Та сега не се съблазнявайте вие от външността на нещата. Нека принципът на вашия живот, всичките ви желания, подбуждения, които имате, да бъдат чисти, искрени пред лицето на Бога. И като направите нещо, да виждате лицето на Господа пред себе си. И когато аз направя нещо, Господ седи пред мене и виждам лицето Му. Като река да кажа нещо, аз Го виждам, Той тъй като погледне, не че ме е страх от Господа, но казвам: Ако Господ към мене е бил толкова добър, Той ме е тъй търпял, аз няма да опетня Неговата Любов. Заради тази Любов аз ще бъда готов да претърпя всичко: и сиромашия, и богатство, и имот, и съм готов да се примиря с хората. Каквото и да е заради тази любов ще го направя. Такъв е животът на великите хора, на светиите, на мъчениците. И защо е трябвало Христос да слезне от небето и да се въплоти на земята, и да Го бият, и да Го разпънат, и тъй да спаси света? В Неговата душа имаше друга сила, Неговата Любов не допусна съмнение. Примерът, който Той даде, е заразителен. Та казвам: Туй е благо, което трябва да имате - мир. Ако

нямате мир, вие не можете да напреднете. Сега много сестри има, които се много плашат, и то само от смъртта. Ами че все ще умрете. Смърт няма, просто Господ иска да каже: "Къщата ви е нехигиенична, понеже страдате вътре и решил съм да я поправя, затова ще я напуснете." Ще изпрати ангели и като ви извадят, ще ви освободят от едната къща и ще ви занесат в друга, много по-хубава, а вие ще кажете: "В тази къща са извършени толкова грехове, тя е вече нехигиенична." На един наш брат от Пловдив, който сега си замина, му дадох един добър съвет. Казвам му: Ти имаш една луда дъщеря, прати я в лудницата, а ти иди да работиш заради Господа. Той седи и казва: "Какво ще кажат хората? Любовта ми към дъщерята е много голяма, ще я излекувам." - Е, как ще я излекуваш? Разгневява се дъщерята, ритва го в корема и той умира, а тя остава. Ще пратите дъщеря си в лудницата, тя е едно незаконородено желание. Ако не го пратите, то ще ви ритне и вие ще умрете. Е, кое беше по-хубаво? По-добре дъщерята да бъде в лудницата, а той да работеше за Господа.

Та казвам: Когато ни се каже нещо, трябва да бъдем готови да изпълним Волята Божия. Ако не я изпълним, ще дойде нещо по-лошо.

През тази година ще гледате да въдворите мира, не този мир, който имате сега. Новия мир ще въдворите, при това ще гледате да въдворите Божията Доброта, не старата добродетел на света, новата Божия Доброта, и да въдворите Мъдростта, не старата Мъдрост на земята, но Божията Мъдрост, и да работите за тях.

Сега аз ви пожелавам на всинца ви през тази година сърцата ви да се изпълнят с повече, какво да кажа, повече живот или повече Любов? Какво искате - повече Любов или повече живот? - В Любовта има едно качество, то е следущето: тя е широка. Тя не вижда погрешките на хората. Тя ги вижда, но лесно ги поправа и Любовта никога не говори за погрешки. На онзи, когото обичаш, никога не виждаш погрешките, но щом се намали вашата любов, още първата погрешка, и ще я видиш. Обичаш ли някого, казваш: "Не може да бъде това за него, той е велик, такава чиста душа!" Щом се намали вашата любов, изведнъж кажеш: "Той не бил такъв, какъвто го мислех." Е, отгдето го намери сега това? Та ако дойде Божията Любов в нас, тази любов ще покрие всичките ви грехове. Любовта покрива греховете на хората. Тя носи Божествения огън и тя ще ги превърне в скъпоценни камъни. Бог чрез Своята Любов изчиства всичките грехове. Любовта ще има работа в нас. Тя носи Божествения огън, праведните възраства, а грешните изгаря. Тя ще превърне всичките ви грехове в качества. Та сега не плачете за вашите грехове, не плачете за вашите погрешки, но радвайте се. Защо? Защото ще ви се изяви Господ отвътре. И молете се да ви се изяви Господ. Кажете: "Господи, ние като глупави съгрешихме, тури ни в Твоята Мъдрост. Ние нямахме повече любов, много сме жестоки, а Ти със Своята Милост, покажи ни Своята Любов и по образец на Твоята Любов Ти ще ни простиш." И да видите какъв мир ще имате. И тогава, каквото Господ ви каже, да го направите, и няма да разправяте никому в света. Така ни казва Господ. Който дойде до чукура на

вашата чешма, да каже: "Водата ви е хубава", или да каже: "Този човек се е променил." Ти казваш: "Аз съм грешен, аз съм кален." Някой човек казва, че е грешен, но хората не вярват, че е грешен. Някой казва, че е праведен, но хората не вярват, че е праведен. А друг каже: "Аз съм чист и свят." - Какво ти е чист и свят? Хората не вярват, те чувствуват, че не е чист и свят. Тъй щото онова, което Бог има в ума си заради нас, това сме ние. Да имаме Божието благословение, да имаме Божията Милост, да имаме Божията Любов, отправени към нас. И туй е спасителното място, към което през тази година трябва да вървите.

И трябва да се примирите с всички. Аз зная мнозина от вас сте разгневени един спрямо други. Ако обичате Господа, ще се примирите заради Господа, не заради някого друго, нито за Братството или за някакъв хатър; за Господа, туй има смисъл за нас. Да кажем, против някого аз имам нещо, но казвам: "За Господа аз мога да се примиря. За Господа аз ще го направя." Можеш ли да го направиш, ще имаш Божието благословение. Сега ние през тази година искаме да ви опитаме всинца. И ще видим през тази година ще можете ли да се примирите. Аз както ви виждам, не сте много свързани. Слаби са конците ви. Много са слаби конците ви. Сега, не е лошо това. Ако са слаби, ще турите още конци - 1-2-3-4-5-10-15-20..., и така ще ги направите силни. Но трябва да имате една такава опитност. Сега светът нас ни атакува, казват: "Вие не сте на правия път." И трябва сега ние да покажем, че сме на правия път. Нас ни казват, че ние не сме в църквата, ние трябва да докажем, че за нас не е църквата, за нас е Царството Божие. Дето е Господ, там сме и ние. Църквата лесно може да се създаде. Дето има птички, има и гнезда; дето няма птички, и гнезда не може да има, а много дървета са празни. А дето има птички и гнезда, ще има и полочки. Та казвам: За света трябва да бъдете много умни. Аз бих ви навел много примери как трябва да постъпвате по отношение на околната среда. Имам един пример, мислех да го приведа в неделя на беседата, но и сега ще го кажа, той е следущият. Вие казвате: "Какво трябва да правим?" Аз ще ви кажа какво трябва да правите. Един жив пример е това, на мене много ми е приятно да ви разправам за туй, което сега скоро ще се случи. Един български кираджия софиянец натоварва коня си с 300 кг въглища, отива към Семинарията, към нашия Изгрев. Конят бял, но е слаб, едва ли 150-200 кг може да изкара. Като идва там на ръта, пада на колене, не може да изкара колата, не може да върви. Човекът му казва: "Дяволия правиш ти, ще го изтеглиш!" Удря го. Конят седи и пъшка, но тъй се случва, отгоре идват десетина души, млади ученици и ученички, поглеждат коня, засмиват се и всичките се налепят отзад на каруцата, помагат на коня и изкарват каруцата. Конят поглежда каква стана тази работа? Те го изкарват на равното и се връщат назад. Аз казвам: Ето една благородна черта от тези ученици. Няма никакво разпореждане, никакви заповеди, изведнъж налепят се на колата отзад и казват на коня: "Хайде напред." Казвам: Ето един хубав пример заради нас. И ние сега трябва да се налепим на Божествената каруца. Конят не може да тегли

сам, ще се налепим всички там, и братя, и сестри, от едната страна, от другата на тази каруца и ще се изкачим нагоре. Е, сега питам: Не можем ли да направим сега колкото тия ученици? Можем, примерът е много заразителен. Та казвам ви, вижте този дух у тия, младите. Ако всички българи дойдат на тази Божествена каруца, работите на добре ще отидат. Значи Духът е, Който работи. Туй е сега новото в света. По този случай хората могат разумно да разискват. Някой може да каже: "Кармата на коня е такава." Пък някой ще каже на селянина: "Защо ти трябва толкова кюмюр да носиш? Не виждаш ли, конят не може да тегли?" А тия, младите, изведнъж се съберат: "Ха да помогнем на коня." Налепят се отзад, бутат каруцата и изваждат колата на равно. Това го дават не ученици от Бялото Братство, не от православната църква служители, но ученици и ученички, които ходят да се пързаят, виждат коня паднал, налепят се и помагат на коня. И се смеят - кис-кис-кис. Казват на коня: "Карай нагоре, сега е леко!"

И тъй, аз ви поздравявам с Новата година. Тя е влязла вече (22 ч.) два часа по-рано. Нали казахме сега: Туй, което е бъдеще за самосъзнанието, е настояще за космическото съзнание. За Божественото съзнание Новата 1927 година е вече дошла. Тъй щото ви поздравявам с Новата година. Ще се налепят всички на Божествената каруца, та дано този кон да изкара възлицата си нагоре!

Отче наш

Честита Новата година!
Поздравления с Учителя

Срещу Новата година
31 декември 1926 г. срещу 1 януари 1927 г., 22 ч. и 25 мин.
София

НА РАЗГОВОР С УЧИТЕЛЯ

ПО СЪБИТИЯТА

Ще се усложнят в Далечния изток - Китай, Русия и Англия ще се срещнат.

От другите държави всяка гледа да завземе, да запази интереса си, но да не взема участие в борбата, постепенно ще се отдръпнат, а сега се борят - надхитрят се. Мордохай срещу Мордохай - хитра и умна е Русия. Ненадейно ще настъпи през Добруджа, за да има район на действие - широчина, и свободата за действия против Англия. България е в английските "води" и това не се харесва на Русия.

19 април 1927 г., вторник
На Изгрева, София

"Дядо Иван" си е пуснал пояса и само чака някой да го настъпи. Англия е застъпила крайчеца му вече.

В китайския народ има вече пробуждане духовно и национално - ще изгонят чужденците.

Ако не поумнют европейските държави, ще предизвикат расова война - не така лесно се побеждава 430-милионен народ, ще наложат едно нашествие на жълтата раса.

20 април, след пладне, сряда

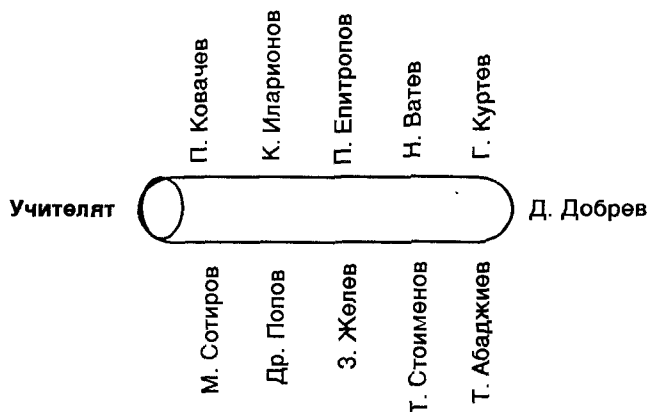
Животът е проявление на Духа в материята.

Един малък народ трябва да бъде долина по отношение на големите народи, които са върхове по отношение на малкия народ, защото всички енергии от върховете слизат към долината и тя ги прибира; по тая долина трябва да има изход, за да се изтича, иначе ще стане на блато и почва разлагане. Така е и с един човек по отношение на другите хора. А да бъде долина, то значи да бъде в смирение, а другите хора да бъдат върхове по отношение на него и така той ще печели.

Запита Учителят: Употребявате ли новото мото: **Бог царува на Небето, Бог царува на земята, да бъде Името Му благословено**. И поясни: Имаме едно мото, на което досега бе дадена само първата част: **Верен, истинен, чист и благ всякога бъди!** Но към кого трябва да бъдем **В.И.Ч.Б.?** - Към Бога! - Към кой Бог? - И дава се втората част на същото мото - към Бога, Който царува на небето, и казваме: **Бог царува на небето, Бог царува на земята, да бъде името Му благословено!** - Първата част на мотото е вече скрита вътре в нас и произнасяме само втората част.

21 април 1927 г., 6 ч., София. Време ясно, тихо.

19 ч., събрани в стаята на Учителя на ул. "Опълченска" 66 ръководителите, поканени: от София - братята Тодор Стоименов, Драган Попов, Начо Петров и Деню Цанев; от Русе - брат Никола Ватев; от Търново - брат Константин Иларионов; от Варна - брат Емануил Иванов; от Бургас - брат Минчо Сотиров; от Айтос - брат Георги Куртев; от Сливен - брат Димитър Добрев; от Ямбол - брат Тодор Абаджиев; от Стара Загора - брат Панайот Ковачев; от Казанлък - брат Захарий Желев и от Пловдив - брат Петко Епитропов; всичко 14 човеци поканени; отсъствуват Д. Цанев и Н. Петров.

Пристигна Учителят и ни запитва: Починахте ли си? Утре ще се съберете в 4 ч. сутринта тук, а за обед на Изгрева ще отидем, а за последните събрания там ще определим мястото.

Разговори по политиката: Англия е настъпена по ахилесовата пета в Китай. Сърбия е поставена натясно - турена е в обръч от Италия, Унгария, Гърция, Албания, искат от нея "нещо" и тя трябва да даде това нещо, а отношенията между Италия и Сърбия, че са влошени, то е шашарма, и Сърбия ще я заставят да даде "нещо".

Относително запретените събрания от кмета и попа в село Каялий (Бургаско) на нашите приятели. Учителят каза: Това са допустими неща в пътя на работата ни - власт са, нека си опитат силата.

Вие трябва да отличавате Божествените мисли от някои чужди външни мисли. Някой път вашият противник ще се стреми да ви предизвика, като сте слаб.

Църквата щяла да се обедини: всички, които са отишли там, вътре в

нея, уж за да работят, са отишли да ядат и пият, а там обединение не може да има. Тази църква е блудницата, тя е жената, която седи на 7-тях хълма, истинската църква е горе. Тук тя си служи със същите методи, както политическите партии, гдето има само интерес. В католическата църква се тровят - така премахват неприятелите си. И в нашето Братство мнозина са влезли за интерес, като играят "една роля" и служат на два бога - трябва да се пазите и да разпознавате кой на кого служи. Сега престъпленията се вършат по много скрит начин - без да усещаш, ти напакостват. Вие трябва да развивате вашата интуиция, за да разбирате с кого имате работа - те всички ще си отидат. Те са като жабите, които крякат в едно благо; щом пресъхне водата, и всички жаби престават да крякат. И тия попове са все ненапреднали души, те са от черната ложа и се отличават. Криво ходят, те все имат нещо особено. А поповете, тях ги оставете - тях от другаде ще им дойде. Техните деяния са насъскване от католичеството, от папата - аз ги наричам "черните манафи". Това, което става, е все папство - италиански фашизъм. Те насъскват и нашето духовенство. И Мусолини ги гони, те го накураха да се обяви против масоните, но от Америка го нагънаха, стегнаха го и той се скара с папата. Те изгориха и именията на Щайнера, но сега похубаво училище правят. Католиците ги разгониха и гонят ги отвсякъде. Гръцката църква се пречиства отвсякъде. И в Русия разгониха свещеничествата. Масоните искат и ще успеят да респектират папата, те имат организация твърде здрава. Какво ново ще внесе духовенството при сегашното си състояние? - Нищо! Те нямат методи, хора, тяхното не е възпитание, а е дресировка. Духовенството в Италия, Испания, Франция отслабва. Само в Испания засега има повечко влияние, но духовенството вече си отива.

Ако дойде едно ново правителство, например земеделско, какво ще стане? Те се опозориха. Ако дойдат левите - не се забравя станалото. Но не се занимавайте с тях - с духовенството, а противодействайте с мисълта си. Турците казват в една своя молитва: "Седem краля да не дойдат в споразумение." И тогава те печелят: "Еди краля барашик олмас!" Законът е там: човек да не се свързва вътрешно. Човек има една само връзка - тя е с Бога, а втора връзка да не прави. Влизаш в кладенец, вържи се; излизаш вече от кладенеца, развържи се. Техните противодействия са вътрешни влияния, които вие възприемате от пъпа, от долу, а там е адът, гдето живеят всичките дяволи. Дебелите черва са първото небе, стомахът е астралът, дробовете са второто небе и главата - третото небе. Нечестивите духове, за да разбъркат главата, разбъркват стомаха - те имат съотношение помежду си. Боли те сърцето, трябва да го разтовариш чрез черния дроб: има движение от сърцето към черния дроб, но обратно движение няма. Чрез сърцето е правилната връзка с астралния свят. Сърцето трябва да бъде чисто, за да бъдеш силен. Черният дроб не трябва да се подпушва, пуснете всяка една мисъл лоша, за да си върви чрез една добра мисъл и така става изравняване. Идва ти една Божествена мисъл: "Утре стани в 4 часа и си направи молитва", но ще ти дойде и друга мисъл: "Поотложи това,

друга работа направи!" Ти трябва да изпълниш първата мисъл. Помоли се най-първо, като станеш сутринта, защото светът е място на оплетености и ти трябва да се освободиш от тях оплетености, това само с молитвата ще направиш. Не външната, а вътрешната молитва!

За съдействие сегашните хора изучават техниката, а вие какво трябва да изучавате за борбата си с вашите неприятели? - Винаги бъдете добри, сдобри мисли. Връзка с Бога винаги да имате и вярa, че Той ще ви послуша. Идва ли ти мисъл, че "Бог няма да ме послуша!", ще знаете, че това е от дявола. Вземете пример от Устабашиев и Сейко Николов - те се бяха сприятелили против мен, а сега те се скараха и се разделиха. Сега и Сейко Николов се скара с владичите и им пише: "И вие ще дойдете при нас!" Ще знаете, че идва нещо странно, но се забавя още. България е единствената страна, гдето поп не ще остане, няма да има поп в България. Това е последствие на техните дела. Казвам им: Опълчили ли се против мене, нож не вадя, но опълчите ли се против Божието дело, изваждам ножа си и тогава нито джубе, нито нищо не ще остане от тях. (Дай Боже, по-скоро да стане! - отговорихме.)

Против един японски пророк се бяха опълчили в Япония, но само нещастият дойдоха върху тая страна и бяха принудени да му отворят пътя и му отвориха.

Вие трябва да работите. Какво ще ви ползува, като ще видите наказанието, когато то дойде? - Няма нещо красиво в него. Трябва сплотяване между вас - сега минавате по дъното на ада и трябва да минете през него, защото иначе ще страдате повече. Вземете нашия приятел Стойчев (Илия): евангелистите го извадиха от "Сингер", теософите го пратиха в горите да сече и се оплете, и се изгуби. Ако вам ви трябва пари, ще ви пратя да си извадите, но по-после ще се отделите и ще се загубите. (Примера за оня директор от мината "Перник", който лятос, като ни гледал на Изгрева на събора, казал: "Празна работа е това." Уволняват го обаче от длъжността му, никъде работа не намира, продава и последната си вещ - машина за шев - за издръжка, залага я и много отруден е бил. Тогава идва при Учителя и той му казва: Твоята работа ще се уреди. И наистина урежда се, но повече при Учителя не се явил. Той в случая е погледнал по човешки - усъмнил се е да не би и тук да го оберат, тук именно, при нас, да не му продадат машината. Значи няма сърце у него.) В подсъзнанието му виждам се борят два вида същества: и на Бога иска да служи, и на света. Казвам: Хората трябва да се сплотят, за да си помагат един на друг. Има въпроси, които с пари не се разрешават. Например болен е един човек, умира - парите не помагат в случая. Трябва да има приятели, които да му помогнат в случая.

И поповете сега имат дългове и търсят кому да прехвърлят тия си дългове, а законът е, че те трябва да си носят дълговете, за да се изплатят, много им е дадено и опитвали са толкова пъти! На поп, владика не трябва да се помого. Това е безвъзвратно решено. На някой беден, прост човек може да се помогне, но не и на поп или владика. Те са се изплашили от нас

и в главите им все наши хора се въртят. Сутрин от като станат, и им се изпречи някой "дъновист" пред тях. Не се спирайте пред тях. В България има само пет попа - нито един повече. Само пет попа има.

Трябва разумна работа, а не само и духовна. Кучетата като лаят, това показва, че искат по едно парче хляб. Трябва смелост, безкористие и пълна вяра, вътрешна смелост, а не външна, защото борбата е вътрешна, а не външна. Вяра жива трябва. Ще се научите да пеете: "Вяра светла, вяра силна, любовта на Бога, где мир владее, истината вечно грее!"

Вие трябва да научите вратата на всяко едно царство, за да влезете в него. Само по една особена врата има всяко едно царство. Имаме членове в Братството, каже някой от тях един ден: "Тая работа няма да върви!" Ето, тая халка с това си казване се скъса, вие възприемате неговата мисъл и се предава, но сега имаме филтри: вегетарианци, толстоисти, въздържатели, устабашевци и пр. Тия, които ходиха против нас и им плащаха владиците, те сега са против владиците, вие не се стремете да ги помирявате, нека се занимават помежду си, нека се дават един други. Най-после един ден земята ще се освободи от лошите хора, ще се освободи от злото, то ще бъде вързано за известно време.

Добрата молитва

21 април 1927 г., 20 ч. и 55 мин.

София

* * * * *

При радостта угощаваме, тогава ние губим, защото ще плащаме разноските. А при скръбта печелим - тогава нас угощават.

- Имайте светлина, вяра в Бога и тогава глава не ще ви боли.
- Човек, който не живее добър живот, е паразит - осъден е на смърт.
- Всяко искателство има една жива страна.
- Всеки има една душа, индивид, върху който трябва да работи, а после за себе си.
- Учителят трябва да знае, а ученикът да е подготвен.
- Царят е независим, докато е здрав; разболе ли се, става зависим от лекаря - така е и с грешния.
- Ако овчарят е добър, вълкът не ще дави овците, които не са страхливи!
- Искаш ли да водиш, да спасяваш, тръгни ти пръв, а не да подкарваш другите.

24 април 1927 г., понеделник

на Витоша при екскурзията на софиянци

БЕЛЕЖКИ ОТ РАЗГОВОРИ С УЧИТЕЛЯ

Присъствуват всичките 14 души, в 16 ч. и 10 мин. идва и Учителят.

Добрата молитва
Молитвата на Царството
Господнята молитва
Молитвата на Триединния Бог
91 Псалом

Мотото: Бог царува на небето, Бог царува на земята,
да бъде името Му благословено!

Учителят: Ще прочета 105 псалом. *“Славословете Господа...”*

Изобщо верующите във всички векове са искали Бог да се изявява в чудеса. Ако външните чудеса могат да повдигнат един народ, евреите са първите - най-много чудеса у тях са ставали. Но какво е състоянието днес на евреите? Не е духовен Израил, който е по път такъв, но онзи е духовен, на когото съзнанието е винаги готово да изпълни волята Божия. И те винаги са били покровителствувани, това е начатъкът. Няма народ, който да е имал по-големи страдания от еврейския. Който има материални разбирания, ще има опитността на сегашните евреи, но ако има вътрешно разбиране, ще има опитността на християните. Ако искате да разбирате Божиите закони, не можете да се отделите от цялото. Ако ръката ви влиза съзнателно в някоя работа, то и другите органи могат ли да останат спокойни? И цялото човечество е тясно свързано помежду си.

Преди години искахте да се даде на българския народ много земя. Ако много земя може да направи един народ силен, то русите трябва да бъдат най-щастливи! Но богатството, което Бог даде на руските царе, те не обработиха с него вътрешно страната, вътрешната страна. Не е много земя, която прави хората силни, нито богатството, те са само едно средство, тях можем да използваме само като блага.

“Земята ще я наследят кротките” е казано. Всичко в света е тясно свързано. В ума си ще пазите един велик закон: всеки орган си има велико предназначение - стомахът, дробовете и пр. Те си имат и своите помощници, адютанти: бърбреците, дебелото черво и пр.; за дробовете - артериите, вените. Там са източниците на ума. Мозъчната система - също. Всеки народ си има своето предназначение в общото Божествено тяло и всеки от вас си има предназначението в това общо Божествено тяло и от там вие трябва да започнете вашата работа - иначе ще се объркате. Някои от вас искате да имате жезъла, но и жезълът на Мойсей оправя ли евреите? Всичко им даде, но те пак забравиха миналото. Нападете се, но като се мине малко, пак сте недоволни. Този закон на храненето ще го пренесете във вас в духовен смисъл. Нас противоречията в света не трябва да ни смущават. Мойсей трябваше да води борба с всички племена и вие в тази борба трябва да победите. А нашето учение, което влиза сега в света, и вие го носите, вие трябва да победите. С какво ще победите? - С любовта. И само с любовта

вие ще можете да победите. Най-първо светът трябва да се разтопи. За да победите нещо, вие трябва да го разтопите и да извадите всички нечистотии, и да останат само добрите сокове. Вие сте ръководители и някой път с тия, които ръководите, влизате в противоречие. Това са енергии набрани и трябва да дойде един по-висок живот и да турнете тази енергия в действие. Страданията са един процес, в който твърдите предмети трябва да се превърнат в жидкост. В духовния свят щом не можете да мислите, да чувствувате, показва, че има сухота, а щом има сухота, суша, ще има и глад. Чувствата са камъни, от които ще се съгради духовният свят, а мисълта е жидката материя - без вода не може да се гради.

В целия свят, където и да сте, ще забележите едно противодействие, едно вътрешно противоречие. Така и Павел казва: "Всички търсят своята свобода." И наистина, и руси, и българи, и разни секти, всеки, който работи в своя дом, търси тази свобода. Първото качество, което трябва да имате, то е да имате правилно разбиране за живота. Ще ви говоря за неща, които са вам известни, но вие трябва да разберете вътрешната страна. Да бъде човек лекар, проповедник, учен и пр., то е частично разбиране. Животът включва всичко в себе си. Евреите под ръководството на Мойсее не разбраха вътрешния смисъл на живота, на своя живот.

Ще си правите къща: давате на инженер да ви направи изчисленията за потребните ви материали. Доставите ги, построите я. Какво ви е дала къщата? - Хигиенически условия. Имате, да кажем, пари в банката, но явява се въпросът - здравето ви? Щом сте хилав, ще прекарате един лош, не добър живот, а трябва ви здраве, трябва доброта. А добър човек е онзи, който разпространява повече знания, дава на другите, който всичко дава. Но вие ще кажете, че имате жена, деца. Ако би могло без тях, Бог щеше да остави това, нямаше да ги има. И знаем ние, че най-първо Бог създаде мъжа без жената. Като дойде жената, дойде и грехът. Като дойдоха децата, роди се убийството, дойдоха престъпленията на физическия свят. Жената откъсна плода и сгреси. Вие сте дошли до една точка на замръзване - аз ви следя. Вие сте дошли до положението на онзи търговец, който, като няма мющерии*, чеше се, мести си краката един върху друг и само си спомня за миналото. Това е закърпване, въздействие е това. Без противоречия не може. Това е процес на безверието. И вие с вашите явявания трябва да съберете тия ценни книжа и отидете като някой търговец в друга земя, и ги смените в нови ценности, и започнете нова търговия. Кои от вас сте господари на вашите деца? Като им дадете свобода, те стават лениви и почват да пият, ядат и вие им плащате греховете. Казва законът: "Ако те съблазнява ръката ти, отрежи я." Ако ти е израснала една конска ръка, нея ще отрежеш, тя е атавизъм от миналото. Имаш израснал шести пръст, него ще отрежеш. Във физическия свят сме се освободили, но в духовния свят има много пороци на миналото, които се явяват, и с тях трябва да се борим ние. Има една къса процедура, която казва: "Възложете товара си на Господа, на Бога!" Имате един човек, който е спял и търси пътя си с една тояга, опитва где е здравият път, твърдата почва, твърдата земя, и с тия си проверки той върви напред, но

* купувачи, клиенти

нищо не вижда пред себе си. Тоягата е нашият ум - с него все опитваме и вървим. Друг начин, за да вървиш напред, е да виждаш, и Бог, като ви е отворил очите, вие имате светлина и тогава вървите напред, без да имате нужда да опитвате другия метод. Имате да извървите един дълъг път, да кажем, до слънцето. Вие можете да отидете с най-бързите възможни средства, а може и волска кола, и с биволска. Но в последния случай вам ви е потребно да имате по пътя провизии, когато при бързите превозни средства, тогава не ви са толкова потребни провизии или в много по-малко количество. В духовния свят ви е всичко приготвено - няма да носите никакви провизии. Това е: "Хвърлете товара си на Господа" - няма вие да го носите. Вие прегрешите някога - ще се обърнете към Господа.

Новото учение ще го приложите на дело. Но вие ще кажете: "Заради любов аз ще му кажа!" С казване не става. То после ще дойде. Желязото го греете, то омеква. Това е умът, който казва: "Да омекне това желязо!" После с чука го очуквате и му давате потребната форма, а големите майстори стопяват, изливат и получават исканата форма. И в нас, помнете онзи Симеон поклонник, дойде една година и работи примерно, дойде и втората година - но не работи вече. Защо? Примерът е заразителен, трябва работа, и то от всички ви. Като дойдете до Бога, ще оставите всички световни работи. Докато Бог не те освободи, не започвай работа - стой, чакай, но започнеш ли веднъж, работи с усърдие, и то докрай.

На вас, ръководителите, ви липсва нещо съществено. В някой дом има богатство, но жена му недоволна от него - като дойдат гости, почва да се оплаква. Какво правите с тия жени? Жената е сърцето на човека. Някъде мъжът е недоволен - това е умът. Докато твоят ум и твоето сърце не дойдат в хармония, ти не можеш да изпълниш Божията воля. Как ще посрещнете един дошъл гост, ако мъжът и жената в една къща са скарани? И у нас, ако умът и сърцето не са хармонични, как ще посрещнете Господа, като ви дойде на гости? Това състояние е една необходимост за растене.

Сега друг пример ще ви приведа - ако вие както един допотопен човек, като един таралеж, който си е турил бодли, как ще прегърнете един ваш приятел? - Може ли да направите това? Ще бягат от вас, но и той се чуди защо бягат от него. На тоя ваш приятел ще кажете да си промени таралежовото облекло в меко, не бодливо. От мое гледище всичко, което става, е за добро. Небето ще го обърне в добро. Винаги благодарете Богу за всичко, което става. Дойде ви безверие, възложете го на Бога и вижте какво Бог ще направи от вашето безверие. В духовния свят изключение няма - там всичко е за добро. Сега тая мисъл да ви направя по-ясна. Черната ложа се е разделила на два лагера: едни са влезли в нашето братство като верующи и най-първо ви казват правите истини.

Има само три основни пътища: на любовта, на мъдростта и на истината, по които ще достигнете вашите желания. По пътя на любовта - чрез топлината, по пътя на мъдростта - чрез светлината и хармонията, и по пътя на истината - чрез свободата. Сега на това, практическото приложение, на което вие сте ръководители, имате 10 души, които не ви слушат. Питате първия: "Така добре ли е?" - Приложете го по неговия план. Питате вто-

рия - приложете го и по неговия план, пак не върви! Питате третия - същия резултат. Най-после вие ще кажете: "Значи приложение трябва на всеки метод" и най-после остава Божественият метод, той само ще даде резултат. Тия хора пратете ги да работят, да обучават други, но виждате, че не дава резултат, вие само ще наблюдавате тяхната дейност, как те си прилагат урока, но спокоен ще бъдете, не ще се нервирате, ще чакате крайния резултат и ще се молите, и ще учите и вие урока си. Един наш приятел казваше на друг: "Ще ви обеса всички, да ме слушате!" После въздържание трябва, не се увличайте в погрешката на някой друг приятел. После бъдете внимателни в израженията си. Един брат казваше на една сестра: "Аз ви хранутия тук!" Ами че този хляб е братски, ние сме го взели, а не той. Ще му кажете на тоя брат: "Не, вие не ще ме храните, а Господ ще ме храни, при Него съм дошла." Гледам, две сестри духовни се карат - едната вътре в палатката, а другата отвън стои и по "духовно" се карат. Казвам на едната: Ти, сестро, защо не влезеш в палатката вътре? А на другата казвам: Ти, сестро, защо не излезеш от палатката навън - така по-лесно ще се разберете. Изисква се едно сплотяване вътрешно - да не се допуска съмнение. Дадеш 2000 лева, разходвали се - не проявявай съмнение за разхода им, ражда се дисхармония.

Човек някой има двояк език: говори едно, а в сърцето му друго има. Иска добро да каже, а говори съвсем обидно. Един брат казва на жена си много обидни думи, а на другия ден ѝ казва, че не бил ѝ рекъл нищо. Будно съзнание трябва. Иначе показва, че има останки от старото учение - трябва думите да бъдат много добре обмислени. Пращам двама от вас да помирите двама братя, които имат да дават помежду си 30 000 лева, и вие нямате, и те нямат, и който ви праща, и той няма. Ще питате тоя, който има да взема: "Ти колко оценяваш Божията Любов?" И ще проверите дали я оценява до 30 000 лева, и по този начин ще стане помириението.

Ще опитате кой каква работа може да върши. Ще пратя двама души при някой затворник, който иска помощ, при някой болен - сестри може да подготвите, а законът е там, че трябва да имате присърце една работа. Вървите, в джоба си държите беседи - раздавате ги на комуто трябва. И така, някой може да помага на болни, някой може да помирява скарали се двама души, някой може да проучва някоя област на окултната наука, някой да работи в приложението на някои опитности. Например брат Ватев искаше да уреди нещо в чифлика, но трябваше майстор да дойде, за да тръгне работата с успех. В Търново колко души сменихме, не вървеше, сега Стамат Добрев работи - има присърце и умение. Трябва и систематизиране в работата, и организиране. Трябва и в духовния живот да има план за работа, Духът работи много умело, нека Той ви ръководи и ще видим Бог как работи. Сега изберете си вие кой какво иска да работи.

(Брат Д.Цанев: Няма условия, още и подготовка няма.)

Учителят: Ще почнете от малкото.

(Брат Д.Цанев пояснява в какво се състои неподготовката - слабост в знанията и моли за знания.)

Учителят: Знаете оня анекдот. Като правили шилото, казали му: "Ти

стани остро, стани шило, та хубаво работи." То казало: "Сила трябва." Рекли му: "Ти стани шило, да пробиваш гьон, каиши, а друг с тебе ще работи." Та и с... сега станете шило, приложете историята на шилото, с вас има кой да работи!

(Брат Д.Цанев: То се е видяло, че трябва да се работи, но завъртете копчето и да започнем да работим, та глави ли ще се трошат, но да се започне вече работата. Виждаме като че и Вие искате вече да ни дадете...)

Учителят: Има хора, които трябва да минат през ножа на лекаря. Случая с оная жена, която отишла при Кочева във Виена, да се лекува. Казал й: "Ти си здрава вече", но тя пак отишла и се оперирала. Брат Гарвалов идва бързо една вечер и ми казва: "Два удара има вече майка ми, отворете й път да си замине." Ами че това е най-лесното. Мерки трябва да се вземат да не се докарва до болезнено състояние - то да се предотврати. Едно условие: след залез слънце да не ядете - но и да се не съблазните. Преди залез слънце се нахранете малко и леко, та да не се въртите през нощта.

(Брат Д. Цанев: Давате ни, Учителю, по лъжичка, повече ни дайте и ще тръгне.)

Учителят: Който дава по лъжичка, ще даде и лъжицата, и чашата. Всичко ще дойде от духовния свят, но вътрешното съзнание да дойде, един подтик трябва да дойде. Без учител нищо не може да се направи. Или родител, или водач, все трябва да има подтик. И в света като има една натегнатост по отношение към нас, та като се яви наблягане, вземат от топлината на обществото ни. Пишат вестниците - това не трябва да ни интересува; разликата е там, че като пишат лошо, неприятно ни е, а като пишат добро, разположени сме. Сега вие какво искате?

(Брат Пан. Ковачев: Положението е такова, че нито назад, нито напред - трябва да ни преведете през моста, наводнение има.)

Учителят: Ще чакате да премине наводнението, но ще ви пренесем, това ще стане! Примери имаме много от наши приятели, оздравели от сериозно боледуване. Гръдоболните хора най-лесно се лекуват, като работят в горите, в лозята. Тя е психична болест, която мъчно се лекува - трябва урегулиране на чувствата. Иска се режим спартански. То е инертно състояние, търсят сянка, лениви са, мнителни са. Метод за лекуване: всяка сутрин да ходи с две стомни за вода на 1 километър разстояние, това усилие - опнати ръце - е гимнастика и дава сила на дробовете. Водата е добър проводник на магнетизма и слънчевата енергия и дава сила на организма. Ще се умият на извора, чешмата, и ще си носи самичък вода. Втори метод - болният от туберкулоза трябва да прави топли промивки, топла вода сутрин 5-6 чаши да изпие и измие вътрешностите си, да разшири дробовете си и получи свободно дишане, да се изпоти и да прави разходки. Вечер също - 5-6 чаши топла вода, а те пият студена вода. Воля трябва на гръдоболния, а те губят волята си - затова им трябва водач. Топлата вода разлага серума на микробите, които се развъждат в дробовете. Най-добрият серум против туберкулозния микроб е водата. Може и магнетическо лекуване чрез паси - от главата надолу покрай краката. Главата е свързана

със слънцето, стомахът със земята, а с пасите течението от слънцето прекарват през центъра на земята и после от центъра на земята прекарват течението към центъра на слънцето. Но който прави паси, ще почувствува в своите дробове болките на болния, но да не се съмнява и да си измие ръцете, и вътрешно съмнение да не остава. Който лекува, и той се изтощава, както болните от туберкулоза са сухи и слаби, и трябва да бъдат много внимателни.

(Брат Драган Попов: Тогава може да се помогне на румънския крал!)

Учителят: Румънският крал трябва да си замине, за да се оправи положението. Ние можем да го излекуваме, но да повърне Добруджа на българите и Трансилвания на Австрия, но не ще я даде, а ще иска да ни даде 100 000 лева за лечението му, но те не ни трябва. За доброто на политиката той трябва да си отиде. Трябва да имате успокоение. Вие трябва да бъдете спокойни, вие сте на кораба, ще излезете на брега, но корабът ще си отиде, па и всичко ваше материално ще си отиде с кораба. Ще преминете в нов живот, всичко е за добро - във всичко ще успеете за славата Божия.

(Брат Емануил Иванов: Трябва ли да изкористим духовното учение за наша полза - да искаме да ни се дава или само да изпълним всичко за слава Божия? Знания да придобиваме, смятам, че ни е потребно.)

Учителят: Вие сега сте на положението, гдето инсталацията е завършена, а ви трябва само ток. Вие знания имате повече от всяка окръжаваща среда - трябва да ги разработите само, повече не е потребно на външния свят. Една наша сестра ми казваше, че след като била отчаяна, имала една духовна опитност и сега намирала смисъл в живота, между външните хора се чувствувала силна.

(Брат Емануил Иванов: Слаби сме, нечисти сме, знанията ни са слаби, как ще дойде Духът да работи тогава в нас?)

Учителят: Старият начин е: като отидете на баня, телякът взема гъбата и ви търка, за да ви се отворят порите, това не е още пречистване. Новият начин е: топлата вода, отвътре съгриване. Най-малко три чаши, а пет-шест чаши ще ти дадат разширение на порите и потта ще се яви. Вие мислите за това, което знаете, а не мислите за това, което не знаете. Мислете за това, което можете, а не за онова, което не можете. Учете се в ред упражнения, например да препратите една своя мисъл, като се молите, и молитвата ви да дава резултат: като се молите, препращайте мисълта си и трябва да възприемете отговора!

(Пример с брат Земан в Казанлък, преди три седмици станал, разказва брат Захари Желев. Брат Земан бил в много отруднено положение материално. Молил се. Чул чукане на тавана и схванал, че трябва да пише. Попада му един вестник под ръка, взема молив и пише под тиха диктовка вътрешна: "Мир"! Отговаря: "Мирът носи Божията радост." Продължава да пише: "О маловере, защо мислиш за утрешния ден? Ти трябва да преминеш през тъмнината, за да влезеш във виделината!" И наистина, на другия ден получава суми от три места от свои длъжници и си урежда и той свои задължения висящи.)

Учителят: Ще покопаете малко, за да излезе вода, поне няколко капки. Влага трябва. Сегашният физически живот ни отдалечава от Бога. Трябва

да имате толкова, колкото ви е потребно. За дълъг път малко багаж носете, а за близкия път можете да носите повече, гърбът ти да е свободен. Аз искам от вас, от вашия килер да махнете всички стари скъсани дрехи и непотребни вещи вкъщи. Като погледнеш тях и си помислиш, че ще можеш някога да ги облечеш, ти вече привличаш нещастieto и го очакваш - махнете всички стари вехтории. И в духовния свят също изхвърлете всичко скъсано, старо. Кураж да имате - както военният в своя револвер. Като го похване или някой похване костурката си, окуражава се. Не бъдете като "духовните" хора, които показват пътя на хората, а сами нямат опитност. Но трябва всяко нещо да бъде направено по любов. Всяка мисъл да бъде с любов, всяко действие да бъде с любов, а всички дела без любов за света са загубени от земята, от света. Любов трябва - "Бог е любов", и затова се казва: "Бог толкова възлюби света, че даде в жертва Сина Своёго единороднаго." Първият метод е: да възлюбиш Бога. Какво можеш да направиш? В това трябва пребъждане - в онова, което можеш да направиш. Най-първо трябва да знаете да служите на Бога и тогава само ще знаете каква работа ще си изберете - трябва свобода. Искате да станете фурнаджия - где ще отворите вашата фурна? Там, гдето хората имат нужда от хляб, а не при друга фурна, гдето не ще имате мющерии и ще бъдете заставени да затворите фурната си. И Христос казва: "Ако не ядете Моя хляб, няма да имате живот вечен." Та и вие трябва да сте готови да давате хляб, та и вас даже може да изяждат. Трябва ви усърдие - да изтърпите докрай и да бъдете не пасивни, а активни. Настанало е време да се работи в България. Децата вече са израснали, трябва да ги оставите свободни. Който иска да се прояви, да бъде свободен. Но грешал, не казал по вашёму, оставете го, той вече е казал. Кое е важно? Мястото ли, гдето ще седнеш, или храната, която ще ядеш? Това са малки работи, които внасят дисхармония. Отрадно е, че у всички наши приятели има желание да направят добро и гледам сестри някога работят така, щото и 10 000 лева да им дадеш, навън няма да го направят. Ангелският живот не може да се приложи на земята, но при сегашния живот, кое е приложимо при сегашните условия - това да намерим. Хората, които са яли и пили, искат духовен живот, а духовните хора искат поповете да захвърлят кадилниците и пр. Но и на поповете им се поискава да поиграят, но като си погледне попът расото, въздържа се - това живот ли е? Някой си брат вегетира, но скрито си похапва месце - осъждат го. Оставете го, той не яде кришом - за Бога няма нищо скрито. То от рано още му се ядяло... Не бива фанатизъм. Злото не седи в яденето на месото, но онзи, който е заклал животното, е вложил най-голямата отрова в месото и ти го ядеш. В пустинята си, имаш само сух хлябец, а има си овчар с мляко и той ти дава от него. Защо да не вземеш и си надrobiш сухия хлябец. Млякото е добра храна, но от здрав човек го вземете. Може един престъпник да ти издои мляко - не пий това мляко. Вино не вземайте от кръчмар. Направете си сами 60-100 литра вино и като го пиете, ако ви опива, вие не сте още чист. Ще го турите в бутилки, заровете го в земята и като лекарство ще го вземате. От невидимия свят дават упътвания за виното да се направи сладко. Салициловата киселина, с която пресичат

виното, не е добра - отровна е. (Тук Учителят донесе от горе, от стаята си, една чашка сухо грозде и ни даде по три зърна - вид "Хафуз-Али" и пита:) Това нарушени ли е на поста днес? Не е, това е еликсир, жизненост. Нали постът е дишане - храните се с въздух, а в гроздето, печено от слънцето, има кондензирана енергия. Постът е условие, средство за получаване храна от Бога. Гроздето да се изсуши на слънце и яде, е най-добрата храна. Човек на земята остарява от очакване и само от очакване остарява.

* * * * *

Тази година не ще е гладна. Слънчевите петна показват, че ще е добра - без петната щеше да бъде гладна. В България може да има голямо благословение, но управляващите и духовенството пъдят това благословение, а българите са добри. Някои от управниците и духовенството турнаха онзи свинарник и те са вътре в тях, за да ни мирише, и иска притежателят им или скъпо да си продаде мястото на нас, като съседно до нашето, или за тормоз. Лоши мисли ни пращат по някой път. Аз лесно ще се справя със свинете, но имам друга работа сега. Той от свинете ще изгуби, но от кокошките ще спечели - те може да останат. Едното им куче, като го пуснали, разпердушини кокошките му...

Знаменателно е, че нищо не ни се изгуби досега на Изгрева. Само на Л. Лулчев се изгубиха някои работи, но то е от наши хора взето. Някой от видните граждани идва, гледа и се чуди, па пита: "Какво ви плащат?" - "Нищо" - му отговарят приятелите. Интересуват се те. Идва професор от Агрономическия факултет с учениците си да гледат пчелите ни, проверяват и как сеем - нови методи намират у нас.

За разрешение на някои въпроси може и с жребие да се ползвате. Там Господ ръководи. Интересуват се хората за учението ни, като го приемат и го приложат, ще бъдат здрави, щастливи, ще имат и мир.

Искат някои конкретизиране на учението ни. А то е в малкото шишенце в лабораторията. "Ама било Христовото учение", а не нещо ново. Искат символа на учението. Ами че то още не е засегнато в своята вътрешност. Имаммотото: "Верен, истинен, чист и благ всякога бъди!" - то е вътрешната страна, вътре в нас е скрито. Ако преведете външните системи в света върху вътрешните - духовните - те са все същите. Образува се една банка, има вече влогове в нея и почват да се явяват клиентите, хората, на които ще се помага, същото е и в духовния свят - енергиите се разпределят.

(От странство, от много места искат вече да направят връзки с нас: от Италия, Англия, Чехия, Норвегия, Япония. Преди две седмици идват двама норвежки професори. Те били във връзка още от Норвегия с наши някои братя и нарочно, идвайки на изток, потърсили Учителя, гдето ги завеждат от "66" на Изгрева при Учителя. Почувствували се особено радостни, като стъпили на нашето място и всичко харесали. Има един французин от Франция, който държал връзки с наши приятели, изучавал български език и искал да дойде, и да вземе участие в една екскурзия с окултното общество на Учителя ни. Търсят, търсят вече връзка. Лошите хора ще се бият, а добрите хора ще се групират.)

Отче наш

8 ч. и 30 мин.

Всички ръководители се събрахме в 11 часа на Изгрева на общ разговор.

На Изгрева - 17 ч., на двора

Луната при пълнолуние от началото издига водата, действа с издигане на водата до 50-60 метра нагоре и затова е полезно тогава да се сее, пресажда, копае и пр. Обработването има повече сокове тогава. Но като изсмуква добрите сокове, изсмуква и лошите и прави хората лунатици. Турците нали имаха луната за емблема - променчиви в политиката си са били винаги, нищо не изпълниха от 50-60 години. Всеки народ има своите пипалки: българите за към Цариград и Солун; русите към Проливите; гърците към Цариград; сърбите към Солун, а англичаните туриха преграда на тия аспирации, но пък завладяха Гибралтар. Испания и французите са ангажирани в Мароко - това е английска политика, да ги ангажирва. Италия даде на Мароко оръжие. Бреговете на Африка са за производство.

В стаята на Учителя - 18 ч.

Тайна молитва

Сега представете си, че се намирате на един параход. Светът е морето. Всеки пътник си е купил билет. Някои ги хваща морската болест. Всеки от парахода си има своята специална работа: всеки матрос се занимава със своята работа или се учи, а параходът си върви тихо и спокойно. Пътниците са разумни, морето, и то е разумно. Щом хората почнат да живеят един неразумен живот, настъпват критически времена. Всяко течение, и то си има своя път на движение. Всеки си има своята работа. В един университет си има разсилен, но той все си е разсилен - не свършва университета. А има и ученици, и тяхната работа, главната им работа е да учат и те трябва да учат, за да свършат университета. В самата природа има градация и учениците са на степени. Има два живота: материален - той е ограничен, има и друг живот - той живее над почвата отгоре. Материалният човек е в мъчнотии, а това са корените, но те не са живота, а са условие и един ден човек трябва да се изтегли от корените и след това още да се изправи нагоре. Всяко растение мисли как да си изтегли главата - това е коренът, а малките коренчета, които изчерпват соковете, са космите - растението е с главата надолу. Животното мисли само как да си набави храната. Птицата хвърчи само храна да намери, вечерта се скрие в дупчица, благодари, че си е намерила храна и не мисли за утре. Така е и с животното. Човекът, който се е запънал в материята, той мисли как да се изтегли от тая материя. Така че, като дойдем до човека, той почва да мисли, размишлява в сърцето си. И вие по някой път мислите за храната си. Оня студент, който е в университета, какво мисли? Върху урока си. Чака професора си да го слуша по какво ще говори. Е, по какво говори професорът? По разните отрасли на науката, но в една лекция всичко не казва. В ред години само студентът ще научи разните предмети: антропология, геометрия и пр., и

като свърши университета, ще стане учител. В света съществуват знания и у вас трябва да се явят желания да учите. Трябва да имате един силен стремеж да придобиете знание. Това са затруднения, мъчения, или все едно, че членовете... човек е заобиколен от ред същества. Плаши те една мисъл, че скоро ще "свършиш". По кой начин става страхът в човека? - Само от съмнението. Ами ако баща ти те обича, трябва ли да се страхуваш? Твоите братя, сестри са се замогнали, трябва ли ти да се страхуваш? И в духовния свят, за да има успех, трябва да съществува една постоянна връзка между всички души. В човека, за да се зароди една светла мисъл, тя трябва да дойде от горе - от невидимия свят. Ако един ден тая светлина се смалва, то и човек става мрачен. Тая светлина работи върху ума и върху сърцето. Работи в две състояния. Тая светлина за един ясновидец е видна. Когато има повече светлина, тогава съмнение няма. Що е вечен живот? Вечният живот е живот без препятствия, без ограничения. Формата не се разрушава в него. Сегашната форма се разрушава постепенно и постоянно и така ще отива, докато добие безсмъртно тяло.

Истината не можете нито да придобиете, нито да предадете, ако нямате тази опитност. Този Божествен закон се отличава с една черта на разширение. Той много дава, нищо не взема, само дава. Като подложите шишето си, той го пълни. Кой каквато форма занесе, нея ще напълни - запълни. Противоречията зависят от вашите разбирания. При слабата вяра се стеснява истината и не я възприемате напълно. Както железарят: ту изстудява желязото, ту го нагорещява. Има и духовни хора, които лесно се нагорещяват и лесно изстиват. Такива хора са от рода на желязото. Има и радий, който пък не изгаря, ако и хиляди години да гори. Духовният човек трябва да бъде радий, да притежава качествата на радия, никога да не изгаря, а сам да бъде силен. Та има духовни хора, които обещават ви нещо, но след половин час не изпълняват обещанието си - отказват се от него. Ние ще се борим с ония величини, които при всичките векове и времена остават все едни и същи - това са постоянните величини. Една овца се мени, но остава все овца. Във всички общества, и в най-мистичните, има хора, които влизат и излизат - те не са готови, а се приготвяват, те се наричат временни студенти, слушатели. Да допуснем, че и в нашето общество се образува един комитет, както в световните общества - тук нямаме положението като на онзи ректор в университета, избран да управлява своето учреждение. Обаче в духовния свят законът е друг. Той, духовният свят, си поставя своя ръководител на обществото. Тон ръководител трябва да се роди, той в една година не става, той си е роден за такъв. Роденият за проповедник си остава такъв, каквото и да прави, каквото и да върши, гдето и да ходи. В тази работа трябва да имате най-първо съзнанието, че от духовния свят ви е нещо възложено и тогава отвън ще дойде една запалка и като се запали отвън, тогава ще четат. Да кажем, че един от вас е ръководител на 5-10 души, как ще ги ръководи? Тогава вземете за пример ятото щъркели, какво прави ръководителят им? - Дава им насока и като се умори той, старият щъркел, който е бил много силен, дава водачеството на следния след него, но му казва да пази посоката, а

той постоянно обикаля всички други и пак се връща, и застава начело на ятото. Това е работата на Божествения Дух. Той се проявява чрез тоя водач. И ние трябва да убедим външните хора, че тоя е пътят за отиване към духовния свят. Сега, от това ято заболяе някой - те не се спират заради него, а го оставят на някое затаено място и си продължават пътя. И у нас заболяват някои, много често заболяват - това са пречки в дейността на обществото. Ще бъдете много внимателни и ще се пазите от заболяване в широк смисъл.

Черната ложа за да пречи на някой, казва му: "Какво си видял, като си се молил толкова време?" И той си смути душата. И гледаш, живее някой по Бога, но не му върви, а друг не върви по Бога, а е богат. Това са кармични работи. Ако вървиш по Бога и си беден, то ако не беше по Бога, щеше да се изгубиш досега съвсем. Пример: Англия от ред години дава уроци на държавите - Русия на Далечния изток, Германия в колониите, България разкъса на Берлинския конгрес, но сега и тя се намира в затруднено положение. Против нея работят ред други държави и тя има да разрешава една важна задача. И ако най-малко се разслаби, ще се нахвърлят върху ѝ и ще се изгуби цялата ѝ култура.

Има едно единство, но то съществува само между всички мистични общества - те управляват сега. Следователно и ония, които се подчиняват на тоя велик закон, те само успяват в света. И вие в България трябва да се освободите от попщината, т.е. да се внесе свобода. Човек може да направи хиляди добрини, но една лоша постъпка може да заличи всичките му добрини. Някой път пък е обратното - хиляди злини се заличават от една добрина. Като правиш злини, ти се ограничаваш, т.е. като направиш злина някому, тя ще внесе в тебе, в сърцето ти тежота.

Има известни желаниа, които трябва да се санкционират от невидимия свят, за да се реализират. Нищо в света не е произволно. Една река приижда, разширява се, казват - потоп става! Това не трябва да те плаши - тя пак ще се събере в коритото си, това е временно състояние на реката.

Който иска да послужи и да служи на едно общество, той трябва да даде повече от себе си време, труд и средства, а и всеки трябва да бъде пример на ръководство, за да се подкрепи главният ръководител. Кой е по-усърден, един католически свещеник ли, който се моли три пъти на ден, или онзи човек, който излиза сутрин и след два часа се върне, на обед пак излезе и след време се върне и вечер същото прави - каква е разликата между двамата? Тоя човек Иван, да кажем, е ходил три пъти да оре на нивите на три вдовици. Каква е разликата? Ако тоя свещеник е благочестив и се моли три пъти на ден заради хората, то с неговите молитви дъждът навреме ще дойде и всичко Бог дава общо на хората, то с неговите молитви и онзи човек също какво добро е направил - вдовиците знаят.

Та казвам, и вие жертва ще правите от усилията на духа, който имате в себе си. Не да бъдете видян от хората, а само от Бога. Ако един ръководител има две спирачки, как ще върви? Казвам му: Вдигни спирачката! И сега на всички ви казвам: Вдигнете спирачките и вървете напред, та каквото ще да става с целия свят. Вземете пример от мене: поповете

толкова говориха, аз спрях ли се? - Вървя си. На един болник ще правите операция, ще изстисквате цирея му, та макар и да го боли, но като оздравее, ще ви благодари. Та сега и от невидимия свят правят такива операции - болки има, но това не трябва да ви смущава. Та казваме сега: "Божественият Дух работи! "Ще се качиш на Витоша, ще се изпотиш, ще пиеш топла вода и ще се върнеш жизнен, защото си погълнал праната. Никога не допускайте съмнението. Оня, който отваря и затваря, той не греша. Със света ще имаме връзка, ще имаме вливане и изливане. Вие ще се стремите - това, което пречатствува в Братството, то е един личен елемент. Обидил някой някого - той се оттеглил от Братството. Ами и в света ще те обидят - ще те нарекат лъжец и пр. И от света ли ще се оттеглиш? Вие трябва да имате силни гърбове. Сега вие ходите при хората, но ще дойде време хората да дойдат при вас и ще ви искат да им говорите. Поповите каквото и да правят, в края на краищата всички вегетарианци, въздържатели, туристи, скаути, всички тия младежи ще дойдат, да им говорите. Вие трябва да знаете закона. Те нямат място още. Аз зная този закон. Оня, който има място, той е редовен ученик, така както в канцеларията си отивате и мястото си имате - определено ви е то. И вашето място е определено. Така че вие сте повикани и ще говорите на човека. Той ще ви слуша и ще възприема. Така и при мене постоянно идват. Духовенството сега е в една мъртва зона и те искат да излязат от тая мъртва зона, но друг да оставят на свое място. Искат ние да влезем в църквата. Мъртвата зона наричам тяхната мисъл. Казва ми един младеж: "Бях между социалистите, между земеделците бяхи все имах мисъл. Влязох между поповите, сковаха мисълта ми - мисълта ми се скова." Казвам му: В мъртвата зона си влязъл. Вие не ще се безпокоите за мъртвите, за църквата, какво ще стане с нея - тях ще ги погребем. "Оставете мъртвите да погребват своите мъртви!" - казва Христос. Има места, ддето има мъртви зони. Щом влезете в такава, външният свят ви изчерпва силата, лицето ви загубява, измъчвате се.

Сега тоя свинарник тук е израз на българската политика. Той е на запад, зад гърба ни. С него ще се повдигне ли цената на мястото? Техните влияния внасят една инертност в хората, които се молят. Да бъде инертен човек, това са все методи на католическата църква, на католицизма, да пречат на делото. Какво ще стане с тях? - Христос ги прати в морето! Но няма оръжие, което да може да противостои на Божието оръжие, на Божието дело. Духовенството иска и проповедници да бъдат, и пари да им плащат, а българинът иска и обича да слуша, а пари да не дава. Ние на селяните ще покажем пътя на живота - не ще им говорим против поповите, нито против църквата. Като казвам "попщина да няма", разбирам: да няма дух на разногласие. Когато един страда, другите да му помогнат. Вие с мисълта си можете много добре и полезно да действувате. Пример: един пътник в гората вижда лъв, който отива към него. Уплашен, той чува глас: "Кибрит имаш ли в джоба си, драсни една клечка." Драсва и около му тревата се запалва, и лъвът избягва. Това е било гласът на майка му, която в тоя момент се е молила за н его и със силата на мисълта си му е помогнала. И вие сега ще турите силата на мисълта. Ще се молите един за

друг. Нали сега, на 8 май, ще имат конгрес - ще насочите мисълта си да се изпълни волята Божия, а не тяхната воля! Към тях можем да бъдем снизходителни, но не и да изпълним тяхната воля. Ние трябва да имаме само едно мнение: да бъде славата Божия, а това е възкресението на хората - да служат на Бога!

Всички ще се молите, които са заквасени - като минава през вас Божествената светлина, да отиде и във всички тях и да растат в пътя към Бога. Ония, които се оттеглят, да дойдат пак, т.е. ония души, които се отделиха от невидимия свят, пак да дойдат. Ние не говорим за техните телеса, те не ни интересуват. В тайно работите ще вървят по-добре, отколкото открито и шумно да се работи. Вие се боите, че някои страдат - без смущение на духа ви, това е волята Божия.

В материалния живот как се поддържа горението - натрупват дърва повече. И в умствения свят имате много мисли, но една трябва да бъде съществената, а другите нека стоят в резерв. С тая, едната мисъл само ще изпълните волята Божия. Учен човек е този, който изпълнява волята Божия. И като се назначи у нас една екскурзия, отменение вече не може да има: дъжд, вятър - нищо не трябва да пречи, слабите ще се раздрусат. И селяните около ни се чудят, че някой не се е разболял, чудят се на тая ни смелост. Досега от екскурзии не сме имали нито един болен. Природата към слабите, страхливите е възискателна, а към смелите е нежна, мила и им дава съдействието си за добър резултат. Та и вие сега, каквото решите, изпълнете го. Бог прати Мойсей при фараона - но ожесточи сърцето му. Защо? За да знаят после евреите в сравнението си с Бога и фараона каква е разликата. Ожесточението на сърцето е да разкрие техните кривли ризи и наистина се ожесточава тогава човек. И сега на поповете се ожесточава сърцето - изнасят им се кривите ризи! Казват ни: "Изведохте ни хората из църквата!" Цигуларят като престане да свири, хорото се разпръсва; и ние им свирехме в църква, но излязохме; вътре сме били лоши и вън лоши пак. Но сега нека поповете сами си правят тухлите - Израил не ще се върне пак в Египет да прави кирпичи на фараона. Църквата сега е административно учреждение - служи само за обреди, а не и вече църква, каквато трябва да бъде. Сега трябва да се служи на Бога. Ние ще оставим тях, ние ги знаем отпреди 5-6000 години какви са! Но сега съдбата започва от дома Господен, от дома на духовенството ще започне съдбата, тям е дадено много и ще се иска много. В Русия съдба има за духовенството. А и тук ще дойде по друг начин - отвън ще дойде. Духовенството не играе никаква важна роля. Работата ще караме тихо, всичко ще се закваси, а с поповете ще остане хилавото: хроми, куци и метиляви кози и овци. Какво е положението на един овчар, да му вземат здравите овци и му оставят хромите? Духът Божий ще дойде, ще стане обнова постепенно. Сега се подготвя една расова война, ако Европа не се вразуми, това до 10 години най-много ще стане, а след тая война ще видите какво ще стане! Работничеството се събужда и организира, а духовенството се страхува от това. Трябва да дойде любовта, която да примири двете крайности, а не да се използват едни други, както сега. Всичко това ще го видите - няма да

умрем, а ще се изменим всички. Тия раса и калимваки ще си отидат. За нас Царството Божие е дошло, ние го виждаме - ред и порядък се турга. Англия е против духовенството - борба води тя с католицизма. Православието има и носи духа на католицизма. Не е положението, което прави човека - глупавият човек, гдето и да го туриш, все си е глупав.

Всички, които имате някои съществени въпроси, утре сутринта ще ги кажете. Можем да посрещнем слънцето тук. Най-спешните въпроси, които не търпят отлагане, ще ги кажете. В 5 ч. и 30 мин. сутринта да бъдете тук. Можем през годината да се събираме един-два пъти и да разискваме и разрешаваме такива въпроси. Всеки може да намери по един специален метод да работи. Ние ще турнем други да се борят вместо нас, а ние ще работим онай вътрешна работа, която друг не може да върши. Видите окултния закон какъв е: поповете като мислят постоянно за нас и ние сме в ума им, те се свързват и финансирват от нас, и обедняваме, затова трябва други да турим на фронта, а ние като мислим за тях лошо, пак се свързваме и обедняваме, затова оставете ги, не мислете за тях. Ние ще употребим всички сили, за да се изпълни волята Божия. Насилието - това е най-слабата страна, най-слабото оръжие и то е на тяхната страна, а силата е на нашата страна - Духът. Духовите казваха на Христа: "Защо ни мъчиш?" Т. е. защо ни ограничаваш да не правим зло? На пияницата като не даваш вино, казва: "Защо ме мъчиш?" На крадеца като не позволяваш да краде, казва: "Защо ме мъчиш?" На вълка като не даваш агне, казва: "Защо ме мъчиш?" Дяволът като не бѣ послушан от Христа, остави Го и ангелите дойдоха да Му служат. Сега дяволът не прави камъните хлябове, не качва хората на черквата, а казва: "Съборете кубетата на църквите!"

Мото за тази вечер: *Евангелие от Йоан 5:5 - "И там имаше някой си человек болен от тридесет и осем години"* - това е емблема на вярата. Най-после побеждава. Болният вдига одъра си и си отива. Тук е скрита идеята. Тоя болен е чакал Христа 38 години, докато дойде - това е за ученика. Къпалнята е учението. Ангелът е интелигентността, която е оставил у хората. Сега ангелът е Духът, Който трябва да слезе и да размъти водата, т.е. да турне от своите магнетически сили, от своите магнетизации, за да стане водата животворна. Христос не му казва: "Влез и се окъпи, ти 38 години си гледал как се къпят хората", ти нямаш нужда да се къпеш. Които се окъпаха, ни помен не остана от тях - та и вие сега да стѣ от тия, които не влизат в къпалнята, а си вземат одъра и си отиват.

Сега лозето дава плод и няма кой да го бере.

(Обмениха се мисли да се напише нещо за историята на Братството - възложи се и ангажираха се някои братя да сторят това.)

Утре 5 ч. и 30 мин. сутринта да сме на Изгрева.

20 ч. и 25 мин.

22 април 1927 г., петък
София

ХРАНА, ВОДА, ТОПЛИНА, СВЕТИНА

Обща молитва с Учителя, 6 ч. и 40 мин.

Добрата молитва
Молитвата на Царството
Псалом 81:91

“Благодари, душе моя, Господа”
Верен, истинен, чист и благ всякога бъди!
Бог царува на небето, Бог царува в живота, да бъде името Му
благодарено!
Отче наш

11 ч. в стаята на Учителя събрани всички ръководители
Тайна молитва

Едно важно правило: при едно ваше желание да придобиете, трябва да бъдете естествени. Всяко едно желание трябва да го нагласите според Божествения камертон, нито да го опвате повече, нито да го отслабвате - трябва да има нагласяване. А защо заспите? Защото няма хармония, съгласие. Дойде един ваш нов брат. Искате да говори, окастри развитието на мисълта; дойде друг - същият резултат; и ето, окастри дръвчето, дадете му висока корона и трябва да чакате 10-15 години, докато даде плод. Дойде вятър и го пречупи. Трябва да повикате майстор, за да го пореже. Но ще кажете вие: ”Да не говори тоя брат.” - Че защо да не говори? Нека говори. Законът е: онова, което Бог е съградил, никой не може да развали. Това да ви бъде като принцип, не че за Бога всичко е възможно. Вие трябва да бъдете изправни. Всяко чувство трябва да бъде нагласено. За да дадете някому съвет, трябва да изберете часа, деня, седмицата, месеца. Търговците знаят този закон интуитивно, земеделците го знаят, а които не го знаят, страдат. Сега, първия закон ще спазвате за себе си. ”Жетвата е голяма, работниците са малко.” Господ ще изпрати работниците Си и тия работници трябва да знаят работата си. Вие пратите работник на лозето си, но като го пореже, и вие ще плачете с него заедно. Добрия работник пък ще оставите сам да върши работата си - не ще го учите, нито упътвате, нито ще му казвате: ”Добре да ми порежете лозето”, така че добре ще работите, ще се молите. Свети не давайте - трябва да се спазват правилата, иначе борбата в църквата може да се пренесе и в окултното братство. Пример с двамата дервиши. Едина от тях си имал една магаричка с едно магаренце, работил си с нея нивата, лозето и много скромно се препитавал - все бил беден. Един ден магаричката умряла, той се отчаял, единственото средство за препитание изгубил. От благодарност към нея направил й един хубав гроб и го украсил. Минаващи пътници като видели тоя хубав гроб, помислили,

че това е гроб на някой велик дервишин и почнали да правят молитви за него и да принасят дарове. Разчуло се, че на тоя гроб ставали и изцеления на болни. Дервишинът си направил наблизо колиба и прибирал даровете и тръгнало му на добре - забогатял и си казал: "Добре, че ми умря магаричката!" Научил се и другият дервишин, и го заобиколил, и го попитал: "Какво стана така, че ти тръгна на забогатяване?" Той не му казал истината, но му дал магаренцето, което вече пораснало, за да си служи с него. Той го взел, зада пооблекчи своето материално положение. Обаче магаренцето, вече израснало магаре, умряло. Отишъл той да се оплаче на съседа си, че му умряло магарето. Той му дал съвет да му направи гроб и го украси. И ето, че се разчуло, че един велик дервишин умрял на едни-две си място и почнали да посещават гроба му и да носят дарове и изцеление ставало. Отишъл той и се похвалил на другаря си, че му тръгнало на добре, след като умряло магарето му. Първият дервишин му казал: "Твоето магаре мяза на майка си!" Та сега казвам на вас: Докато не умре вашето магаре, няма да се прочуете.

Това е окултен разказ, върху който размишлявайте. Законът е: когато има изобилие, чакайте, нека се прояви. Дойде някой, иска да работи, не го спирайте! Пратете го по селата да работи, с радост да заминее. Пратете го да работи, като му кажете: "Навреме си дошъл, братко, отдавна те чакат по селата." Никога не подпушвайте Божествената енергия, когато се проявява - нека да излезе това, което тече. Обижда те някой - нека каже. Откритото зло е по-добро, отколкото нескритото добро. Откритото зло е по-силно. Разкритото зло е по-силно, по-голяма светлина ще дойде оттам, отколкото от едно открито добро. А от скритото добро ще получиш по-големи благословения. Така че този закон като пазите, ще си възстановите мира. Чувствата са камъни. Ако не почнеш да мислиш, твоите чувства не могат да се облагородят. Божествената мисъл като проникне, ще ти облагороди чувствата. Целият културен свят сега е попаднал под една мрежа и искат механически да оправят света, а законът е: без Божествената благодат нищо не може да се направи! Преди да почнете да правите нещо, ще се спрете и ще се помолите. Невидимият свят тогава ще ви помага, та и да направите грешка, ще се коригираш - съдействуват ти. А сега всеки гледа да използвава света, да използвава богатата от другите за себе си. Ще ви дам пример, който и друг път съм казвал. Банда от 50 души разбойници прашат двама свои другари в града да им купят припаси, храна. Когато наближили да се завърнат, 48-те от тях рекли: "Хайде да ги убием, като си дойдат, и да си разделим техните пайове." Двамата пък рекли: "Хайде да турим отрова в храната, та като ядат 48-тях, да се отровят и да си поделим дяловете." Така и сторили. Занесли отровна храна. Другарите им ги убили, но като почнали да се хранят, изтровили се всички.

Казвам ви: Трябва да се приложи Христовото учение. Всяка обратна мисъл действа болезнено - затвърдява сърцето и се явява болестта склероза. Та всеки ще се моли, за всяка мисъл, която ще реализирате, порано ще се молите. Вие искате да морализирате някой, но неговите

дефекти един ден вие ще ги придобиете - такъв е законът. Когато обичате, ще придобиете неговите добри страни. Христос казва: "Любете враговете си!" т. е. иска да ви каже, да придобиете техните добри страни. Щом се привържете към нещо, вие ще придобиете неговите отрицателни страни и ще ви подежда разрушително. Трябва да постъпвате по Божественому, а не по човешки. В Божествената работа трябва да турим план. Ако искаме да поправим църквата, трябва да повикаме Христа. В Божественото учение ще слугувате и ще носите своите резултати. След вас ще дойдат други, те са определени. След като Христа дойде, много работници дойдоха! Та един ден като отидете в другия свят, ще ви посрещнат - те ви познават, а като дойдете втори път, ще ви изпатят и ще ви съдействуват. Този въпрос ако не се разреши, ще получите помрачение, а то е едно лъжливо чувство.

Ние ще приложим този метод. 1. Молитвата - този метод е най-лесното нещо, а като се срещнем втори път, ще дам второто правило. Сега един бутон, а сетне втори. Ако ви дам и другите, ще почнете да бутате всички бутони. Ще практикувате сега първия бутон. Той е като че сте слуги при някоя кантора и ти питаш господаря за плана, за директиви, какво трябва да се направи, а за малките работи - вие сами можете да ги извършите. Но правилото е, че чрез молитвата ще получите напътствие.

Сега, дойде някой и ми казва: "Охлаждане има." Отишла една сестра някъде на гости, хладно я приели, посрещнали. Тогава направете едно угощение, без да се досети тая сестра, и ще ви посрещнат весело. Тая сестра не е яла три дни, а като я нахраните, ще ѝ дойде вдъхновение. Христос казва: "Пазете се от ония вълци", т. е. то са ония богати, които все печатат - от тях ще се пазите.

Трудно е като си ръководител, че настройват се против тебе и те обхванат като в обръч със своите мисли, та и нощем те наблягат и покой не ти дават. Какво ще направиш? Ще се молиш: "Господи, не им давай муниции, оръжие имат, но муниции да нямат." И в България партии и организации се делят все на по-малки единици. Това е хубаво. На 99 езика говорят, нека се цепят. Ако българите бяха чакали в голямата война да не се намесват, щяха да имат сега положението на Румъния. Бързина не трябва. Ако имаше окултисти управници в България, щяха да имат и Тракия, и Македония, и Добруджа. Сега иде времето да се оправят грешка. Идва Конференцията на народите и ще стане по-добре, отколкото се очаква. Не Велика България, а умни българи се искат. Както вчера идва министър Ляпчев сам, за да се осведоми кой му е изорал нивата и я засял - дали не сме ние, понеже е съседна на нашето място, или други са сторили това. Ако не беше умнен, щеше да прати стражар.

Сега, второто нещо, което искам от вас, е: Всеки месец всеки един от вас ще ми пише по едно писмо за положението и аз или ще отговоря веднага, или по-късно - но да не ви смущава това закъснение от моя страна. Вие все ще ми пишете по едно писмо на месец.

Брат Д. Цанев: Искаме да ни се даде нещо повечко като членове на окултното общество.

Учителят: Всеки, който е бил в лошо положение и му съм давал съвети и ме е послушал, не е ли успял? Трябва прозрение духовно и още повече ще се даде, например брат Ватев нека да каже - на конец бе увиснал, щяха да го задигнат, нали се спаси?

Брат Г. Куртев: Стомахът му се бе подул - не се ли излекува?

Брат Д. Цанев пояснява мисълта си: Нещо осезателно искаме да ни се даде, да владеем някои сили, да се направи нещо или пък не е ли настанал моментът, за да се види оная велика благодат? Трябва ли да чакаме още?

Брат П. Ковачев изтъква своето семейно положение - болна жена му, дъщеря му, синът му, всичко това го спъва да работи.

Учителят: Ще пиете гореща вода, за да се разширят порите ви отвътре и да приемете праната отвън навътре. Не отвън порите да се разтварят, а отвътре. Това са методи за вас, а не за света! Аз ви давам съвети, казвате ги на света. Нека те отиват при лекарите, за да си платят. А вие сега ще приложите молитвата и след една година ще видите резултата. Ще очистите сърцето си да няма никакви киселини, отвън нека има: като минава водата през села, градове, омърсява се, но като влезе в океана, става чиста. Вашият извор трябва да бъде чист всякога. Най-малко два пъти в седмицата топли бани: 2-3 чаши топла вода, за да се изпотите и иначе пък да пиете вода, печена на слънцето. За децата ви: след залез слънце абсолютно никакво ядене. Смесване на храна никога да не правите. Например салата с яйца, чай и риба, риба и яйца, сирене и риба и пр. А най-добре е само една храна. После да имате спокойствие, сърцето да е сладко отвътре, киселините да останат навън. Трябва послушание и само послушание, за да имате успех в живота. Послушанието е принципиално - послушание на Бога! Вам ще дам едно правило да се държите винаги във връзка с живата природа, но трябва да поддържате едно строго държание с мене, без всякакво съмнение.

Ще се държите с Любовта, която ще ви даде силата.

Ще се държите с Мъдростта, която ще ви даде светлината.

Ще се държите с Истината, която ще ви даде свободата.

Така ще се свържете с други същества, които ще ви упътват, ще ви подпомагат, ще ви подсещат и коригират в грешките ви.

Който не слуша със сърцето, ще получи паралич в сърцето си.

Който не слуша със стомаха си, ще получи паралич в стомаха си.

Който поддържа недоволството в себе си, то ще ви даде склероза.

Аз ще ви свържа със същества според вашето естество за всякой един от вас. Но всякога във всички непреривно ще пазите свръзката с мене и тогава ние ще наблюдаваме и ще коригираме.

В духовното лекуване трябва да се спазва методът: можеш да лекуваш оня, който иска да се лекува, а който не иска да се лекува, не можете да го излекувате.

Брат П. Епитропов пояснява и моли да ни се даде здраве, тъй необходимо за нас, за дома ни, както се излекува 38 години стоялият пред къпалнята.

Учителят: Всичко, каквото искате, ще бъде, то е станало вече, време не определяйте.

Ще ходите в топлината на Любовта.

Ще ходите в светлината на Мъдростта.

Ще ходите в свободата на Истината. И така ще бъде, ще го турите, че работи вече тоя закон - то е посято и ще го поливате по-скоро да расте.

Подлагам ви на първия изпит: да се молите. И тогава ще се определи кой от вас за какво е годен да работи. Ще ви дам метод, някои формули малки, които да приложите. Апостолът казва: "Мъртвите да възкръснат и живите да бъдат грабнати", умът да се повдигне на въздуха. Свидетели ще бъдете всички на всичко това.

Вие стягание имате още, щом се събуете, ще се освободите и ще бъдете нашироко. Вие трябва най-първо да оздравеете и тогава ще бъдете пратени да лекувате други - клосни, хроми, слепи, но тия от тях, които са избрани. Ще станат чудеса и с праведниците, но и с грешниците. Вие живеете на земята и без тъмнина не може - тя е едно естествено състояние на земята. Щом мръкне, ще запалите лампата, а вие за икономия, завъртите ключа, за да не гори лампата.

Има закони за лекуване чрез храната, чрез водата, чрез топлината, чрез светлината. Най-първо трябва да дадете светлина, после топлина и най-после храна. Христос събуди Лазаря от сън - не че бе умрял, а заспал в летаргичен сън.

"Ще бъдете грабнати на въздуха и турнати в нови тела." "Аз ще привлеча всички към Себе Си" - това само по закона на любовта може да стане.

Сърдечните и умствените болести само мъчно се лекуват.

Нашите приятели си заминават в едно отношение, а са тук в друго отношение. До края на годината ще ви кажа: Ако можете да приемете едичкой си брат (името му ще кажа - ето... Той е!) Но вие не пресилвайте нещата. Има един известен закон Божествен, по който стават нещата. Чакайте, всичко на времето си ще стане. Щом бързате, ще попречите, а външният свят е силен да произведе съблазън. През тази година има условия да се поправят всички досегашни погрешки и да се турне всичко в ред. Туй Божествено движение си има своите противници. От тях някои си мълчат, но щом им се дадат благоприятни условия, ще излязат. Тая година имате условия да постигнете много неща, но ако не постигнете, грешката ще бъде ваша. Нещата не се повтарят. На гроба на Елисея оживя един умрял.

Знания трябва. Еликсирът е като масло, което наливаш в кандило, което гори, а което е угаснало, и да налееш, не ще гори, а трябва кибрит да драснеш, за да се запали.

Та за здравето на вашите деца екскурзии ще правите. А чудеса могат да се правят само там, где то има вяра. Христос в своите Си не можа да направи чудеса заради безверието им.

Отче наш

Часът е 13 ч. и 20 мин.

Очаквайте да станат неща, които е определено да станат, а не очаквайте да стане онова, което не е определено да стане.

Вечерта от 21 до 23 часа вечеря и разговор с Учителя и ръководителите върху бъдещето.

Учителят говори за появата на нов континент на мястото на Великия океан.

Средиземно море ще се съедини с Каспийско море, в Азия ще се образуват много и големи езера; Балканският полуостров постепенно потъва; Средиземното море ще се приближи до Родопите и защо тогава се борят българите за излаз на Бяло море - то само ще дойде при тях. Някои крайморски градове на Черно море ще потънат - пристанище може да бъде един по-вътрешен град .

Япония ще потъне съвсем. Но сега стават катаклизмите на по-далечните места, а Балканският полуостров е оставен за по-подир. Всичко си върви по строго изработен план. Бог е, Който управлява сега и нарежда новото човечество да се явява и да расте.

Събота, 23 април 1927 г. - 3-ий ден от срещата на Изгрева
5 ч. и 30 мин.

ВЕЛИКДЕНСКИ ПОДАРЪК

Кой е най-добрият начин за отпразнуване на Великденския празник? Всичко, каквото има човек, трябва да се тури в приложение, действие. Често се употребява думата “вкисване”, например чувствата вкисват.

Сега с вас, младите, може да се правят големи реформи. Ако вие не се свържете със законите на природата, ще имате същите резултати както старите. Трябва да започнете с тялото си. Например знаете ли какво е набирането на пикочна киселина в човешкия организъм, или какво нещо е слабодишане? После знаете ли на какво се дължи онай вътрешна инертност, онай мързел у човека? Има един “свещен” мързел у човека. Хората го наричат “свещена почивка” или “свещен покой” - да няма мъчнотии и страдания. Човек иска да е тих и спокоен, да се намира в бездействие. И тъй, на вас, младите, казвам: За да бъдете силни и здрави, трябва да използвате сутринния въздух и слънчевите лъчи. Защото утре, като заболяе човек, той може да вика 10-20 лекари, но положението му няма да се подобри. Ще мине година-две-три и той ще изгуби способността си да се учи и да бъде съзчен. Болестите разрушават организма. Всички лекари са турени да пазят от болестите човека, но до днес не са успели.

Животът на човека трябва да се измени коренно. Аз забелязвам по вашите лица, по строежа на кръвоносните ви съдове една неправилност. Млади хора, на 22 години, а имат едно преждевременно остаряване. А това преждевременно остаряване произтича от натрупването на известно количество пикочна киселина и отрови в организма. После, набирането на вар. Тази вар се втвърдява в организма на човека и образува склероза. Артериите му се втвърдяват, вените, мозъкът не може да мисли. Дробовите му се втвърдяват и най-сетне и целият организъм. И той заминава за другия свят.

Старите хора казват, че човек не трябва много да мисли. Човек, който говори така, има склероза. Ама трябва да ядем всичко, каквото намерим. В такъв случай храната е само един приток за ускоряване на тия болестни състояния. За да яде правилно човек, в яденето трябва да взема участие целият човек: умът, сърцето, волята и всяка клетка. Живата природа е направила къщата на човека много разумно. Турила е милиарди прозорци, през които да прониква прана и жизнена енергия, за да се обновява постоянно човек. Тези прозорци трябва да бъдат винаги чисти и отворени, а не задръстени. Натрупването на прах става не само по кожата, а и във вътрешните органи, чрез натрупване киселина и отрови. И ако у нас няма една такава трезва мисъл, казвам ви, става тук едно вътрешно подпушване на клетките и порите. От там идват всичките болестни състояния на организма и състоянието на духа.

Та първото нещо, трябва да се отворят порите на тялото ви, а тия пори се отварят чрез водата. Най-първо ще научите магическото свойство на водата. Без водата не може да има никаква култура. Сега вие, младите,

знаете ли колко вода трябва да употребите? Тя е един добър проводник на магнетизма. Когато изучавате темперAMENTите, забележете, че у нервните хора кожата започва да става суха. В сухите хора стават бързи изпарения, следствие на което тази влага в организма изчезва. При силните изпарения се ражда сухият темперAMENT, човек става нервен, неспокоен, не може да спи спокойно, затова ще употребявате водата. При това водата, която трябва да остане във вашия организъм, трябва да бъде най-чистата вода.

Има известни мускули, известни части на тялото, които трябва да бъдат абсолютно чисти. Човек трябва да бъде чист, за да може тази вода да се филтрира. Вътрешната влага трябва постоянно да се филтрира. Ако това филтриране става неправилно, тогава всичките нечистотии от храната проникват в кръвта или във водно, или в газообразно състояние. Тия газове преминават през порите и тъканите на целия организъм. Ето защо е необходима вода, за да изхвърли тия нечистотии.

Сега, за да освободите мислите си от симптомите на болестите, ще мислите за благотворното влияние на водата в организма. Аз не обичам да говоря за лошото влияние, за да не се запечати в съзнанието ви и дето ходите, постоянно да мислите само за болести.

Но казвам сега на вас през този сезон, от Великден нататък, всяка сутрин да излизате в природата и да употребите най-малко един-два часа в дълбоко дишане, в приемане вода и храна, в най-добрите мисли. Ако искате да бъдете здрави и силни, туй ще правите всеки ден. Като се върнете у дома, ще започнете една сериозна работа - ще учите. Непременно всички ще го направите.

Научете се да дишате правилно, широко и дълбоко. Научете се да бъдете господари, да управлявате своето дишане. Някой път усещате, като че ли нещо ви противодействува, за да бъде дишането пълно, трябва да се отворят всичките пори. А това ще стане чрез водата. Дишането не трябва да става само чрез дробовете, но и чрез кожата и всяка една клетка - туй е здрав човек. Според ирисовата диагноза всички болести започват от там, че порите на човека са запушени и заболяват известни органи. С тия нечистотии се запушват каналите на гръбначния стълб. Щом се запушат тия каналчета, жизнеността на човека се губи. Живата енергия, която трябва да освежи организма ни, идва чрез гръбначния стълб. Мозъкът на гръбначния стълб има някакво свойство - да поглъща праната, или жизнената енергия, от въздуха и да я предава на целия организъм.

Щом това вътрешно течение се подпуши, почват да се образуват тези болезнени състояния - нервност, съмнение, подозрение. Най-първо става подпушване на енергиите, после става подпушване на кръвообращението към артериалната или венозната система. В артериите няма достатъчно чиста кръв за хранене, а вените са подпушени изцяло, нечистотиите вместо да се изхвърлят навън, остават изцяло в кръвта и сега млади хора на 25 години, у тях има голямо натрупване на нечистотии в организма. Това натрупване не е органически жива материя, но това са слоеве на мазнина, непотребни полуорганически вещества, които при най-малкото условие

дават възможност на разни микроби да влизат в кръвта, и тъй се явяват разни болести. Затуй вие ще се попипвате зад ушите. Тази пълнота трябва да изчезне. После гуша от вас никой не трябва да има. Тази част на костта зад ушите трябва да се вижда, да не се напълва с мазнина. Всички трябва да се предадете на един спартански режим. Ще работите върху тялото си, за да бъдете здрави и силни.

Ако вие като окултни ученици не можете да дадете един образец на света, какво ни струва нас окултната наука? Най-благоприятното време е сега. Нищо повече. Всеки един ден от април струва десет златни лева за вас. Ала туй, което можете да вземете от април, никъде не можете да го вземете. В никоя друга аптека не се намира. Ами че вие сега вода газите, а жадни ходите. Вие сега в един месец отгоре можете да наберете толкова енергия, че да станете толкова свежи, жизнерадостни, пълни с идеи, че където ходите, да носите нещо, и всеки, който ви види, да каже: "Този човек носи нещо свежо в себе си." Пък вие сега сте скържави.

У всеки един човек трябва да се роди едно желание да работи за приложение на тия методи.

Ако имате разтупване на сърцето, това показва натрупване на пикочна и млечна киселина и още натрупване на отровни газове. Тогава вътрешната природа на човека казва: "Слушай, вода ти трябва! Трябва да филтрираш тия отрови, киселини и газове!" А хората казват: "Сърцебиене има." Хм, сърцебиене. Или неспокоен сте, не може да спите. Стани и стопли вода. Изпий една-две-три-четири-пет чаши вода и като се изпотих, вземи една суха кърпа и направи едно търкане. Тъй, хубаво, по цялото тяло - по ръцете нагоре, по тялото надолу, тъй хубаво ще се масажираш, ще се облечеш и пак ще изпиеш една чаша вряла вода. Може да капнеш десет капки от лимон, за да се възстанови топлината ти.

Направете този опит, да видите какво може да бъде вашето състояние. Ще го направите не веднъж, не два пъти, но всеки ден, най-малко два пъти в седмицата. През този сезон трябва да го направите. Нали искате да се чистите? По този начин ще се отворят всички пори на тялото ви. Ще се подобри кръвообращението ви и ще дойде едно прииждане на прана у вас.

И след това седнете тихо и спокойно да дишате.

Концентрирайте си мисълта нагоре и започнете да приемате тия магнетични течения от пространството. Може изведнъж да нямате успех, но като постоянствувате месец-два-три да дишате и пиете гореща вода, ще се усетите освежени.

Човек трябва да излиза навън на чист въздух и да диша. И всякога, когато ви остане свободно време - половин-един час, използвайте го за дишане.

Може ли отнякъде да се вземе най-хубавата вода, да не ви мързи. Може да е и на десет километра далеч, но идете и вземете си един килограм за пиене най-хубавата вода. Вие сега, като ходите на Витоша, защо всеки да не си вземе по една манерка чиста вода? В света болести не съществуват, а има само болезнени състояния. На съвременните хора и на

цялото човечество от паметивека задачата е да се освободят от своите натрупвания и нечистотии. Затова са препоръчвали старите миене и чистене. Ще пиеш четири-пет чаши вряла вода, докато се изпотиш добре. После трябва да имате една гъба и една кърпа, да се измиете от потта. Всеки в стаята си може да направи едно обтриване два пъти през седмицата най-малко и ще придобиете голяма свежест.

Туй ще правите като един наряд. След туй с една кърпа ще се изтрие тази влага хубаво.

Туй ще го правите десет седмици - от 25 април до 4 юли.

Туй ще се прави или сутрин, или вечер. С топла вода това е хубаво, че няма опасност да се простудите. За фрикциите кой когато има време, тогава ще ги прави.

Вдишките ще си правите час и половина най-малко, за да може да наваксате енергиите и за през зимата. Запомнете едно: никакъв мързел! Сутрин като ставате, няма да казвате: "Спи ми се" - това е леност. Като изпълните този наряд, ще се яви едно изтъняване. Именно това е хубаво. Аз искам да изтънеете. Това да не ви плаши, то е оформяване на тялото.

Духовната страна на упражнението: през тези два и половина месеца за никакви болести няма да мислите. Цялата природа диша живот и свежест. Слънцето е пълно с живот, който изпраща на земята.

Тези упражнения трябва да станат един навик.

Как се познава здравето? - Като се срещнат двама здрави хора, винаги се сприятеляват. Човек, който обича, е здрав човек и щом дойде до едно състояние да не може да обича, ще знаете, че това е едно болезнено състояние, макар че още не е органическа болест.

Трябва да има едно разширяване! Да обичате всичко живо. Трябва да се образува една обмяна на обич. Свещено правило е, никой няма да търси да го обичат, а всеки ще търси да обича и като обича, да се радва, че е правил нещо. Всеки може да обича!... Стани положителен. Всички хора, които обичат, са положителни във възходяща степен. Да любиш, значи да бъдеш като Бога. Законът на любовта е: като Бога ще бъдеш. Бог взема инициатива във всичко. В света ще въплотиш Бога в себе си. Работите ще вървят. Тогава ще употребиш същите качества на Бога. Ще се стремите да обичате и да сте доволни, че проявявате туй свещено правило.

Сега ще направите хороскоп на тази лекция - 24 април 1927 година, неделя вечер.

(Хубав подарък ни дадохте. Благодарим! П.)

Ще го приложите. Като влезете в света, трябва да се отличавате, да имате метод, да помагате комуто и да е. Една ваша опитност ще бъде то.

Беседа от Учителя пред група млади приятели

24 април 1927 г.,

В. Търново

25 април 1927 г., София, понеделник - II ден на Възкресение

Излет общ на Витоша - тръгване от града 3 ч., завръщане 18 ч., участвували над 200 човека

ЕКСКУРЗИИТЕ И СЛЪНЦЕТО

Учителят Ще ви дам едно упражнение за 10 седмици от здравословно гледище

Сутрин или вечер преди лягане, в краен случай на обед, два пъти в седмицата - понеделник и четвъртък, ще правите една измивка с топла вода с натопен парцал - вълнен или ленен, на тялото си, съблечени до пъпа Измиване с парцала ръцете отвън навътре, гърдите, отзад гърба, догдето може ръцете ви да достигнат Само от пъпа нагоре После със суха кърпа изтриване влагата Измиване и изтриване отвън и отвътре ръцете, гърдите, гърба, раменете, гръбнака По възможност в тия 10 седмици рано да се излиза и се диша чистият въздух и бъдете във връзка с живата природа Един здрав човек да седи въщи, той е затворник - дяволът го държи въщи Христос, и Той излизаше навън за молитва Така са правили всички велики хора Така вие ще се върнете към оня естествен закон, който са практикували хората преди хиляди години Така ще се опресни човек Силите се възвръщат Екскурзиите навън тоже опресняват силите, а не че ги изтощават, както си мислят някои

После, научете се през тия 10 седмици да дишате сутрин не само с дробовете си, но и с костите си - така като че въздухът прониква и в мускули, и в кости

Бележки дръжте за състоянието, през което можете да минете

През тия 10 седмици, като залезе слънцето, никаква храна Вечеря - един чай, малко хляб, плодове

През 10-тях седмици не започвайте с бързина в храната сутрин, обед, а съсредоточете се 5-10 минути и помислете, благодарете за онова благо, което Бог ви е дал за нахранване Това е един свещен акт в живота

След като го опитате, може да го предадете на други

За екскурзиите - всички свободни дни сега през лятото използвайте в излети - екскурзии Ще прекарате един-два дни в свобода Пет-десет души, колкото се съберат, ще излезете Поне десетина екскурзии през лятото трябва да направите Можете 2 седмици в месеца да има събрание на закрито - в салона ви, и два неделни дни да имате събрание на открито - той ще бъде и ден на екскурзията В тоя ден на екскурзията трябва да си намерите работа за през целия ден четене, пеене, беседване, там ще видите и научите кой обича да стои на сянка Като правило никой да не ляга на сянка На който съзнанието е будно, ще използва, на който не - нищо не ще придобие Иболните там ще станат здрави Тия работи, които ви дадох, са достатъчни, за да няма претоварване Като се иска много някой път, та нищо не се прави

Животът има известен терен, гдето се ражда противоречие Теренът са условията, даже и при най-благоприятните условия се раждат противоречия Това са външни условия, при които всеки може да почерпи известно благо за себе си

И така, сега имате задача Десет седмици ще правите опит Начало четвъртък, 28- того След банята ще изпиете гореща вода - 2-3 чаши

Вън от банята, която така ще правите, ще пиете 2-3 или повече чаши чиста топла вода сутрин и вечер, сряда и петък, да се предизвика изкуствено изпотяване. Ще вземете чиста вода. След изпотяване пак хубаво изтриване със суха кърпа и преобличане. След изтриването пак една чаша топла вода с десетина капки лимонов сок. Той действа на стомаха добре.

Законът е там. Всяко усилие, което човек направи за едно упражнение, все принася известни резултати. А в начало и да има грешки, все ще се научи да го прави правилно.

При тия бани не ви са потребни публични бани, освен в някои, и то крайни случаи. Ако отидете в минерални бани, трябва да сте пръв от влезлите за къпане - много рано трябва да отидете. Ако може да намерите някъде из гората чист топъл извор, гдето никой не отива, използвайте го. Англичаните и американците са разрешили тоя въпрос много хубаво. Имат си своя баня. Може всеки от вас да си направи сграда, параван с бяло платно и там да си направи банята. Вода на слънце топлена дава най-добри резултати от баните.

Всички болести се раждат от изпразненията на микробите. Щом има чиста кръв, човек ще бъде здрав. Щом се чисти тялото, болести няма. В здравословно отношение всичкият свят се е преобърнал на лазарет. Всички лекари се състезават с болестите.

При дадените бани главата може само да се накваси (космите), миене главата със студена вода не е добро. Може само като изключение, но не е добро, не е хубаво.

Съобщение може да се даде на домашните - за да имате семейно здраве. Болезненото състояние пак може да се яви, но то ще бъде като изключение. Когато човек не е здрав, то върху тялото се образуват подпушвания на свободните течения, а тялото трябва да бъде добър проводник.

При екскурзиите и изобщо като свещено правило е съдът, от който ще пиете вода, трябва да бъде абсолютно чист. Никакво варене на друга храна в него, а после и вода да ври в него. Там има мазнини и др., които пречат на здравето. Ако и да се смята, че е измит, пак е вредно да се употребява за варене на вода. Чистота трябва.

Измиването на тялото - банята може и със студена вода, но тя предизвиква силна реакция, а банята с топла вода е мека, нежна и дава добър ефект.

Водата, която употребявате, трябва да бъде чиста, от извор, да не е употребявана, като например за производство на електричество. Такава вода е малко без каймак - обутано мляко, само айрана от млякото, на което маслото е взето.

Всеки трябва сам да си донесе вода - това е благословение, всеки човек сам да си носи стомничката с вода. Например при екскурзия на Мусала от езерото. Окоито да си вземе вода и по една чаена лъжичка от нея да смесва в другата вода. Ние ще употребим, което е потребно за човека, а другото ще оставим Бог да го направи - каквото Бог даде.

Хубаво е да се прекара десет дни на избрано място на Мусала например. Добри са тия срещи и да стават на такова чисто, хубаво място и ще се видят

добрите резултати. Има няколко места хубави за такава среща: Мусала, Сините камъни, Казанлъшката околност, Чепино, над Батак Карлъка и другаде. Десет дни на спартански начала може да се прекара (под патлатки).

(Учителят беше помолен от приятелите да ни даде някои сведения, да ни повери някои тайни.)

Учителят: В света има един закон, който урежда крайностите. Например за една екскурзия ще се дадат средства - но само за нея, а не и повече. На приятелите от градовете ще се прочете беседата от 22 март т. г.

Някой човек заминава за оня свят и му съобщават в тоя момент, че има едно наследство от 5-6 000 000 лева. Той казва: "Късно ме намери."

Трябва да се свързва физическият свят с духовния и тогава всичко ще бъде добре наредено. Имате болест: всяка заран като ставате, и ще се молите, и ще се запитвате, защо е дошла! Щом намерите причината, и тя ще си отиде. Тя прилича на ония войници екзекутори, които се изпращат по селата, ядат и пият за сметка на населението. Утежнени има и ще се увеличат, за да се събудят хората, народите. И времето е толкова близо, та ще го видите и няма защо да ви кажа - всички народи ще опитат. Война на изток ще има (тук няма да има в Европа). Война ужасна, с употреба на всички задушливи газове. Дано се отложи 4-5 години, за да си отдъхнете. Русия ще се опита да се съюзи с жълтата раса срещу Англия. Югославия я задушават, за да даде свобода на Македония, Херцеговина, хървати, както англичаните дадоха на Ирландия. В Русия толкова републики се създадоха и са свободни. Изобщо политическият строй ще се измени в насока на свобода на народите. Сегашното затишие е почивка временна и после пак път, но понеже е общо всичко, се носи лесно. Англия, и тя ще носи товара вече - досега тя не е носила. Другите разтоварят, както конете, а нея товарят. Англия ще се загуби, за да излезе нова Англия. Както сега в Далечния изток всички държави една по една - Америка, Франция, Япония, се оттеглят и Англия остава сама.

Балканският полуостров постепенно се снишава и ще потъне. Средиземно море, което ще дойде до Родопите, и тогава българите ще имат пристанище. Та няма защо българите да се борят за излаз на Бяло море, на Средиземно море ще го дочакате било в плът, или във от плътта. Земетресенията се определят по точки и сега вървят постепенно, но още не е дошло до тук. Сега са например към Формоза*, Япония, Америка, а Балканският полуостров е оставен за по-далечни времена. Част от гръцките острови, Мала Азия ще потънат. Това са предсказания, за които време не се определя. Япония може да потъне в 10 000 години. Полярната година се състои от 25 000 години, значи 10 000 години се равняват на 4 месеца.

Вие бързате - тъкмо е подквасено млякото, и вие искате да го проверите, отвиете го и то се развали. Казвам някому метод за лекуване - той ми иска изведнъж да оздравее. Аз го питам: Ти можеш ли да не кажеш нито една лоша дума от рождението си до смъртта? Казва ми, че не можал. Е, защо тогава аз да го излекувам изведнъж? Има еликсир, гдето в един момент като дадете една глътка на болния, ще оздравее. Где е тоя еликсир? Има

* о Тайван

неща, които може да се кажат, но има и други, които трябва да се проверят. И Христос е казал за тия времена на свършване: "Народ върху народ" - ето сега вече имаме това предсказание. А после и слънцето ще потъмнее, и луната...

(Въпрос: По мерките, които духовенството ще вземе, какво поведение трябва да държим?)

Учителят: Каквото поведение и мерки да вземат, религия с насилие не се държи. Нищо не ще могат да направят. В съборните дни и на 22 март времето беше хубаво - значи каквото и да правят, все за наше добро ще бъде, ще се обърне за наше добро. Дръжте се надалеч от духовенството. От умрялата, заровената мърша бъди надалеч - да не ти мирише, къща, колиба надалеч си направи. Добрите и лошите хора не могат да се примирят вече. Духовенството навсякъде го плашат вече. А за техните закани "Аллах Билиорс!", но може да стане и обратното. Родозащитниците и свещениците са заедно - но преди те нас да унищожат, те ще изчезнат. Преди те нас да избият, както се заканват, България ще се обезличи и ще остане една врана. Те не разбират закона. Те си имат планове, но управляващите си имат други планове и външният свят си има свои планове и се коригират. Това е католическа работа. На евангелистите дадоха ... декара място за постройка на училище. - Защо? Това е политическа тенденция към Америка за добри отношения. Забравете духовенството - не се свързвайте с тях.

Наши приятели има партизани - който си е партизанин, да си стои в партията; който не е, да не влиза в партията. Който е вързан, да не се развързва; който не е вързан, да не се връзва.

Бившият министър Русев да дойде пак министър, то ще е второ чудо - Адам наново да се намери в ран. Може ли дяволът пак да го съблазни? Министър Русев е отписан от книгата. Света Бог управлява, а не хората. Други са, които управляват света. Министър Русев да дойде пак на власт, "Аллах Билиорс!" Дяволът ще дойде, но да работи, а не да управлява. Той каза, абсолютно невъзможно да разреши събора, и по същия закон се прилага на него - абсолютно невъзможно да дойде министър.

По въпроса за женитбата - най-първо трябва да изпълни волята Божия. Мъжът ще каже на жената: "Аз имам един Господ, Комуто служа, съгласна ли си да служим заедно напълно?" Времената не са такива, че да се родят деца и да се отглеждат добри деца. Да се жени като иска, но ще страда, като няма съгласие помежду им. Старите дават някога лош съвет - нека се женят, но утре не живеят добре и мъжът търси друга жена. Някой път органически не се схождат един за друг и страдат. Ако ли някой трябва да се жени, то е определено - ако ли не, и се жени, ще страдат. Дойде някой приятел и те пита: "Да се жения ли?" Ако нещо те стиска под лъжичката, ще му кажеш: "Не се жени", ако ли чувствуваш радост, нека се жени. Ама искал да помогне на едно момиче. Ама те толкова момичета се прехранват като слугини, защо и тя да не стане слугиня и се храни.

Старите братя да повикат младите и двама-трима стари приятели и им даде едно угодение, за да стане обмяна, иначе старите, като се отделят, и младите се отделят и се съблазняват. Ама отделили се две млади -

имайте вяра, че е за добро. Трябва обмяна между старите и младите. Колкото обмяната между старите и младите е по-правилна, толкова резултатите са по-добри. Не може един млад да бъде светия. Най-първо обмяна между физическата енергия. Не е смъртен грях сношението, но се спъва човек в своята еволюция. Въпросът за брака е: да дойдат на земята ония души, които са определени, а като дойдат други, които не са определени, семейството не е изпълнило своето задължение. Сношенията между младите е временно отбиване от правия път. По принцип този акт съединителен ли е? Обмяна на енергиите трябва да стане, но каква храна трябва да вземеш. Трябва да бъдат интимни, но не фамилиарни. Глупостите развърщават. Актът е развърщаващ и опасността е там, че когато през пространството става обмяна, по-лоши последствия има. Близост трябва да има - оплождане, така става обмяната правилна, но не и фамилиарност.

Външният свят е така разгащен, че на младите трябва да се помогне да запазят своята чистота. Така трябва да се препоръчва и да се достигне.

В ранните времена на братските вечери ядат и пият, и се напиват, и това пророкът осъжда. Колкото повече забраняване едно нещо, толкова е по-опасно, но трябва да се урегулира. Докато се обичат по Бога, претъпление няма, но когато в чувствата се вложи отрова, когато почне лъжата и любов не по Бога, там е вече лошо. Може да се разреши моментално отделянето между двама, които се обичат, но ще се яви омраза. В резултат работата се лесно разрешава: "Вземи триона и отрежи сухия клон!" - всички тия работи са тайни, не е индивидуален въпрос, а колективен, понеже се касае за цяло едно общество, а девствена не е душата (!), но ще дойде ден да се очисти. Но да не се съблазнявате. Ние сме в един грешен свят. Дойдеш до един човек грешен, едва можеш да търпиш миризмата му.

Заминалите 25 000 000 души искат пак да дойдат, но всичко ще се оправи - най-трудните задачи трябва да се разрешат. Въпросите пред младите да се изнасят принципно, а не частично. Една млада мома може да се повика от някоя по-стара сестра или от някои по-стари сестри и я вземат между себе си и ѝ поделят.

Може да останат някои неразрешени въпроси, но като дойде за разрешение, целият невидим свят взема мерки за неговото правилно разрешение и всички светии и ангели по земята вземат участие за неговото разрешение.

Трябва да си заминете старото, за да дойде новото.

Малка от сърце молитва е приета от Бога пред голяма не от сърце.

Добрата молитва и Отче наш
Бог царува на Небето, Бог царува на земята,
да бъде името Му благословено!

26 април 1927 г., вторник, 5 ч. - 7 ч. и 50 мин., ул. "Опълченска" 66

Забележка: От след обед братята ръководители бяха освободени от Учителя за заминаване по районите си, местожителствата си.

ОТВОРЕНИТЕ ОЧИ

Имайте предвид, че изтеклата 1927 г. беше сляпа по отношение вас и вашите постъпки, но настъпващата 1928 г. има две очи. А всяка година, която има две очи, тя зорко бди върху делата на хората. Следователно тази година може да ви донесе много радости, но ако сте невнимателни, тя може да ви донесе и много страдания. Ако турите осмортата в хоризонтално положение, тя представлява човешките очи. Общият сбор на цифрите в 1928 г. дава числото две: $1 + 9 + 2 + 8 = 20 = 2$. Числото 2 представлява Божествената съкровищница - богатствата, които Бог раздава. Но там, дето има богатства, всякога има и спорове.

И тъй, ако очите ви са отворени, вие ще използвате разумно богатствата, които Бог ще ви изпрати през новата година. Ходите ли обаче по ума, който сте имали през изтеклата 1927 г., богатствата ще минат и заминат покрай вас, без да ги използвате разумно. Ето защо бъдете внимателни през тази година, защото Господ ще гледа през две очи. Щом е тъй, и вашите очи трябва да бъдат отворени. На когото очите са отворени, и Божието благословение ще дойде върху него. На когото очите са затворени, Божието благословение ще мине покрай него и ще го отмине, и той всеки ден ще остава със своята празна торба.

Та казвам: Използвайте разумно всеки ден от годината, защото не се знае колко ще живеем на земята. Другите неща, които имате в живота си - грижи, смущения, противоречия и тем подобни - не могат да се разрешат, ако нямате онази вътрешна интензивна връзка, която човек трябва да има с Първото начало на живота. Аз употребявам думата "Първо начало на живота" вместо думата Бог, защото от дълго употребление хората са я изопачили. Често хората мислят за Бога като за нещо физическо, всъщност Бог е Първото начало, което осмисля живота. Няма по-красив момент за човека от този да почувствува за една минута поне присъствието на това Първо начало в себе си. То внася мир, радост и светлина в душата на човека и тогава той разрешава правилно всички въпроси в живота си, при което в него се заражда едно възходящо чувство и сила за работа, без да се спъва от своите външни и вътрешни изпитания.

Та казвам: Божията Любов е Любов, която преодолява всички мъчнотии. Само Божията Любов няма дефекти. Любов, която се помрачава, не е любов; любов, която се размътва, не е любов; любов, която отслабва, не е любов. Това са само афекти, чувства. Това, което остава едно и също при всички условия в живота на човека, бил той богат или сиромаш, силен или слаб, здрав или болен, е Божествена Любов. Божествената Любов никога не се мени - тя всякога остава една и съща и по смисъл, и по съдържание. Божествената Любов има качеството да се разширява, т.е. да изменя своята форма. Като не разбират качеството на Божията Любов, хората казват, че тя се изменя, всъщност в тази Любов има вътрешно разширение. Вследствие на това, когато очите на хората са отворени, Божията Любов

внося в тях мир и радост, а когато очите им са затворени, тя внася в тях смущения и скръб

През тази година гледайте вашите врати и прозорци да бъдат отворени, та като мине Божествената торба с богатствата покрай вас, да си поискате от Божествените вестители Който иска, той винаги получава Законът е такъв Някой казва "Господ знае от какво имам нужда и ще ми даде нужното " Не, дава се само на този, който иска Никой Учител в света не се натрапва на ученика си, но ученикът сам трябва да похлопа на вратата на Учителя си Тогава Учителят ще отвори Божествената съкровищница и ще му даде от богатствата, които са в нея Кога получава детето храна? - След като плаче дълго време пред майка си Тогава майката му дава Кога получава петелът храна? - Когато кукурига известно време пред вратата на господаря си Тогава сърцето на господаря му се отваря и му дава храна Някой казва "Човек не трябва да иска " Не, едно от качествата на великия живот, към който се стреми човек, е искането Значи човек трябва да иска Аз не говоря за просията Да проси човек, това е нахалство Да искаш, значи душата ти да е пълна с желание да учиш Ти можеш да искаш само от приятели, ти можеш да искаш само от баща си и от майка си От неприятеля си можеш да искаш само ако си изпаднал в плен, да ти подари живота Затова казва Христос *"Хлопайте, и ще ви се отвори, търсете, и ще намерите; искайте, и ще ви се даде"* Това изисква разумният начин на живение Вие трябва да разбирате правилно какво значи да се молиш и какво да искаш Сега Бог ви изпитва дали ще искате, или ще се молите Кой се моли? - Грешникът Защо? - Защото греши Щом се молите, вие сте в положението на грешниците Тогава не можете да искате

И тъй, първата фаза в живота на хората, докато са грешници, е да се молят Щом отношенията на хората към Бога станат правилни, те са вече праведни, влизат във втората фаза на живота и тогава те ще искат За тия хора Господ казва "Преди вие да искате, Аз ще отговоря на всички ваши желания "

Аз ви желая да завършите с първата фаза на вашия живот - с молитвата, с моленето и да започнете втората фаза - да искате Докато човек греши, молитвата е необходима за него като средство за лекуване Когато говоря за лекуването, подразбирам, че човешката душа трябва да се изчисти от онези наслоявания, утайки на греха и като се изчисти от него, минава във втората фаза

Та сега вие ще искате, а като завършите с искането, ще дойде нещо по-хубаво Какво ще бъде това нещо? Идната година като видя дали очите ви са отворени или не, ще ви кажа какво ще бъде това нещо, което е по-хубаво от искането През тази година искам от вас три неща да хлопате, да търсите и да искате Не искам нито един от вас само да се моли

И тъй, желая всички Божии благодати да ви посетят тази година и да внесат мир и радост в душите ви!

Беседа, държана от Учителя на 31 XII 1927 г , 24 ч ,
по случай посрещането на Новата 1928 година в София

ТИХИЯТ ГЛАС

Сега ще прочета *6 глава от Евангелието на Матей*, а за Новата 1929 година всеки сам да си прочете *21 глава от Откровението*. Общият сбор от цифрите на 1929 година е 21. Като размените местата на числата 2 и 1, ще получите числото 12. Какво означават числата 12 и 21? - Числото 12 е идеал на човешката душа за един разумен, мъдър живот. Числото 21 е израз на великата Любов, която осмисля нещата, която носи безсмъртие.

Годината 1929 показва две важни неща за човека. Първо, тя определя пътя, по който човек трябва да върви. Кой е този път? - Божественият. Второ, тази година показва методите, чрез които човек може да ликвидира със своята карма и да подобри положението си. В 1929 година има две деветорки, сумата на които дава числото 18 - емблема на егоизма в човека. И в Писанието е казано, че числото 18 представлява егоистичното у човека. Тъй както се развива човек днес в своето човешко естество, бил той мъж, или жена, е егоист. Защо? - Докато човек мисли само за себе си, за своето лично благо, за своето добро, за своята свобода, за наука и знания само за себе си, той е егоист човек. Сега може да се явят много противоречия и да кажете: "Не трябва ли човек да бъде учен?" - Да, човек трябва да бъде учен, но каква наука трябва да владее? Каква наука има в лисиците? Каква наука има във вълците? Каква наука има в змиите? Или каква наука е тази, науката за задушливите газове? Или каква наука е тази, която учи хората как да погребват своите умрели? Всичко това не е наука. Истинска положителна наука е тази, която създава условия за проява на живота, както и за подобрение на живота; истинска наука е тази, която внася в душата на човека Любов, Мъдрост, Истина и Правда. Каква наука има в това, дето Мойсей хвърлил плочите, на които били написани Божиите заповеди? Каква наука има в това да знаят хората, че Мойсей изгорил златното теле, на което евреите се кланяли? Той турил праха от изгореното теле във вода и накарал евреите да я изпият. Какво означава това? Истинската наука не седи в знанието на тези факти, но в разбиране дълбокия смисъл на тези факти. С тази постъпка Мойсей искал да каже на евреите, че човек може да познае Бога само след като изпие, след като съвършено изгуби своето злато, т.е. своето богатство, и осиромашее. Докато човек има златно теле, което държи като идол на своята душа, той не може да познае Бога. Затова, който има пари, трябва да ги изяде и изпие, докато най-после каже: "Наживях се вече." След това той ще започне да се учи, да се моли, да търси Бога.

При сегашното положение, в което човек се намира, той посветява цели 16 години, докато свърши университет, а след това търси начин как да

Забележка: Беседата "ПЪТЯТ НА ГЕРОИТЕ", държана на 6 януари 1928 г., Бъдни вечер, Учителят е препоръчал да се преписва само на ръка и по тези съображения беседата не е отпечатана в настоящето издание

осигури живота си. Днес повечето мъже и жени се женят, нареждат си работите, деца се раждат и умират, но при все това работите им остават неуредени. Покажете един човек в света, на когото работите да са напълно уредени! - Няма такъв човек. Най-после, като видят тях хора, че не могат да нареждат работите си, казват: "Нищо, като отидем на онзи свят, там всичко ще се нареди." Питам: Кой от вас има опитността да е разбрал от своя заминал баща или майка, дядо или баба, какво има на онзи свят? По този въпрос всички покойници мълчат като риби. Всички еднородно казват: "Не е позволено да се говори по тези въпроси." - Чудна работа! Не било позволено да се говори Истината. Кога мълчи човек? - Когато има да дава. Обаче, когато има да взема, той говори. Когато казваме, че човек е лош, че греши, разбираме, че той е свободен. Само свободният човек може да греши. Но като греши човек, той става роб на греха и по такъв начин сам се ограничава. Значи всеки човек е свободен да греши, но от тази свобода именно той става роб на греха, сам се ограничава. Следователно, който служи на греха, той се подчинява на закона на ограничението, който не му носи добро. Искан ли човек да излезе из този закон, той трябва да работи за придобиване на своята свобода.

И тъй, два закона съществуват в света: закон на ограничението и закон на свободата. Свободата се проявява по два начина, но последствията на тия прояви са различни. При първия начин в желанието си да бъде свободен, човек греши и по такъв начин се заробва. Това показва, че този човек не е готов за тази свобода. Например някой човек е беден, последен сиромаш, няма пет пари в джоба си. Тази сиромашия го ограничава, а той иска да бъде свободен. Отива при един, при втори, при трети богаташ, моли се да му помогнат, но всички го пъдят. Най-после той казва: "И аз искам да бъда свободен човек! Моето достойнство се уронва от това положение, в което съм изпаднал." Намира тогава оттук-оттам около 500-600 лева, купува един револвер с 12 патрона, пресреща на пътя някой богаташ, посочва му револвера си и му казва: "Чакай, сега ще те разбереш кой съм! Или ще дадеш, каквото имаш в джоба си, или ще те убия на мястото!" Богаташът веднага дава, каквото има, и в този случай се заробва, изпада в ограничения; бедният пък сега е свободен. Обаче законите на държавата са против крадците. Веднага улавят този крадец, вземат парите му, а него турят в затвор. Значи той е бил временно свободен, а после го ограничават, поставят го в затвор.

Вторият начин, по който може да се придобие свободата, е чрез правене добро. Доброто значи води човека от заробването, от ограничението, в което се намира, към свобода. Например даден човек е заробен от някакво ограничение, но е богат, има много пари. Той започва да дава пари на този, на онзи, помага им и по такъв начин си спечелва много приятели. Като печели приятели, с това той придобива и свободата си. Човек трябва да дава по закона на Любавта, да знае кому колко да дава. Защо? - Понеже всеки ден, всяка година има свои определени задължения. Задълженията произтичат от факта, че всички хора са органи на

Божественото тяло. Щом живеем в Бога, ние сме Негови функции. В това отношение ние трябва да бъдем носители на Божиите мисли и чувства.

Ще ви задам следните въпроси: Колко трябва да яде човек? - Колкото му е нужно. Как се храни организъмът? - Когато кръвта минава през клетките на организма, всяка клетка задържа от нея само толкова, колкото ѝ е необходимо, а излишната част от кръвта остава да върви нататък из организма, да продължава своя път. Клетките в човешкия организъм нямат хамбар, в който да складират излишъка от храната. Ако клетките си направят хамбар, веднага в тялото на човека започва да се развива някакъв тумор. Образува ли се някъде из тялото на човека такъв хамбар, той вече е кандидат за онзи свят. Най-първо, човек трябва да се заеме със задачата да учи всички свои кираджии, всички свои близки, които живеят в него, да не правят хамбари. Докато в тялото на човека няма хамбари, той е здрав и млад. Някой казва: "Как може да се живее без хамбар?" Защо е необходим хамбар на човека? Ще кажете, че докато човек има пълен хамбар със запасна храна, гладен няма да остане. Питам: Ако вие сте човек, пълен с магнетическата сила на Божията Любов, ще имате ли нужда от хамбар? - Няма да имате. Отдето минете, вие ще привличате хората и гладен никога няма да останете. На какво се дължи това привличане? - На вътрешната красота в този човек. Такъв човек е умен, добър, с по-високо съзнание от това на обикновените хора.

Казвам: Когато човек говори, няма правила по кой начин трябва да говори. Начинът, по който аз правя доброто, не е общ за всички хора. Този начин е специален за мене. Може би аз имам обичай да правя добро сутрин, друг - на обед, а трети - вечер. При това, в тия три момента от деня и начините за правене на добро са съвършено различни. Всеки човек има особен час, особен ден, в който той прави добро. Мнозина казват, че когато човек прави добро някому, трябва да му каже поне една сладка дума. - Не, човек може да направи някому добро и без да му каже сладка дума. Например имало един гагаузин търговец в Бургас, който правил добро, без да казва сладка дума на човека. Напротив, той даже се отнасял грубо с тия, на които правил добро. Когато дохождал някой просяк в дюкяна му, той го изгонвал, нахоквал, като му казвал: "Махни се оттук, очите ми да не те видят!" Просякът си излизал тъжен, наскърбен. Този търговец имал силно развита съвест и щом просякът се отдалечавал, той веднага изваждал от касата си 10-15 лева и хуквал да го гони ту в една, ту в друга улица. Най-после го настигал в някоя затънтена улица, посмушквал го малко и му казвал: "На, вземи тия пари!" След това се връщал в дюкяна си доволен.

По същия начин и съдбата постъпва с вас. В първо време като този търговец тя ни пъди от дюкяна си и после ни намира в някоя затънтена улица, смущава ни малко и туря 20 лева в джоба ни. Ако вие мислите, че светът ще ви посрещне с лаврови венци, лъжете се. Да, в началото може да има венци, но в края бъдете уверени, че ще има развенчаване. Мислите ли, че онази певица, която е била посрещана на сцената с лаврови венци и ръкопляскания, утре като изгуби гласа си, ще има същия прием? - Не,

друга някоя ще дойде на мястото ѝ, а първата ще се гърчи от мъки, че мястото ѝ е заето. Всичко това привидно е така. Сегашният живот е преходен и това ни най-малко не трябва да ни обезсърчава. То е метод на възпитание. На земята още не е дошъл онзи истински идеален живот, към който се стремим.

Често казват: "Човек трябва да прави добро!" - Да, човек трябва да прави добро, но доброто, в широк смисъл на думата, не съществува на земята. И Любовта в този смисъл не съществува на земята. На земята има прояви на Любовта, но конкретно, като велика, мощна сила, тя не може постоянно да живее в човека. Ако Любовта би живяла на земята, между хората нямаше да има бесилки, нямаше да има затвори - от единия до другия край на земята щяха да се чуват само песни и веселби. Някой казва "Аз обичам едни-кого си, любя го" - Това е само частична проява на Любовта, но самата Любов още не е дошла. Ако наистина това е самата Любов, питам, как е възможно днес да обичаш този човек, а утре да му измениш? Каква е тази любов? Казано е в Писанието "Любовта никога не отпада". Понеже Бог е Любов, Той нито се изменя, нито се променя. Казвате: "Ние се стремим към Бога" - Щом се стремите към Бога, трябва да имате в съзнанието си само една идея за Бога, а именно: Бог е Любов, която нито се изменя, нито се променя.

В човека се различават две съзнания: човешко и Божествено. Човешкото съзнание кара човека да се обижда, когато нещо не е по волята му. Той започва да се гневи, иска да си отмъсти на този, на онзи, сърди се, недоволен е. След това Божественото съзнание започва да му говори: "Прости на тия хора, дето не ти угодиха. Слабости имат, затова са сгрешили!" Тия две съзнания в човека вървят паралелно. Бог в нас ни учи как трябва да живеем, но ние казваме: "Господи, засега Ти стой малко настрана. Ние имаме своя теория, която трябва да приложим в живота си, да видим какви резултати ще даде." Господ отстъпва и казва: "Добре, приложете вашата теория." Докато ние съдим хората, работата върви добре, но щом започват да ни съдят, работата ни тръгва зле. Казано е в Писанието: "Който съди, съден ще бъде." С каквато мярка мерите, с такваз ще ви се отмери!"

Ние не говорим за външните прояви на човека, но за проявите на човешкото съзнание. За нас е по-важно какво е съзнанието на човека, а не това, какви думи е казал. Когато съзнанието на човека е раздвоено, той минава за лош човек. В момента, когато съзнанието на някой човек или светия, или на някой ангел се раздвои, имаме лоши прояви. И обратно, в момента, когато съзнанието на кого и да е се съедини, имаме добри прояви. Десет пъти на ден човек може да бъде светия, праведен и десет пъти на ден може да бъде грешник. Много писатели, поети пишат за Любовта, за доброто в света. За Любовта, както и за доброто не се съди само по външните прояви на човека, но се вземат предвид вътрешните мотиви, вътрешните подтици за проявлението на Любовта към някого или за правене добро някому. Как мислите, добро ли ви прави банкерът, когато ви дава 20 000 лева на заем с 40% лихва? Има ли той любов към вас? -

Докато му изплащате редовно полиците си, вие сте честен, почтен човек пред него и той ви обича. Престанете ли да изплащате полиците си, вие сте безчестен човек, вагабонт и той преставя да ви обича. Казват, че най-идеалната любов на земята била майчината, изобщо родителската. Какво виждаме обаче? Достатъчно е синът или дъщерята да не изпълнят желанията на родителите си, и те изменят своята любов към тях. Значи любовта на майката и бащата към децата се изменя, също тъй се изменя и любовта на децата към техните родители. Гледате някое малко дете прегръща майка си, радва ѝ се, не може без нея, но колкото повече расте, любовта към майка му охлажда и когато това дете порасне, стане голям момък, той казва на майка си: "Ти повече не ми трябваш. Аз ти благодаря за всичко, което направи заради мене. Отсега нататък аз ще правя същото за друга някоя." Това са специфични прояви на Любовта, но човекът не е в тях. Това състояние на човека е отчасти подобно на състоянието, в което се намират рибите. Една риба снася хиляди яйца и ги оставя на произвола на съдбата. Тя не се грижи повече за тях. За кое по-рано да се погрижи? Има ли рибата любов към тия хиляди яйца? Следователно, когато някоя майка не обича своя син, тя атактистически преживява състоянието на рибата. Тази любов е рибешка. Наблюдавате някой сом, движи се из водата, мърда мустаците си дано улови някоя жертва, да я глътне.

През тази година от всички се иска правилна философия на съзнанието. За да оправят хората работите си, кога и да е все трябва да дойде една година, подобна на 1929, чийто сбор от цифрите да даде числото 21 или обратното на него - 12. Все трябва да дойде една година, която да съдържа две деветорки. Какво е значението на цифрите, които образуват 1929 година? - Числото едно, т. е. единицата, означава неизменното Божествено начало на нещата. Числото 9 показва различните възможности у човека за добро и зло. Числото 2 представлява егоизма в човека, който е причина за спорове, неразбирания между тях и т. н. Когато съберете $1 + 2 = 3$ Тройката е процес на равновесие. И сега, като извадите 3 от 9, т. е. от доброто, ще получите 6, което показва, че човек трябва да напусне злото, егоистичното в себе си и да дойде в Божествения живот.

Единицата е закон на Мъдростта, двойката - закон на Любовта. Ако боравите с Любовта без Мъдростта, непременно ще направите някоя погрешка. Всеки от вас е имал, па и сега има по един или повече приятели, които обича. Питам: След като сте дружили няколко години с тях, не сте ли си казали някоя обидна, горчива дума? - Казали сте си. И какво правите след това? - Дадете си гръб един на друг и след време се помирийте. Отде придобихте този навик? Какво правите пък, когато обичате някого? Обръщате лицето си към него - искате и той да ви гледа и вие него да гледате. Който не ви обича, гърба си обръща към вас, а който ви обича, лицето си обръща към вас. Според окултизма адът и небето се различават именно по това. Като отидете в ада, ще видите, че всички негови жители обръщат гърбовете си към Бога и казват: "Не искаме да знаем за Бога!" Отидете ли в небето, там всички жители обръщат лицата си към Бога.

Следователно в ада няма изгрев, там съществува вечен залез. В небето обаче има вечен изгрев, понеже всички обръщат лицата си към Бога. Залезът е символ на изгубената Любов. Щом слънцето залезе, и Любовта се изгубва. Изгревът е символ на намерената Любов.

През тази година вие ще имате отношения на вземания-давания с ред същества, някои добри, някои лоши, защото са от разни степени на развитие. Ако сте умни, ще се ползвате от всички; ако сте глупави, повече ще страдате. И глупавият има известна интелигентност, но във всичките си пътища той е своенравен, вследствие на което има повече изпитания и страдания. Глупавият се мисли за божество, затова често иска да изменя Божия план на нещата. Кой човек до днес не е изказал своите протести против Бога защо го е поставил в това общество, защо го е пратил на земята между тези родители, защо не му е дал голямо богатство, здраве и много знания. Глупавият мисли, че Господ трябва да се занимава само с него, той да заповядва, а Господ да изпълнява. Умният, любещият човек се познава по следното качество: той разбира постъпките на онзи, който го обича и знае какво иска да каже чрез тях. Казвате: "Мъчно е да се познае кой ни обича!" - Да, разумен, любещ човек трябва да бъдеш, за да познаеш кой те обича.

Мнозина казват: "Труден е духовният път!" - Според мене най-лесният път е духовният, но ако го знаеш, разбира се, не го ли знаеш, няма по-мъчен път от духовния. Духовният човек е прозорлив, той знае от кого да иска, той знае и как да иска. За изяснение на мисълта си ще ви приведа следния пример. Един цар в древността обичал често да се дегизира, като се обличал в прости, обикновени дрехи, а неговите слуги се обличали като генерали и така се разхождал из града, сам, без никакви слуги, да проучава живота на своите поданици. Един ден, тъй преоблечен, царят се разхождал със слугите из своя палат. В това време един просяк успял да се промъкне до палата на царя и започнал да проси милостиня от слугите му. Като погледнал към царя, отминал го и си рекъл: "Какво ще искам от тебе? И ти си беден като мен." Така постъпват много от съвременните хора - искат помощ от слугите на царя, но от самия цар не искат. Като дойдат до него, погледнат го и си казват: "И ти си като нас беден, нищо не можеш да ни дадеш!" - и си заминават. - Не, вие трябва да се спрете именно пред човека, облечен с дрипи. Той е дегизиран като беден, но е богат човек. Само той може да ви помогне в трудното положение, в което се намирате. Това се отнася до съзнанието на човека. Това, което е облечено, наперено и вдига шум в човека, то е неговият слуга - ти от него нищо не проси. Дойдеш ли обаче до онова, което външно е просто облечено, спри се там и кажи своята дума, своята молба само един път, то ще ти помогне. То е Божественото в човека. Ако знаете да Му говорите, няма да остане желание, което да не ви се изпълни. Когато желанията ви не се изпълняват, това показва, че вие искате помощ от вашите генерали, облечени хубаво, с външен блясък. Тия генерали нямат нищо в себе си, те не могат да ви помогнат - и те са бедни като вас.

Казвам. Тази година ще се научите да различавате господаря от слугите, царя от неговите генерали. Това значи човек да познава себе си. В човешката душа се крие Божественото съзнание, което, за да намери човек и да Му поиска помощ, в него трябва да утихне всяка буря, всеки шум, да изчезне всяка завист, злоба, всяко съмнение, маловерие и т.н. Изчезне ли всичко това от човека, той се поставя в положението на едно разумно дете, което чува и разбира тихия глас на Бога в себе си. Пророк Илия беше смел човек, изкла 400 души, след което трябваше да прекара 40-дневен пост в планината, да изкупи греховете си. Тук обаче той можа да чуе Божия глас. Бог му се яви по три начина: в бурята, в огъня и в тихия глас. От бурята и от огъня той се уплаши и избяга, но като чу тихия глас, закри лицето си и позна Бога.

Тази година аз ви пожелавам да чуете тихия глас на Господа във вас. Той носи красивото, великото, мощното в света. Когато тихият глас дойде в човека, тогава неговият характер е създаден вече, тогава се проявява и неговата сила. Тихият глас прави човека силен и богат. Само богатият човек може да бъде добър. П.Славейков казва: "Парице, парице, всесилна парице, с тебе в рая, без тебе на края." Парите означават разумността в човека. С тази пословица Славейков иска да накара хората да мислят. Той бил голям философ. Че то българите казват за някого: "Този човек е прост, той е роден за мотика, а хората го правят владика." Това значи: мъдрият човек може да стане владика, а глупавият може да работи с мотика.

И тъй, аз ви пожелавам да получите доброто, което новата година носи. Онези, които идват отгоре, ви казват: "Тихи бъдете!" Миналата година ви казах да имате отворени очи, а тази година ви казвам да имате отворени торби, та кой как мине, да тури нещо в тях. Не са ли отворени торбите ви, никой нищо няма да тури и те ще останат празни. Всеки да закачи торбата си на рамото и през цялата година да седи отворена. Торбата ви трябва да бъде отворена! Какво представлява тази торба? - Човешкото сърце. То трябва да бъде отворено за светлината. Няма по-хубаво нещо от това да има човек връзка с Бога, с възвишени и разумни същества! Те са тил в неговия живот.

Сега, поздравлявам ви с Новата година! Старата и новата година ще бъдат заедно до 22 март. До това време старата година ще предаде всичко на новата. Понеже новата година се ражда сега, тя е още малко, голо и босо детенце, за което трябва да се погрижите: да го облечете, обуца и дрешки да му направите. Нека тия думи ви послужат като ребус за разрешение.

Беседа от Учителя, държана на 31 декември 1928 г., срещу Нова година, 12 ч. в полунощ, на Изгрева, София

ПЪТЯТ НА ДОБРИТЕ ПОСТИЖЕНИЯ

Тайна молитва

Прочете се *Евангелие от Йоана*,
8 глава, от 12 стих до края.

Дошло е времето, когато Божественото, вложено в човека, трябва да се развие. Когато човек развие Божественото в себе си, това състояние наричат възмъжаване. Това състояние различно са го определяли в различните епохи. Когато Божественото в човека се събуди, той вече има една вътрешна връзка с целокупния живот. Такъв човек знае смисъла на физическия, духовния и Божествения живот. Онзи, който не разбира този процес, животът му минава като в мъгла. Човек много пъти идва на земята, живее, заминава, без да знае защо е дошъл. Ще събере богатство, някаква слава и всичко това изчезва. Светът всякога претърпява положението на онзи търговец, който е търгувал и е обран от разбойници. Това е сегашното положение на хората.

За Божествения живот три неща трябва да имате в съображение: пътят, по който вървите, трябва да е верен; условията трябва да са Божествени; и методите трябва да са Божествени. Когато дойде това съчетание: пътят, условията и методите да са добри, тогава всичко може да се постигне. Сега се случва понякога пътят и условията са добри, но методите са човешки, и тогава никакво постижение не може да има. Сега на съвременните верующи методи липсват. Ако казваме, че поддържаме Бога, а не вършим волята Му, нищо не можем да постигнем. Някой път условията може да не са прави, а пътят и методите прави, а някога пътят е крив, а условията и методите прави.

Та да дадете условия да расте Божественото, което от толкова време е заложено в нас, защото силата на човека е в това. Докато в него няма съзнание, че в него има Божествено, дотогава то няма никаква вътрешна връзка; той ще прилича на един лист, капнал от дървото, няма за какво да се държи. У всинца ви има желание да сторите нещо, да направите нещо. На всяко плодно дърво цената е плодът. Или на всеки скъпоценен камък цената е в онази кристализация, която има в себе си.

Вие ще изучавате новите методи. С обикновения живот почти всички сте запознати, няма какво да се учите. Обикновената любов, обикновения живот няма какво да ги учите, знаете ги, но за Божествения живот има да се учите. Божественото носи онази вътрешна свобода. Тази свобода седи в това, че в душата ви ще проникне една нова светлина, която ще ви даде и един друг мироглед. Някой път много мъчно е да се обясни това, както е мъчно на един спял човек да му кажеш, че като дойде светлината, ще вижда. Има неща, които виждате, но има неща във вашия мироглед, които са тъмни за вас. Например, ако ви попитам как ще завършите живота си,

това за всекиго от вас е тъмно. Трябва да имате онази самоувереност, както онзи търговец, който е кредитиран, има кредит зад себе си; или като онзи военачалник, който знае, че победата е всякога на страната на разумния човек. Ние сме в света, за да извършим Волята Божия.

Този свят е само един предговор, той е като встъпление за друг един свят, който сега се приготвява, който иде в света. Наричат го новия свят, новото съзнание на хората. Напреднали души от невидимия свят ще дойдат. Тези, които досега са управлявали, яли и пили като едно правителство, което е неспособно да управлява, ще падне. Всичко е в ръцете на онези управляващи.

Има две сили в света, които се борят, хората ги наричат добро и зло. Злото досега е било във възходяща степен, то е управлявало света. Тази власт сега се взема от тях. Тя така лесно няма да се вземе, но в хората ще настане една коренна промяна, физическа, социална. Коренно ще се изменят хората в своите схващания. И физическият свят, и той ще се измени. Вие сте вътре в тези промени, които стават. И понеже тези промени стават много рязко, в целия свят хората се намират в една пертурбация. Съзнанието днес на хората е под действието на Божия Дух. И този, Божественият, разумният Дух има за цел да измени целия свят, понеже от хиляди години се молят хората на Бога да се премахне това неспособно положение в света, което гнети хората. Богат си, здрав си, но има едно положение, което гнети ума ти. Не само грешни хора, но и праведни, пророци, всички са се намирали в този вътрешен гнет, от който ще се стремим да се освободим по закона на любовта. Законът на любовта трябва да се турне в действие, след това знанието трябва да се тури като сила и условия, а истината е методът, по който трябва да работите. Пътят е любовта, знанието са външните, Божествените условия, а истината е методът, чрез който може да се освободи светът от това неспособно положение, в което се намира сега. Нашето освобождение няма да дойде отвън механически. Ние сами трябва да бъдем тази мощна сила отвътре. Бог отвътре ще работи.

Как трябва да се работи? В света всички добри хора, които водят един добър живот, с мисълта си трябва да насадят в света добрите си мисли, да препращат мислите си, както в едно тинесто блато, като се пусне един голям извор да тече, той изчиства всичката кал. Със своята добра мисъл ние трябва да преобразим външните условия. Ти си един орган, един член на Господа. Ние очакваме Господ да направи и ние наготово да дойдем, без да сме работили.

Всички трябва да вземете участие в работата за Бога. Ти казваш: "Тази работа няма да стане." Ако домакинята има хубава вода, хубаво брашно, ако пещта е опалена, право ли е да кажем, че не може да се замеси брашно и да се опече хляб? При сегашните условия няма какво да чакате повече. Най-първо на съвременните хора какво трябва да говорите? Кажете на когото и да е в света например следното: "Мислиш ли, че по този път, по който си тръгнал, ще завършиш добре, че те очаква нещо добро?" Само му

задай въпроса и ще видиш, че той веднага ще се стресне. Ще се стресне по единствената причина, че в света не сте само вие, които работите. Има доста работници от невидимия свят, които работят, само че трябва работници и на земята, които да работят на физическото поле. И ако искате да знаете сега, лошите хора на земята навсякъде са изплашени, имат един вътрешен страх. Навсякъде по света сега има един неестествен страх. Никога светът не се е намирал в такова неестествено положение. Те искат по някакъв начин да осигурят живота си, по един или друг начин, и затова са жестоки. Та казвам: Сега ще изучавате начините на тази вътрешна борба.

Някои искат да освободят хората чрез убийства, но чрез това не може да се освободи никога човек. Истинският път, чрез който може да се освободи човек, е по закона на любовта. А онези, крайните елементи, които не разбират Божествените закони, искат по физически начин да подобрят света. И вследствие на това стават войните, революциите. Този метод е добър за тях, но за духовните хора с този метод нищо не може да се постигне. Защото властта на духовните хора трябва да бъде отвлъгната. Ще дам следното разяснение: Да допуснем, че има цяла армия добре въоръжена, но вие имате в ръцете си изворите и от вас зависи - вие можете да спрете водата за тях; или в ръцете ви е прехраната и може да прекъснете доставката на храна, и армията няма с какво да се поддържа. Така че на светските хора силата е дадена отвън, а на духовните хора е дадена отвътре. От вас зависи. Добрите хора са като отдушници, те са като светлината и са условие, при което другите хора могат да се развиват.

Та във всички ви трябва да има една жива вяра, с която може да опитате доколко може да служите на Бога. Аз сега желая този Господ, за Когото живеете, да оживее във вас, да Го познаете. Ако чакате, все ще Го познаете някой ден. Но Писанието казва, че някои ще Го видят и ще се зарадват, а някои ще Го видят и ще заплачат.

Всеки един от вас трябва да дойде до едно определено верую. Не веруюто на стария свят. Всички тези 500 милиона верующи християни, когато дойде тази всеобща война, никак не застанаха на страната на Христа, да кажат: "Няма да воюваме." И тогава тази война не щеше да стане. Ако свещениците на целия свят бяха казали: "Няма да воюваме", тази война не щеше да стане. В тази война се опита в какво вярват хората. Христос е почнал отвътре да царува, но във външния свят царува Мойсей. Методите са Мойсееви, хората искат доброто, но методите им са Мойсееви. Например казват: "Да обесим този човек." - Не е хубаво да се обеси. - "Но какво да правим, иначе тези люде ще се наплодят, какво да ги правим?"

Та целият християнски свят и вие проповядвате и търсите Христа, но прилагате Мойсей. Методите на християнството тепърва трябва да дойдат. Новите схващания трябва да дойдат на мястото на Мойсей като вътрешен подтик. Методите на Христа, които сега са отвътре, ще действуват и отвън на мястото на Мойсеевите. Мойсеевото учение няма да го има. Времето е близо, от нашето гледище е много близо, но по човешки погледнато, вие ще кажете, че е много дълга работа.

Та ще изучавате силата на човешката мисъл. Има един начин, по който мислите на хората могат да се сдружават. Можете да направите опит. Ако съберете 20-30-100 души при един болен и концентрирате мисълта си с едно желание да се подобри болният, може да го излекувате. Ако 100 души пожелаят един човек да оздравее, ще оздравее. Това го правят сега в Америка. Или някой християнин загази. Отнесе се до някои братя. Съберат се стотина братя, помолят се и тръгне работата на този човек. Та колективната мисъл на хората е една сила Божия, с която хората трябва да си помогнат. Когато ние едновременно действаме в едно направление към Бога, тогаз няма нещо невъзможно. Ние трябва да се считаме като органи на Бога и така да работим. Всяко едно желание, което може да се роди във вас, е от Бога. Помнете, всяко добро желание, което може да се роди във вас, не е ваше. Като кажеш: "Няма значение това добро желание", тогаз ти постъпваш по закона на Мойсей. Ако днес умре едно добро желание в тебе, утре друго добро желание, тогаз какво остава в тебе? Защото бъдещият ти живот ще се роди от добрите ти желания. Та трябва да имаме нов мироглед. Някои казват: "Дай ми сила отгоре" и привеждат Христос за пример, Който е дал на учениците Си сила да правят чудеса. Но като четете Писанията, ще видите, че тези хора бяха като една душа. 120 души се събираха заедно и желаеха хубавото в тях да възтържествува. И тези 120 души скоро станаха 3000 души. И тези християни на първо време много хубаво вървяха, а днес вървят по пътя на раздора. Сега по пътя на християнството има новото учение, да се обединят хората и като се роди една добра мисъл в някого, трябва да има във всинца ви желание да я реализирате. И сега у мнозина има хубави проекти, но другите не реализират. Така се губи време и няма никакво постижение. Христос казва: "Ако вие не признавате, че Любовта е една всемоощна сила, която може да извърши всичко, и че Божията Мъдрост е една всемоощна сила, която може да извърши всичко, и Божията Истина също, ако вие нямате това верую, нищо не можете да извършите. Вие трябва да имате едно верую и да знаете, че това, което искате, ще стане, и земята да се обърне." Ще стане, защото ще имате едно правилно схващане за света.

В света е дошло време да се изменят условията. Аз искам във вашето верую да опитате. Ако вие чакате истината да дойде отвън, вие се лъжете. Вие казвате: "Нам ни трябва пари." Парите не са първото, те отпосле ще дойдат. Питам: Какъв е законът, когато се ражда едно дете? Как започва то? Това дете започва с най-малките възможности, започва като една микроскопическа семка някъде. Също така е и с идеята. Може да се засее една микроскопическа Божествена идея вътре във вас. И вие казвате: "Нищо няма да излезне от нея." Но вие оставяте тази идея да работи и тя ще възрасне.

У вас има една идея: искате да работите за Бога. Какво подразбирате под думите "работим за Бога"? Ти казваш: "Искам да обърна българския народ да вярва в Бога." Че той и сега вярва в Бога. Не да ги обърнем, но да се обърнат сърцата на тези хора, че те да не живеят за себе си, а за другите

и всеки един да има желание да живее за Божественото. И ако във всички хора има това желание, то светът ще има друг изглед. В света има една крива страна, това е, че не се върши волята Божия. И от невършенето на волята Божия не страда Господ, ние страдаме, докато се убедим, че пътищата на Бога са опитани и че те са единствените методи, по които може да дойде спасението на света.

Аз ще ви дам само някои методи, чрез които да работите. В моите беседи аз съм говорил много работи. Както някои, които са изучавали теоретически химията, изучавали са за кислорода, за водорода, но в лабораторията нищо не могат да направят с тях. Трябва опитно да се знаят нещата. Когато отиде човек в лабораторията, трябва да знае в кое шише кой елемент е и после трябва да знае точно каква доза да вземе от него.

Вие понякога искате да свършите нещо прибързано, искате да кажете някому някоя силна дума: "Ти ще умреш, в ада ще идеш!" Така не се проповядва.

Даже някои от вас сте пресрочили, трябваше по-рано да се заемете. И сега не е късно. Но ако закъснее още малко, пресрочване ще има. Та сега трябва да употребявате Божествена мисъл като едно средство за вътрешна работа, или казано на съвременен език, аз ще се постарая да направя една антена, да може да говорим с невидимия свят. Най-първо ще слушате. В Лондон се говори, в Русия, във Франция се говори - вие можете да гледате нещата как стават. Казвам, че е дошло времето за тази антена. Първите християни и всички хора от създаване на света до сега, които са имали знания, са знаели този закон, и докато не се образува антена с невидимия свят, да имате съобщение, работата не може да върви. Та от вас сега искам три неща, три неща иска небето от вас. Можете ли в името на любовта да работите? Това е пътят. Можете ли в името на любовта да използвате условията? Можете ли да опитате методите на Божествената истина? Без колебание! Божественото не търпи никакво колебание. Това, което е казано, да се изпълни! Не мислете, че това ще влезе в разряз с вашия живот. Не, вашите работи ще тръгнат и ще се подобрят. Десет пъти по-добре ще бъдат, отколкото сега. Няма човек, който да е вървял по Божия път и да не му върви добре. Някой ще каже: "Моята работа не върви." Това си има причини. Ако Бог ни поставя на изпитания, на страдание, целта Му е понякога да изпита нашето верую. Някога Бог ще даде богатство и привидно ще го вземе, за да опита за какво Го обичаш, дали за богатството, или за същината. Ще кажеш тогаз: "Господ дал! Господ взел." Но на Господ крайните Му решения са всякога добри, всякога целта Му е да опита, да събуди съзнанието ни, та между Него и нас да има връзка, да има в нас готовност и нищо в света да не е в състояние да разклати нашето убождение.

Днес ще ви дам тази задача. Прочетете от 4-тия Евангелия първите глави и намерете една основна мисъл, която се намира и в четирите глави. Има една основна мисъл в тях, която може да се приложи. После заедно прочетете от Седма серия десетата беседа "Миротворци". Това направете днес. И от тази беседа изкарайте общата мисъл.

Ще дойдете до този вътрешен метод. Аз ще ви покажа този вътрешен метод, по който трябва да се работи. Казвам: Тази година има условия за работа. Бъдете уверени, че имате от невидимия свят всичкото съдействие, доколкото аз зная, на всички онези приятели, които са дошли. Имате добри условия да работите. Начинът, по който ще работите, ще остане начин само за вас, няма да го разправяте на този или на онзи. Може да разправяте нещо, което е опитано от вас, 99 пъти опитано. За пазара няма какво да изнасяме, когато нямаме още за себе си. И много пъти нашите проекти в света не се постигат, защото, преди да сме постигнали, разправяме на този или на онзи. Онзи казва: "Нищо няма да стане с тази работа."

Този е сега Божественият закон: ще изменим нашите мисли, докато те дойдат в хармония с Божественото. Ние ще дойдем в хармония с Бога и тогаз мислите на Бога ще се отразяват в нас и ще имаме един положителен опит. И тогаз този метод може да го предадете на другите, след като имате резултати.

В този народ има толкова застояли души! В този Балкански полуостров има много души, които са изостанали в пътя на своето развитие, закъснели души. И в никоя друга страна няма толкова много закъснели души. И вследствие на това, че са закъснели, у тях има напор да минат напред и затова са такива лоши.

Ние със своята мисъл трябва да ги упътим. На всички тези хора трябва да се даде светлина.

Аз бих желал всеки един от вас да си напише на едно листче най-малкото, каквото иска да постигне през тази година. Да имате една малка опитност, реална опитност, да имате един скъпоценен камък. Не големи мисли, но най-малката мисъл, която искате да реализирате през тази година. Ако тя може да се реализира, всичко друго може да се реализира, ако тя не може да се реализира, то големите мисли никак не могат да се реализират.

Новия живот няма да го смесвате с вашия стар живот. Сега имате възможност да направите най-малкия опит и той ще внесе известна светлина и поне известно подобрение, най-малко ще внесе у вас едно самодоволствие или една вътрешна храна, една вътрешна самоувереност ще дойде. Защото, досега както ви виждам, някои от вас почват да губите вяра в себе си. Казвате: "Остаряхме, нищо не направихме. Побеля ни главата!" Това е старият път. Главата може да побелее, но после може да почернее. Че е побеляла главата, няма нищо лошо в това. Какво постижение искате да имате, това ще напишете на едно листче. Ще го напишете поотделно. После вижте каква обща идея имате, която може да се приложи. Аз ще ви кажа един общ план. Ние трябва да работим за Бога в света и да бъдем носители на новите идеи. Това, което може, да се приложи. Има неща, които в този живот не могат да се приложат, а има неща, които могат да се приложат. Ние сега говорим за тези неща, които са практични и могат да се приложат в трите свята: във физическия, в духовния и Божествения светове.

Трябва да бъдем съвършено свободни. Като ученици ще започнете. Ще започнете с една работа и ще имате печалба. Представете си, че един голям гешефт почват с няколко милиона лева печалба. Външните блага са условията, в които Бог се изявява. Най-трудното, с което човек трябва да се справи, това са неговите убеждения, вярвания. Докато не се уреди вътрешната работа, не може да се уреди външната. Положително нещо човек трябва да има в душата си.

Представете си, че търсите имане.

Първото нещо е да знаете, че го има. Второто нещо е да знаете мястото му. Третото нещо е да го извадите, а четвъртото е да го пренесете. Та вие сте дошли до положението да копаете

Духовният живот е истинският. От него зависи физическият живот. Условията за бъдещото съществуване на човека зависят от Божествения живот, който е в него. Божественото - То е същественото. И това трябва да се разбере, когато Божественото в нас е проявено, тогаз всички неща за нас са постижими, тогаз духовният и физичният живот най-нормално могат да се изразят, а когато Божественото в нас е хилаво изразено, то в духовния ни и физичен живот ще имаме вечно разочарование. Тогаз това няма да става, онова няма да става. Сега вие сте огрухали, по-лесно ще се сварите.

За пояснение ще ви приведа един мистичен разказ. Дошъл Господ да посети света, за да види какво правят хората. Дошъл при един виден философ, който току-що е бил вдигнал натопеното си в мастилото перо. Той като видял Господа, си помислил: "Дали Господ дълго време ще седи тук? Ще ми изсъхне мастилото." Като разбрал какво мислил философът, Господ си отишъл. Отива при един жрец, който тъкмо турил тамян в своята кадилница. Жрецът си казал: "Дали Господ ще ме държи дълго време? Ще ми изгори тамяна и не ще мога да си извърша службата." Господ разбрал мисълта му и си отишъл. Срещнал един военачалник, който си бил вдигнал сабята да воюва, но и в неговата мисъл Господ прочел същото и си отишъл. Отива при една майка, която тъкмо се канела да окъпе детенцето си. И тя си помислила дали Бог ще я забави и дали ще успее да окъпе детето си. Най-после Господ отишъл при един готвач. Последният тъкмо бъркал в тенджерата. Готвачът си помислил: "Да не би Господ да стои дълго време? Лукът ми ще загори и яденето ще се развали." Но готвачът веднага съзнал грешката си, разкаял се и се изповядал пред Господа: "Прости ми, Господи, аз си помислих, че като дойдеш, ще останеш при мен повече време и яденето ми ще прегори. Дотегна ми този занаят, искам да го напусна. Той не е за мен. Големи пакости ще ми създаде. Ето, с тези тенджери влязох в грях сега."

Всеки човек има някакво желание, което поставя в себе си по-високо и от Божественото, от идейното, вследствие на което не може да търпи, не може да издържа Неговото присъствие Единствен от всичките само готвачът разрешил правилно въпроса, понеже изповядал грешката си. Вие можете да имате метода на философа, на жреца, на воина, на майката и най-после можете да имате положението на готвача. Готвачът се изповядва.

Християнството всякога започва с изповед. Когато някой дойде да работи за Бога, може да каже: "Знание нямам." Друг може да каже: "Мина ми време." Все ще помисли нещо. Защо този философ трябваше да помисли, че дълго ще седи Господ при него и че ще му изсъхне мастилото?

Действително има една голяма мъчнотия: да се справи човек с физическите условия на живота. Каквото и да се каже, и духовният свят, и духовните идеи, и те си имат своите мъчнотии. Представете си, че носите няколкостотин библии на гърба си, няколкостотин килограма тежки. Макар и да са свещени, те ще произведат известен ефект, ще ви дотегнат. На вас са дотегнали свещените идеи. Дотягат, понеже да носиш Библията на гърба си е едно нещо, а да я носиш вътре, е друго нещо. То е една сила вътре. Свещените идеи не трябва да се носят на гърба, а трябва да се турят на работа като една сила вътре.

Ще дам друг пример Един от европейските крале имал 12 апостола, направени от злато. Те всеки ден на обед излизали и се покланяли в двора. Като станал крал, той ги пратил и всички го попитали какво стана с тях. Той казал: "Пратих ги да проповядват." Направил ги на пари Та човек трябва да прати своите апостоли на работа Всеки един от вас има по 12 идеи, които му са апостоли.

"Бог е Любов и само Божията Любов носи живот " (три пъти)

"Бог е Мъдрост и само Божията Мъдрост носи знание " (три пъти)

"Бог е Истина, и само Божията Истина носи свобода." (три пъти)

Първа беседа, държана от Учителя пред ръководителите (повикани 43 души)

28 август 1930 г., 4 ч. и 30 мин.

София, Изгрев

ВЪТРЕШНО ЕДИНСТВО

Тайна молитва

Прочете се *I Послание Петрово, 2:2-10 стих*

Главното е опитът, който човек може да направи със своето съзнание. Законът е: не ползува онова, което е в хамбара, но онова, което е в стомаха. Не свещените книги, които са на гърба ти, но Словото, което е в ума ти. Свещените книги, които носиш на гърба си дълго време, ще ти дотегнат и ще се откажеш да ги носиш. Божиите желания и нашите желания трябва да се съвпаднат ведно. Онова, което майката и детето желаят, то става, а онова, което майката не желае, а детето желае, то не става. Този закон е верен и в други области: слънцето грее, вали, има добри условия, но ако човек не оре, не сее и казва: "Няма защо да работи човек, тази година ще си почивам", тогаз нищо не става. А някой път имаш желание, но няма валежи, няма хубаво време. Когато във вас има желание, но условия няма, също не може да стане. Когато желания няма, а условия има, пак нищо не става. Така че всичко става, когато има и желание, и условия.

Аз изразявам така това: Онова, което Бог желае и ние желаем, то става.

Всичката погрешка е, че не спазвате това правило. Когато Бог желае, вие не го желаете, а когато Бог не желае, вие желаете, но нито глас, ни слушание. Това е истинската философия на живота. По този закон са написани свещените книги, Писанията. По този закон животът е ясен; когато вървим по Божия закон, тогаз е ясно, слънцето изгрива, а щом вървим в разрез с Божия закон, наставя тъмнота и само частично се реализират нещата. Българската поговорка казва: "Празна Мара тъпан била" и в края на краищата няма никакъв резултат.

Сега трябва да напуснем онова празно любопитство. Много хора са любопитни, като говори някой, да видят какво ще каже той. Искате да прочетете какво пишат вестниците. Какво могат да пишат вестниците? Всичко онова, което те пишат, вярно ли е? Всичко онова, което проповедниците проповядват, вярно ли е? Не е вярно. Всичко онова, което бащи и майки вършат, вярно ли е? Не е вярно. Както хората живеят, постъпките им верни ли са? Не са верни. Защо? Защото няма единство между тяхната мисъл и Божията мисъл. Докато човек желае доброто за себе си, той нарушава Божия закон. Защото, ако ръката живее само за да бъде на нея добре, тогаз какво ще стане с нея? Ако краката не са здрави, тогаз и на ръцете няма да е добре. Ако очите са здрави, а краката и ръцете не, тогаз какво можеш да постигнеш с очите си? Законът е: всички органи да бъдат здрави, съзнанието на всички органи трябва да бъде насочено към човека, та когато ти пожелаеш нещо, окото ти, краката ти и всичките ти удове да участвуват в това. Това е здравият човек и той всичко може да направи.

Човек носи Божественото в себе си. Животът, който Бог ни е дал, е реалното, той е нашият капитал, трябва да го употребим. Не можем да го

употребим за себе си. Който го е употребявал изключително за себе си, всякога е претърпявал една вътрешна загуба. Животът, който Бог ти е дал, ще употребиш за Него, а печалбата, която ще имаш, ще употребиш за себе си. Този закон има еднакво приложение и във физическия, и в духовния, и в Божествения свят. В него няма изключение.

Не можеш се изгуби, когато вървиш по този закон. Бог ти дава на разположение през деня слънце, да ти помага. Питам, кой е онзи, който може да ти открадне слънцето? Но някой ще каже, че може да се заоблачи времето. Заоблачаването на времето показва, че в живота ти има нещо криво, т.е. има отклонение от правия път. Под думата "облаци" разбирам, че в тебе влизат мисли, които засенчват, влиза едно криво разбиране.

Някой казва: "Как да се молим?" Малките деца са разрешили този въпрос. Ще се молиш така, както децата искат от майка си. След като се наядеш, да искаш от майка си, това не е разумно. Като идеш при учителя си и поискаш това, което можеш да научиш в дадения случай, той може да ти го даде, а щом искаш това, което не можеш да направиш, той не ти го дава. В дадения случай разумно е да искаш това, което можеш да приложиш. Тогаз поискай го и го приложи. Това, което в дадения случай можеш да извършиш, извърши го, защото, ако не го извършиш, ще дойде състояние на недоволство, на индиферентност. Ще кажеш: "Сега не му е времето." Отлагането никога не постига целите, които се поставят, то не е наука

Има закон: при всяко отлагане на падежа на полицата, лихвата се увеличава. Следователно с нашето отлагане се влошава животът ни. Това влошаване показва, че лихвите се увеличават. Следователно в Божествения живот законът е: никога не отлагай! Дойдеш ли до нещо, направи го.

Ще приведа един пример. Един пчелар 12 години чакал благоприятна година, чакал да му дойде цаката. Аз минавам веднъж и го заговарям. Той казва: "Цаката чакам." Казвам му: Да ти помогна, че да ти вървят пчелите. От тези 300 кошера, които имаш, ще отделиш 30 кошера; ще кажеш, че те са за Господа. Каквото се получи в тези кошери, ще го дадеш за Бога. И твоите кошери ще растат, и Божиите кошери ще растат. Защото, като се роят Божиите кошери, и твоите ще се роят. Той каза: "Защо Му са на Господ пчели?" Тогаз му отвърнах, ако иска, да си върви по стария начин. Тая година всичките му пчели измряха до една и той си замина за другия свят, и свърши се цаката. Та като дойдат 300 кошера, отдели 30 кошера. Ако не отделиш, всичките кошери ще отидат и ти ще отидеш. После този пчелар си казал: "Глулав човек бях аз, трябваше да послушам този човек." Та и на вас ви казвам: Вие имате по 300 кошера, всеки от вас ще отдели 30-тях кошера, ще отделите и от роветите. Някой може да каже: "Аз не виждам никакъв кошер." Тогаз ще му кажа: Щом не виждаш никакъв кошер, тогава остави тази работа. Аз виждам на всеки един от вас по 300 кошера. Някои ще кажат: "Къде са кошерите?" Законът е: това, в което човек вярва от душа и от сърце, то става.

От цялата история мога да ви приведа ред примери. Ако проучвате историята, ще видите ред примери. Държави са се издигали, после са изчезвали, идвали са до своя край, както римската държава. Като дойде

Христос, римляните не приложиха римското право, за да освободят Христа от кръста. И с неприлагане на римското право римската държава какво спечелва? Единственото нещо, което разсипа римската държава, то е, че те не приложиха римските закони на справедливост спрямо един човек. Но някой ще каже: "Беше писано Той да умре." Ако бащата и майката не са живели добре, то е писано децата да страдат, но ако бащата и майката са живели добре, писано е децата да живеят добре. Онова, което ние дълбоко вярваме, то е бащата; онова, което дълбоко чувстваме, то е майката. Онова, което ти дълбоко вярваш и дълбоко чувствуваш в душата си, то определя целия ти живот. Целият ти живот се определя от твоята дълбока мисъл и дълбоко чувствуване. Ако нямаш тази дълбока мисъл, правата мисъл, и дълбоко чувство, ти никога не можеш да влезнеш във връзка с Бога. Твоята права мисъл ще те въведе в Божията права мисъл и твоето дълбоко чувствуване ще те въведе в Божията Любов. Щом се свържеш с Бога, тогаз ще имаш пътя и условията, и методите, ще имаш всичко. Това значи целият ти организъм да бъде в изправно положение. Във всяка една работа да вземат участие всички органи. Човек е съставен от милиарди души. Тези души, ако не вземат участие в работата ти заедно с тебе, тя няма да върви. Също така и очите са съставени от милиарди души. Всички тези души трябва да мислят също тъй, както ти, а пък всички да мислят както Бога. Това има приложение в живота. Приложението във физичния свят показва какво Бог е постигнал и това, което има във вътрешния свят, показва какво Бог може да постигне. Духовният свят показва какво ще стане в бъдеще.

След като посъетете чрез тези опити, които ви давам, няма да се безпокоите. Ще оставиш посятото Бог да го възрасти. Ние ще извършим работата, която трябва да свършим, а възрастването е от Бога. И всичката погрешка на хората е в туй, че те искат да посеят и възрастят.

По отношение на наряда идущата година ще проверите резултатите. Той ще се прави 52 дена в годината. Ако искате, можете да употребите всяка седмица по 3 часа. Най-малко 1 час в самия ден на наряда, а останалите два часа разпределени по 20 минути през другите дни на седмицата. Така че 3 часа на седмицата заедно с приготвянето. Та 50 опита по 3 часа правят 150 часа. Те съответствуват на 153-тях риби, които е уловил апостол Петър.

Сега ви пожелавам да оставите настрана Божиите роове. Ще проявите воля, нищо да не е в състояние да ви поколебае. За резултатите от опитите да не мислите. Това ви давам за един опит и той ще излезе сполучлив. Не може да не излезе сполучлив. И след това ще пристъпим към нещо по-сериозно. Това е най-малкото, което сега можете да направите.

През другото време сте свободни, например може да се молите един за други да ви се оправят работите. Вие ще кажете: "Как ще се оправят работите?" Например една вдовица закъсала, няма кой да ѝ помогне. Ако вие, 40-50 души, се помолите Бог да ѝ помогне и идете на нивата, и вземете сърпа, и пожънете, вие ще свършите работата, ще се извърши волята Божия, и ще знаете, че чрез вас Бог работи. Ако хората на земята имат тази свещена идея, то светът не би бил в това положение, в което е сега.

Един почне една работа, пънка се, пънка се, умори се и казва: "Тази работа не е за мене." Дойде втори, пънка се, пънка се и той казва, че тази работа не е за него. Всички така казват. Сто души ако се съединят, ще видят, че тази работа е за тях. Така че има работи, които колективно могат да се извършат, а иначе не могат.

Какво трябва да разбирате под думата "аз"? Когато кажете: "Аз мога да направя това", всякога трябва да разбирате под "аз" Божественото. Защото, ако не разбирате под тази дума Божественото, ще имате всякога неуспех.

Когато разбирате Божественото, тогаз зад тебе стои То и ти ще имаш сила. Вземете английския посланик, зад него седи английският народ и затова този посланик има власт. Ако той дойде, без да е пратен от английския народ, той е обикновен англичанин. Ако отиваш да работиш някъде и сам отиваш, без да си изпратен от Бога, без да имаш връзка с Бога, без да го съзнаваш, тогаз ти си обикновен човек. Иначе Бог работи чрез тебе. Ако човек мисли, че не е пратен и наистина не е пратен, тогаз той е на правата страна, а когато мисли, че не е пратен, а е пратен, той е на кривата страна. Там е лошото.

Ти казваш: "Нека се намери друг някой да направи това." Кой в дадения случай ще го изпълни, се налага от невидимия свят. Ти го изпълни без никакво противоречие. Всеки, който е изпълнил този закон, глава никога не го е боляло, а всички, които не са го изпълнили, с десетки години ги е боляла главата.

Мнозина от вас имате по двама господари. Аз съм за единството, да има един господар. При всяко съмнение в съзнанието човек има двама господари. При всяко колебание, при всяка болест човек има двама господари. Там, където има единство в мисъл, чувство и действие, има един господар, а там, където има разногласие, там има двама господари.

Някои светски хора мислят, че за да служат на Бога, трябва да напуснат този си живот и да отидат в манастир. Напушането е вътрешно нещо, а не е външно. Ти можеш да живееш в най-благоприятни условия и да служиш на Бога, можеш да бъдеш слуга и да служиш на Бога, а може да бъдеш министър, да бъдеш почтен търговец и да не служиш на Бога. Да не се лъжеш, че от условията зависи служенето на Бога. Ако беше така, тогаз царете щяха да бъдат най-добрите служители на Бога. А засега най-добрите служители на Бога са тези, които се намират при неблагоприятни условия. Най-добре се моли човек, когато е стегнат. Намираш се в трудно положение. Например ти си войник на бойното поле и си ранен. Ти се молиш, но няма никой наоколо. Като се молиш, ще усетиш облекчение. Като няма кой да превърже раната, Бог ще я превърже. Нещо ти казва през нощта: "Не бой се, тази работа ще мине." Вечерта минава благополучно, кръвта се съсирва и затваря раната и сутринта те намират. В дадения случай молитвата те спаси. Ако не беше се молил, кръвта ти щеше да изтече и освен това тези хора не щяха да те намират.

Бог сега ви опитва чрез вашия живот. Каквато каша сте варили, Той ви кара да я ядете, да я опитате. Защото, ако не я ядете, няма да имате

понятие вкусна ли е или не. Вие сте я приготвили за други. Щом не е хубава за вас, не я давайте на другите. Или законът е: това, което не искаш да ти правят, не го прави на другите. Или другояче казано: това, което Бог ти е казал, изпълни го, не го отлагай, защото, ако го отлагаш, ще дойдеш да ядеш една каша, за която ще съжбяляваш. Ако ти не вършиш волята Божия, Бог няма да те кредитира. Ти като кръшнеш на едно място, това знаят онези същества, които ръководят живота ти; те не могат да ти дадат вече онова доверие, което са имали досега в тебе. И ако изпълниш волята Божия, навсякъде ще имаш отворени врати, ще те подкрепят отгоре.

Ти хлопаш на едно място, на друго място, не те слушат. Когато Бог те благослови, хлопнеш на едно място и ти отварят, но трябва знания. Умният човек отива там, където е водата. Копае и излиза вода. А глупавият отива на късмет, копае на едно място, на друго място и най-сетне казва: "Тази работа няма да я бъде." Божествените работи са точно определени, в тях няма никакво изключение. Не се става лесно светия. Под думата "светия" разбирам човек, който разбира живота добре и на физичното поле, и в духовния свят, и в Божествения свят. Един светия където и да го турите, може да се справи с живота. Той никога не се нагърбва с нещо, което не може да направи.

Някои от вас искате да забогатее и тогаз да служите на Бога. Вашето положение прилича на положението на онзи светия, който би искал да се ожени за една непорядъчна жена, и тогаз да я изправи. Един светия никога няма да се ожени за една непорядъчна жена и тогаз да я изправи. Един светия никога няма да се ожени за една непорядъчна жена, за да я избави. Ако той стане слуга в един богат дом и слугува там, завзема най-долното място, той може да изправи тази жена. Затова Писанието казва: "Не се връзвайте в света." Слугата, който отива да слугува, е свободен. А онзи, който се жени за онази богата жена, той не е свободен. Не се ангажирай да свършиш работата, която не е по силите ти. Не се ангажирай да свършиш работата, в която Бог не участва. Не се ангажирай с работа, която не е в съгласие с Божия закон, с Божията мисъл. Това са правила, които трябва да имате предвид в бъдеще. Някои от вас искате да знаете доколко са прави. Има един вътрешен закон, който определя абсолютното право. Ако вие слушате вътрешния закон, всеки един от вас може да знае дали това, което върши, е право или не. Има нещо в теб, което ти казва, право ли е или не това, което вършиш. И то като ти каже, че е право, тогаз и целият свят да ти казва, че не е право, ти ще кажеш: "Право е." Разумните същества са работниците отвътре, знаят какво ще стане и казват понякога: "Тази работа не е за теб."

Не се заблуждавайте от временните успехи, които въвн може да имате. Например казвате: "Еди-кой си започна еди-каква си голяма работа." Тези, големите работи носят големи загуби. В София един търговец започна книжарница с 3 лева и сега е добър търговец, а аз зная търговци, които започнаха с големи капитали, и с колкото започнаха, още толкова дългове направиха.

Опитът, който сега правим, ще бъде успешен, понеже времето е

хубаво, с малки изключения. Има малки облачета, които показват, че ще има малки препятствия. Това добро време показва, че през тази година има добри Божествени условия, психологически добри условия за изпълнение на това, което желаем. Условията, които Бог ти дава, не ги пренебрегвай. Например има една работа, ти казваш: "Друг да я свърши." Бог ти казва ти да я свършиш, ти си най-способният. Ако на друг предадеш, той ще тури в джоба си, а ти ще ходиш пак да се мъчиш. Това е едно правило, което за себе си трябва да го имаш. Това, което Бог ми дава, то е мое право, никой не може да ме лиши от него. Това, което Бог ти дава, то е за тебе, а това, което Бог не ти дава, не го търси. Ако на някой човек Бог му дава една работа, и той я дава на тебе, ти не я приемай. Ще му кажеш: "Тази работа ти ще я свършиш." И твоята работа, която Бог ти дава, не я давай на други. Ако я свършиш, тогаз ще имаш дихарма, успех, посвещение. Да не правиш Божията дума на две. Не казвай: "Не толкоз, колкото съм искал." Ти си искал от Господа 100 хиляди лева, а дал ти е 5 хиляди лева. Почни с тях работата. Божието има едно свойство, то се увеличава стократно. Такъв е законът. Човешкото стократно се намалява, помнете го това. Това е законът. То може да е голямо, но се намалява. Започнеш ли по човешки работата, тя може да е голяма, но стократно ще се намали. А започнете ли по Божественому, тя стократно ще се увеличава. Няма изключение от този закон. И сега всички нещастия в света вървят по пътя на човешкото смаляване, а всички щастия вървят по пътя на Божественото увеличаване.

Но, разбира се, тази е една трудна философия. Това, което аз ви говоря, знам, че е лесно за приложение. Аз съм правил опити и с най-малките работи, и с големите работи и знам как се прилага. Човек не трябва да се колебае. Ако човек се поколебае в една Божествена мисъл, могат да му дойдат най-големите нещастия. Когато човек е постоянен в пътя си, той всичко може да превъзмогне. Няма никоя сила, която може да възпре Божествените преднамерения, които Бог е турил. Това скоро ще стане. То е въпрос само на време. Ще дойде един ред в света, който ще изненада всички хора в света. Ще дойде един ред и порядък в света, който ще надмине всички очаквания. Като дойде, вие ще проверите, че е вярно. Искам да бъдете смели, да няма страх. Страхливите не могат да наследят Царството Божие при страх от външните условия.

Второто положение: между всинца ви да се създаде една вътрешна хармония, никаква дисхармония да не съществува. Някой път, гледам, за всевъзможни работи се явяват противоречия.

Само това може да се приложи, което се добре разбира. Щом криво разбирате, какво ще приложите? Най-първо трябва да имате любов и уважение един към други. Каква любов може да имате? Като срещнеш някой човек, ти да го уважаваши и той да те уважава. Всеки да търси доброто у другите. Ако нямаме такова разположение, тогаз не можем да вършим волята Божия. Инак ще искаме да се изиграем един други. А там, където се изиграват хората един други, там Бог не взема участие. Аз не искам вие да бъдете като прости стъкла, а като диаманти, като скъпоценни камъни, които силно пречупват светлината. В скъпоценните камъни има нещо,

което ги отличава. Ако прекараме един диамант върху някой човек, който е неразположен, ще му мине неразположението. Но ако прекараме върху него едно просто стъкло, то няма да му мине неразположението. В скъпоценните камъни има живот. Та добрият човек има изобилен живот. Добрият трябва да бъде като скъпоценен камък. Желая всинца вие да бъдете като скъпоценни камъни. Да пречупвате Божествената светлина и да имате новото, с което да се отличавате.

Има четири вида хора: обикновени, талантиви, гениални и светии. Гениалният човек твори, а светията всичко завършва. Не искам да бъдете обикновени. Някои от вас са талантиви. Искам всички да бъдете гениални. Гениалният не иска да върви по утъпкания път. Той е готов за всички жертви за новото, което му се дава, само гениалните хора могат да изпълнят волята Божия, понеже те вървят по новите пътища. Човек, който върви по новите пътища, ще има повече работа и повече мъчности, но ще има и по-големи придобивки. Когато се намериш в най-трудното място, трябва да знаеш, че два човека има в тебе. Ти пожелай и кажи: "Духовният човек, или Божественият човек, в мене да се прояви." Дойдеш до едно място, станеш кисел, кажи това и тогаз Божественият човек в тебе ще се прояви. Има една разлика между твоето обикновено и твоето Божествено състояние. Обикновеният човек в тебе ще забърка една каша, че години ще ти завземе да я оправиш, а Божественият човек веднага ще я оправи. И всеки един от вас, оставяйте Божествения човек във вас да работи. Като работят те, двамата, това наричам аз работа според Бога, тогаз се върши волята Божия на земята. Някои от вас имате опитност. Вие може да познавате кога работи Божественото. Когато работи Божественото в човека, има един външен физически белег. Да кажем, че отивате при някой човек в града в момента, когато работи в него Божественото, по неговото лице заиграва една хубава усмивка и те посреща разположено.

Аз желая, първо, всички да работим за постигането на това добро във вас, което Бог е вложил отначало във вас. Второ, работата, която Бог ви е дал в този живот, желая да я свършите, да не я отлагате, да не кажете: "Като се преродя втори път." За следующите прераждания има друга мисъл. В този живот свършете си това, което ви е дадено сега да свършите. А пък за следующия живот има съвсем други задачи. И ако изоставите това, което е дадено сега да свършите, ще имате лоша карма. Сега използвайте добрите условия, свършете работата, която Бог ви е дал. Не я оставяйте за следующия ден.

Само проявената Божия Любов, само проявената Божия Мъдрост, само проявената Божия Истина носят пълния живот. (три пъти)

Втора беседа, държана от Учителя пред ръководителите (повикани 43 души)

29 август 1930 г., 4 ч. и 30 мин.
София, Изгрев

ТРУДНИТЕ НЕЩА

Тайна молитва

Прочете се *Втора глава от Данаила, 20-23 стих*
(без последния ред)

Мъчно е да караш сития да яде, трудно е да караш ленивия да работи, още по-трудно е да караш неспособния да учи. А съвсем трудно е да караш куция да ходи. Вие живеете в материалистичен век на усилен външна дейност, която има връзка почти с животинското царство. Животното, докато има нужда, ходи, хойка цял ден, щом се наяде, легне да спи. Ние виждаме човек цял ден оре на нивата, вечерно време е капнал от умора и ляга да си почине. На другия ден пак се връща вечерта и пак ляга и спи. Питам, от такова състояние какво може да добие човек? Казва се: "Човек трябва да работи." То е изтощение. В работата трябва да има нещо приятно и трябва да съдействува на човека да се развива. А когато при работата всички светли идеи, които имаш за живота, изчезнат и казваш: "Всичко е празна работа, в живота никакъв смисъл няма", тогаз, питам, каква придобивка имаш?

Един човек сънувал, че държи кесия, но събужда се и вижда, че държи края на чаршафа. И ние, съвременните хора, приличаме на този човек. Занимава се някой с вземане и даване и мисли, че е придобил нещо, но нищо не е придобил. Това е цяла илюзия. Страданието не е нищо друго освен процес на отделяне на това, което не е реално. Реално е това, което виждаш и съзнаваш. Когато съзнаваме, но не виждаме, то не е реалното. Когато виждаме, но не съзнаваме вътре, и то не е реалното. Та реалността има външно и вътрешно условие. Реалността, която задоволява човек, трябва да има външен израз. Ако не можеш да реализираш една своя мисъл, желание или постъпка, тогаз къде е реалното? Ако ти през целия живот ореш и сееш и нищо не можеш да хапнеш от това, което си орал и сял, тогаз защо ти е придобитото? Искаш да добиеш пари, но ако не можеш да ги впрегнеш на някаква работа, защо ти са? Да допуснем, че те направят библиотекар на една библиотека, в която има всички свещени книги, откакто светът се е създал до сега, това, което Бог е написал. И ти, да кажем, през целия си живот ги пренасяш от един долап в други, изтупваш праха им, но нито една книга не си отворил да прочетеш, тогава какво те ползува това? Това е все едно да пренасяш житни зърна от един хамбар в други. Но това жито така не се увеличава. А ако това жито го пренесеш на нивата и там поникне, то се увеличава. Това е реалността. С други думи, в реалността винаги има една малка придобивка. Всякога, когато придобиеш, колкото и микроскопично да е то, то е една реалност.

Ние трябва да се научим да работим, за да се освежим, за да се подмладим. Аз наричам работата процес на подмладяване. Що е работа?

- Работата е закон, метод, условие за подмладяване на човешката душа или за осмисляне на човешкия живот. Затова виждаме, че когато човек не работи, обезсмисля се човешкият живот.

Нашата работа на земята не е работа, но е труд. Ние работим, но губим от силите си, от мислите си - това е изтощение. Трябва да обърнем целия този процес на разбиране в една вътрешна философия, да служим на Бога както трябва, както децата служат, с отворено сърце. Да няма нужда да ни доказват съществува ли Бог или не. Когато човек е гладен и му донесат питата при него, има ли нужда той да пита колко тя е голяма, колко тежи, да прави анализ? В дадения случай ти трябва да я разчупиш и колкото питата е по-малка, толкоз по-добре е за тебе, защото цялата пита ти не можеш да изядеш изведнъж. Това, което можеш да изядеш, то е важното. След като се наядеш, можеш да разискваш от какво е направена тя.

Сега искаме да видим как Господ е създал света и пр. Но това са второстепенни работи, не са съществени. Да почнем да мислим, както Бог мисли, да работим, както Бог работи, в това е смисълът. Какво ще правиш? - Ще работиш, както Бог работи. Както Той осмисля работите, и ти, малкото, в миниатюр ще осмислиш работите. Ако те не са осмислени, ти не работиш. Ако ти се караш с всички хора при работата, ти не работиш. Ти питаш: "Как да го направя?" Както го е направил Господ, така ще го направиш и ти.

Една майка по невнимание изтървала детето си и то онемяло от падането. Детето порасло и станало на 20 години възраст. Става слуга при един чорбаджия. Веднъж последният го пратил за дърва в гората. Хваща го горският и го пита: "Кой ти позволи да сечеш?" Онзи мълчи. Тогава горският го бие. Най-сетне слугата казал: "Не ме бий!" - "Така кажи, защо мълчиш?" - казал горският. Върнал се слугата при чорбаджията. Последният казал "Слугата ми отиде ням в гората и като се върна, може да говори." Питам Ударите на горския на мястото ли са? На мястото са. Но ударите на майка му не са на мястото. Тя трябваше да бъде внимателна.

Много страдания идват сега, за да премахнат някои аномалности, които са от миналите съществувания. Трябва да се възстанови в нас по който и да е начин Божественото разбиране, Божествената хармония. Или просто казано, да знаем защо лягаме, защо ядем, защо ставаме и пр. Да се уясни животът ни. И щом се уясни, тогаз ще дойде онова хубавото, красивото в живота. Вие сте в края на този век, вие сте, така да кажем, пред зарите на една нова епоха, която носи нещо хубаво в себе си. Трябва да се освободите от стария живот, старите схващания, старите разбирания. Старият човек трябва да се освободи от старостта си, бедният трябва да се освободи от бедността си. Това е задачата. Тогаз богатият какво трябва да направи? Той трябва да се освободи от богатството си, да го впрегне на работа. Богатите трябва да работят, т.е. трябва да впрегнат на работа силите си. Кои са богатите хора в света? - Разумните хора. А кои са сиромасите в света? - Глупавите. Следователно разумните трябва да внесат в света своя капитал, а бедните трябва да използват капитала на богатите,

за да работят. Има хора, които не разбират този закон, и затова има състезание. Бедните искат да вземат богатството на богатите, а богатите не го дават. Това е тегленето на кесията. Единият казва: "Тази кесия е моя, заради мене." И другият така казва. А като се събудиш, ще видиш, че държиш чаршафа. Ти можеш да се молиш дълго време на Бога, като си се молил 20 години на Бога, ще останеш само един религиозен човек. Какво ще остане? - Чаршафът. Не че истината не е там, но има неразбиране. Ако не знаеш как да работиш, трябва да умреш. Смъртта, умирането е по причина, че не знаем как да работим. Ако гладният не знае как да яде, непременно ще умре, а ако знае, ще живее. Ако жадният не знае как да пие, ще умре. Ако невежият знае как да пие, ще стане учен. Трябва да знаеш защо трябва да се молиш, защо трябва да работиш.

Каквато и опитност да имате, и най-малката, считайте, че това е от Бога. През тази година ще се молите за една вътрешна светлина. Като ви дадат от невидимия свят един метод, да знаете как да оправите работата си, и ако сами не можете да ги оправите, оставете невидимият свят да ги оправя. И след като ги оправя, не искате да ги коригирате. Ако по друг начин мислите, ще имате постижение както всички други хора.

Та работата е един процес за подмладяване, за разтриване на живота. (Учителят даде наредба "Правият път".) Четвъртото четириседмичие е за съшествие на Божия Дух върху нас, за да работим, за да влезем във връзка с Божия Дух. И на небето, и на земята това, което разпорежда всичко, е Духът. В каквото и направление да е, и във физическия, и в духовния, и в Божествения свят, всичко, което разпорежда, е Духът. Ще се молите за слизване на Духа, да озари сърцето ви, ума ви, да изпълни душата ви, за да имате вътрешна придобивка. Има едно знание, което всякога трябва да остане у вас. То е същината на вашия живот. Него не можете да давате вън. Няма нещо, което можете да давате; плода може да давате.

Имайте предвид, че живеете в един период, в който постоянството е слабо. На българина му липсва постоянство. То му е нужно. Той не чака до края. Той е чакал два-три часа, но не чака още една минута и си заминава. Какво му струва, толкова време е чакал, да чака още малко! За една минута изгубва всичката работа. Изгубил си целия ден, че 5 минути ще изгубиш, какво от това? Та в духовния свят има голяма опасност. Често даже много силни хора, като дойдат до духовните работи, не дотърпяват. Молиш се, молиш се и после преставаши. Цяла година се е молил, остават още 5 минути и казва: "Тази работа няма да стане", и я оставя. Отишъл един българин да копае имане. Копал до два метра и казал: "Това е празна работа." Напуснал и си заминал. Минава след това друг и казва: "Тоzi защо е копал тука?" И копал още една педя и взел имането. Та казвам сега: Бих желал вие да приличате на този, последния, да досвършите работата, защото някои са копали, не са досвършили и са казали: "Тая работа няма да я бъде." Българинът казва: "Късмет." Под "късмет" аз разбирам, че е заслужено, работил е човекът.

* Нарядът "Правият път" е публикуван в отделна брошура (1997 г.), ИК "Всемир"

През тая година ще наблюдавате къде са слабите ви страни, къде е слабо въжето, като войник да видите къде са слаби позициите. Да укрепите там, където е тънък конецът. Човек трябва да знае къде са слабите му страни, защото неприятелят оттам ще ни атакува. Понякога той прави опит и от силната страна, но това е един сондаж, а после атакува откъм слабата страна. И всякога на слабата страна трябва да се държиш. На силната страна той прави само маневри. Силните позиции мъчно се превземат, а слабите всякога се превземат. Сега ходете със същата вяра, както са ходили всички от хиляди години. В духовния живот между миналото и настоящето няма различие. И преди хиляди години, и сега онези, които са вървели по Божия път, все едно и също са чувствували. И мъдрецът, и детето, като дойдат да се молят на Бога, все по един и същ начин се молят. Мъдрецът не се моли като мъдрец, а като дете. И детето се моли като дете. Има едно качество на молитвата: там ще имаш качеството на детето, ще върваш като детето, което отива при майка си и вярва, че тя ще му даде. В молитвата трябва да имаш чистота, смирение. Човек трябва да се освободи от мисълта, че е нещо; генералът ще хвърли сабята, дрехите си. Владиката ще сваля короната си и т. н. Те са титли турени отпосле. И светията, и той е турил отпосле мисълта, че е светия. След 30 години хората са го произвели светия, но той ще престане да мисли, че е светия. Тридесет години той мисли за Бога и затова е станал светия. Светията си е светия, но той да не мисли, че е светия, когато отиде при Бога.

Добрият човек не е без сили. Ако ти се намериш на сухо поле и дойде лъв, ако имаш кибрит, запали тревата, нищо повече. Лъвът ще побегне, като се вдигне огънят. Та невидимият свят по същия начин запалва чергата на лошите хора, за да ни избави от тях. Тези страдания в света не са нищо друго освен избавление на добрите хора. Повдигнете си ръката и всеки един от вас да пожелае на душата си нещо за себе си, за своите близки и за който искате. (Направи се упражнението.)

Дава ви се една глава, ще я прочета. Тя е *16-та глава от Деянията на апостолите*. (Прочете се главата.) Всички противоречия, които стават тук (думата е за прочетеното в главата), стават все за постижение. Например затвориша Павел, той обръща стражите към Христа. Павел е разбирал политическия закон и казал, че без закон го затворили. Това, което е писано в главата, ще ви бъде през годината. Така Духът и върху вас ще работи. Както тогаз, така и сега Духът ще работи: каквото става, всичко ще бъде за добро, ще се обръща за добро.

Гимнастическите упражнения са две категории: стари и нови. Старите са духовната страна, а пък новите са за тониране. На тези, които не са в школата, дайте им да четат четиритях Евангелия.

Няма да ви кажа, че всичко ще се уреди, но ще ви кажа: Всичко ще се урежда. "Ще се уреди" - е свършено нещо. Всичко ще се урежда. Бог го урежда по всичките правила, не го урежда временно, урежда го за всякога. Затова много здраво пипа. И някои искат само временно уреждане. Има един промеждутък от няколко години, аз го наричам "мирни години", след

което, ако европейските народи не поумнеят, ще дойде голямо изпитание. Именно тези мирни години да прекараме, както Бог иска. А пък през другите, каквото Бог направи, ще го видим. Не само ще го видим, но всички хора ще поумнеят. Каквото видят сега хората, втори път няма да желаят да го видят. От невидимия свят искат да предотвратят едно голямо зло. Войната се води на широко поле. Те са Божиите работи. Не трябва да се грижим как ще станат Божиите работи. Другите работи добре ще станат, но ние нашата работа да свършим.

И в политическо, и в културно, и в много отношения светът ще се промени. Картата на света ще се промени. Това е неизбежно. Сега детските гащи на човечеството стават тесни. Та сегашните начини на управление, на религия и пр. са детински работи, играчки. Никакви стари истини. Те са неразбрани детински работи. Та всичките тези работи ще се изоставят от само себе си. Ще ги съблече човек. Не че хората не са по-морални, но старите вярвания не могат вече да се държат, та хората търсят нещо по-хубаво. Където и да отидеш сега, хората имат по-добро разбиране, но нямат мярка, с която да мерят, не знаят как да постъпят. У стари и млади Божественият Дух е разклатил съзнанието им. И всички хора търсят нещо ново навсякъде. И един ден те ще го намерят. Има едно търсене, едно пробуждане.

Сега ще имате вяра, да служите така добре на този Господ, на Когото аз служа. И ще опитате, и ще видите, че освен Него друг няма. Той е единственият. Да Му служите, както аз служа.

Само проявената Божия Любов,
само проявената Божия Мъдрост,
само проявената Божия Истина носят пълния живот.
(три пъти)

Трета беседа, държана от Учителя на 30 август 1930 г., 4 ч. и 30 мин.
София, Изгрев

Съдържание

ДВЕТЕ ПРОТИВОПОЛОЖНОСТИ	3
РАЗЛИКА МЕЖДУ ФИЗИЧЕСКАТА И БОЖЕСТВЕНАТА	
ЛЮБОВ	4
УСЛОВИЯ ЗА ВЗАИМНА РАБОТА	9
ОБЩИ ВЪПРОСИ	11
ХУБАВИ ЧУВСТВА	13
ЧАДА БОЖИИ	23
БЕЛЕЖКИ, ДЪРЖАНИ ПРИ БРАТСКАТА СРЕЩА НА	
РЪКОВОДИТЕЛИТЕ В СОФИЯ ПРЕЗ 1924 ГОДИНА	27
АКО ИЗЛЕКУВА БОЛНИЯ	28
НЕ САМО АБСОЛЮТНА ЧИСТОТА, НО И	
АБСОЛЮТНО ДОВЕРИЕ	32
НИКАКВА ЛЪЖА	37
ПЛАТНОТО	42
ОСНОВНИ ЗАКОНИ	46
УЧИТЕЛЯТ КАЗА НА УЧЕНИКА	50
СЪБИРАНЕ И ИЗВАЖДАНЕ	55
БЕЗ НАУКА НЯМА СПОЛУКА	65
ОГЪВАНЕ И ПРЕЧУПВАНЕ	73
ЧИСТ И СВЕТЪЛ!	81
ТРИТЕ ВИДА СЪЗНАНИЯ	84
НА РАЗГОВОР С УЧИТЕЛЯ	97
БЕЛЕЖКИ ОТ РАЗГОВОРИ С УЧИТЕЛЯ	102
ХРАНА, ВОДА, ТОПЛИНА, СВЕТИНА	116
ВЕЛИКДЕНСКИ ПОДАРЪК	122
ЕКСКАРЗИИТЕ И СЛЪНЦЕТО	126
ОТВОРЕНИТЕ ОЧИ	131
ТИХИЯТ ГЛАС	133
ПЪТЯТ НА ДОБРИТЕ ПОСТИЖЕНИЯ	140
ВЪТРЕШНО ЕДИНСТВО	148
ТРУДНИТЕ НЕЩА	155